

କବିତା ପାତ୍ର ମହାନ୍ତିର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

ଗାଁରୁଣ କିମ୍ବା ସନ୍ଦର୍ଭମହିତୀ । ନ । ଅଷ୍ଟାଚି ଦିଶରେ ସନ୍ଦର୍ଭମାଳା ମହିତାର

ଅଗିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟପରି ପାଇଁ କାହାମାଧଳ ୫୫୫

ଏଥୁବେ ଅମ୍ବାନେ ଦେଖାଯୁଣ୍ଡ କ୍ଷେତ୍ର-
ଆଳିଦୂର ଲଜ୍ଜାରେ ସ୍ଥାପନ ହେବାର ମନ୍ଦିର
କେବୁଥିଲୁଛି । ସାତୁର ବାବୁ ଜାଗାକୁ ବିଦ୍ୟାଧା-
ରମଙ୍କ ଯୋଗେ ଉଚ୍ଚ ଜ୍ଞାନାଳୟରେ ସୁବା
ପ୍ରକଳ୍ପିତ ମୂଳ ସହିତ ଜାଗାକା ଶାସ୍ତ୍ର ମନୋକ-
ଥିଲୁ । ଜାଗାଜଣୀ ଆର୍ଦ୍ର ହବାର ମୁଦ୍ରକ କର-
ବାବୁ ଅନ୍ଧରେ ଦିନ ଦିନ ଜାଗାକା ଅମ୍ବାନଙ୍କ
ଯଜ୍ଞାଳୟରେ ଅଛି ଯାହାର ବୌଦ୍ଧ କଥା
ଇହାର ଅବଗତ ହେବାର ପ୍ରସ୍ଥୋତ୍ର ହେବ
ଆମ୍ବ କବିତାକୁ ଅଧିଳେ ଜାହା ସେ ଜାଣିପାରି-
ବେ । ଏହାର ଏବେଳାଯୁ କେବିଦିନମାନେ ଆଖ-
ଆଳଦୂର ପଥ ଲେଖି ଜାଗାକା ଅଗାତ୍ୟାଭରୁ
କାରଣ ଜାହାଜର ଧାରା ପ୍ରସ୍ଥୋତ୍ର ହୋଇ-
ପାରେ । ଧମେନାନେ ଅମ୍ବାନ କରୁଥେ
ମଣ୍ଡପର ପ୍ରଥାନନ୍ଦଗରମାନଙ୍କରେ ବୋଟିଏ
ନାମ ଜ୍ଞାନାଳୟ ହେଲେ କଳ ହେବ ଓ ଏଥି
ପଥରେ ସେବେ ଅଧିକ ଧନ ଓ ହୃଦେତିମା-
ନେ ଯହ କବନ୍ତି ଜେବେ ଅମେକ ଜ୍ଞାନାର
ହେବାର ହମ୍ମାନାମା

ଜୀବକଠାର ମହାତମ ଅଛିଣ୍ଟି ଆସୁଥି ସୁଧା
ନେଇ ଜ ପାରେ ଏହି ଦିଗପୂରେ ସଙ୍ଗେ
ହାରବୋର୍ଡ ଦେଖିବାର ଘରିଲାଇର ଲାଗୁଣା-
ରକଳ ଫକଟଲ ସରକାଲେଷର ଅଛି ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି । ପଞ୍ଚାବ ହାରବୋର୍ଡର ପ୍ରଥମେ ଏହା
ଜାତିର ଦ୍ୱାରା ଡିଲ ଅନ୍ତର ମର୍ମ ଏହା ଦେ

ଅହେବ ମହାଜନ ସୁଖପ୍ରକଳାକୁ କରିପାଇ
ଦେଖି ଅସ୍ତବ ସୁଥରେ ଝଙ୍କା ଦିଅନ୍ତି ଏ ଅଧି-
ଲିଙ୍ଗ ଚାଟି ଅନୁଶୀଳରେ ଜନୀ ଦେଖିଥାଏ ମହା-
ଜନକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦରନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ
ମୋତେ କାହିଁ କୁଣ୍ଡି ଅଧିକା ଘରାନାରେ
ଅସ୍ତବ ସୁଖ ଦେବାକୁ ଶାବାର କରିଥିଲୁଛି
ସେମାନେ ଅନ୍ଧାଯୁଧକବ ଉଛିଲ ମୁକୁ ପାଇ-
ବେ ହାଇକୋର୍ଟରେ ବସି ମାନସ ନହଇ ।
କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଧଦରେ ପତ ଆଧିକା
ଅଙ୍ଗଜ ହେଉଥି ଆଧିକା କରିଲେବ ବିଧା-
ଶୁଣିବା ଅଭିଵ ହେଉ ଆସୁକ ସୁଖ ଦେବାକୁ
ଶାବାର କରିଥିଲୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଜନମୁହ ଲେବ
ଦେବା ପନ୍ଥରେ ଯେକେମାନେ ଶାଧାଜ ପ୍ରାଣ
ବିନ୍ଦୁମା କରି ପାଇ ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମହା-
ଜନକ ଅଭ୍ୟାଶକରି ମୁହଁ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ
ଅତେବ ଏ ପ୍ରକାର କୁଳରେ ଅବାଳଜ ତୁଟି
ପରି ପୃଷ୍ଠାନ ରଜୀ ନ୍ୟାୟାନ୍ୟାରେ ଉଚିତ ସୁଧର
ରହି ଦେବେ ।

ପ୍ରବୃତ୍ତରେ ଅଥ ବ୍ୟସ କଳାର ବାରଣ
ବନ୍ଦିତରେ ସେଇଁ ମନୀଖି ବସିଥାଏ ପରୁ
ଯନ୍ତ୍ର ଜରେ ମାତ୍ର ହେବା ନମିତା ଉପଶ୍ରବ୍ର
ଗୋପୁ ଲୋକଙ୍କୁ ବନ୍ଦିତକୁ କେଇ ବିବା ପୌର
ଆଲିମେଖ ମାନମ କରିବାର ଗବ୍ରମ୍ଭମେଷ
ଜଣିଥା ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିବାକୁ କି ଯେଉଁ
ବେଗାୟ ଲୋକମାନେ ସବାକ ଜଣା କରିଲ

ସେମାନେ ତଳିର ମାସ ଜା ୧୯ ବିଶ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରାମାଣ୍ୟ କବର୍ତ୍ତମାଣକୁ କଣାଇରେ ଉଚ୍ଛବୀ
ବିଶ୍ଵର ହୋଇ ଗାହାକୁ ପିବା ନ ପିବାର
ସମ୍ଭାବ ଦିଅବିବ । ଯେଉଁମାନେ ପିବେ କବି
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ କାହାଙ୍କି ଦେବେ ଓ ଉଚ୍ଛବୀ
ବିଶ୍ଵର ପ୍ରେସ୍‌ପେ ଅନ୍ତେଷ୍ଟରେ ଉହବେ ଉଚ୍ଛବୀ
ବିଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵର ଦେବେ । ଆଗାମୀ ଛାନ୍ଦୋଲା
ମାସ ପୂର୍ଣ୍ଣ କାହାରକୁ ପ୍ରାୟ ପିବାକୁ ହେବି
ନାହିଁ । ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଅଗଳା ହେଉଥିଲା
ଯେ ଏଥରେ ବହୁତ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ହେବେ
ନାହିଁ କାରଣ କିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ବିଶ୍ଵର ପିବାକୁ
ହେବ ଦୋଷ କିବ ଅପରା କାହିଁ ହଶୁଭବାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ? ଓ ସାର୍ଥି ହନ୍ଦମାନେ ଯେବେ
ଆମୀ ନ କରିବେ ରେବେ ବିଶ୍ରମୀଜ ସବୁ ସମ୍ମାନ
ଦ୍ୱାରା ଲୋକଙ୍କ ମତ ଧାର ପାରବେ କାହିଁ
ଏଠା ଲୋକ ସାକ୍ଷ ଦେବ କାରଣ ବିଲାତକୁ
ଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ନ ହୋଇ ଯେବେ ବିଶ୍ରମୀର
ଦୂର ଏହ କଣ ସବ୍ୟ କାରାକର୍ଷରୁ ଆମି
ଏମାନଙ୍କର ସାଙ୍ଗ କିଅନ୍ତେ ଭାବୀ ହେଲେ
ବିଶ୍ରମୀର ଉଦେଶ୍ୟ ସାର୍ଥିରୁଷେ ସଫଳ
ହିଅନ୍ତା । ବିଶ୍ରମୀ ଏମନ୍ତ ବିଶ୍ଵର ନକରି କାହିଁ
ବି ଲୁହକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଧର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵେଷ ଭାଜ
କଲେ ଅମ୍ବାନେ ବହୁ ନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ।

ଅମୃତାନନ୍ଦ କରିବର ସାହେ ହୁଏଇବାର
ସମ୍ମାନ ଲୋକେ ଧରି ଯେଉଁ ବିଜେତା ହୁଏ

ହେବାର ପାତ୍ରଧରେ ଗଲ ସପ୍ରାହର ଗବ୍ରେ-
ମେଘ କବେଚ ବେଶିକାରେ ଜାହା ବନ୍ଦଳ
ହୋଇଥାଏ । ଗ୍ରାସ୍ତୁ ବନିତାର ଆବେଦ
ଅଗ୍ରମ୍ୟମ ମଧ୍ୟରେ ମା । ବହ ଅନ୍ତର୍ଗତ
କୁଣ୍ଡ ପାଇଥାଏଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ଅନୁସ୍ରତିତକାଳରେ
ବାଲେଶ୍ୱର ବଳେହତ୍ତର ଫର୍ମାନ ଦିନର
ସାହେବ ବରିଶ୍ୱର ହେବେ ଓ ମୁଖ୍ୟ କିଏଣ୍ଟ
ମାଟ୍ରେଷ୍ଟ ନରୀଙ୍କ ବାହେବ ବାଲେଶ୍ୱରର
ବଳେହତ୍ତର ମାଟ୍ରେଷ୍ଟ ହେବେ । ଏ ବଳୋ-
ହତ୍ତ ଗନ୍ଧିକ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ଗ୍ରାସ୍ତୁ ବିମନ ସାହେବ ବିଶ୍ୱର ବାର୍ଷିକ
ଅଧେଶା ପାଥେରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତକ ପଢ଼ି
ମତଶ୍ଵର କମିଶ୍ଵର କର୍ମ ସହାଯିଗ୍ରହ ଉତ୍ତମତଥେ
ଦିନାହଳ ହେବ ଓ ଏହାର ଅଧୀନସ୍ଥ କର୍ମକୁ-
ରମାହେ ଦେହ ତୌରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଳମ୍ବ
ଦର ପାଇବେ ନାହିଁ । ଗ୍ରାସ୍ତୁ ନରୀଙ୍କ ସାହେବ
ଅନୁଦିନ ସ୍ଵର୍ଗରେ ବଳେହତ୍ତର ଓ ମାଟ୍ରେଷ୍ଟର
କର କହିବ କରିଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ ଲହୁ ମାରେ
ସେ ଯେଉସ ବାର୍ଷିକ କିମାତ କର ଆରନ୍ତୁ
କମ୍ବିରେ ବଜାରଥାରଙ୍ଗରେ ବିଧ୍ୟାର କୁନ୍ତାର
ଅଛିରୁ ଯେ ସେ କିମାତକମର ପଦ ଧରିବାର
କଷତେଜିବାରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଘର୍ବ୍ର ଓ ପହାମା-
ହେ ଏହାଙ୍କ ମାନନକେ ମୁଣ୍ଡ ହେବେ ବନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ଏମୁଣ୍ଡ ବେଳାଯାଏ ଯେ ଗ୍ରାସ୍ତୁ
ବିବିଦଗ ସାହେବ ରାଜମାନ ଶତଶାବ୍ଦ ଅନୁର
ଦେହାରୁ କରିବାର୍ଥ ହ୍ୟାତରେ ତୌରେ
କିମ୍ବଳ କିମ୍ବଳ ନାହିଁ ।

ପଳିରେ ଦୌର୍ଯ୍ୟରେ କଲେ ଶାତୁ
ଆହାର ଦିଗନ୍ଧା ହାଥରୁ ସାମିର ବର୍ତ୍ତମାନରେ
ଆହ୍ୟ ଲୋକରୁ ଘନଳାଭ ଦିଗନ୍ଧ ଦେବାରେ
ଏକବର୍ଷ କାଶୁଦ୍ଧାବନ୍ଧ ପାଇଥିଲା । ନବଦରାତ୍ର
ଦିନକେଷ ଦିନରେ ଏହି ଯେ ପ୍ରଥମେ ଯାହାକୁ
କହାଇ ଦେଉଥିଲା ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅପଣା ଶ୍ଵାସ
ଯାହାଇ କିମାରେ କରେ କରୁ ମା ୧୫ ବ୍ୟା
ହେବ କଲିବଢାକୁ ଯାଇଥିଛି । ଏଥେ ମଧ୍ୟରେ
ଶ୍ଵାସ ନାମ ଅଠାହା ପାଇଁ ହାଥରୁ ଆପଣା
ପରାତାରୁ ଥରି ଆହ୍ୟ ଲୋକରୁ କିମାର ଦର୍ଶନ
ଦେଇ । ଶ୍ରୀମ କୁମିଳ ବାହୁଦର କିମାର
ସମୟ ଉତ୍ତାର ଆପଣା ପାହର ଥାରେବାରୁ କରି
ଶ୍ଵାସ ଦିଗନ୍ଧ ପାଇଥିଲା ଆଶ୍ଵାଦାନ କଲି
ମାତ୍ର ଯେ ଶାମରେ ଶୁଣିଥାଇଲା ଯେ

ଅଛି କହୁ ସେ ସୁଲକ୍ଷଣରେ ଉଚ୍ଚବାର ହେଲା
ମନ୍ଦିରମା କଲା । ଅଶାମୀ ବିବାହ ପେଗାର
ସ୍ତରାଶ୍ରୀ ବର୍ଷ ଏହି ଉତ୍ତର ଦେଲ ଯେ ସ୍ତର
ପ୍ରଥମ ସାମା ବି ୧୦୩ ର୍ଥ ହେବ ବରଜଳାକୁ
ଯାଉଥିବା ଆହାର କହି ସମ୍ମାନ କାହିଁ ଓ
ଆହାର ସର ସକାଳୀୟ ବେଳେବ ଶୈଖର
ସାଂଶ୍ରାନ୍ତରେ ଉଚ୍ଚ ଶୀତ୍ତଳ ହରାହ ବର ପାରିବ
କାହିଁ ଦୋଳ କହି ଆହାର ପର୍ମର୍ଯ୍ୟ ବରତାନେ
ସେ ବିବାହ ଦେଇଥିବା ମାତ୍ର ଏ କଥା ପ୍ରମାଣ
ନ ହେବାର ସେ ଅସମ୍ଭଵ ହେଲା । ଏ ପ୍ରଦେଶ
ପର ଜାତୀୟ ଓ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସ ମନ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରତି
ପଥ ଓ ଦ୍ୱାଳୀୟ ବିବାହର ବିଧିମ ଅଛି ତହୁ
ହେଲେମ ଏ ପରାର ଅନ୍ତର୍ମା ଦେଲେଦେଲେ ଏ
କିଥାବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମନ୍ଦିରମାରେ ସ୍ତା ଓ ଆହାର
ନେତ୍ରମ ସାମା ପ୍ରକଳ୍ପ ଅସମ୍ଭା ଅନ୍ତର୍ମା ସ୍ତା
ବାପ ଦେବତା ସ୍ତରମାତା ଅସମ୍ଭାରେ ବିଶ୍ଵ
ପାଇଥାର । ପକ୍ଷି ଅସମ୍ଭା ତୁଳକନ୍ତୁ
କାହିଁକି ବର୍ତ୍ତମାନରେ ପରାମର୍ଶରେ ଜାହାନ
କହିର ଜାରି କହି ଜଣା ଜାରି କାହିଁ
ହେବେ ମେମାକେ ଅବିଥାନେ ଆହାରଠାନୁ
ମନ୍ଦିରମାର ପ୍ରକଳ୍ପ ବୃତ୍ତନ୍ତ ଜଣାଯାଇ ପା-
ରିଯା ଓ ନାବି ଜାଗରିତ୍ତ ପାଇ ପିତାର
ପୋରର ପରମାଣ ହୁଏ ପକାର କ୍ରମମା ।
ପ୍ରେସିଡେନ୍ସମାନେ ଅନ୍ତର୍ମା କାହାର ନାହିଁ ହେ-
ମାନେ ଏମନ୍ଦିରମାର ବିଦ୍ୟା ଶୈଖର ଏମନ୍ତ
ମନ୍ତ୍ରେ ନରଧାରୁ ମେ ସଥିବାଯା କମ୍ବା ଆହାର
ଯେ ବିବାହରେ ବିଜାନେ ଦ୍ୱାଳୀୟ କ୍ରମରେ
ଦେବତା ପ୍ରେସିଡେନ୍ସମାନେ ବିବାହ କଥାରେ ହେଲା
ମାନେ ବିଶ୍ଵମାତ୍ର ହେବେ ।

ଯାତ୍ପୁରାଣ ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟେ ସଂହାନ
ଧାରାପଦ୍ମାନ୍ତରୁ । ପା ଅହୁଘୃତରେ ଏକ ଚଣ
ଥିଲ ଦୁର୍ଲିଖ ଧମ୍ବରେ ଅଧିକାର କୋଟିଏ
୩୨୦ ଶରୀର ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୟାୟ ଶରୀର ହେଉ ବନ୍ଦୀ
ପଶୁମହିଳା ମରିଗଲା । ସୁଅନ୍ତେ ଜାତିର ସଙ୍ଗେ
ଦଳକାରୀ କାହାର ମଳ ଓ ଟିଏଟିକୁ ଅନ୍ୟ
ଗାମର ଦେହ କଞ୍ଚା ଧରିଛି ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରତିପାଳନ
କଲା । ହିଅର ନୟପ୍ରାଣ୍ତ ହେମାନ୍ କାହାର
ଦିବାକ ଦେବା ଜାରି କର ଅନ୍ଦୁଷଣ କଲି-
ଆଏ ଏଥୁ ମନ୍ତ୍ରରେ ଏହୁ ଏହ କେବୁ ମାତ୍ରରେ
ସୁଅ ବନ୍ଦିବାନ୍ତ ତତ୍ତ୍ଵ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜିତ କର
ଦିବେମକୁ ଧେଇ ଅମିଲ ମାତ୍ର ଆଧିକା ବରେ
ଦେଇ ହାତାର କଣି ଧନ୍ୟ କାମରେ ଅଧିକା

ମାର୍ଗୀ ସରେ ରହୁ କବାହ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା
କର । ପ୍ରତିପଦିକ୍ଷା ଧୂନାର ଜଳୁ ହିଥ ସହି
ଏହାର କବାହ ହେଲ ତତ୍ତାର ଖୀ ସ୍ଵାମୀ
ଦେଇରେ ଦିନ ଦାନ୍ତିଳ୍ୟ ସୁଖ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲ
କିମ୍ବା ଏକଦିନ ସରସିରର ପୂର୍ବ କରସମାଜ
ପତ ସିଦ୍ଧାରେ ଜୀବ୍ୟ ତାହି ପାରିଦେ ଯେ
ସେମାନେ ଜୀବ କରିବ ଅଛନ୍ତି । ମୁକ୍ତସଂକ୍ଷିପ୍ତ,
ଶରୀରକୁ ଉତ୍ସନ ଦର ଆଜୟବ୍ୟକ୍ତି ଅବେଳାକା
ପଣ୍ଡିତ ବୃକ୍ଷବଳ୍କୁ କରିପୁଣ୍ୟ ପାରିନା କରିଥିଲୁ
ଓ ମୟ ଧରିଥେଇନର ମୁକ୍ତିମୁଗ୍ଧି ପରାର
ଜଳା ରତ୍ନାର୍ଥ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଏହର କି କିମ୍ବା
ବସ୍ତା ଦେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ଜାଣିବାରୁ କାପନା
ଦିନ୍ତି । ବାପୁବରେ କଥାଟି ଅଛି ଦ୍ୱିପ୍ରପ୍ରକାଶର
ବୋଲିଥାରୁ ଅଛିଜାବସ୍ତାରେ ଯାଦା ତହିଥାର
କହିରେ ଦିନ ମୋତନା ନ ଥିବ ଦିନ୍ତି ଯାହା
ପ୍ରବାର ମାର୍ଗର ଏହିକି କିଛି କିମ୍ବା ପଠଇ ।

- २१७४८ -

ଅମୁଖାକଙ୍କ ଯାଇପରିଯୁ ସଂକାଦହାଳ
ମେଲୁପରିବୁ ଯେ ଏ କର୍ତ୍ତାରେ ଉତ୍ସନ୍ନ
ମେଘ ରୂପରୀତି ପରିବର୍ତ୍ତନାର କେବଳ ଏହା
କରିବାରେ ଯେହି କରିବାପାଇଁ ମହାପତିତାକୁଠା
ଜାନ୍ମକର ଉଚ୍ଛଵି ହୃଥିର ମାତ୍ର ମାତ୍ରନା ଦ୍ୱୀ-
ପୁଣ୍ୟମାନେ ଏକ ଏହି ଶୁଣ୍ୟ କାହିଁ କଥା
ମାତ୍ରକର ବସାଇ ବୃଦ୍ଧ ବିମାନେବରେ ଫିଲକ
ବୁଝାଇ ଥିଲୁ । ଏହା କଥାକିମନ ପ୍ରାଣ
ଅନ୍ୟ କୋଷିତାରେ ହୃଥି ନାହିଁ ଏହାର
ମାତ୍ରନ ବାହୁଦୟ ଏବଂ କଥା ଅନ୍ତରେ ଏ ସମ୍ମର୍ମ
କରିବାପାଇଁ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ କରି ବାଜ
ଓ ଏହାରେ ଅଭିଭାବନ ପରି ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ
ଯେମାତା ହୁଏକୁ ଫେରିବାରେ । କୋଡ଼ିଙ୍କ
ଅମୋଗ ପ୍ରମୋଦରେ ହୃଥିମାତ୍ର ଦୂରି ହୋଇ
ନାହିଁ ।

କୁର୍ରା କବାରୀ ପ୍ରଦେଶେର ନଳିତ
ମାର ଦୂର ଏଠା ଡେବୁଜୀ ମାରଙ୍ଗୁରୁଙ୍କ
ଗଠନକୁ ହେଉଥିଲା । ସବାର କବାରୀ
ଦିନରୁ କଣ୍ଠାପାବ ଯେ ଧୂର ଦ୍ୱା ସହିତ ପୁଣ
ଭୁଲୁହର ଧାର ପ୍ରଦେଶ ଖଲୁ ଦୟନା ଯତ ପକ୍ଷନୁ
କଣ୍ଠାରି ଏବ ପଥମରରେ ଉଚ୍ଚ ଦ୍ୱା ଓ ଦୂରସ୍ତର
ଧାରାଲାଘ ବନ୍ଧନରେ ଥୁବ ଦିଲେ ଗାହା
କଣ୍ଠାର ଦେଶର ଦ୍ୱାରୁ ଯାଇପେଇଲୁ ଯେ
ଦ୍ୱା ଉଚ୍ଚେ ଓ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତରେ ଧନ୍ତାତ୍ତ୍ଵରେ କିମ୍ବ

ହେ ଏକ ବାତ ମାରିବାପାଇ କୁଣ୍ଡଳ ପୁଣ୍ୟରେ
କଥା ଅଧିକ ଦେଲା ଓ ଜାହାରେ ଗାନ୍ଧାର
ପ୍ରାଚୀ ଯାଉଥିଲୁ । କିମ୍ବର ଦେଖ ଦୋର କାହିଁ ।
ଏ ଅଷ୍ଟକର ଏବ ଏକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଲୋଭି-
ମାଗେଇ ହେବାପାଇ ଦେଇବରଙ୍ଗରେ ଯାମସତି-
ରେଣି । କୋବମାନେ ବେଶର ଦିବନର
ଭାବର ଆରମ୍ଭ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ହାମସତିକାର୍ତ୍ତି
ଓ ଦେବାର୍ତ୍ତମାନ ଦୟାଥିଲୁ । ଗ୍ରେଧରେ ଏ
ମେଘର ଦିଲ୍ଲି ସମ୍ରାଟ ଦେବାର ବେତ୍ତ ଦିନ-
ସ ଦରନ ନାହିଁ ।

କୃଷ୍ଣକାର୍ଯ୍ୟର ବିଜୟପାତ୍ର ।

କରିବାକୁ ବଚନାକୁମାରେ କୃଷି ଅର୍ଥ
ଉପାର୍ଜନର ଦୟାପୁରୋଣୀର କଥାପୁ ହେଲେଛେ
ଡିଗାରେ ଜାହାଜୁ ଧାରା କୋଳି ମରିଗାନ୍ତି
ହେବ କାରବା ଏଠାରେ ଲାଗିବି ଥିବେ
ଜାହାଜୁ ବୋଲିଯାଉ ପାରେ ଓ କୃଷି ଏକମାତ୍ର
ପାଥୀରଣ ବ୍ୟକ୍ତବସାୟ ଅଟ୍ଟିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ଧକାଳୀନ
ଲୋକ କୃଷିଗୁଣ ଲବନଧାରଣ ବିବରୁ । ଯାହା
ପଞ୍ଚଶରବିସ୍ତ ଯେ ବିଦିତ ଅର୍ଥ ପ୍ରୟା ହେଲେ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥର ପ୍ରଦ୍ୟୋକିତ ଅନ୍ଧର ସରମାନରେ
କାହିଁଙ୍କ ହେବାରଙ୍କ ଅର୍ଥକ ଅର୍ଥୀର୍ଥାଜରର
ଯାହା ଏପଦେଶରେ ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ସାହ ଜହିପର
ଜାହାଜୁ କୃତି ପଢ଼ୁ ହାତୁ । କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ ହଜରୁ
କିମ୍ବା ବନ୍ଦେଶରେ ବିଶୁଦ୍ଧ ବିଷ୍ୟ ଓ ଏବେ
ମୁସି ବିଶେଷ ହଜର ଅନ୍ଧକାରବୁକୁ ହେଲାବି
ଯେ ଗୋଟି ରହିବାକୁ ଯାଏ ମିଳୁ ଜାହାଜୁ ଜଥାଗ
ବୃକ୍ଷର କରିବ କୁଳମାତ୍ର କୋର ମାତ୍ର କାରିବ
କହୁତ ଦୂରି ରୂପ ହେବାରେ କେବଳ ଏହିକ
ପ୍ରଭାବ ଆଜିଥିଲୁ ଯେ ଅନ୍ଧକ ଜମ୍ବୁ ହେଲେ
ଅନ୍ଧର ଧରି ହେବାର ମେହନ୍ତି କହାଅଛି ।
ଯାହାର ଯେବାକୁ କମି ଅଜି ଜେତାକରେ ଏହି
କୁପର୍ଯ୍ୟ ସଂଖ୍ୟେରେ ଅନ୍ଧର ଫରଳ ଯାଇବ ଏପି-
ଶରେ ବାହାରକୁ ସତ୍ତ୍ଵଗାନ୍ତ ହେବାର ଦେଖା-
ଯାଏ ହା । ପ୍ରକାଶରେ ବନ୍ଦେଶର ନ ଖାଇ
ନ ପିଇ ବନ୍ଦେଶରେ ପରିଶମ କରନ୍ତି ବିନ୍ତୁ ମେହନ୍ତି
ଓ ବିଷ୍ୟାତିକ କହିଁ । ଜାହାଜର ବକ୍ତ ଯାଏ ଓ
କୁଳମାତ୍ରରେ ଅପରା ଯାଇ ପୁରୁଷ ବ୍ୟକ୍ତିଜନ
ହେଇ କରିବାକୁ ପ୍ରାୟ ମାଗଣ ଯାଏ କୁଳକ୍ଷି
ଅଥବା ଦୂରାପ୍ରାୟ କିମ୍ବୁ ଅଜନ୍ମନ୍ତରଦୂର
ଲାଗ କରିବାରେ ପ୍ରତ୍ୟ ହାତକୁ ଅନ୍ଧର ଲାଗ
କୁଳମାର ଅଗା ଦିଲମୁଖଶକ୍ତି କରିବିବ ଦେ-
ଆଯାଏ କିମ୍ବା ମେହନ୍ତି କିମ୍ବା କାହା

ହୋଇଥାରୁ ତାହା ଅବଲମ୍ବନ କରନାବ
ଭେଟିବି ଥାରୁ ଆଦ୍ୱେଷଣ ବରତାଙ୍ଗ ସୁଧା ଏ-
ମାନଙ୍କଳ ମହ ବଳୀର ଜାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆ ଲୁନିଦାର ଓ ପ୍ରତାଙ୍କ ବିଜନଭାର
ଏହାହାତ ବହୁବାଳକ ବୁଲି ଅସୁଥାତ୍ର ଓ ଆହୁତି
ଦେବେବକ ଗୁରୁକ ବୋଲିଯାଇ ଛ ଥାରେ ।
ଦୁଇ ପୂର୍ଣ୍ଣଶମ୍ଭଵ ବନ୍ଦର୍ମୁଖେଶ୍ଵର ଦୃଷ୍ଟି
ଶୋଭନରେ ଏ ଅବସ୍ଥାମାତ୍ର ଅଧିକାରୀ ସେ
ହମଧ୍ୟାବିଦ୍ୟ ଜଗର୍ଣ୍ଣମେଘ ଓ ପ୍ରାଣୀଯ ଦର୍ଶନସା-
ମାନେ ଏଠାର ବୃଣ୍ଡିବାର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତର ସାଧନ
ପକ୍ଷରେ ତିର୍ଯ୍ୟକ ସବୁବାଜୁ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ପକ୍ଷର୍ମୁଖେଶ୍ଵର ଏହି ଉଦେଶ୍ୱରେ ନାନାକାର୍ଯ୍ୟ
ଅପନା ଚାଲରେ କେଇ ବୁଝାଇଛେ କ୍ଷେତ୍ରକୁ
କିଳ ଦେବାର ମୁଦ୍ରା ବନ୍ଦର୍ମୁଖରୁ ନଥର
ଅନ୍ତର୍ଗତ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଦେବାର କରିବାପାଇଁ
ଦଳମାର ପକାଇଥାଏନ୍ତି ଉତ୍ସୁକ ଫର୍ମଲ ଜାହା-
ଜହା ଅପାରେ ବଗ ଓ ଥାନର ବିହନ ଆଶି
ବିଶ୍ଵକ ବରାଥାନ୍ତି ଏଣ୍ ହାଜି । ରେ ଅର୍ଥର
କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତର କରିଥାର ଉପାଧି ମନ୍ତ୍ର କରିଥ-
ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରାଣୀଯ ପ୍ରଥାକ ଦର୍ଶନସା ପ୍ରାସକ
ବିଜନପା ସାହେବ କରିଥିବ ଏହି ଉଦେଶ୍ୱରେ
ଯେ ଯେ ଉତ୍ସମରେ ନାନାକାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ

ହୋଇଥାରେ ଗଢ଼ିଷ୍ଟମୁକ୍ତ ଖଣ୍ଡିବ ପୁସ୍ତକ
ଭବନ ବରବାକୁ ଅଦେଶ ଦେବାର ଦାରୁ
କ୍ଷିତିକଳା ପାଇ କୃତିବିଜ୍ଞାନ ନାମରେ
ଏକଟଣି ପୁସ୍ତକ ଭବନ ଦରାଇଲୁ ଓ
ପ୍ରକାଶିତ ପାହେବ କବିତ୍ତମେଳାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ
ଭାବିତ ଜ ୧୯୦ ଶ୍ରୀଦୂର ଜମିବାରମାନଙ୍କୁ
ବିତରଣ କରାଇଲୁ । ଅରାବ ଯେବେଳେ
ଉଦ୍‌ଘାସ ଦୂରି ଉତ୍ତରପଥର ଦେବାର
ପୁସ୍ତକ ସାମଗ୍ରୀ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ ହେବାରେ
କବିତ୍ତମେଳାଙ୍କ ଧରି କୌଣସି ସ୍ଵତ୍ତ
ହୋଇ ଚାହିଁ । ଏଥି ଜଭାଗ ଯେବେ ପକ୍ଷି-
କର ବି ଛିଦ୍ରାଳ୍ପର ବିଦ ନ ଦୟାବ
ତେବେ ବନ୍ଧନ କାହାର ଅଧିକ ? ଅମ୍ବୋମା-
ନେ ଜମିବାରଙ୍କୁ ବିଶେଷତଃ ଅନୁଗ୍ରେଧ
କରାଯାଇଁ ସେ କବିତ୍ତମେଳାଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟ ସଂଚଳ
ପରିଦେଶ ହେମାକେ ଯତ୍ନବାନ୍ ହେଲାନ୍ତି । ସେ-
ମାନେ ଶବ୍ଦିନ୍ ହୋଇ ରହିଲେ ଭେଦଳ
ଆପଣା ଭାବରିତ ବିଶ୍ଵାସ ହେବେ ମନ୍ତ୍ର ନୂହିଲୁ
ଅଧିକ ପ୍ରଦେଶର ସର୍ବ ମନ୍ତ୍ରକୀୟର ବିଶେଷ
ଲାଭାର ଲାଭକ ହେବେ । କାରଣ ଯେପୁଲେ
କବିତ୍ତମେଳ୍ପ ଜାହାଜ ପାଇ ବରେ ଯତ ତ

ବ୍ୟକ୍ତ ବରାଅଛନ୍ତି ସେ ସୁଲେ ସେମାନେ ଦୂର
ହୋଇ ରହିଲେ ଜାହାଙ୍ଗ କିମ୍ବା ଅଳ୍ପଥିର୍ତ୍ତ
ଏ କଣେଥ ଦୋଳ ଚାଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ବାତୁବରେ ଥମ୍ବେମାନେ ଜାହା ଘୁମୁଅଛି
ସେବେ ଜାହା ଏହି ହୋଇଥାଏ ତେବେ
କମିନୀରାଜମାନେ ଥପଣାର ଅବଜାର ପରିପଥ
ଦେଖେଣି । ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣୁଥିଲୁ କି ଯେଇଁ
କମିନୀରାଜ ପଞ୍ଜକୁ ଶ୍ରୀମଦ୍ କମିନୀରାଜଷେବ
ଏକ ପଥ ବହୁଳ ଏକ ଫ୍ରେ କୃଷ୍ଣକୁଳନ
ପଠାଉଥିଲେ ଜାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେହି ଭାଇ
ରହେ ଲେଖାରାଜି ଯେ ସୁପ୍ରକଳୁ ଧାର
ଥପଣା ପ୍ରକାଳୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ବର୍ଣ୍ଣମେଘ-
ଜର ଉଦାର ହରବର ଯେତେ ମୁଣ୍ଡ କରିଯା-
ଇମାନେ କୁଟି ଅଛନ୍ତି ଜାହା ବଥର ପ୍ରକାଶ
ପାଇଥିଲୁ ଓ ମଧ୍ୟ ତଣାଯାଉଥିଲୁ ସେ ଏକଟି
ଦାରମାନେ ହୋଇଥି ବର୍ଣ୍ଣ ନୁହନ୍ତି । ପ୍ରକାଶ
ମାନେ ଏହାଜାର କୃଷ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ରହ ମୁଣ୍ଡକୁ
ଓ ସେମାନେ ଲେଖାପଣ ଜଳନ କାନ୍ଦୁଥିଲେ
ଦ୍ଵାରା କମିନୀରାଜମାନେ ଭକ୍ତ ସୁପ୍ରକ ଜାହାଙ୍କ
ଅର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି ବଜେ ଯେମନ୍ତ ଦେମାନେ
ଜାହାଙ୍କ ସହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ରହିଲେ ।
କମିନୀରାଜମାନେ ଥଳ, ମାନ ଓ କୁଣି ବୁଝିଥେବେ
ପ୍ରକାଶଜାର କ୍ଷେତ୍ର ଅଛନ୍ତି ଓ ଚରବାଳ ପ୍ରକାଶ-
କ ମଧ୍ୟରେ ରହ କୃଷ୍ଣକାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଓ
ସୁଧା ମଧ୍ୟ କୋଠିଆ ରହ କୁଣି ବସନ୍ତ । ସେବେ
ଏମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଜଳ ସୁପ୍ରକର କିମ୍ବା ବନ୍ଦକଷାର
କ ଦେଇ ଓ କୃତିକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏମାନେ ଗଲାପେ
କୁଣି ଜ ଥାରିଲେ ଜେବେ ପ୍ରକାଶଜାର କ
ହୋଇଥାରେ ଅଭବବ କମିନୀରାଜମାନେ ଥଳର
ସରବ ପରିଭ୍ୟାନ କର ମନୋଯୋଗସୁଦ୍ଧାକ
ବୁଦ୍ଧିଜ୍ଞାନ ସୁତ୍ରକୁ ଧାର କର ଯଥାପାଶ
କାର୍ଯ୍ୟଗୁର ଜାହାର ସୁଧାଲ ହେବ ବନ୍ଦନ୍ତ ।
ସୁପ୍ରକ ଅଣ୍ଟିକ ବିଷୟରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଦିନ
ବୋଲିବାର ଅଛି ଅବ୍ୟ ପ୍ରାକାଶକର ଜାହା
ହୋଇ ନ ଥାରି ଅଗମେ ପଦ୍ଧତାରେ ପ୍ରକାଶ
ହେବ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀକୃତାନ୍ତେବର ଏବଂ ଦଜ୍ଞ ପ୍ରାଦୁର୍ବଳ
କ ଥିଲେ ଏହାବେଳବେ ଅନର୍ଥ ହୋଇଦୟାଏ ।
ଯହିନ୍ତି ଓ ଉତ୍ସମ୍ମାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଷକ୍ତାଧ୍ୟବନ୍ଦେ

ଲୋକ ମହାଥିବ୍ରତ କିନ୍ତୁ ବଜ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦଶମ
ଯେ ସବରକୁ ଯାହିଁ ପମାଦମ ନ ଥିବାପ୍ରତିବନ୍ଦେ
ଜେଳଜାହା ମାତ୍ରେ ଏ ଦ୍ୱିଗ୍ରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ
ଥିବାଟିଏ ଲୋକକୁ ନାହିଁ କରିଅଛି ଓ ଆଜ
କେତେ ଲୋକ ବୈଶ ଦୋଷ କରିଅଛନ୍ତି ।

କହିଲାରେ ସରବରତାର ଓ ପିଆମାନେ
ଏହିଲୋକକୁ ପ୍ରହାର କରିବାର ଜାହାର ମୁଠ
ଦେବାରେ ଯେଉଁ ମହିମା ଶୋଇଥିଲା
କହିଲେ ତ ଏ ଶ ଅଧିକା ଦୌରାନ୍ତରୁ ଅବି-
ଦ୍ୱାଳେ ସମସ୍ତେ ବଣ୍ଣ ଧାଇଅଛନ୍ତି ଦଶର ପର-
ମାଣ ଦ୍ୱାଳି ବିଶେଷର ଅପରାଧାନ୍ୟାରେ
ବିଶ୍ଵର ଏକବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାନ୍ତିବାସ କରି-
ଦାର ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁ କନ୍ଦଳିଲ ତତ୍ତ୍ଵ
ମୁତ ବ୍ୟକ୍ତି ଗ୍ରେମହେରୁର ମର୍ଯ୍ୟାନାର ଲିପୋଟ
କରିଥିଲା ଜାହାର ମଧ୍ୟ ଦୂରବର୍ଷ କାନ୍ତିବାସ ଦଣ୍ଡ
ଦେଖିଥାଏ । ଦୌରାନ୍ତର ଅଧିକା ସମୟ ଲୋକ
ଦଣ୍ଡ ଧାରିବାରେ ଯାତ୍ରିକ ତେସାଙ୍କର
ପ୍ରଗଂମା ଦେଇଥାଏ ।

ଅଳ୍ପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାକିମ୍ବଲୁ ଲଙ୍ଘନ
ମୂଳ ସହରେ ଲଙ୍ଘନ ବୃତ୍ତବୟରେ ବାଜା
ପଦବିଜ ଦେବ । ତଥେ ବର୍ଷଦେଶ କିବାର
ଏହା ଦେଖାଇବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଦର୍ଶନ
କରିଥାନ୍ତୁ କାହା ରଜନୀ ଦେଖାଇନେ ତାହାର ହାତେ
ନେଇ ଗଲେ ଦେଖି ଥାରିବେ । କାହାର ମୂଳ
ଜ୍ଞାନୀ ଅନୁସାରେ ଏକଟଙ୍କା ଓ ଅଠାପଣା
ମୁକ୍ତି ହୋଇଥାଏ ।

କରିଲା ଗତିଶୀଳେଷ୍ଟ ଅଧୀନ କିମ୍ବା କଙ୍କଳେ
ସାଧାରଣ ବନ୍ଦିମାନେ ଅପଣା ବ୍ୟୁତରେ ସାଧା-
ରଣର ଉପକାଳରେ ଯେଥିମୁଁ କାର୍ଯ୍ୟ କର
ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବ ଜୀବିକା ଗତିପ୍ରାଚୀର
ବନ୍ଦିକା ଘରେରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ।
ଆମେମାନେ ଜୀବି ଥାଏ ବର ପଞ୍ଜିରୟମୁକ୍ତ
କଣାଇଥାଏଁ ଯେ ଡେମାର କୋଣେରି ହଜାରେ
ଦେବ ବନ୍ଦ ଏପର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଛାତ୍ର
ଜୀବିକାରେ ପ୍ରକାଶ ଥାଏ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହିମ-
ର ବନ୍ଦିମାନେ ବନ୍ଦ ପ୍ରସରଣ କିମ୍ବା ସତକ
ଅଥବା ବିଦ୍ୟାଲୟ ଦୃଢ଼ କର୍ମଶାଲେ ପାଞ୍ଚ ବି କାହାର
ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁତ କରିବାକୁ କାହାର ବାବେ
ଦେବ ଗେଟିବ କୁଆ ଖୋଲାଇବାରେ ଏବଂ
ତା ଅଗ୍ରିକଲ୍ଯୁଗ୍ରାହୀ ବ୍ୟୁତରକାହାନ୍ତି ବାବୁଦରେ
କି ଡେମାନ୍ଡମାର୍କେଟରେ ଏତେ ସ୍ଵାର୍ଥପର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ସାଧାରଣ ହତକାରୀରେ ପରମା
ତିଏ ବ୍ୟୁତ କଟାଇନ୍ତି ନା ସୁନ୍ଦର ହେଲାନ୍ତି

ବେଦ କେଉଁଠାରେ ବିବାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ ଜାହା
ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ହାତୁଁ ।

ଏ ଦର୍ଶ କୃଷ୍ଣ ସହୂତରେ ବିଳମ୍ବରେ ଆରମ୍ଭ
ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ନନ୍ଦାମାନୀ ଗବର୍ନ୍ଟର
ଜୈନରଳ ପାଦେବ ସିମଳରେ ସନା ପ୍ରଭାନ୍ତେ
ସେଠାରେ ମୟ ଗଭମାନ ତା ୨୭ ରଙ୍ଗ ଯାଏ
ବୃଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

ହୃଦୟର କଳାରେ ଜାତବେଶ୍ୱର ହାମରେ
ଏକ ବିଶ୍ଵାସ ମହାଦେବ ଅଛନ୍ତି । ସୋଠରେ
ଅନେକ ଲୋକ ଧରଣୀ ପଥ ବାନ୍ଧିଛିଲ ପାଇଁ
ବୋଲି ହନ୍ତୁମାନରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧରେ ଜଣାପାଇଁ ।
ସୂଚକୁ ମହାଦେବଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର ଅଶ୍ଵମ । ସୋଠର
ମହନ୍ତ ଜଣେ ବ ୨୦୧୭ ବୀର ଯୁଦ୍ଧ । ସେ
ଏକ ଦିବାହତା ଦ୍ଵାରାହାର ପରେ ଘାସପୁଣ୍ୟ
କରିଥିଲା । ତାହାର ଖାନୀ ଏ କଥା ଜୀବିଧାର
ଥାରୁ ଗଂଧରେ ହତେ କରି ମୁଲ୍ଲବରେ ସବୁ ଚି-
ପ୍ରୟୁ ପ୍ରକାଶ କଲା । ଏଥରେ ମାହିଷ୍ୱର ଉତ୍ତର
ମହନ୍ତ ଉପରେ ପରାହୀ ମମନ୍ତର ଅଶ୍ଵମୋହ
କରି ଆହାର ବିଶ୍ଵାର କରିବା ମନ୍ତରେ ମୁଲ୍ଲର
ପ୍ରତି ଅଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମହନ୍ତ କେ-
ଉଠାରେ କିମ୍ବା ରହୁଥିଲ ଅବଶ ଧରୁ ପଢ଼
ନାହିଁ । ହନ୍ତୁପାତ୍ରି ଅର ଓ ପ୍ରାଚ ମରନ୍ତି ତ ନ
ନରର ବିଷୟ ସମ୍ଭବ ରହିବା ପାଇଁ ମରକାରର
ନେତ୍ର ଦିମ୍ବରୁ ହେଉନ୍ତି ।

ପ୍ରେସ ଅତିକାଳୀଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ
ଗ୍ରାସକୁ ମେଉସ ଗାହେବକୁ ବଲେଦ୍ୱାରା ତ
ମାଜିକ୍ରୋ ପଦର ବହୁଧ ବରାବାରେ ଏହା
ମାତ୍ରା ପମ୍ପଜୀଏ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ହେ ବଲାଇବାକୁ
ଅକ୍ଷମ ହୁବାର ପ୍ରକାଶ ବରାବାରେ ଲେଖୁନାହା
ଗବର୍ଣ୍ଣର ଯାହା ବରାବରରୁ ମହାମାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣର
ଜେଳରଳ ହେ ସବୁ ଅନ୍ତମୋହନ ବରାବରରୁ
ଏ ସର୍ବର୍କର ବାବଜୀନ ଗାତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ
ହେବ।

କର ପାଇବିରୁ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ଦେଶାନ୍ତର
ଲୋକ ବ୍ୟାପ୍ତିମେଳାଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯାହିଁ
ତୁ ୧୦% ଲାଗୁ ଅନ୍ୟକ ଦେଶରେ କିମ୍ବା
ଦୋରାଇବାକୁ ଜହାନ୍ମଧ୍ୟରେ ହକ୍କୁ କେବେଳାଣ
ଓ ମୁସଲମାଜ ବେଳେକଣ ଏଥା ଜାହିନା
ସାଇ ଦ୍ୱାରା ସେଫେରୀ ଅନ୍ତିଲାଖି କୋର
ଅଛନ୍ତି । ବରତବର୍ଷର ନାମା ବକ୍ରମୀମେଣ୍ଟ
ମହାମାରେ ଏଥର ଜାରିବା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ
ଅଛି ।

ତଳକ ମାସ ରା ୨ ରଜର ତାରତାଳ ଫ୍ରି-
ବାଦର କଣାଯାଏ ଯେ ପାରମର ବାଦବାଦ
ଅତ୍ର ଦିବସ ଗ୍ରାମରୁ ମହାଶୂନ୍ୟଠଠାର ବିନ୍ଦୁଥୀ
ତରଙ୍ଗ ଚଲେ ।

ଚଲିଗୁ ମାହ ତା ଏ ରଜୀ ସନ୍ଧା ସମୟରେ
ମାନ୍ୟଦର ଲେଖନେଣ୍ଟି କବିତାର ସାହେବ
ବନ୍ଦିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାମନ ଦିଲେ ।

ବ୍ୟାରିଟପତ୍ର

ମନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯତ୍ର ଉତ୍ସବାଧୀନାଦିକ
ମନ୍ୟବର ସମ୍ମାନପେଣ୍ଠୁ
ଫେରଳ ରଥସାହା ।

ମହାପ୍ରଭୁ ଗଜ ଶନିବାର ଦନ ଘରରେ
ଶୁଣିମନଙ୍କର ରଥରୁ ସନ୍ଧିଷ୍ଠ କମଳରେ ପରିଷ୍ଠି
କିନ୍ତୁ ବର ଗନ୍ଧିବାର ଦନ ବନଦେବଙ୍କ ରଥ
କମଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିଂହବାରେ ଅରି ପ୍ରଦେଶ
ହେଉ ପରଦିନ ସରଦୀଙ୍କ ରଥ ଅରି ଲାଗିଲା
ଅବରେଷ୍ଟରେ ଗଜ ବାର ସୋନିବାର ଦନ
ଚନ୍ଦ୍ରାଥଙ୍କ ରଥ ଦୂରପ୍ରଫର ଶୁଣା ଲାଗିଲାନ
ତଥାରୁ ଯାଇ କର ସରେ ଲାଲାଦ
କିନ୍ତୁ କରେ । କି ଅର୍ଦ୍ଦୟ ଯେଉଁ ଠାରୁ
ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦେଇ ଅର୍ଦ୍ଦିକୁ ଏକମାତ୍ର କିମ୍ବା
ତଥ ସଧାରଣ ଲାଗାନ ପରେ କମ ନ ଲାଗେ
ସେ ଠାରୁ ହୃଦ ଏ କର୍ଷ ବାରଦନ ମଧ୍ୟରେ
ନବଦନ ଯାତା ଗନ୍ଧାର ବର ପୁନଃପୁ ପ୍ରଭା-
କମଳ ଦର ଅରି ଶାନନ୍ଦରେ ଉତ୍ସବିହା-
ର ନ ଉପରେ କିନ୍ତୁ କରେ ।

ଉପର୍ବ୍ଲେ ବିଷୟରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭିନନ୍ଦିତ ଘାବେବକଳ ନିଜକୁରେ କେବେ ଦୂର କାହିଁତ ଓ ଜାହାଜକୁ କେବେ ଦୂର ପ୍ରଗଣ୍ଠା ଦିଶି ଯାଏ ହତ୍ତିକ ଜାହା ବକଲୁଗରେ ଫୁଲାଗ ଦିଶି ଥିଲାର ।

୮୧୨୧୨^୧ ଜବ ଏକାଳ୍ପ ଦେଖିଲୁଛ
କହିଦିଶିବୀ ।

ମୁଦ୍ରାଣ୍ତି

କାନ୍ତି କଷମୋହନ ଦୋଷ କଟକ କରିଯାଇଥାଏ	୧
ସୁଶେଷି ମହାନ୍ତି	୨୨
ଅର୍ଦ୍ଧକଳନ କର	୩୩

ଏହି ଉତ୍ସବମରିଦା ସହର କଟକ ବିର୍ଦ୍ଦା-
ନଗାର ବାନ୍ଦପ୍ରଶ୍ନିଂକଣ୍ଠାଳୀ ସମ୍ମାନଘୃତେ
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

ଭାବୁ ପାତ୍ର ମହିନେ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକ

ଲାଗ
ଶାଖା

ଜାନ୍ମନ ଜୁଲାଇ ସନ୍ଧାଗାମିତିଆ । ମୁ । ଗ୍ରାବଣ ଦିନର ସନ୍ଧାଗାମ ପାଇଁ ଗନ୍ଧାରା

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମଳ୍ଟ ଟ୍ରେ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ ଦେଇଲେ ବର୍ଷାକୁ ଟ୍ରେ
ମଧ୍ୟମାତ୍ରାଲେ ପାଇଁ ଜାହମାସର ଟ୍ରେ

କାହୁ ବରବରୁ ଉବୋପ ଉବାନଙ୍କ ବିନ୍ଦିରେ ଗ୍ରାସ୍ତୁ ମାଜକ୍ରୁଟେଗାହେବ ଯେଉଁ ସହ ଗ୍ରାସ୍ତୁ ଜକବାହେବଙ୍କ ନହିଁବୁ ଲେଖିଥିଲେ ଏତ ସପ୍ତାହରେ ଜାହା ଚାହିଁବ ହୋଇଥିଲୁ । ଜକବାହେବ ବାରୁଜଠାର ନେବା ଉପର ଗ୍ରହଣକ୍ରମର ଶକ୍ତି କରିଥିବାକୁ ଯେ କାହୁକୁ ଦିନରେ ବହୁ ହୃଦୟ ଲୁହଦମା ହୋଇ ଜାହିଁ ତ ବାରୁ ଶପଦା ମୋକଳର ବିଷକ୍ତ ସାହା ପରମର୍ମ ଦେଇଥିଲେ କରନ୍ତୁପାରେ ବହୁ ବାର୍ମ୍‌ବ ହୋଇ ହାହୁ ଓ ଯେ ସବମର୍ମମାନ ମଧ୍ୟପ୍ରକାରର ଥିଲା । ତଥାତ ବିଷକ୍ତରେବରୁ କହି ନ ବହୁ ଫେର ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ ଥିଲ ଓ ଯେ ମୂଳମାନ ହୋଇଥିଲୁ ତହିଁରେ ବାରୁକର ହୋଇଥି ହୋଇ ଦେବା ଯାଇ ଜାହୁ କେବଳ ବହୁ ଅଶାକାରଜା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲି । ବାରୁକର ତଥା ଅଜନ୍ମ ଉପର ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରକାଶ ଆହି ପ୍ରକାଶ ଆହି ପ୍ରକାଶ ମାଜକ୍ରୁଟେକ ପରମର୍ମନ୍ତଥରେ ଭୋଗସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅଭାବର ଅବଶ୍ୟକ ବବେତନା କରିଛନ୍ତି । ଉତ୍ସବରୁ ପଞ୍ଚକ ସବଧାନକୁ ବର୍ମ କରିବେ ।

ଠିକ କା ୫ ଖା ସମୟରେ କରେଶ୍ଵର ଅସିବାର ଯେଉଁ ବିଧାକ କ୍ରମର ହୋଇଥିଲୁ ତହିଁର ବିଶ୍ୱାସ ଅଳ୍ପଥା ଦେଇବାକୁ କଥାବାଲାରେ ଅମ୍ବମାନକର ଲେଖିଥିଲୁ କହିଲୁ

ଜାହାରକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ ହାହୁ । ମର ସଧାକର ମଜ୍ଜରେ ଦେଖିଲୁ ଯେ ଜଗନ୍ନାଥ ପାତ୍ରମ ହାବିମ ଲେଖିଥିଲେ ଯେଉଁ ସହିତେ କରିବାର ଅଭିନାସ ବହୁକାଳର କରିଥିବାକୁ କରିମାନ ତହିଁର ଅବ୍ୟଥା ଦିଲେ ଜାହାରକୁ ବହୁକାଳର ଯେବେ ଜାହାରକୁ ଗ୍ରହର ଏପର ତେବେ ସେ ଦୂରଭେତ ବିଦେଶୀ ବରିଥାରକୁ । ମାତ୍ର ଏପର ଅଭିନାସ ହେଲାଇଥିବାର ଦେଖି ବକ୍ରିମେଣ୍ଡ ବହୁକାଳର ଯେ ପୁରେ ନରେଶକୁ ଅବିବାର ହୃଦୟ ଅତି ମନ ଥିବାର ଏଥିମ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ।

ବୌଦ୍ଧମୀ ପାଇଗୀ କରିବାର ପରମେଶ୍ୱର ଓ ମହାମହିମର ସମ୍ମନ କରିଥ ଜାହା ଦେଖିଲାବ ବାରଣା ଗୋଟିଏ ଦବନ ଅଭିନାସାର ଉତ୍ସବ କରିଥିବାକୁ ତହିଁର ଅର୍ଥ ଏହି ଯେ “କେ ମହମୁଦ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ କି ଥାନ୍ ତେବେ ମୁଁ ଓ ପୁରୁଷ ଓ ଅଭାଗକୁ ପୁଣି କରିବୁ ହାହୁ” ଗଲା ସପ୍ତାହର ଜାନ୍ମନ ପାଠକର ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ମନରେ ବହୁ ଉଦୟ ହେଲା ଯେ କହ ପହିକା ଓ ନାଲେଶ୍ୱରର କଲେକ୍ଟର ଗ୍ରାସ୍ତୁ କମ୍ପିନ୍ଦିର ମାରାରେ ଏହିପାଇବ ବହୁ ସମ୍ମନ

ଅଛି । ପହିକାରେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ ହାହୁ ଓ ଯତ୍ତରେ ବିମ୍ବମାହେବକଙ୍କ ମହମା କି ସ୍ତ୍ରୀ ହାହୁ ଓ ପହିକାରେ ଦେବକ ଜାହାଙ୍କ ବିଦ୍ୟା ଲେଖାଇଥିବାକୁ ଅମ୍ବେମାନେ କରିବନା ବହୁ ଯେ ଏହାର ନାମ ପାଲେଶ୍ୱର ସଂକାଳିତାପାତ୍ର ଓ ଗୋଟ ପରମପରାଶବ୍ଦ ହେଲେ ରଜ ପୁଅନ୍ତା ।

ଏହି ପହିକାରେ ଗେହେବେ ଓ ପରିଚ୍ୟା କରିବାର ସମ୍ଭାବରେ ଅମ୍ବେମାନେ ବିମ୍ବମାହେବକଙ୍କ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ସେତ ପୂରେ କରିଥିଲୁ ତହିଁର ଉତ୍ସବ ହୃଦୟ ପାଇଥିଲୁ । ଏହିରେ ବିମ୍ବମାହେବକଙ୍କ ପରମକ୍ରମ ପାଇନା ଅଭିନାସାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା କେଷର ପରାହାର ହେଲା ହାହୁ । ପ୍ରାହାବକର ଏ ପ୍ରସ୍ତାବଟି ଏ ପହିକାରେ ପରାହାର କର କି ପାଇବାକୁ ବହୁ ପୁଣିକର ହେଲୁ ।

ପଥକର ବାମକର ତହିଁରିବା ଅର୍ଥର ଲାଗବୁକ ତମିର ବାମକ ପାଇନା କରିବାରେ ହେଲେ କଲିପାଇମାନେ ଏହି କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ସବରେ ମେଲାର୍ଜର୍ସିକ ସାହେବ ଅର୍ଥ ପାଇ କରିଥିଲେ । କର୍ମମାନର ନାଲେଶ୍ୱର

ଜୀବନ ସାହେବ କହିଲୁ ପୁନର୍ବୟ ବନ୍ଦ
ସେ ଅର୍ଥଦ୍ଵାରା ସମା ଦେଲେ । ପୁନର୍ବୟ-
ରର କେବୁ ଏହି ମେ ଜନ୍ମିତାରମାନଙ୍କ ଆ-
ବେଦନରେ ମେବଣ୍ଠିନ ସାହେବ ଅଥେ
ଅର୍ଥଦ୍ଵାରା ସମା ଦେଇଥିଲେ ବାଖା ଅଧିକ
ସକାଗେ ସେମାନେ ବନ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଅଛିଲ କର-
ଥିଲେ । ଏଥିମାତ୍ରେ ବୋର୍ଡର ଶତ୍ରୁ ଅମିଳ
ଯେ ପଥକର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାଥ ଜନ୍ମାଇବା
ଅର୍ଥପ୍ରାୟରେ କାଗଜ ଥାଇଲ କରିବାରେ ଛା-
ଜାପନ୍ତକ ଦୂର୍ତ୍ତି ଦେଲେ ବେବଳ ଅର୍ଥଦ୍ଵାରା ହେବ
ଏ ପୁନର୍ବୟ ହୋଇଥିବା ଅର୍ଥଦ୍ଵାରା ହେବ ଏ
ଅଞ୍ଚଳୀସାରେ ମଂଶୋଦ୍ଧର ହୋଇ ପାରିବ କହୁ
ଦିନୀର ପାହେବ ପୁନର୍ବୟ ବନ୍ଦିଷ୍ଟ ନଥ୍
ମାନ ଦିଲେବୁରକୁ ବିକ୍ରିଲୁ ଫେର ପାଠ
କଲେ ଏ ଉତ୍ସବର ସାହେବ ବିଶାଳ କଲେ
ଯେ ଜନ୍ମିତାରମାନେ ପ୍ରଥମ ଜିହ୍ଵାଗ କାଗଜ
ସମୟରେ ଦାଖଲ କରିବା ଏ ଚର୍ବିରାଗ ହା-
ଲକ ପ୍ରତିକରେ ବିକ୍ରି କରି ଥାବୋରୁ ସେ-
ମାନେ ବାର୍ଷିକରେ ବାଥ ଜନ୍ମାଇବା ଅର୍ଥପ୍ରାୟ-
ରେ ଦୂର୍ତ୍ତି କରିଥିବାର ବୋଲିଯାଉନ ପାରେ ।
ଏହି କିମ୍ବାତମାରେ ସେ ଏବାର ନମ୍ବର କ-
ର୍ଜିମାନୀ ସମ୍ବାଦୀ ଏ ଏହି ନମ୍ବରରେ ୫ ୧୦୭-
କାଗ୍ଜ ୫ ୫ ଟା ମୋହନେ ୫ ୫୦୦ ଟାଙ୍କା
ଅନୁକ ଶମା ଦେଲେ । ଉତ୍ସବକ ସାହେବ
ଅତ ପୁନର୍ବୟ କରିଥିଲାଗି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଏ
ଥୁଣ୍ଡ କୃତିକାର ପାଇଁ ଜାହାର ବିଶେଷ ଅଛି
ଯେହ ଘୋର ସେ ପ୍ରଗଂଥର ଯୋଗ୍ୟ ଅବଳି ।

• 180

ବର୍ଷଦେଶର ପକାମାଜେ ତତ୍ତ୍ଵ ମାନ୍ୟ ଓ
ଲୁହ ଅଛି । ଏମାଜେ ଚାଣିଷ୍ଠ ସମୟରେ
କଟୋରାତରିକ ଦରକେ ଏଥା ହେଉ ଘରୋ-
ବର୍ଷ, ଉପରି ଅମେରିକାଜେ ଦୂରଗର ପହଞ୍ଚ
ଅବରୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଯାତରା କଲାନ୍
ବେଳେକ ପ୍ରକାଶକ ପ୍ରକାମାଜେ ଉତ୍ତୋଳନରେ
କର ନାହାଦି ଉତ୍ସନ୍ନମାନ କରିଥାଏନ୍ତି । ବର୍ଷ
ଦେଶର ଉତ୍ସନ୍ନ କଲାନ୍ ସଂକଷିତରେଣ୍ଟାନ୍
କରେ ହେଲାନ୍ତି ଅଭିନାୟର ଘରୋବ
ବର୍ତ୍ତମା ଲେଜାଥାଏ । ଏ ପୁରୀ ପରିଭାବେ
ପ୍ରକାମାକ ଦେଖୁ ସେ ସବୁ ଲେବାନ୍ତ କାନ୍ଦୁ
ବହିଲୁ । ସଂକ୍ଷେପରେ ଏହି ଯେ ପକାମାଜେ
କମଳେଜିକ ପରମାର୍ଥରେ ମେଳି ତର ଅଧିକ
ନାହାର କରାନ୍ ସବା କାହାର ଯେହାପରି ତୁ

ଅପରାଧ ହର୍ମନ୍‌ତଥ ବିସ୍ତର କର କମିଟାର
କମିଟାରଗରୁ ପ୍ରକାଳ ଉପରେ ନାହାବ ,
ତୀର୍ଥର ଅର୍ଦ୍ଧ କମିଟାରକୁ । ବରପୋ
ଲିଙ୍ଗ ଓ ମାତ୍ରପିଂଚ ଉତ୍ସାଦ ଉପରୁବର ଅ
ହୋଇଥାଏ । ଗବର୍ଣ୍ମମେଗ୍ରୀ ବିଭାଗ ଯଥାବା
ସ୍ଥରେ ଏଥାର ସଂବାଦ ପାଇ କଲାଜିତ
ବିଷ୍ଣୁପନ ପ୍ରକାର ଉତ୍ସାଦକୁ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ମା
ତ୍ରେଣ୍ଟ ଓ ପୁରୁଷ କମିଟାରମାନେ ବିଦ୍ୱାନ୍‌ହାତେ
ନରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ସକଳ ବିଷ୍ଣୁ କର
ଓ ଅପରାଧମାନଙ୍କ ଧର ବିରାମ ଅର୍ଦ୍ଧ କର
ବାର ବିଦ୍ୱାନ୍‌ହାତେ ଅନେକ ପରିମାଣରେ
ବିଷ୍ଣୁଗ ହୋଇଥାଏ, ଉତ୍ସା ମୁଖର ଯେ ଆ
କାଳ ମଞ୍ଜରେ ମାତ୍ର ଲାଗ ହେବ ।

ବିଦ୍ୱାନ୍‌ହାତ ସଥାର୍ଥ ବାରାଣ ଅବସ୍ଥ ପ୍ରକାର
ପାଇ ବାହଁ । ଅନୁମାନ ମୁଖର ସେଠୀ କମିଟା
ବାରମାନେ କର ଅନ୍ତର ବିଷ୍ଣୁରାବୁ ଦେବେ
ଦେବକାର କମିଟାର ଓ ପ୍ରକାଳ ମଞ୍ଜରେ ବିଷ୍ଣୁ
ମମାନ୍ତର ଗୋରୁଖ୍ରମ । ଏଥରେ ଏହି ମେହି
ମାନେ ସ୍ଵଯୋଗ ପାଇ ପ୍ରକାଳ କୁରିଷା ଦେବେ
ନୃପାତ୍ମ ଦେବକାରାଗ ଥାପଣା ମାନ୍ଦି ସଫଳ
ଉତ୍ସାଦକୁ । ମୁଣ୍ଡ ପ୍ରକାଳ ଯେଉଁମାନେ ଏ-
ଅକୁଳ ହୃଦୟକାରେ ସବାଲିଲେ ସେମାନଙ୍କର
ଏହାମ ଏହି ଦେବକାର କରି ଏ ବିଚାର
ମାନେ କରିବା କରି ଯେ ସେମାନେ ମାତ୍ରକୁ
ଏ ପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରକାର ମୁକ୍ତ ଥାଇବେ ନାହଁ ।
ଏହା ଦେବକାରେ ପ୍ରକାଳମାନେ ତାଣି ପାଇବେ
ଯେ ବିଦ୍ୱାନ୍‌ହାତ ଦେବ ଧର ନାହଁ ।
ଅନେକବିଦ୍ୱାନ୍‌ହାତ ଅପରା ମୁଖ ବିଷ୍ଣୁମେଗ୍ରୀ
କାଳମାନେ ସେମାନେ ସଥାର୍ଥପିଂଚ ପ୍ରଦାନାର
ଏହିତେ ।

ହାମାରକୁ କବିତାମେଣ୍ଡଲ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ଓ ଜହାନେ ଅମ୍ବାଳଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟର କର୍ତ୍ତରମାନ ପ୍ରକାଶ ଦରି ନ ପାଇଲୁ । ଅଗମାଧିକାରେ ଯେ ସବୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ

ଗଡ଼କୀର ଶକାକ ଅବସ୍ଥା ଦୟିକା ଯାହା
ବିନ୍ଦୁମୂର୍ତ୍ତରେ ଲୋଗୋଧୂ ଅମ୍ବେମାନେ ଦେ-
ଖିଲ୍ଲ ବୌଦ୍ଧ ଓ ବୃଜିରମ୍ଭର ଧାତ କଲ୍ପିତ
ଗଡ଼କୀର ଶକାକ ଚରଣ ବିଜୁବରେ ଏତେ
କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶ କେଉଁଥିଲେଠେଁ ସେମାନେ ଏଷବୁ
କିମ୍ବା ନ ଶୁଣି ପିଲାକପରି ଅବସ୍ଥା ଉଦ୍‌ଦେଖିବୁ
କିମ୍ବା ଏହାକି ଅକ୍ଷ୍ୱାତ୍ମା କେବେ କ୍ଷାତ୍ର ହେବ

ଦିଲୁ ଅନୁମାନକୁ ଥୟ ନାହିଁ ରୋଜୁ ତୀରେ
ଦେଉଥିଲା । ରାଷ୍ଟ୍ରବର୍ଷର ଅନ୍ୟନ୍ୟ ସକ୍ଷେ
ପଦେଶରେ ଯେପ୍ତିବାର ଉଚିତ ହୋଇଥିଲା
ତେଣା ଯେବେ ଅକ୍ଷୟ ସେଧି ହୋଇ ନାହିଁ
ତହିଁର ବାରଣ ଏହି ଯେ ତେଣାରେ ଅନ୍ୟ
ପଦେଶମାନକର କୌଣସିଗାର ଦସ୍ତକ ନାହିଁ
କମଳାଜମନକୁ ଧର୍ମି ସ୍ମୋର କି ଦୂରତା
ଆଜି ପ୍ରଦେଶର ପରି ଲୋଭନାମେ ବଠାଇ
ଅଦ୍ୟକ ଅଧିକ ନାହିଁ ବିମା ବଠାଇବ ଯାଏ
ନାହିଁ । ବିଶେଷ ବନ୍ଦରକୁ ପ୍ରାତି ହୋଇଥିବା
କରାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତେଣାକୁ ବଳକରା
ଅଛି କବତ୍ତ ବନ୍ଦ ଗୋଡ଼ ବାତଣ କି ମୁନଥ
କୁଟା ବଠାଇ କେତେ ଚତୁର୍ମୋହ ବଳକରା
ଦେଖି ଅସିଥିଲୁଛି ? ଏକବର ମଧ୍ୟରେ ଖୋ-
ଲିଲେ ପ୍ରାୟ ଲ ୧୦ ଏ କରୁଲେବ ପୁଣି ବା-
ଦ୍ୟାଇବେ ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ କି ବଳକରା
ସମ୍ମାନ ଘେବନେ ସବୁର କିଛିକାଳ ସହକାର
କର ଉଦ୍ଦରକବମାନକର ଅଛେବନା କରିବାକୁ
ଏହିଥିଲୁଛି; ଉଥାପି ତେଣାର ମୁଗ୍ଧଲବନ୍ଧ ଓ
ନତକାର ସରକୁରରେ ଦେଖି ହୋଇଯାଇ ନ
ଥାରେ ବଠାଇ ମଳାମାନେ କେବେଁ ଅସୁ-
କରୁ ତେଣାକର ଦେଖି ଲୋକ ଓ କର୍ମଚା-
ରମାନେ କରୁଥିବା ଯେବାଦେଇ ବରାଥିଲୁଛି
ଏମନ୍ତ ଏହି ପରିଷେଷେ ମୁଗ୍ଧଲବନ୍ଧରେ ଯଜା
କିଛିକି ଉନ୍ଦର ଯାହା ଦେଖାଯାଏ ଜହାର
ବିହୁମାସ ଯେ ବରାକରରେ ପ୍ରକାଶ ହେଉ
ନାହିଁ ଏହା ଅଛି ଯେତାରକରୁ ବିଶେଷ ଅନ୍ତର୍ବା

ବଜ୍ରମ୍ବା ସତ୍ତାଙ୍କ ଦିପଦୂରେ ଉତ୍ତଳସୁନ୍ଦର
ଲେଖିଅଛିନ୍ତି ଯେ ସତ୍ତା ସତତ ଏହି ହୃଦୟ-
ବଜ୍ରର ଅଜୀବବାରେ ବଜ ଗର ଅନୁଭବ
କରନ୍ତି ତେ ପାଦ ପ୍ରଦେଶ କରୁଥାଳ ଏହ ହୃଦୟ-
ମୋହରେ ଅନୁଭବତ ପରନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାରେ
ଶୁଣିଅଛି ଯେ ବଜ୍ରମ୍ବା କୃତ୍ତିବନ୍ଧୁମା ଅନ୍ତରୁ
ସତତ ବୋଲୁକ ଦେଶକା ଲକ୍ଷି ଧାରାପ୍ରକାଶ
ପ୍ରଯୁକ୍ତି ପାଇବାକୁ ସବ ପାତ୍ର । ଏବା ବଜର
ମାତ୍ରର ହାତ ଯୋଡ଼ା ତେ ଅକର୍ମାନ୍ତ ଘର୍ଷ ମଧ୍ୟ
କଲ ମେତାକୁ ତେ ସାମାଜିକରେ କଷ୍ଟ କରନ୍ତି ।
ଦିଲବ ଉପରେ ଭାବାକୁର ଶାଶ୍ଵତ ଅଭିବ ବନ୍ଧ-
ପାଇ ଦେଖିଲୁ ଭରତ ବି ପାଞ୍ଚମ ରକ୍ତରେ
ଯୋଇଁ କଳଦ ଦ୍ୱାରି ଆଶି ରଖି ଅନ୍ତରୁ । ସତତ
ପରନ୍ତ ଯୋଇ ଯେ କବା ହୋଇଥାଏ ହେ
ହୋଇଥାଏ ସତତ କି ହୋଇ ଦଶିଲି ଲାଜ
ଅଜିତ କହିରେ ଜି କଲନ ବଜ ଚନ୍ଦମା

ନୁହିଲ ରେବେ ଗୋଡା ଗାଉ ଯାହାକୁ ସୁଲଭ
ସେ କାହିଁକି ବଳଦଶୀତର ପ୍ରେମୀ ହେବ ?
ଏଥା ବୋଲି ବଳଦଶୀତ ଅଶ୍ରୁଷ ପ୍ରଜାପ କର-
ବାହୀର ଅମ୍ବେମାନେ ଗଜାଙ୍କ ଉପଦେଶ ଦେଇ
ଜ୍ଞାନ୍ ବରଂ ବଳଦଶୀତ ଜାହାଙ୍କର ସେହି
ବଳଦଶୀର ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ
ରେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହିହ ଉପରୀ ବରଂ ବି
ବଳଦଶୀ ଜାହାଙ୍କର କି ଯୋଗି ଜୟାନ୍ ଜଗତର
ଯେତ୍ର ପ୍ରଧାନ ହରକାର୍ଯ୍ୟ ସାହନ ହୃଦୟ
ତହିଁରେ ମନ୍ଦେଶ୍ୱରୀ ହେଉଛନ୍ତି । କୃଷି ବଳଦଶୀ
ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଯେମନ୍ତ ବଳଦଶୀ ବଳଦଶୀ
ଜାହାଙ୍କର ଜୟାନ୍ ଅନ୍ତର ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣା ହୋଇ
ଥାଇବ । ଏଠା ବଳଦଶୀ ତୁଳନା ବୋଲି
ଲଙ୍ଘନ ଲୁହା ମୟ ସାନ ଓ ଦୂରରେ ସେ ହଳ
ହୃଦୟ ତହିଁରେ ଗର ହୃଦୟର ଦୂରରେ
ଲୁହା ପ୍ରଦେଶ କରଇ କି କାହିଁ ପନ୍ଦେହ ।
ବଳଦଶୀ ବଳଦଶୀ ଓ ବଳଦଶୀ ଲଙ୍ଘନଲୁହାମ୍ବାଗ୍ର
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କି ବଳଦଶୀ ଗାଧରେ ଗୁପ୍ତ ହୋଇ
ଗାରେ ଓ ତହିଁରେ ସେ କୃଷି ବର୍ତ୍ତମାନଠାର
ଅନେକ ଉତ୍ତମ ହେବ ଏଥରେ ବିହୁମାସ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏଥରୁ ବଳଦଶୀ ରାଜାଙ୍କଠାରେ
ଯେମନ୍ତ ବଳଦଶୀନ ଅଛି ପ୍ରାୟ ତେଣାରେ
ଏମନ୍ତ ଅନ୍ୟ କାହାରଠାରେ ଦୁଦାର ମାହିମ କର
ବୋଲିଯାଉ ନ ଥାରେ ଯେବେ ଉଚ୍ଚ ବଳଦଶୀ
ସମ୍ମାନରେ ବଜା ଉତ୍ତମ କୃତିବାଯିଦର ପାଇ
ଦେଖାଉଥାରୁ ଗାହା ହେଲେ ଜାହାଙ୍କର
ବଳଦଶୀ ପାର୍ବତୀ ଦେବ ଓ ଯେହିମାନେ
ହାଲୁ ଯୋଡା ପୋବିବାନ୍ତାରେ ଅପରା ଗୌରବ
ଦେଶକୁ ଦେମାନେ ସୁଖ ଏହାଙ୍କଠାରେ ଲାହିର
ହେବେ । କାରଣ ଉତ୍ତମ କୃଷି ପ୍ରଧାନ ଦେଶ
ଓ ବଳଦଶୀ କୃତିବାଯିଦର ପ୍ରଧାନ ବଳ ସବାର
ଜାହା ଏଦେଶୀଥିଲାରେ ଅନ୍ତର ଜୟାର ପାତ
ମାତ ଦୁଦ୍ଵର ପ୍ରକୃତ ବିଦ୍ୱାନ ନ କଲେ ସେ
ଦୁଦ୍ଵର ଦୁଦା ନ ଦୁଦା ଉତ୍ତମ ମାନ । ଅଜ୍ଞବେ
ଅମ୍ବେମାନେ ବଜମା ନକା ଓ ଜାହାଙ୍କ ସବୁ
ପ୍ରତିମାଙ୍କରୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲୁ ଯେ ଉପର
ଲାଗିଛି କଥାବୁ ଅନ୍ତରାଜନ ପ୍ରଦାନ ଉତ୍ତମ
ବଳଦଶୀନ ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୃତିକ ଜନର ହୋଇ
ଥାରେ ଅପ୍ରଦେଶାପୁରୋକ୍ତ ତହିଁ ରପରିତ୍ୟ
ଦେଇଲୁ ।

କାହିଁର ଜନସିଲିବାର
କାହିଁର ନିତି ଜାହାନିବାର ନଦ୍ଦୀଗୁ

ବିଷ୍ଣୁରେ ଆମ୍ବୋମାନେ ଏଥିପୁଣେ ସବୁପାଇଣଗଲି
ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାଶ ଦରାଯାଇଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶ
କରି ବର୍ତ୍ତମାନ କହିରୁ ପରିଚିତ ଦେବାଙ୍ଗଳ
ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିରମାର ବୃକ୍ଷାନ୍ତ ନିମ୍ନେ ଲେଖୁଥିଲୁ
ବାହିରେ ଚର୍ଚାଜ ସବୁ କାମକ ଜାଗେ
ବ୍ୟକ୍ତି ଶିବବାହୁର ପାଞ୍ଚର ଠକା ଧାରଥାର ତେ
ଶିବ ଭାକୁ ଠକା ଅନ୍ନେବାଥର ମାରିଲେହେବେ ସେ
କେବଳ ମନ୍ତ୍ରିବାରେ ରହିଲ । ଭଲରେ ଠକା
ମନ୍ତ୍ରିବାର ଥର ଅଗା ନ ଦିଶିବାର ବନକରେ
ଗବ ଭାକୁ ଥର କହିଲ ବି ଠକା ନ ଦେଲେ
ପରିଦେବ ମାହଁ ଓ ଗୋଟିଏ ପୂଜା ମାରିବାର
ମଧ୍ୟ ଲୁହାଯାଏ ବିନ୍ଦୁ ଏଥର ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ
ନାହଁ । ଶିବ ଚର୍ଚାଜରୁ କଷ୍ଟକରଣ ଅଠକାର
ରହି ଠକା ନ ଆଇବାର କିମ୍ବା ଭାହଁର କିନ୍ତୁ
କଟବଣା ନ ହେବାର ଭାକୁ ପୁଲର କିନ୍ତୁ
ଯେତ ବାହାରିଲ (ସେଠାଲେବେ ଅଜଳା
ଏହିରୁ ପୁଲରେ ସବୁ ବିଷ୍ଣୁର ଘଟାର ବରନ୍ତି)
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ବେତେକ ଭଲଲେବ କେତେବାର
ସତ୍ତ୍ଵରୁ ଦିବାଦ ଦିବି ସେମାନଙ୍କୁ ଲେଉ-
ଇ ଅଣିବେ ବିନ୍ଦୁ ଏବେ ଚର୍ଚାଜର ଲୋକ
କୁ ଶିବ ଅଠକାର ରହିଲା ବିଷ୍ଣୁର ସମ୍ମାଦି
ଲେଖରେ ଦେଇ ଥିବାର ମୁଣିଶ ଉଦୟୋହତ
ମାଂସା ନ ମାର ଶିବରୁ ତକୁ ଅପରିଧିରେ
ପରିଲଦ୍ଧାରକ ଶମ୍ଭୁ ଗରିଲା କଲେ । ତହିସ-
ଥାର ଏ ମନ୍ଦିରମାର ବିବର କରି ଅପରିଧି
ପରିଧିର ଥା ୨୦୧ ଓ ୨୦୨ ସାତକେ
ବିଷ୍ଣୁର ଦିଶାନ୍ତ କଲେ ଓ ବିଦ୍ରୁଲିର ପରିବର୍ଷ
୨୭ ଓ ପୂର୍ବତଳ ଠକା ଅର୍ଥଦିଶ କରିବା
ପାଇବେ ନାହିଁ ଓ କରିଯ ପରିଦ୍ଵାରା ପରିପ୍ରେସ୍
ପା ସହେବକ ହିନ୍ଦିକୁ ପଠାଇଲେ ।
ଏଇ ବରେ ଦିଶୁ ଦେବା ଭାକର କ୍ଷମତା
ସାହେବ ଏ ମନ୍ଦିରମା ଭାକୁ ବରେବୁଷ
ଅସିଶୁଶ୍ରୁତ ଅର୍ପିବାର ଦେ ବିଦ୍ରୁଲି
କବିତା ଅଠକାରକା ଅପରିଧିରେ ଦିଶୁ
ର ଦି ୨୫୨ ପାନ୍ଦୁରେ କେବଳ ଏକାଶ
ଅର୍ଦ୍ଧଦଶ କଲେ ।

ମେମାଙ୍କ ତହିସିଲପରକ ଦିଗ୍ବିରଣେ
ଦେଇ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଯେହେତୁ ଆ କବି
ମର୍ମ ଏହ ଯେ କୌଣସି ବନ୍ଦରୁ ବାହାରିବୁ
ଏ ସାକାର ବଗୁରବା ବିମ୍ବା କୌଣସି ଅପ-
ଦଂଫାନ୍ତ ସଜାନ ପାଇବା ବିମ୍ବା କଲାପକ
ଉଦ୍‌ବାର ବଗୁରବା ସକାମେ ଛକ୍କାଏବା
ଏ ପାତା କହାଇଲେ ତାହାର ଦିଗବି-

ର୍ଷର ଅନ୍ୟକ କାଳ କାମାକୁର ଦିତ୍ତ ହେବ
ତେ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥପଣ୍ଡ ହୋଇପାରିବ । ଏ ମହା-
ମାରେ ଗୁରୁଗର ପାତା କଥା ଜେଣିବ ଆଉ
ଅମୋ ପାତା ହୋଇ ଯାହିଁ ଓ ମାର ପିଂର
ମଧ୍ୟ ସଦେଖୁ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ଉତ୍ସିଲଦାର
ବିଜ୍ଞପେ ଏତେ ବଜ୍ର ଧରିବୁ ଏ ମହଦମାରେ
ଜମାଲଲେ ଅର୍ଥପଣ୍ଡର ବିଷୟ ଅଟେ । ହାମାନ୍ୟ
ଶୁଦ୍ଧିର ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଏ ଥର୍କୁ ଗଠାନ୍ତା ନାହିଁ ।
ଆ ୩୪୮ ଗ୍ରେ ମର୍ମ ବହୁ ଯେ ଯତି କେହି
କାହାରକୁ ଅପରିଧି ସାହାର କପ୍ରିଜଙ୍ଗ କିମ୍ବା
ବୌଧାରି ଅପରିଧିର ଅନୁମତାକ ପାଇବା ଅବା
ଦେଶ ପରିଗୋଧ କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧି ଉତ୍ସାର ବିବ୍ରାତିବା
ହାତାରେ ଅନ୍ୟାୟମଜେ କବଦି କରେ
ତେବେ ସେ ଉତ୍ସିଲପଣ୍ଡର ଅନ୍ୟକ କାଳ କବଦି
ହେବ ତେ ଅର୍ଥପଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ । ବିଜ୍ଞା-
ବିଦ୍ୱାର ଖା ୩୪୦ ଗ୍ରେ ଅନ୍ୟାୟମଜେ କବଦିର
ଯେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଓ ଦୃଷ୍ଟିନ୍ତି ଅଛି ତବନୁମାରେ
ଶିବର ବର୍ଣ୍ଣକାରୀ ଅନ୍ୟକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟାୟ
ମଜେ କବଦି କରିବାର ହେଉ ନାହିଁ ଓ
ସ୍ଵତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା କବଦି ନହେ ସୁଭିତ୍ର
ଦି ୩୪୮ ଫା ମଧ୍ୟ ଏ ମହଦମାରେ ଜମା ନ
ଥାରେ । ଦିନା ଜମାଲକାରେ ଏତେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଦୂର କି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ହାମାନ୍ୟ ପ୍ରକାର ଦୂର
ଅନେକ ବିର୍ଭବତୀଜପ୍ତାର ତୁମ ମେଘପାର
ଜାହା ଜାତ୍ୟମ ଦୋଷ ନୁହେ ବିନ୍ଦୁ ଏ ମହଦ-
ମାରେ ଦୁଇ ଶୁଦ୍ଧିର ଘାନା ର ଥିବା ପ୍ରକାଶ-
କେ ଉତ୍ସିଲଦାର ଯେ ଏକାହେଲିରେ ପ୍ରକାଶ-
ବାଦକୁ ଉତ୍ସିଲପଣ୍ଡ କବଦି ତେ ଉଲୁବତ ତଳା
ଅର୍ଥପଣ୍ଡ କରିବା ହାତରେ ଅନୁଗ୍ରହ
କଲେ ବନ୍ଦ ଅର୍ଥପଣ୍ଡର ବିଷୟ ଅଟିର ।
ଧନୀଙ୍କ ଉତ୍ସିଲପଣ୍ଡର ଉତ୍ସାର ଅପରିଧିର
ବିଜ୍ଞାର କରିବାର ଉତ୍ସିଲଦାରଙ୍କର କ୍ଷମତା
ହାତ ସେ ବେଳକ ପ୍ରଥମ ପୁଲି ଅନୁଷ୍ଠାନି
କର ପ୍ରମାଣ ଆଇଥିଲେ ମେହନ ଅର୍ପଣ ପ୍ରାୟ
ଅର୍ଥପଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରିକୁ ବିନ୍ଦୁର କଟିବ ସୁପରିଶ୍ରେ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠକ ଉଚ୍ଚତକ ପ୍ରେରଣ କରିଥାନ୍ତେ ସେ
ଯେ ଦ୍ରାଙ୍ଗ କିମ୍ବା ଦେଖି ବର ମନଦମା ଥାଇଲେ
ଏହା ଅନୁରତ, ଅନୁନିଭବ ଏବଂ ଜାତ
ମଜାର ଅର୍ଥପଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟିର । ବର୍ତ୍ତମାନ
ରବାହୁକ ବନ୍ଦପଣ୍ଡର ଦୁଇ କରିବାର ଅଛି
ମୁମ୍ବାକଳ ବିଦେଶମାରେ ଏ ମହଦମାରେ
୩୪୯ ଗ୍ରେ ଜମା ପାରେ କରିବା ସେ ଶାର
ବେଳ ବାଟ ଅବଶ୍ୟ ଥିଲେ ଅଟିର ତେ

ଦୟାକୀ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ହିଂନ ହୋଇଥିଲା । ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଦୋଷରେ ଯେ ଶିବ ଚର୍ଣ୍ଣକୁ ଧର
ଓ କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀ ଅପାଳମଙ୍ଗା ପରମୋତ୍ତମିତି
ପୁଣ୍ୟକୁ ନେଇଥିବାରୁ ସେ ଜାହାନ୍ତର ଅପରିବା-
ପରୁ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶ ଦରିଆଛି କି ଯାହା ଧର୍ମଧା
ନୂରେ ଦର୍ଶନ୍ୟ ଆଏ । ଏଥର ଦିନାର
କୁଳ ଭାବୁମ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେ ଓ ବାକୁଦର
ବିନ୍ଦରୁ ଅନ୍ତର୍ମଧ୍ୟ ବା ଅବହିତ ବୋଲିଯାଇ
କି ଥାରେ ।

ଆଜେମାନେ ମହେକପବେ ଯେ ଅମ୍ବା-
ଲଙ୍ଘର ପୁଷ୍ପବାଟି ମନ୍ଦିର ଉଦସିଳାରଙ୍ଗର
ଏ କାହିଁ ଶୋଷି କରିଥାଏ ଏହା ବ୍ୟଧିର
ପତ୍ର ଅଛେ ମାତ୍ର ଅମ୍ବମାଟେ ଦେବକ ମଧ୍ୟରେ
ଜନମନ୍ତ୍ରସେ ଦାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ମାର୍ଗରେ
ଅମ୍ବର ବିଷୟକୁ ଓ ସୂଚିତ ରେତ ବିଷୟ
କରିବାର ଅନୁରୋଧ କରି ନ ଥିଲୁ ଆମାଧ ବାବୁ
କିମ୍ବର ବାର୍ତ୍ତାରେ ମୃତ୍ୟୁ ଅଧିକ କେବଳରେ
ସୁଖିତ କି ଥିବାର ଅଭିନନ୍ଦନକ ଶୁଣିବାରେ
ପ୍ରମଶାଳ ହେଉଥାବାରୁ ବନ୍ଦ କରିବିଲ ଅନୁ-
କଳ କଲେ ଯଥରୀପାରକୁ ଓ କର୍ମ ଉତ୍ତମମନ୍ତ୍ରସେ
କରାଇ ପାରିବୁ ଜାପାରେ ସୁଖିତକେବ ଯେପରି
ଏବେଳେ ତାର କାର୍ଯ୍ୟ ପଞ୍ଚାତ କରିବ
ଯେପରି କି ଅକୁ ଶିଖିତକେବ ଦୁଇପାରକ ? ଏହା
କିତାଥମୁମାନକର ପ୍ରଥାକ ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ
ବାବି ଥିବ ଦାସକ୍ୟ ଦେଶ ଓ ଦେଶ ଯେବେ
କିମ୍ବାକୁ ଅଛି ଏ ଦୂରବିଦ୍ୟାରେ ଅଛନ୍ତି ।
ହେବ ସ୍ଵର୍ଗାୟର ସୁଖିତ ଓ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ମେଳକ
ଜହେବିଦିଶାର ହୋଇଥିଲେ ଦାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମମନ୍ତ୍ରସେ
କିମ୍ବା ଏକ ବିଦ୍ୟାଶିଳୀ ଓ ଗୋକୁଳର ଅବହୁ-
ତ୍ତବ୍ରତ ପରିବରେ ବିମେଷ ଦେଖା କରନ୍ତା ଓ
ମଧ୍ୟ ଗୁଡ଼ପଦତିତ ବୁଝି ଉପାୟ କରନ୍ତା
କରନ୍ତା ଦାଖି ଓ ଅନ୍ତଶ୍ଵଳ ସରବାରକ ଅଧାନ
ଅପର ଯେଥର ଅବହୁ କରିବ କିନ୍ତୁ ମୁଖେଣ
ମେଳ ବ୍ୟକ୍ତବେବେ ଏକାର୍ଥ କମ୍ପାତି ପାଞ୍ଚନ
ମୋର ନ ଥାରେ । ଯଥାପରି ପୁଣିତଶ୍ରେଣ୍ୟ
ପାହେବ ଏଥରେ ମୁକ୍ତ କଲେ ଯେବେ ଥାରୁ
ହରବାର ଦ୍ୱାରା କର୍ମ କିମ୍ବା କର୍ମ ଉତ୍ସାହା କେ
କୌଠି ଉତ୍ତର ପୁରୀକୁ ମେଳ କିମ୍ବକୁ ବର-
କାହୁକୁ ଅପୁର ଗୋଟିଏ କାହିଁ ହୋଇଥାଏ
ଅଥବା ଉତ୍ତମମନ୍ତ୍ରସେ ପ୍ରକାଶ ପଥର ହେ-
ଦିଅନ୍ତରୁ । ଏହିମେଳ ଦେବମାନକୁ ଉତ୍ତମର୍ମତି

ଦେଲେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ମୋହର ଅନୁମତି ଆଜି
ବାହୁ ବଢ଼ିବି । ଛୋଟଙ୍କୁ କେବଳ ଉଷ୍ଣଦେଶ
ଦେଲେ ଅଥବା ଖୁବୀରିଲେ ଶିକ୍ଷାର ଜାଗା
ଉଦ୍‌ଦିତ ହୁଅଇ ନାହିଁ, ଯେହିଁ ଜୀର୍ଣ୍ଣରେ ଜାତି
ସାଧନ ହୋଇଯାଏ ଜାତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର
ବରହାର ହରିଦ୍ଵାରା । ଏ ହୁଲେ ସବଜଣା ବା
ହେବ ବଡ଼ ହୁଏ ଅଛିଲ ବନ୍ଦେନ ହାଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଗରୁ କି ହୋଇ ନାହିଁ ପ୍ରତିଦିନ ମେଘାଛଳୀ
ହୋଇ ଏବଂ ସମୟରେ ଶିଖିଲା ବର୍ଣ୍ଣ ହେବ-
ଅଛି ଏବଂ ନାମ ହିନ୍ଦୁକୁ କୃଷ୍ଣ ହୋଇଥାଏ
ପ୍ରତିରେ ବର୍ଣ୍ଣ ଅଭିଭବରେ କୁଷମାର୍ଯ୍ୟର ବୈଜ୍ଞାନି
ଉପକାର ହୋଇ ନାହିଁ । ବେବଳ ବିଦ୍ୟା
ଘୟରେ ବିଜ୍ଞାନ କାରାପାଇଁ ।

ଗାନ୍ଧି କୁରାର ସ୍ମାରାହାରେ କଥେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ
ଦସାରେ ନେଇ ପରି କଥାଟ କାହିଁ, କାହିଁ କି
ଯିନ୍ଦ୍ରି କାହିଁ ଜମନ ଏୟାହା ଓ ଅଲଗଣାର
ମାଳ ପଢ଼ିବ ସବୁ କୁଗା ହସ୍ତଗତ କରିଥାଏ
ମାତ୍ର ଦୋଷ ଏହାର ଉଠାଇଥା ସମୟରେ
ଏହା ହସ୍ତ କଥା କରିବାର ଫୁଲକିର କଥା
ଧର୍ମା ଭାବି ଖେଳିବୁ ମାତ୍ର ବହିଲା ତେଣୁ ତୁର
କରିବୁ ସୁହି ବେବାର ନେଇ ଆହୁ ସମୟରେ
ବିଶେଷ ପ୍ରହାର କରି । ଏହା ଗୋଟିରେ ଦସାର
ଅନ୍ୟ ମୋହରାନେ ଜାତିକାର କେଇ ସବୁ ଗାନ୍ଧି
ଦେବାଦମ । କେଇ ଚିହ୍ନ ଯତ୍ତ ନାହିଁ ଓ ହୁଲ
ସ ଦରଶ୍ଵେତର କେଉଁଠାରେ କହିଦେବାନ୍ତର
ପ୍ରତି କବିଥାରେ ଜଗ ମାହୁଁ ।

ବାଜୁ କାଳାପଥ କନ୍ଦେଖାପାମ୍ବାୟ ବସୁରତେ
ଦୟିଥିଗା ଶୁଭବର୍ଷର ଅୟ ବ୍ୟେ ସାହୁ
ବନ୍ଦିଲେ ବିବରେ ସାନ୍ଧ୍ୟ ଦେବ କାର୍ଯ୍ୟ
ସିହାନ୍ତି ପାଞ୍ଚ କର ଗର୍ବମେଣ୍ଟୁଳ ଅବେଳାନ
କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ମହାମନ୍ୟ ହୋଇଁ ବିଷ
ମନେ ପାଖି ହେବେ ସାହୁ ପାଠ ମାର୍ଗ ।

ଲେଇବି ରୈସ ମୁହଁତ ଏ କରେଇ କିନ୍ତୁ
କିମ୍ବା କୋଇଥାରୁ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ଧରେ କିମ୍ବା
କୋଇଥାରୁ ।

ପାଥ ଠଙ୍ଗାର ଅନ୍ଧର ମୁଳୁର ଦାଖିଦିବ
ଦେହ ଦୟ ବଲେ ସରବାର ଆହାର ବନ୍ଦ
ଠଙ୍ଗାରେ ପୂରୁଷତଥା ଲେଣ୍ଡାଏ ହନ୍ତିର ଦେହ
ଥିଲେ ବର୍ଣ୍ଣମାଳା ବନ୍ଦମୁଦ୍ରିତେ ଜାହା ମହିତ କଥା

ଅହୁ ଏଥରେ ମନ୍ଦାକନଙ୍କର କରେଥ ସବୀ
ହୋଇଥିଲା ।

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରାଚୀକାର ନାମରେ ମେଟି-
ଏ ଜୀବନ ଥିଲା । ଲତ୍ତ ନର୍ତ୍ତବୁଜ୍ ସାହେବ
ଦୂରିଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଜାତିଗତ ମୁଦ୍ରା ଦେବାଦାତା-
ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାତ୍ରର ବରତଳାଧିପତ୍ର ଅଣାଇ
ଥିଲା । ନହାନାନ୍ଦ ପ୍ରତିବିଧିପାତ୍ରଙ୍କ ଯୋ-
ଜେ ଖାତ୍ର ଦେଖି ବରତଳାଧିପତ୍ର କେତେ
ଉପକାର ହେଲାନ୍ତି ଓ ଅନ୍ତର କେତେ ଉପକା-
ର ହେବ ବୋଲିଯାଇ ନଥାରେ ।

ମାତ୍ରାର ବାଲର ଲାଗୁ ଅଜନ୍ମି ଥିବାର
ଦେଖିଯାଏ କି ତ ମାର ଫାଇ ପକଳରୁ କିମ୍ବା
ଫଳା ଲେଖିଏ ଲାଗୁ ଦସ୍ତା ଯାଇଥିବା ଅର୍ଥାତ୍
ଦର୍ଶକ ପରିବର୍ତ୍ତ କରୁଥିଲା ଲେଖାଏ ପରମ ।

ଦେଖିବାକୁ ଅବାଲଜନ ଛୁଟୀ ସଂଗା
କର୍ତ୍ତଙ୍କ କରିବା ସହାଯେ ଲେଫ୍ଟର୍ମେନ୍‌ଜ କବ-
ର୍ଟର ସାହେଜର ବାର ବୋଟ ଦିଇବ ଲକ୍ଷାର
ହୋଇଥିଲ ହିନ୍ଦୁ ପୂର୍ଣ୍ଣବନ୍ଧନଙ୍କାଙ୍କ କୃତିର ସମ୍ମ
ଅଳକପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏ ଓ ହାତମୋଟି-
କୁ ଏହା ଉଚ୍ଚର ସନ୍ଦେଶ କରିବାର କ୍ଷମତା
ଅଛି । ମୁହଁମୁହଁ ଲେଫ୍ଟର୍ମେନ୍‌ଜ ଗର୍ଭରକର
ଦାର କୁଣ୍ଡଳ କାହିଁ ।

১৮৪

ମନେଣବୀର କବତ୍ତି ଜଳକଳାଲିପିଦା-
ଶୀର୍ଷ ସମ୍ବରେ ଶାଶ୍ଵତ କାରୁ ବାଲ୍ମୀକିଦ ଦରେଣ-
ପାଆୟ ମହାରାତ୍ର ଅଗମୀ ତା । ୧୯ ଉଚ୍ଚ କୁଳର
ଦୂର୍ଧଵାର ସତ ଏ ୨ ଖା ସମ୍ବରେ ଦୂର୍ଧାନ୍ତକ
ଥର୍ମ ପିଣ୍ଡ ବିଷୟରେ ବଢ଼ୁଣ୍ଟ ବରେ, ଆଜି
ଏକ ଦର୍ଶାଯାଥରେଇ ଜୀବ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧୁ ଯେ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ପଢ଼ିବ କାହିଁ ସଜ୍ଜି ଅପରିନିବିରୁ
ଶିଶୁ ସାରାକି ଦେବା ହେବେ ।

୧୯୭୨ ଶାହେବଜାଖ ମିଶ୍ର ।

ବାନ୍ଦ ଉପରେ କଷାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆମାକୁ ତୁ ତୁ ୫୦୦୮
" ପୂର୍ବାଧିକାରୀ ଅନ୍ତର୍ଗତୀ ହୁଏ ବ୍ୟାପାର ତଥା
" ପାଇସର ହଜାର " " ୫୦୦୮
" କମ୍ପ୍ୟୁଟର କାର୍ଯ୍ୟ " " ୫୦୦୮

ଏହି ଉତ୍ସନ୍ଧାପିକା ସହର କମଳ ଦର୍ଶା-
କାର କଟୁଳେଖିଲୁଣ୍ଡାର୍ଥଙ୍କ ସମ୍ମାନମୁଦ୍ରା
ମୁଦ୍ରକ ଓ ପ୍ରସ୍ତରକ ହେଲା ।

ବୁଦ୍ଧି ମେଳେ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବ୍ଲାଦପତ୍ରିକା

୪୮

GT 400 C9

କୀଟର କୁଳର ସଂଖ୍ୟାଗତିହା । ମୁ । ଶାବର ଦିନକ ସଜଦ୍ଧା । ସାଇ ଗନ୍ଧାର

{ ଅଗ୍ରିମ କାଣ୍ଡକ ମୁଲ୍ୟ ୫୫
ଦର୍ଶନ୍ୟମୂଳ ଦେଲେ ଦର୍ଶକ ୫୩
ମଧ୍ୟମଳ ପାଇଁ ଜାତୀୟମୂଲ୍ୟ ୫୫୦୦

ପୁଣିକୁ ଛନ୍ଦରେ ଗାନ୍ଧାରିର ବଜୁ
ଏ ଚଲାରେ ତାବ ମେଳୁ ନାହିଁ । କରିଷ୍ଟିଙ୍କ-ହ-
ସର ଲୋକମାନେ ଦରଖାସ୍ତ ଦେବାର ସେ
ଯାହୁରାକୁ ବଦଳି ହେଲେ ଓ ଯାହୁରାକାହି-
ଯାହେ ଦରଖାସ୍ତ ଦେବାର କଟକଳୁ ଅଟେବାର
କଥା ଦେଉଥାଇ । କହୁବେଳକ ଦି ଦୌରାନ୍ତୁ
ବହୁଦାରୁ ଅଥବା ସନ୍ତମ ? ନୋହଲେ ଯେଉଁ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତତ୍ତ୍ଵବନ୍ଦନର ଲୋକ ମନ୍ଦ ଜୀବନକଲେ
ହେ ଲୋକ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠନରେ ସେ କୁଳ
ଦେବ ଜାପା କିମ୍ବା ଦୂର ଦୋଷପାରେ ।
ଅନ୍ୟଲୋକ ଏ ଘର ଅବସ୍ଥାରେ ବନ୍ଦରରେ
ରହିବାର ପୂର୍ବଟୁଥିଦ୍ବାବୁ କିନ୍ତୁ ଧ୍ୟାନଯୁତରଦ୍ଵାବୁ
କିର ଅବରତ ଦେଖଇ ଦେଉ ଏ ଜଣେ
କୃତକଣ ପୁରୁଷ କର୍ମକୁର ଆହୁତି ଓ ବନ୍ଧୁପାଇ
ଏହାଙ୍କ ବସନ୍ତବାର ହେଲେ ରଜବ ଆଥବା
କୋର୍ଟ୍ ଉଦ୍‌ଧ୍ୱର୍ବାବୁ ଦରଦେବାର ଉଚିତ
ବଦଳି ରହିବାପାଇଁ ଦେବକ ଅଥବା ଲୋକଙ୍କୁ
ଆହାଦେବା ହେଉଥାଇ ଓ ଯେଉଁମାହେ
କିଲ ଇକାଶେନ୍ଦ୍ରର ଆଜି ସ୍ତରରେ ଅଛନ୍ତି
ଜାହାଜ ଅନର୍ଥକ ଦେଖି ଦେବା ହେଉ ଅଛି ।

ଅସୁମାନଙ୍କ ଯାଇପୁରପୁ ରଂଧ୍ରାଦିଦାତା
ଲିଙ୍ଗ ଅଛନ୍ତି ଯେ କଟିଲା ବିଦ୍ୟା ମହିଦି-
ମାରୁ ତେଷଣୀ ମାନ୍ଦ୍ରୁଣ୍ଡ ଦୌର ସ୍ଵର୍ଗ ଦଳ
ଅଛନ୍ତି ଓ ଏଥର ଅକ୍ଷ ଲେଖିବ ମହିଦମା
କୃଥାର ଅଛି ଅର୍ଥାତ ଗାନ୍ଧା ବୋହିଦା ଓ

ମେଲାରଙ୍ଗମାନେ ହୁଲା ଖାଇ ମହିମା
ଲୁଗର ବରିବାର ଅପରଥରେ ଅଚିତ୍ତ
ହୋଇ ଆହିନ୍ତି । କହିବା ନବଦମାର ଘଟନା
ସଜ୍ଜେ ଏ ମହିମା ପ୍ରାମ୍ଲ ମିଶିଥିଲୁ ତେ
ଏଥରେ ମଧ୍ୟ ପୁଲିଏ ଅପରାଧୀ ହେବାର ପମା-
ଦିବ୍ୟା । ବାବୁ ହତେଚକ୍ଷୁଦାର ଘରେ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳେ-
ବ୍ରତ ଏ ମହିମାକୁ ଜିହାରେ କରିଥିଲେ ।
ଯେ ବଢ଼ ଦିନେ ପରିଶ୍ରମିଲାଲୀ ଓ ସଜାନୀ
ଲୋକ ଅଟନ୍ତି ଭାବାକୁ ଯାଇପୁରିର ବଦଳି
ବର ଦେବାର ଲେବନାନେ ଭାବ ଅବନ୍ତିକୁ
ଅଛିନ୍ତି । କଲା ଅଭାବ ହେଉଥିବ ଥୁଳେହେଲ୍ଲ
ଅଧିକ ଭାଲ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ ଓ
ଏଥରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋହନ୍ତଳ ଟକାକୁ
ଯେ ୫୮ ର ମିଳିଥିଲୁ ହେବନ କୁଣ୍ଡ ଓ ଜେଲ
ଏ ପଇଦଳକ ମହାତ୍ମା ।

ବାବୁ କାଳାପ୍ରଦାନ ଗୋଲ କି ଯେ କବଳି
ଦେଇବ କୁତ୍ତିବ ସମ୍ବରେ ନାନାପ୍ରକାର ତୁଳି
ଦେଖାଉବାବୁ ଅଧିଅକ୍ଷୁଟ ବଠାରେ ଏବରସି
ଜମାବା ଦେଖାଉଥିଲେ ଗୋକମାନେ ଜାହା
ଦେଖି ଅଛି ଅନନ୍ତର ହେଲେ ଓ ଶୁଣିବ ଚଲା
ମାନ୍ଦିଲୁ ପ୍ରାଣ ହୋଇ ଥିଲା ।

ଜଳଇଲ୍ଲାଙ୍କ ପଥ ଡେଇ ଅମ୍ବେମାନେ ଅଛି
ଯନ୍ତର ସହି ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ କଲା ।
ଥିଲୁ ପାଠକମାନେ ତାଣିରେ ଯେ ଭେଦଗାତ୍ର
ଅର୍ଥ ହତକାର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କହି ଦିଲା

ବାହୁ କେବଳ କର୍ତ୍ତ୍ତୁପକ୍ଷଙ୍କ ଅନମୋଯୋଗ
ଦେବୁନ ଜାହା ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ । ପ୍ରବେ
ଏପରିକାର କାର୍ଯ୍ୟର ଜାଲିଆ ବର୍ଣ୍ଣନ୍ତର ପ୍ରକାଶ
ହେଉ ଥିଲା ବିନ୍ଦୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜଳାର ଅନ୍ୟ-
ନ୍ୟ ବିଲାରେ ସେ କିଧିମ ଥିବାର ପ୍ରତିମେ
ଡକ୍ଟରଙ୍କରେ କାହାଁକି ରହୁଥିଲେ କଥା ଆଖେ-
ମାନେ କିଛି ନ ପାଇଁ । ରହିଲ ଦେବାର ସେ
ଅନେକ ଅନ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ ଜାହା ଉପରେ
ନାହିଁ । ଏକଜଣ କିନ୍ତୁ ସହାଯ୍ୟ କରୁଥାରୁ
ପ୍ରକାଶ ହେଲେ ଅନ୍ୟଙ୍କରକୁ ଜାହା ଉପରେ
ହୁଅର ତେ ଜାହାର ଉପାଦ ବଢ଼େ ଏକ ସାଧା-
ରଣକ ନିବାରେ ଦେଖଇ ଗୋରକ ଅୟକ
ହୁଅର । ଅକ୍ଷେତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ ଗ୍ରାୟକ କମି-
ଟର ଘାଫେବଙ୍କୁ ପାର୍ଟିକା ବନ୍ଦୀଥିଲୁ ମେ ସାଧା-
ରଣ ହିତନକାର୍ଯ୍ୟର ବାର୍ଷିକ ଜାଲିଆ ପ୍ରକାଶ
ପଥରେ ବିଚାର ଅଜ୍ଞ ପରିଚାର ଦରନ୍ତି ।

“ଏହିମା ଦେବରେ ବିଜ୍ଞାନ କ୍ୟାମ୍ କର ଦେବତା
ପାଥରର ଉପରାର କ୍ଷାରିଖ ଦରିନାହାନ୍ତି ବୋ-
ଲି ଅଯତନ ଗଜ ଆପିକାରେ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ
କର ଥିଲାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଡେବାରେ ଅନ୍ତି ଦୁଃଖ
ରେ ବିଜ୍ଞାନ ହେତୁଥିଲା, ବିନ୍ଦୁ ଗାନ୍ଧୀ କେତେ
ଅନୁମନାକ ତ ନୀରବାନ ପାଥରରେ ପ୍ରକାଶ
ପାର ନାହିଁ । ବାହିଲା ସୋଜାବର ଗ୍ରାମରେ
ଶୀ ଶରୀରଗମନକୁ ମାନକ ତଥେ ବିକ୍ରି ପାଇ
ଏବଂ ସହସ୍ରମୀଳା ମରଚ କଥ ଗୋଟାଏ ବାଙ୍ଗୀ
କରି ଅଛନ୍ତି । ଅବ ତଙ୍ଗୁର ଗ୍ରାମରେ

ଗ୍ରା ବିଜ୍ଞାନକ ମହାପାଠ ଓ ମାଧ୍ୟମର ଗ୍ରାମରେ
ଗ୍ରା ବୁଲାଦିଷ୍ଟଙ୍କ ଏ ଦୂରେ ବିମନ ସାଧୁ
ଯାଇପ ଓ ସରଗଟଙ୍କ ବିଷ୍ଣୁର ଥୋତିଏ
ଯୋଗ୍ୟ ଏହି ବିଳାପଥର ଗ୍ରାମରେ କରେ
ମହାକଳ ପ୍ରାୟ ଅଂଗଟଙ୍କ ବିଗାର ଦୂରଗେଡ଼ି
ଯୋଗ୍ୟ ଖୋଲାର ଅଛନ୍ତି । ପାତ୍ରମୁର ଆମ-
ରେ ଗ୍ରା ମଧ୍ୟବୁଦ୍ଧନ ଥାର ପ୍ରାୟ ୩ ୫ଙ୍କ
ବ୍ୟକ୍ତିର ଏକ ସୁନ୍ଦରୀର ଏଟି ବନ୍ଦାର
ଅଛନ୍ତି । ଏ ସମ୍ମ ଭାର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦ ଅନୁଭୂତି
ହେବ ଏହି ହୋଇଥାଣ୍ଟି । ଅନ୍ତର ହଳ-
ଧାରିର ବାର୍ଷିକ ଅନେକ ତାବେଜେ ଦୟା,
ଦ୍ୱାରେ, ବର୍ଷା, ଜ୍ଵଳା ମହାକଳମାନଙ୍କର
ଦେବତା ଗୋଲାଚିହ୍ନରେ ବାହ ନମିଅତ,
ଅଭିଷରରେ ଝରି ଦେଇ ରତ ଅଛନ୍ତି ।
ଦୈଦିନ୍ଦେର ଶ୍ରାଵରେ ଗ୍ରା ଗମାର ଗନ୍ଧ
ନାମକ ଜଣେ ମହାକଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୋଟିବ
ଦେବତ କାରୀର ବନ୍ଦା ଅଛନ୍ତି ଅଛନ୍ତିରେ ପ୍ରାୟ
ସନ୍ଦରବନର ପାଇଁ ମହିମା ମେହି ଅନ୍ତର
ମାକ ଉଦ୍‌ଦିତକୁ ମନ୍ଦମାୟ ଦେଇବ ଓ ପ୍ରକାଶ
ଦୃଢ଼ ସମିଦ ସହସ୍ରକାଳୀନିବ ।

ପ୍ରେସର ମହାରାସ୍ତ୍ର ଦେଇଲା ଏହା କାଳି
କଲୁ ମଝରେ ଏଗେ ଶତାବ୍ଦୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜୋତିଥିଲା
କେବେ ଉଚ୍ଚଶାର ଅନ୍ଧାନ୍ୟ ଦୌର୍ଯ୍ୟରେ
ବିଦ୍ୟମରେ ଅଭିଭାବ କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା । ଅପ୍ରକଳ୍ପିତ
ପାଠକମାନେ ହେଉଛି ଏ ଚକ୍ରପୂର ପଦକୁ
ଦିଇ ଅନ୍ଧାନ୍ୟ ସମ୍ବାଦ ଦେଇବ । ତାଙ୍କ

କୃତ ମାତ୍ରମ ହିନ୍ଦୀ ।

କୋଣାର୍କ ଉତ୍ସୁଳ ପଦ୍ମବିହାରୀ ଦେଖିଥିଲେ ଯେ,
‘ନମିତା ମେଟିଏ ଘର୍ଷଣ୍ଡି କଲୁ ଏହାର ଅଜ୍ଞା
ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ବସନ୍ତ ଦିନୀ ପଶୁର ନାହିଁ
ଯେ ଜାହାରେ ଅବାଯାଳ ହେବ’ । ଅନୁଦେ-
ଶବ୍ଦ ଲୋକେ ଏତେ ଧୂ ବିଧା ପଶୁର ନ
କର ବହନ କି ‘ବହୁତ ନନ୍ଦନରେ ମଧ୍ୟ
ମରେ ନାହିଁ’ । ଏ ବାଧାମାନ ସେବନ କୌଣ୍ଡି-
ସିଂହରେ ଥାଳମାନେ ପ୍ରଭୁର ହର ନ ଥାନ୍ତି
ରେବେ ଶାରତମିତିର ବାର୍ଧିକ ହେବୁଳେ
ଅଶ୍ଵଜାଗ ଉତ୍ତର ଦାହି । ଅନୁମାନକର ସହ-
ପିଥାରୀ ‘ରାଜମୁଖ’ ପୁଜିଥୁଳ ଏ ବଜରିରେ
ପ୍ରବରଗାନ ଲେଖିଥାଏନ୍ତି ମାତ୍ର ବନ୍ଦିମର ଅଜ୍ଞା
ନାହିଁ ଯେ ସେ ଫୁଲୁ ଲବନା କରିବ ।
ସହମାନେ ବଜରିକ କରି ପାଳିଲୁ ଶୁଭ
ଗଲି କୁଳୁକୁ ଦାହି ସବୁଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ଏତକୁ

ଦେବତାଙ୍କ ଜାନ୍ମ ଦିନ ଦେଖାଇ ଅନୁଭବ ।
ଅଛେବ ଖେଳାଜେ ସୁରପ୍ରାୟ ଗାଉ ପାଲକ
ଦିବୀ କୁଳବେ । ଦେବତ ଏହାବି ପାଦଧାଳ
ଦିଲେ ଯେମନ୍ତ ହୋଇବି ଦେଇ ଦେହରେ
ଆଚି କଣିକା ଭାବା ହେବେ ଗାଉ ପାଲକ
ଭିଜାଇ ପଦାଇ ଭାବକୁ ଦିନ ଦେଖିବେ ।

ଶାକମବିନ୍ଦୀ ଏମନ୍ ପ୍ରସ୍ତରିକାର୍ଯ୍ୟ ହେ,
ମନ୍ତ୍ରପ୍ରଧାର କର କେଇ କେବଳ କଳପଣ
ଦେଲେ ଏଥରୁ ବିଷକ୍ରମ କାହାରିଲୁ କାର୍ତ୍ତିର
ପରମ ଥିଲା ଏ ଦୟମାର ପାଇଁ ।

ପାବନାବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶନୀ

୪ ପ୍ରମୁଖ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କରେ ଯେହି
ଘରୀମେଣ୍ଟ ମୋଶାପରି ଉତ୍ତର କରିଥିଲୁ
ତାହା କିମ୍ବା ଯତାର ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଯଥା ।

ଅରୁ ପାହାକୁ ଖଜଣା ନ ଦେଇ ଲେବଳ ମତା-
ଶିଳ୍ପାଙ୍କ ଖଜଣା ଦେବୁଁ । ଏହି ସକଳଲୋକ
ଏବଂ ଯେଉଁ ମାନେ ଏହି ସକଳଲୋକଙ୍କ ବିଧା
ଶୁଣୁ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବର ପାବଧାନ
ଦେଇ ଯାଇଥିଲୁ ଯେ ଆରହ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଯାହା-
କୁ ଯେ ଏହି ଅଛି ଗବ୍ର୍ଯୁଲେଣ୍ଟ ତାହା ରହିଛି
କରନ ପାରନ୍ତି ନା କରିବେ ହାତୁଁ; ଏବଂ
ଆରହ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ବିରେ
ଯାଦାର ଯେ ପାଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ତାହା ଅବଶ୍ୟ
ଦେବାକୁ ହେବ । କନ୍ଦିଥାରମାନେ ପ୍ରକାମାତ୍ର-
କତାର ଅନ୍ଦୀଧି ପୂର୍ବକ ବିଜ୍ଞାନେ
ଶୁଣିଲେ ସେମାନଙ୍କ ବିପରୀତେ ମାନୁଷବରେ
ମେଲି ବରିବା ଆରନେଇ ସମ୍ମତ ସଜ୍ଜ ମଜ୍ଯ
କିନ୍ତୁ ବଳ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ କରିବା ଓ ରଥ
ଦେଖାଇବା କମନ୍ତେ ଲଦିବ ଦେବାର ବଜାର
ଅବେଳା” ।

ଦୋଷଶୋଷନ ଯେମନ୍ତ କରିବାରେ ଲେଖା
ହୋଇଥାଏ କହିଲା ବଜଳା ବର୍ଣ୍ଣମେସୁଳ ବ
ବବେଳନାର ସୁଖେତ ଅମ୍ବେମାନେ ବର କ
ପାଇଁ । ତହିଁ ଏମନ୍ତ କଳାଯାଏ ପ୍ରକାମାକେ
କମିଟାରକ ବଗେଥା ବେବାର ବର୍ଣ୍ଣମେସୁ
ଅଜାଧତ ଅଛନ୍ତି । ବେଳକ ଧେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣ
ଅଜାଧର ବଲେରୋନି କହୁବ ବରକୁ ହୋଇ
ଆହୁନ୍ତ ଜାହାଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଅଯାଇ
ଅଛୁ ଯେ ଅତି ଉପଦ୍ରବ ନ କର ବରକୁ ଫେର
ଯାଇନ୍ତି । ଯାହା ବଲେ କହିପାଇ ଯେ ଦଶ
ପାଇବେ ଏହା କ୍ଷୁଦ୍ରମେ କୁହାଯାଇ ନାହିଁ ।
ଆଜ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ଗାନ୍ଧାରବରେ ମେଲି କରି
ଦାକୁ ସବ୍ୟମର ଦିଅଧାର ଅଛି । ମାନ୍ଦୁମେଲି
କ୍ଷୁଦ୍ରାର ପ୍ରକାମାନେ ପଛକରେ ଅତ୍ରେ
କୁଣ୍ଡାରବେ କି ନାହିଁ ପଦେନ ଲାଭନ ଅମ୍ବେମା
ନେଇ ଜାବା କୁଣ୍ଡାର ନାହିଁ ଯେବେ କମିଟାର
କୁ ଅଳଣା ନ ଦେବା ଏଥର ଅଭିପ୍ରାୟ ହୁଅର
ତେବେ ଅଦାନ୍ତରେ ନାଲୁମ ହେଲଇ ପ୍ରଳା-
ଙ୍କର ତୁଳନ ଦଢ଼ିବ କମିଟାରଙ୍କର ବିଭେଦ ସବୁ
ନେବ ନାହିଁ ମାନ୍ଦୁମରର କାମ୍ପିଯାହାହେଲଙ୍କ ତର-
ଭର୍ଯ୍ୟାଏଶ ହେତୁ ଜାହାକର ହୁବୁ ସଦୃଶ ବି-
ଦ୍ୟଳ ହେଉଥାଏ ଜାହାପି ସେ ଜାହା ହତୁ ନାହାନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥର୍ଥର ବରସ ଅମ୍ବା ।

ତିଥ୍ରୋହର ଦାରଣ ନିର୍ମୟତପେ ଜଣାଯାଇ
କୁହୁ ଗେବେ ଏହି ପ୍ରଗାମ ହୋଇଅଛି ଯେ
ଅର୍ଥାତ୍ ବିଷଦ୍ବରେ ଗଲାଉମେହାଳ ଶରୀ ହେ-
ବାରେ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ମାରା କାହାକି ପଢାଇ

ଠାର ହେବା ଦୁଷ୍ଟର କ୍ଲିନ କର ଜମା ବଢି
କର ବିଦିଲେ ଓ ଅନେକ ପ୍ରଳବେ ଅନୁଶାବ
ହିତର ଯାହା ନେବଥୁଲେ ତାଙ୍କାରୁ ଗଜଣା ସଂ-
ଗରେ ମିଗାଇ ପ୍ରକାଶ୍ରୁ ବନ୍ଦୁଲମୁହଁ ଦୟବାଳୁ
ବହୁଲେ । ଏହିପ୍ରକାର ଅନେକ ବନ୍ଦୁଲମୁହଁ
ଲୋକାପଢ଼ି ହୋଇ ରେକଟ୍ରା ଦେଇ ଉତ୍ତାର
[ଏମନ୍ତ କି ଏକଦିନରେ ୫୫୦୦୦ଟୁ କବୁଳିମୁହଁ
ରେକଟ୍ରା ଦୋଷରୁଳା] ରେକଟ୍ରାରୂପାହେବ
ବନ୍ଦୁଲମୁହଁ ହରୁ ପ୍ରକାଶ୍ରୁ ଫେରଦେଲେ ଏମନ୍ତ
ସମୟରେ ହେବୁ ଦେମାନ୍ଦିଜୁ ବୁଝି ଦେବାର
ସେ ବନ୍ଦୁଲମୁହଁଜାନ କମିଶାରଙ୍କୁ ନ ଦେଇ
ମେଲି ବାବି ଉପଦ୍ରବ କଲେ । ଏ କାରଣଟି
ସ୍ଵର୍ଗଜ ନୋହ ହେଲାପାଇଁ ଓ ତାହା ହେଲେ
ଏଠା କମିଶାରଙ୍କୁ ସାବଧାନ ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ
ବାବା ଏଠାର ଅବସ୍ଥା ବନ୍ଦୀ କରି ନଦିଲ
ଓ ପ୍ରକାଶାମକ ଅକ୍ଷ୍ର ଫଟିରୁଣି କଞ୍ଚକ୍ର ମତାନ୍ତର
ହେଲେ ଥାବଜାର ଖ୍ୟାପାର ଏଠାରେ ଘଟିବାର
ଅସ୍ମୁକ ନଦିଲ ।

ପରିଚୟ

যেছে উদ্দেশ্যে এ ধূসক বাজু
বিশালাকানবাপ্ত প্রশ়ির বহু অন্তর্ভুক্ত এক
গুরুত্বপূর্ণ ব্যক্তি অন্তর্ভুক্ত হোমার
এবাব-ব্যক্তি যেমন বৃক্ষ হোমার প্রে
মনু শুভ প্রধানবাবে অমৃতানন্দ পাঠকামা-
ন্দু জ্ঞান অর্থে। প্রকৃত পুস্তক জ্ঞান
চল্প ও এখনে বিবি বিষয়ীর ইচ্ছাক্ষেত্র
হোমার ব্যক্তি বৃক্ষে দরিদ্রাকৃ মানস
বৰাবৰু। তিন্তু জাহা হোমার প্রবাবে
গোচিব কথা মনে পড়েলাম। পুস্তক
বিচার বচ করিব ব্যাপ্তির দেলেটে
এইপ্রকারে বচ হচক ব্যাপ্তির অব্যর্থ
হচক দেবার পুস্তক সংজ্ঞা অন্তে কচ
হোর অঙ্গ অথব এমন পুস্তক দেখায়াব
যে জাহা ত হোমারখলে কঢ়মাহ স্বত্ত্ব ন
হল। উপর্যুক্ত পুস্তক দেখ একা
অন্তর পরিচয় করিব বৃক্ষকলাক্ষণ্য *
বৃক্ষপরিচয়, বৃক্ষবোধক, বৃক্ষপত্র,
বৃক্ষমালা ইত্যাদি পয়েন্টে পুস্তক হোমার প্রকৃত
ব্যক্তি সম্বন্ধ জ্ঞানবাবে কার্য্য বলবু তিন্তু
ত প্রকার পুস্তক হোর অঙ্গ অথব এক
অন্তর্ভুক্ত যে কেজে উচ্ছৃঙ্খলোক পারিবার
করিব। এ পুস্তক কিম্বা কলে ধূসক প্রত-

ଯୁଜାନ୍ତ ପୂର୍ବ ଯେବାରେ ବିରକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ । ପ୍ରଥମମୋଶାର ରହିଗଲା ସେହିମାନେ ଅନ୍ତରୁ କି ଯେହିମାନେ ଲୋକଙ୍କର ଅନ୍ଧାଳୀନ ନାହିଁ ଓ ସଦ୍ଵିଜ୍ଞାନ ଜାଣ କରିବା ଧୀର୍ଘ ବୁଦ୍ଧି ଓ ମାନ୍ୟପ୍ରକାର କୌଣସି ଅବଳମ୍ବନ ଧ୍ୟାନକ ଅନେକ ପରିମାଣ କରି ବୋଷି ବିଷୟର ଖେତ୍ରର ସ୍ଵର୍ଗତ ରଚନା ବରତ୍ର ଶୈଳକଙ୍କ ଉପକାର ଜାଳର ଲକ୍ଷ୍ୟମାନ ଥିବାରୁ ସେମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅନୁମନାକ ବରତ୍ର ପ୍ରମୁଖର ବିଷୟରେ ଯେତେ ରଚନାଥୀ ପାହୁ ଓ କି ପକାରେ ଲେଖିଲେ ସତକରେ ସମସ୍ତଙ୍କର କୁଦୟନମ ହେଉ ଏଥର ଯେମନ୍ତ ଉପାଦୃ ଉଭାବନ ବରତ୍ର ପାରନ୍ତି ଜାଣା ମୁଁ ସୁପ୍ରଦର୍ଶି ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବାରେ ହିଂସି ବରତ୍ର ନାହିଁ । ଦୁଃଖୀ ଶୈଳର ରଚନୀ ଅର୍ଥ ଅବା ଯମକଳିତାରେ ପୁଷ୍ଟ ରଚନା ବରତ୍ର ଏମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଶରୀର ସ୍ଵର୍ଗତ ଲେଖି କିନ୍ତୁ ସମାଜରେ ଅପର କରନ୍ତୁ ଓ ପରିମଳ ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ ମୁଁ ବିଭାଗ କିମ୍ବା ବରତ୍ର ବି ଯେମନ୍ତ ଧଶୁ ଲାଗ ହେବ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ସବାଲ କରିର କରିବାକୁ ଏହାକର ଯହି ନ ଥାଏ ଦେବଳ ସୁପ୍ରଦର୍ଶି ଅଭିନ ଆହୁ ଅଥବା ଅବଳ ନ ହେଲେ ସୁଲବ ଥିବା ପୁଷ୍ଟ କରେ ଦେଖାଇ ଦେଖ ଅଛି ଏହି ପ୍ରମାଣ କରି ଯାଇଲେ ଏହାକର ଭାବୀ ଫଳିତ ହେଲାରେ ଗର ଭରିଗର ବର୍ଷରେ ଯେତେ ପୁଷ୍ଟ ବାଦାରିନାହିଁ ତହିଁ ମଧ୍ୟ ଅଭିନାଶ କିମ୍ବା ଶୈଳର ରଚନୀକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଠଇ । ପ୍ରଥମ ଶୈଳର ପରିବର୍ତ୍ତନ ବଠାରେ ଦୂର୍ଭାର ବ୍ୟକ୍ତିଶୀଳ ଅନ୍ତରୁ ରହିବାରେ କରିମ ପୁଷ୍ଟ ଅନ୍ତରୁ ହେଲା ନାହିଁ ।

ବୀର ବିଜ୍ଞାନଙ୍କ ଦୀପ ଯେ କଣେ ପ୍ରଥମ-
ଲୋହର ତତ୍ତ୍ଵକ୍ଷର୍ତ୍ତା ଏ ବିଷୟରେ କୌଣସି
ବନ୍ଦେହ କାହିଁ । ବୀର ମହାମୟ ଏ ଦେଶର
କଣେ ପ୍ରଥାନ ହିତକାରୀ ଏବଧା ସମସ୍ତଙ୍କ
ଜୀବ ଅଛି ଓ ଗତ ଉତ୍ସବରେ ମଧ୍ୟରେ ସମୟ
ସମୟରେ ଏ ପ୍ରଦେଶର ଉନ୍ନତି ସହାଯେ ଯେ-
ସମୟ ସଦମୂଳଙ୍କ ଦୋହରାଇ କାହିଁରେ
ଆହାରର ଦୀପାଯନ କ ଆର କାହିଁ ବରି
ଅନେକ ହତକଳ୍ପନା ଗାହାକ ମନ୍ଦି ପ୍ରଥମେ
ଜୀବ ହୋଇଥାଏ । ଏପକାର ଲୋକ ଯେ
ପ୍ରଥମେ କୃପି ବିଷୟରେ ପୁସ୍ତକ ଲେଖିବେ
ଏଥରେ ବରି କ ଅଛି କାରିଗ କୃପିତ୍ୟର
ବଳ ବରି ଏ ପ୍ରଦେଶର ମନ୍ତ୍ରଲୀପାତ୍ରଙ୍କ ବୋଲି

ଯାଉଥରେ ଯେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ କୃଷିର ବିଧାନ
ନିରନ୍ତରାଧିକ ହେଲାଇ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଶୋଭାଧାରୀ ଓ
ଯେବେ ଲୋକମାନେ ଗ୍ରମୀଯାଙ୍କ ପୂର୍ବକ ଏହା
ଧାର କରି ଦ୍ୱାର୍ଥରେ ଧରିବା କରିବେ କେବେ
ଦେଖାନେ ବନ୍ଦିର ଉପଯୋଗିତା ପରିଚ୍ଛା
କରିବେ ସତ୍ୟର ଜାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ବଦିମ ରସ୍ତକ ପାଣିର କମାହାର ମନ
ପଢାଇରେ କଥେ ଗତକଷ୍ଟମୀ ପାଗରୁ ବିନ୍ଦୁ-
କାଠି ସହଜ ବିରପାର କରିଥିଲା । ଗତହାତ-
ରେ ପାଶମାନେ ଦ୍ୱିନଶତମୀ ଦେଇ ଅଚାଳ ଓ
ସିହକାଠି ଏମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଛାହିଁ । ଏବେଳେ-
କି ଦର ହାନୋଳରେ ସହରରୁ ଅପେକ୍ଷାର
ଭାବର ଅନ୍ଦୁ ବୌଣିପି କାରଣ ଦେଖା ଯାଇ
ନାହିଁ । କୋଷ ତୁଥର ଏ କମରରେ ଯେ
କିମେଥର ସିନ ଲେଇଇ କଥା ଶୁଣା ଯାଇ
ଅଛି ଏହାପାଇଁ ଅବା ଜାହା ଏଟିହିବ । ଏମନ୍ତ
ଦେଇଲୁ ବରପାର କରିବାରେ ହେଉ ବନେ-
ଦେବଳ ପ୍ରଗଂସନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ।

ବୁଦ୍ଧର ସରଜାର ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ବାବୁ ପାଇନାଥ
ଥରିବାରଙ୍କର କମ୍ପ୍ୟୁଟା ପ୍ରମତ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ ଏହି
ଅନ୍ତରେ ବର୍ଷରେ ଗ୍ରେସଟ୍ ଉଚ୍ଚବିନ ପାହେବ
ଏହାଟିଂ ବଳେବୁରୁ ବାବୁ ବିପିନ୍ ବିହାରୀ
ନିଯମ ଉଚ୍ଚଲକୁ ଦିଗ୍ବୁନ୍ଦୁ ଦିଇପରେଣ୍ଟି । ବିପିନ୍
ବାବୁ ଅଭ୍ୟାସାଳ ହେଉ ଏଠାବୁ ଅଧୀଗାର
ଉଚ୍ଚଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵା ଅଟକ୍ରମ ଏ ସହ-
ଜାଗ ବାର୍ଷିକ୍ ପମ୍ପରାଙ୍କ ଅଧ୍ୟେତା ଏବଂ ଦେଖା
ଯାଉଥିବ ହେଁ, ଇରାଜିନମାହେବଙ୍କ ବୁଦ୍ଧ
ଅନ୍ତର୍ଧାଳୀର ।

ଯେବେ କିଛି ହୋଇ ନ ଥାଏ ତେବେ ଗ୍ୟାଜା
ମାରିବା ଉପରୁ ହୋଇଥାଏ ।

ବୀରୁ ଲଗାଗଳକୁ ଘୋଷ ପୁଣ୍ୟ ଜାଗା-
ଶାନ୍ତିର ମୋହରର ଠାକୁର ମୃତ୍ୟୁକର
ଦେଖିଲୁ ଥିଲେ ବିସ୍ତର ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏ
କୁଟୁମ୍ବ ଅମ୍ବେମାନେ ଜ୍ଞାନ ଓ ଜାହାଙ୍କରିଯା
ସନ୍ଧରିଯାରର ବାର୍ଷିକ ସୁନ୍ଦରୀଷୟେ ଚାଲିବ ।
ଓ ହରିମାନ ଯହିଁ ଘାଁର ଜଳୁ ଦରବାର
କିମ୍ବଳୟୁ ହୋଇଅଛି ଗାନ୍ଧୀ ରହିଛ ହେବ
ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ଲାଗାକ ଅମ୍ବେମାନେ ଫଳର
ବହିଁ ଯେ ଅଧିକ ଦେଇଲା ହେଉ ଏହାଙ୍କ ଅ-
ଯେତ୍ରା ଅନ୍ତର ଲୁହବାନ୍ତ ବନ୍ଦୁଲେ ଥାବୁଦ୍ଧ
କିମ୍ବ ଦୁଆନ୍ତା ମାତ୍ର ମୂଳୀ ଯେ ଏଇକ ବିଲେ
ଏହି ଘରମ ପୁରୀ ବିଦ୍ୟ ଅଟକି ।

ଧୂରେ କିମେଷ କୁଞ୍ଚ ଗେଲଇ ପ୍ରଭୁ
ଶାମାଏ । ସୁନ୍ଦର ଭାବୁର ସନାତ ଆମା
ମାହୁ ଦୋହରେ ଜାଣି ଶୁଣି ଲଜ ଦିଅଛି ।
ଶମ୍ଭୁ ଅର୍ମଙ୍ଗୁ ସାହେବଙ୍କ ଅମଳରେ ଏଥର
ହେବା ଅର୍ଦ୍ଦଶାର ବିଷ୍ଵ ଅର୍ଦ୍ଦ ।

ବର୍ଣ୍ଣ ଅଳ୍ପ ହେବାର ଏବେର୍ କୌଣସିବାରେ
କୁଷମର୍ମ ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମ ହୋଇ ପାର ନାହିଁ ।
କଥା ଦେଖିବା କର୍ମ କବିତରେ ଘରକୁ ଧରିଲା
ଏହରେ କେତେ ଯେ ଘର ହେବ ଏମନ୍ତ
ବଜାଯାଉ ନାହିଁ । ତେବେ କେବଳକା ବିଜୟ
ହୀନରେ ଏହିଥର ଦେଖିବାର ମୂଳ୍ୟ ପାରାଯାଏ

ବୁଦ୍ଧିକଣ କମିଟାର ଉପରେ
ଏବଂ ହତ୍ୟା ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଶରାତ୍ର
ଏବଂ ଲୋକଙ୍କର ଅର୍ଥଦ୍ୱାରା ଜୀବିତକାର
ମୃଦୁବ୍ଲେଙ୍କ ମୁହଁରା ବୋଲାଇ ଯେ
ଏହାରେ କେଳି ବବର୍ତ୍ତନେଷ୍ଟର ମାତ୍ର କମିଟା
ଦାତାଙ୍କର ଅର୍ଥଦ୍ୱାରା ବାତର ଦେବେ ଜାହାନ
ଦିଲାକେ ଜ୍ଞାନୀ ହୁଲରେ ଫକାହତାର
ଜାହା ଅବାକୁ କର ଦେବେ । କମିଟାରଙ୍କ
ଅବଧା କି ବଳରେ ଏହାର ହୋଇଥାଇ ।

ବାରୁ ତିମଳ ଯାଇବା ଗୋରଥା ଅଛିମ୍ବନ୍ତି ।
” ଶୋଲବଚନ୍ଦ୍ରବୋଷ ଦଟକ ବଜିଦ୍ଵା ଏହି ।
” କୃତ୍ତମାଉଦେଶ ଅଲଣ୍ଡୋ ॥ ”

ଏହି ଜୀବନପତ୍ରରେ ସହିତ କହୁବ ଦାରୀ-
ବାହାର ବ୍ୟାଙ୍ଗପତ୍ରରେ ବାହାରର ସମ୍ବନ୍ଧେ
ମନ୍ଦିର ଓ ପାତ୍ର ଚିତ୍ର ।

ଥ୍ରେ ରିକ୍ରୁ

ଉତ୍ତଳମଧ୍ୟବାହି ଜାନ୍ମ ରିଜ ମାହେ କୁଲାର ସନ୍ଦର୍ଭ ମହିତା ।

ବିଷ୍ଣୁଦେଶ୍ଵର କିମ୍ବାତ ବବି ମୃତ ମଧ୍ୟସୂଦନ
ଦ୍ରିଷ୍ଟ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ବାଲକ କାଳକାଳ ସାହାସ୍ୟାର୍ଥୀ
କୁଲାର ହାତ୍ଯାରୀ ହାତ୍ୟାକାନେ ଉତ୍ତର
ମହିମା ଉତ୍ତର କୁଟୁମ୍ବାର ଜାଗରୁତ ଅବନ୍ୟୁ
ପରିବହିତ ହାତ୍ୟାର କାନ୍ତିକ ଉତ୍ତର ମହିମାକୁ
ଯାହାଅମାକୁ ହାତ୍ୟାକ । ଏହାର ମାନଚ ବନ୍ଦ
ଦେଇ ଉତ୍ତର ଅତିରି ଓ ଉତ୍ତରମୋହମାନେ
କାନ୍ତିକା କଲେ ଉତ୍ତର ଏହାକାର ଦାନର
ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସୁକଷା ହୁଅର ।

ମାନ୍ଦ୍ରାତ ଅନ୍ତର୍ମଦ୍ୟମ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଯେ ବୈ-
କ ବିଜ୍ଞାନରେ ନିକଟରେ ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହୁଏ ସେଇବ ହାତ୍ୟା ଅନେକ କଣ୍ଠା ହେବ
ହାତ୍ୟାରେ ମାନ୍ଦ୍ରାତଖେଳା ପରିହିତେଷ ଉତ୍ତର
ପରାର କଥା ଘୋରାଇଥାଏ ।

ସିମ୍ବାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିମର ବନ୍ଦ କାଳା
କହିବ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ କେବଳ
ମାନ୍ଦ୍ରାତ ପରିବର୍ତ୍ତ ସାହେବ ମାନ୍ଦ୍ରାତ ଲାଭ-
ପାରିବ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ତର ବିଲ କାର୍ଯ୍ୟ
କାର ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ।

ସୁରାର ରଥ୍ୟାଶା ସମୟରେ କୌଣସି ସ୍ବା
ତ କୁଦ୍ୱବହାର କରିବାର ବନ୍ଦପଦ୍ମ ନାମରେ
କବନ୍ତି କିମ୍ବ ପାରଥିବାର ସମ୍ମାଦ ଉତ୍ତରମ୍ବ-
ର ସହିତ ନାମକ ପଦିବା ବୋନକ୍ରିମେ
କରେ ଥୀଯାଦି ଏହାକାର ଅପରିଷ୍ଠ ସହାଯେ
କଲା କରନ୍ତି । ସୁରାକୁ ଯେତେ ଥୀଯାଦି
ରଥ୍ୟାଶା ଅନ୍ତରାଳ ଯେ ସମ୍ଭାବ
ଅବଧି ଅମ୍ବନ୍ତି ବହାକ ବାହାରକୁ ଜଣା
ଦିଇ ? ପରିମାନମର୍ଦ୍ଦ ମନ୍ଦବର୍ମର ସ୍ତଳ ଅଟିଲ
ଅବକାଳ ପରା ମେର ଓ ଲୋକ ଅମ୍ବନ୍ତି ।
ଅକୁ ମିରବରପଦିବା ବୋଲନ୍ତି ଯେ କେବେ
କରେ ଏଦେମାଧ୍ୟ କରିବାର କିମ୍ବାପ୍ରେ
କିମ୍ବ ଯେ ଦେମାନେ ଅର୍କିକାକୁମାର ଥା-
ନ୍ତକୁ ଶାର୍ଦ୍ଦ୍ରାକାଳ ପଠାଇବାର ଶାନ୍ତ ହେବେ ?

ମାନ୍ଦ୍ରାତ ସମ୍ମାଦ ବାହାର ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ କୁପାର ଆଜାପୋଦ୍ରାର କଣେ
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଏହି କର୍ମପାରତାର ଲାଜ ନ ଥାବ-
ାର । ତାହା କାମରେ ମିଥିକ ମନ୍ଦମା
ମେହିବ ସୁରହା କଳ ଓ ଜଦାରୁଦ୍ରେ ପଢ଼ିବ
ଦ୍ୟା ବାହାରକାର ମାଜନ୍ତ୍ରେ ଉତ୍ତର କନ୍ଦୁବ-
ଲକୁ ଏବଂ ଦର୍ଶକ ବାପାମ ତ ଟ ୧୦ କା ଅର୍ଦ୍ଧ-
ଦର୍ଶ ବରାଥାହିନ୍ତି ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଅଜନ୍ମି ଦୁଧୁର ହେଲୁ
ଯେ ଗଲ କୁନ୍ତମାର ତା ୧୫ ବରର ମେଧରେ
କଲାକାଳରେ କି । କିମ୍ବ ଯାଦି କିତିର
କହୁ ହହ କ ପାର ମରିଯାଇଅଛନ୍ତି । ଯାଦି-
ମାନ୍ଦ୍ରାତର ଶାନ୍ତି ଯେ, କାହାକ ଅଜ ଦୂର
ଏକଦିନ ସମ୍ବରେ ବର୍ଥଥିଲେ ଅନେବ ଯାଦି
ହୁଏ ହୋଇଥାନ୍ତେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଜାହାଜର
ଅଧିକାରୀ ଅନୁବେଧ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ, ସେ
ଅଥବା କୋର କରି ଏକ କେପରେ ଅଥବା
ମନ୍ଦିର ନ ଆଣନ୍ତି; କହୁବା ମେଧରେ ବାଲକ
ଓ ବିଶ୍ୱାର ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା ହେବା ବଢ଼ କରିବ ନୁହେ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାତ ଆହାର ଅଥାନ ବାହାରାଯା
ଅର୍ଥ ପୋକୁର ଅଳ୍ପରେ ଖୋମହାଥୀର
ଗ୍ରାମର ବିଦାରୀ ଦୂରକଣ ପଠାଇ, କଣେ
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରାକର ଗୋଟାବ ବିକବ ଗେର କର
ମାରିବା କମନ୍ତେ, କର୍ତ୍ତରିଯାକୁ ଘେର ଆଜ-
ଥିଲେ । ଧର୍ମ ପଦିବାର ଦେମାନରେ ମିଆଦ
ହୋଇ ଅଛି ଏହି ପୁରୁଷମାନେ ଓ ଅଭି
ବେଜେଳା ପଠାଇ ଗର ଦୂର୍ଦ୍ଵାରରେ ଅନେବ
ଗୋଟି ଗେର କର କଥ କରିଥିଲେ ।

ସାମାନ୍ତ ବନ୍ଦର୍ମୁନେଗ ବରାହସ ଓ ସାମ୍ବନ୍ଧ-
ବଦେନା ଶ୍ଵାପକ କରିବାର ମନ୍ଦ କରିଥାର
ଲ୍ଲଙ୍କରମନ୍ଦର୍ମୁନେଗ ତଥି ଦର୍ଶ ସକାମେ ବେ-
କେନେବ ସେନାଧିକ ନିଧିକୁ କରି ପଠାଇବାକ
ଅକୁ ହେଲ ଅଛନ୍ତି ।

ମାନ୍ଦ୍ରାତ ଉତ୍ତାନଗରର ନିହାରକ ଏବଂ
ହାତାବର ମେଡବେନ କଲେକ ସବାରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା
କାହା ଦେଇଥିଲେ ସତ୍ତ୍ଵ ଗୋଟିଏ କୁନ୍ତୁମ
କିର୍ତ୍ତର ସବାରେ ଯନ୍ତର ହଜାର ଟଙ୍କା ଧାର
କରିବାକୁ କହା ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ।

ଗର୍ବପାନର ଦମିଶୁର ପଦ ତାର ଦେବା
ଧାର ମନ୍ଦର୍ମୁନେଗ ଦଖାଇ ମନ୍ଦ ମନ୍ଦର୍ମୁନେଗ
ଏ ବିରାପର ବେତେହ ଅନ୍ତର ତାର ଓ ହେ-
ବେକ ଅନ୍ତର ଅସମର ଦମିଶୁରର ଅନ୍ତର ଦୂର୍ଦ୍ଵାର
ଦୂର୍ଦ୍ଵାର ହେବ ।

କଲାବାର ସତା କାରିବା ଓ କୁମା କୁଣିବା
ପାଇଁ ପାନାକରେ ଏହ ବିଧାନ ମାଧ୍ୟମ ଦେବା-
ର ପ୍ରମାଦ ହେଇଥାନ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଅନ୍ତର ବିଷ୍ଟୁ
ଅନ୍ତର ବିଷ୍ଟୁ ଅନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବା ଏବଂ
ମେବେ ଉତ୍ତାନର ହେବାର କଣାଯାବ ।

ଅନ୍ତର ଉତ୍ତାନରୀ ଅନ୍ତରରେ ଟିକାରାଗ
ସାମାନ୍ୟରେ ବରର ହିଅର ଧୂଅ ଉତ୍ତାନ୍ଧ-
କାଣ୍ଠ ହୋଇ ପାରେ ଗୁଣ୍ଡ ମାରବୋର୍ ବର୍ଷପ
ଦିବାନ୍ତ ବରାଥାହିନ୍ତି ଓ ତାହା ବରାନାରପୋର୍-
ରେ ପ୍ରାଣିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

କର୍ତ୍ତାବାନରେ ଅଳ୍ପକାଳ ହେଲ ମେର
ପାଇ ଲୁଟି ଦେଇଥାର ଜହିର ଅପରିଷ୍ଠମାନେ
ଧରିପତ ଅଛନ୍ତି ଓ ନିମଚର ନାଏବ ପୁରୀ
ଜାକରାନାକାର କଣେ ହେଜ ଦେବରିଥାର
ଏଥର ଅନୁଷ୍ମାନରେ ଅନେବ କୌଣସି
ପରିଷର ଦେଇଥାର ଗର୍ଭମେଗର ପାରଜୋ-
ବିକ ପାଇସି କୌଣସି ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ବେଳସମ୍ଭାବ ଉତ୍ତାନ୍ଧରେ ତେଜେରଲ
ହୁଇ ସାହେବ ଦେବାନ ବୁଦ୍ଧି ନ ଥାଇଲେ କର୍ମ
କାଗ କରିବାକୁ ମନ୍ଦ କରିଥାହିନ୍ତି ମାତ୍ର
କେନ୍ଦ୍ରନେତ୍ର ଗର୍ଭମେଗ ତଥି ପାଇସି
ଏଥ ଧୀର୍ଜନ କୌଣସି କରି ପାଇସିଲା
ମେଗାରକ ପ୍ରାଣି ହେବାର କରିଥାନ୍ତି ।

ମାତ୍ରାକ୍ ଖୁଗାର୍ତ୍ତ ଦୋଳନ୍ତୁ ଯେ ନେଇଛାଇର
କଣେ ପାଦିଶାବେବ ବବୁଲ୍ମେଖୁଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ
ଯେ ବେଳେକ କଣ ଦେଖିଥୁ ଗ୍ରୀକ୍‌ଶାନଙ୍କ
ଜାମରେ ଅଧାରିତ ଯେଉଁ ସମତ ବାହାର୍-
ଥିଲ ତହିଁରେ ଜାହାନର ନାମ ସହିତ ଗ୍ରୀକ୍-
ଶାନ ଦେବା ପୂର୍ବର ଥାର୍ଥିଥା ଲେଖା ଯାଇ
ଥୁବାର ଦେମାନେ ସମନ ଦେଲେ ଦାର୍ତ୍ତ ସୁଭବୃ-
ଦେମାନଙ୍କ ବିରତରେ ନୁହିଥିଲ ମନ୍ଦବନମାନ
କିମ୍ବା ବଲେ । ବବୁଲ୍ମେଖୁ ପାଇବୋର୍କୁ
ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଟ ଯେ ବିନ୍ଦ ଅପତି ନ ଥିଲେ ପୂର୍ବ
ଥାର୍ଥିଥା ସବୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ପାଦ
ଦେବେ । ଏ ପ୍ରଦେଵ ଗ୍ରୀକ୍‌ଶାନମାନେ ପୂର୍ବ
ଥାର୍ଥିଥାରୁ ରକ୍ଷା କର ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ରାକ୍-
ରେ ହେବୁ କାହିଁକି ?

ଜାଗପୁରର ବୃକ୍ଷ ରହୁ ହୋଇଲାକର
କଣେ ବିଧବୀ ଥା ଅନନ୍ଦବାହ ମରିବାର
ହଂବାର ଶୁଶ୍ରାମାର । ଏହାଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକୁ ୨୦୦୦-
ଟଙ୍କା ଜୋଗିପୋଷାକ ପାଇଁ ବବୁଲ୍ମେଖୁ ଦେ-
ଇଥିଲେ ଏଥର ଏ କାହା ଲାଭ ହେଲା ।

ବିଲୁଭର କଣେ ଶିଳ୍ପକର ଅପଥା ବ୍ୟକ୍ତରେ
ନେଇନ୍ଦ୍ରିୟାନ କମରେ ପୋଟିବ ବନ୍ଦାଳଧୂ-
ଶ୍ଵାପନ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି । ଏଥରେ ବ୍ୟବହାରେ-

ଯୋଗୀ ବିଜ୍ଞାନ ଗାସ୍ତର ପିଶ ବଥାଏବ ଓ
ଏଥରେ ଅଦେଇ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବନ୍ଦୁ ପଡ଼ିବ ।
ଏ ପ୍ରକାର ମାଧ୍ୟମର ହଜକର କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁ-
ଶ୍ଵାନ ଏଦେଖିଥୁ ଲୋକଙ୍କାନ୍ତିକେବେ ଦେବ ?

ଶିବା ନଗର ରାଷ୍ଟ୍ରିୟ ହସ୍ତରେ ପଢ଼ଇ
ଦେଲା ଉତ୍ତାର ରାଷ୍ଟ୍ରିୟ ବରବାର ଡଂପଣକୁ
ଜଣାଇଥିଲୁଣ୍ଟ ଯେ ଉତ୍ତ ନଗରକୁ ଶିରବାଳ
ଦେବମେ ଅସ୍ତରାର ବରବାକୁ ଗୁପ୍ତାର ଉତ୍ତ
ନାହିଁ ।

ବିମ୍ବେରେ ଯେଇଁମାନେ ଦୃଶ୍ୟ ବର
ଦେବା ହୁଲ ହର ଟଙ୍କା ନେଇଥିଲେ ଜାହାଜ
ବନ୍ଦବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇବାର ଯେଉଁ ଲୋକ-
ମାନେ ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ ଜାହାଜ ଥର୍ମ ବିଲ-
କ୍ଷଣଧି ପ୍ରହାର କରିଥିଲୁଣ୍ଟ ବିନ୍ଦୁ ଦେବେ
କେବର ଦେବେ ଟଙ୍କା ଅପତ୍ତି ହୋଇଥିଲୁ
ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ ।

ପ୍ରେ ରି ଚପଟ

ମାଜ୍ୟବର ପ୍ରାସତ୍ର ଉତ୍କଳଶାପିକା ସମ୍ମାନର
ମହାଶ୍ରୀ ସମୀକ୍ଷା ।
ମହାଶ୍ରୀ ! ଅମ୍ବର ବିଜନିତିର ବିଷୟରେ

ଅପରାକର କରନ୍ତୁମୋତ ପଦିବାରେ ସ୍ଥାନ
ଦାନ ଦାନେ ବାଧ୍ୟର ହେବୁ ।

ସୁରତ୍ତରେ ବାଲହନ୍ତା ନାମରେ ଯେହିଁ
ସ୍ଥାନ ଅଛୁ ତାହା କି ବାରଫର ଉତ୍ତ ନାମରେ
ଜୀବ ଜାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ନିଜାନ୍ତ ଜାହାକ
ଅଛୁ । ଯହ ହେତୁ ମାଠକର୍ମ ମହୋଦୟ-
ମାନେ ଜୀବିଥାନ୍ତ ଦିନ୍ଯ କୌଣସି ଗୋପନୀକ
ପ୍ରକାଶ ଉତ୍କୃତ ଉତ୍ତଧାରୀ କେବେ ଅଗାମୀ
ପଦିବାରେ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଆଉ ହୋଇବି,
ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲନ୍ତୁ ବି ହେତୁରେ ବାଲକୁ ପ୍ରାଗମ-
ନ୍ତ୍ର ମାରୁଥିଲେ ହେତୁ ପାଇଁ ଉତ୍ତ ଜାମରେ
ଜୀବ ହୋଇଥିଲୁ, ସବ ଦେବାରେ ବାଲ
ମରିଥିଲୁ ଜେବେ ହିନ୍ଦିନ ବା କେବାଠାରେ
ହେବ ଆଉ ସୁତ୍ରାବ ବା ଦେବେ ପରାଇରେ
ଲୁଗୁ ରହିଥିଲା । ଏହି ସକଳ ବିଷୟ ବାରଣ
ପହିର ଶୁଦ୍ଧ ଦେଲେ ବାଧ୍ୟର ଦେବୁ । ଯହ ।

କରିବିଦିତ

ଶ୍ରୀ ହାଗରଥା ମହାନ୍
ବିଜନ ନମ୍ରାଜିଷ୍ଠ ଉତ୍ତ ଶର ।

ମୂଲସହ ଦେବ ।

କୁଳ ଧ୍ୟାନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ବାରାଣୀ

ପଞ୍ଜିକା

ଶାତ ଉଚ୍ଚ ଅଗ୍ରତ୍ତ ସନ୍ତୋଷମନ୍ଦିରୀ । ମୁ । ଶାବଣ ହୃତ ହନ୍ତାଂ । ବାଲ ମନ୍ଦିରୀ

ଅଗ୍ରତ୍ତ ବାରାଣୀ ମୁକୁ
ବର୍ଷାନେମୁକୁ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାହନାମୁକୁ

କଟକର ତେଣୁଣୀ କେଳର ସେବାରୀ
ବର୍ଷେଣ ହୋଇଥାଏ ଓ ବରଗ୍ରାମ ହେବ ଏହି-
ବର୍ଷ ସୁର ହୋଇଥାଏ । ବାରାଣୀ ଜାହା କର୍ମ-
ରେ ଅଛ କଣେ ଏହାଟି ରିସ୍ତୁ ହେଲାଣି । ଶ୍ରାଵୀଯାବ ଯେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଜେଳଜାନା ବରଦିନ୍ଦାରୀ
ଧ୍ୟାନା ଏବ କ୍ଷୟରବନୀ ବଳ୍ଲ ନେଇଥିରେ
ଜେଳଜାନାର ଜାନମୁକୁରେ ବାବଳ ପକ୍ଷି
ଭରାବ ଲୁହାର ସରଜାମ ବନାର ନେଇ ଯା-
ଇଥିକା ସମୟରେ ଧର୍ମତଳ । ଯେବେ
ଏଥର ହୋଇଥାଏ କେବେ ଏହାକୁ ଫରଳ-
ଦୀଘ ସୁପର୍ଦ ଦିନ୍ଦାର କି ହେଲୁ ଅମ୍ବୋନେ
ବୁଝି ପାଇ ନାହିଁ । ସେବାରୀ ପୂର୍ବେ ଏହି
ତେବେନାମାରେ ହୃଦୟ ହୋଇଥିଲା ମୁକୁ ପା-
ଇଲେ ଜାହାର ହେତୁଠାରେ ତେଣୁଣୀ କେଳର
ହେଲୁ ଓ କରିବାର ଯାହେବ ଜାହାକୁ ବାହାର
କରିବେନାକୁ ଅନେବଥର ତେଣୁଣୀ କର କରିବ
ହୋଇଥିଲେ ଏଥର ଲୋହ ବନ୍ଦର ବନ୍ଦରେ
ଯେବେ ଏମନ୍ତ ବଧାମାନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲୁ
ଲେବେ ଜାହାର କିମ୍ବର ଅଧିନିରାଜନାର
ହେଲୁ ଏବେ ଏହାକୁ ବାହାର କରିବେନାମାରେ

ବନ୍ଦ ସୁଧାରିତ

ଅମ୍ବୋନେ ଶତ୍ରୁଧାରୀ ଏମ ପୂର୍ବେ ଯେ
ଏଠାରେ ବନ୍ଦର ସୁଧାରିତ ସାର ଜାହାର
ପୁରୁଷରୁ କି ହେଲ ଯାଏକୁ କରିବାର ଯାହେବ
ଜାହା ଜାରିବା କାହାର ବିଲେଖିବୁ ଯାହେବକୁ

ଯଥ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ବିଦ୍ୟେ ଏ ସୁଦିନା କଥା
ବାହାରର ଓ ବାପୁବରେ କପ୍ରିକାର ବାହାର
ମୀ ଲେମା ବୋଇଥାଏ ଅମ୍ବୋନେ ତାହା
ବିତ ନ ଜାଣୁ । କଥାର ବନିବୁର ସାହେବଙ୍କର
ଯେ ଏଥାପରି ଦୃଷ୍ଟି ପରିଥାଏ ଏହାକି ସୁନର
ଦିନରୁ ଅନ୍ତର । ଯେବେମେବେ ସମକାମକ
କଟକ ବୋଥାଇନ୍ତାକୁ ଅର୍ଥର ହେଲୁ ଅମ୍ବୋନେ
ତେବେବେଲେ ଏହାର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ
(ସନ ୧୯୭୯ ମନ୍ଦିରୀ ଜାତ ରଜ ମନ୍ଦିର
ଜେଲାଧିକାରୀ ଦେଖ) ଓ ଶାପ୍ତୁ ଅର୍ମନ୍ତୁ
ସାହେବ କି ଯାହାକ ଅଜ୍ଞରେ ଉତ୍ତରପକାର
କରାନ୍ତର ହେଲ ଜାହାକ କ୍ଷମତାପ୍ରତି ବନ୍ଦେବ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବୋନକ କଥା
ଦେଲା ହେଲ କାହିଁ ଓ ସବାଧାରାର ଅଥବା
ଯେଉଁମାନେ ରେଣା ଦେଇ ପୁରୁଷାଳୟ ପ୍ରା-
ପକ କରିଥିଲେ ଜାହାକ ମଧ୍ୟ କେହି କର
ଆସନ୍ତି ନଲେ ସାହି ସୁରକ୍ଷା କଟକଶୋମାର-
ଣୀ ପୁରୁଷରୁ କିମ୍ବରେ ଆସିଥାଏ ହୋଇ
ଜେଲାହୁତେଜିଣି ରେ ହେତେ ଅଗୋଡ଼ିକ
କଥା କର ଅମ୍ବୋନକ ଅପରି ଜଣନ କରିବାର
କେବୁ କରିଥିଲେ । କର୍ତ୍ତାନ ବନିବୁର ଯା-
ହେବ ପୁରୁଷକୁ ଜୋକ ବୁଲାଇଥାଏ ଓ ଜାହାକୁ
‘ଜେଲାହୁତେଜିଣି’ ମଧ୍ୟ ପୁରକ କର ହେଇଥା-
ନ୍ତର ଏଥର କି ସତ୍ତିମାନ ଦର୍ଶିତରେ ଶିଳିମା-
ରେ ଅନିବ ମାଧ୍ୟ କୁଣ୍ଡ ତର୍କ ବରରରେ ପ୍ରଥୋକନ
କି ଅନ୍ତର ହୁଏ ଯୋଗାଇନା ଯେମନ୍ତ ପୁରୁଷରୁ

ହେଇଥିଲେ ଯେବେ ପୁରୁଷାଳୟକୁ ଜାହାର
ରିକାର୍ଡରେ ତେବେ ବିହୁ କଥା ନଥିଲ ବିନ୍ଦୁ
ଦୁଃଖର କଷ୍ଟ୍ୟ ଯେ ଅନାମ୍ବାରେ ପୁରୁଷବ୍ୟ-
ବିକ ଲୁର କର ଶୁଣା ସୁପ୍ରବାଳଧିକୁ ଜାର କର
ପାରନେ କାହିଁ ପୂର୍ବେ ଯଥାବଦୀ ସୁପ୍ରବାଳଧ୍ୟ
ଏ ନବନରେ ଅଛ ବୋଲ କଣ ଯାଇଥିଲେ
ଯୋଗାଇନ୍ତିକ ବସ୍ତୁକୁ ଗଲାଦିନ ଏଥର ଉତ୍ତର
ରେତିର ଥାର ସୁପ୍ରବାଳଧ୍ୟ କାହିଁ ବୋଲ ଲେ-
ବଞ୍ଚିର ବିନ୍ଦୁର ହୋଇଥାଏ ।

ପଥକର ।

ଗର ବୃଧବାର ଏଠା ପଥକର କରିମାର
ସବ ହୋଇଥିଲେ । ଅଗାମୀ ବର୍ଷ ବରାଣୀ ପଥ-
କର ଦର ପରି ଏକାରେ ଏକପରିମା ଲେଖାର
ସବରେ ଥାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଦରରେ
୧୯୭୦ ମା ଦର ସଂଗ୍ରହ ହୋଇ ପାଇବ
ଓ ରବାର ୪ ୨୫୦୦ କା କରିବାର କରିବାର
କରିବାର ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏନ୍ତି ଓ ଯାଏ ଉପରୁ
ଜେଲାହୁତେ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏନ୍ତି ଓ ଯାଏ ଉପରୁ
ଜେଲାହୁତେ ନେଇ ଅଗାମୀ ବର୍ଷର ଅର୍ଥ
୫ ୨୫୦୦ କା ଏକିମେହ କୋଇଥାଏ ଓ
ବ୍ୟପର ଏକିମେହ କରିବାର ପ୍ରକାଶ ଥାଏ ।

ପଥକର ମହିନା ଓ ବାବେଖି

୫ ୨୫୦୦ କା ସତ୍ତର ୫ ୨୫୦୦
ଜେଲା ଅର୍ଥ ପୁରୁଷ ଉପରୁ
ଶିରିଣ ୫ ୨୫୦୦

ଶ୍ରୀ ମଗନତ କର୍ମ	୫୪୯୦
ବାରିହମାଙ୍କଣ ମହିଳା ମର୍ମ ଚଳା-	
ଭବା ସାମେ	୫୮୦
ସରବାରର ଉତ୍ୟାଳଜ ଥଗାୟ	୫୯୦
ଖାଟର କୌବା ଭୟାର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ	
ବ୍ୟକ୍ତି	୫୫୦
	୫୪୯୦

ବୋଲେ ସମ୍ମାନ ପାଇବା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇ ନାହିଁ କେବଳ କେନ୍ଦ୍ରପଥତା
ସମ୍ମାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଗେଷ ଜଗାଧୂତ ହେଉ-
ଥିବାର ସେଥିର ବିଷ୍ଟ ଅଂଶ ଏକା ବର୍ଷରେ
ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ ଓ ଉଚ୍ଚମ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସେଥିରେ
୩୫୦୦ ଟଙ୍କା ମୂଳଜ କର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱାରା
ହୋଇଥାଏ । ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଉତ୍ତର ଘଟିଲ ଯେ-
ହେତୁ କେନ୍ଦ୍ରପଥତା ସମ୍ମାନ ଅବଶ୍ୟକ କରିବା
ବରିବାର ଅଛି ଅବଶ୍ୟକ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ମେ-
ସତ୍ତା ପୃଷ୍ଠାବାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିପ୍ରାର ହୋଇଥାଏ ।
କୁଳଶାଖା ସତ୍ତାରୁ ଧର୍ମଶାଳା ଏବଂ ମନ୍ଦିରପଥର
୩୫୦୦ ଟଙ୍କା ଜର୍ଣ୍ଣ ବରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଗୋରୁ-
ଆଜି । ଅମୂଳନକୁ କବେବନାରେ ବାରିବାନ-
ିବ୍ୟା ମଧ୍ୟମା ଗର୍ଭା ଥାଇ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ
ତାହା ମୂଳ ବରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଯକ୍ଷମି
କମିଶିଙ୍କର ଏ ବିଷ୍ଟରେ କ୍ଷମତା ବାହୁ
ଜେହେ ସେ କବର୍ତ୍ତନେବଳୁ ଅବସଥନ ଦରି
ଗର୍ତ୍ତ ମୁଖ କରି ପାରି ।

ଯଥକୁର ଦିଇ ଯେ ପ୍ରତିକାରେ ଏକ-
ପଲାମୀ ମୂର ହୋଇଥାଏ ସେଇନ୍ଦ୍ରମ୍ଭର କିମ୍ବା
ଜାହାର ଦେଖ କହାର ପ୍ରଗତିକାରେ ଅଧ-
ିକ ଲେଖିବ ଉପରେବାରୁ ଦେବ କାଳ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର ଅପରା କୁର ଉପରେ
ଦେବ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀକଥାର ଜାଗିରତାର ଜଗତାଦ
ଫୁଲ ଏକପରିଶ ଲେଖିବ ଦେବେ । ପ୍ରକା-
ରିର ପଥକୁ କମା ଗରନ୍ତା ଅବ୍ଦି ଅନ୍ତରେ
କଣ୍ଠେବ ଏ ବିଷୟରେ ଅନେକ ମେଳ ପ୍ରଶ୍ନ
କରିଛି ଏହେତୁ ଅମ୍ବେଶକେ ଗୋଟିଏ ଦୃଶ୍ୟ
କିମ୍ବା ଜ୍ଞାନପଦକ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ଅପି ୧୦୨୨୯

କାର୍ତ୍ତିକ କମା ୩ ୨୦
 ତହୁଁର ସରକାରୀ ମୁଦ୍ରା ୩ ୯୨୦
 ଅଥବା ପ୍ରଦାନକାରେ ଏକପରିମା
 ଲେଖାଏ ପ୍ରଦାନକାରୀ
 ମିଶା ସତ୍ୟ ଉପରେ ଅଥ ବିଶ୍ଵ-
 ଜରେ ଅର୍ଦ୍ଧକ ୧୦ ଅଥଲ୍ଲକୁ ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପୀଯାର
 ହିଂକର ସରକାର ନେବେ ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପୀକୁ ୫୫

ଏ କର ଏହି ପ୍ରଭାବରେ ଆଦୟ ହେବ।
ଯଥ—
ସୁନ୍ଦାରୀ ମହାନ କୁଣ୍ଡଳ ଥୁଲେ
ତ ଏଇମାନେ ଦେବେ ପ୍ରଗତକାରେ
ଅଧିଲ୍ ଏ କେବିଏ ଠ ୧୦୦ ଲାକୁ ଅ୨୦୦ ଛା
କିମିଟାର ଅଧିକ ମହାଦ୍ଵାରା
ଉପରେ ପ୍ରଚାରେ ଅଧିକ
କେବିଏ ଘ ୪୦ ମାର୍ଗ

ପାତ୍ରଙ୍କ ପାତ୍ରଙ୍କ
ପିତ୍ତନିଧିରମାହେ କି ଯେଉଁ ମାନ୍ଦଳର
ସବୁ ମୁକ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ବାର୍ଷିକ ଉପର ଜମା ଆର୍ଥି
ହୋଇଅଛ ସମାଜେ ଉପରଲିଖିତ କପ୍ତନ ଓ
ପୁଣ୍ୟାଚାର ଅନୁଶୀଳନେ ଅଥବା ବଂଗାଜି ବରି
କମିଶାରକୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବେ କରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁକ୍ତ
ଆର୍ଥିକା ଉପରେ ପରିପାଦ ଲେଖାଏ ହେବା-
ବରେ ଯାବା ହେବ କହି ମଞ୍ଚର କରିବା
ଉପରେ ଅଥବା ହୃଦୟରରେ କାହି ଦିଅ ଯାଇ
ବାଜା କମିଶାରକୁ ଦିଅଯିବ କି ଯେଉଁ ବିକ୍ରି-
ମର କାହି କମ ଜମା ଧରାଇ ସତ୍ତବ
ମୁକ୍ତ କର୍ଣ୍ଣାର୍ଥ ହୋଇ ବାହି ମେ ସିଦ୍ଧନେଇ
ଜତଣ ଉପରେ ପ୍ରତି ଏକାବେ ଅଥବା
ଲେଖାଏ କମିଶାରକ ଦିଅଯିବ ।

ବେଳାମୀ ଉଚ୍ଚଗ୍ରାସ ।

ମନ୍ୟମାସକ ପ୍ରଶାଳାର ଗୋଟିଏ ଜୀବନ
ଏହି ସେ କେହି ସାନ୍ତୋଷରେ ବ୍ୟାହାର ଦିଲା ନ
କହିଲେ ତାହା ଶୁଣା ଯିବ ନାହିଁ । ଏହି କିଧୁ-
ମନ୍ତ୍ର ଅବଳମ୍ବନ କରି ଥାହିମମାନେ ଦେଖାନ୍ତି
ଦରଖାସ୍ତ ଭବନ ଦରଖାସ୍ତ ନାହିଁ । ଏହା ଶୋଧିବୁ
ବିନିମୟରସହିତ ଜାହାନ ପରିଷକର ଅନୁସ-
ର୍ଵାଜ ଦରଖାସ୍ତ । କିନ୍ତୁ ଫଳତ୍ତବ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ
ବିନିମୟରସହିତ ଜନ ବିବରି ଓ ଜାହିଁର
ପ୍ରଥାମ ପାଏ ଯେ ସେ ଏ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଅବଶ୍ୟକ
ବିନିମୟରସହିତ କାହାନ୍ତି । ବାରାନ୍ଦ ଉତ୍ତରା ଏମନ୍ତ
ସଳିଯ ହୋଇ ନାହିଁ କି ଯହିଁରେ ସଙ୍ଗ୍ୟ ଦେଇ-
ର କିଧୁମରେ ଧଳ ଘିର ବିନିମୟରେ ଏଠା
ଲୋକମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପାଇଁବୁ ରୂପାନ୍ତ ବରନ୍ତି
ଭିନ୍ନପତ୍ର ବାହାର ମନ କହୁବାକୁ ମାଛିବ
ଦରଖାସ୍ତ ନାହିଁ । ଏହାକର ଯାହା କହି କହ-
ବାର ହୃଦୟ ଦେଖାନ୍ତିରେ ବ୍ୟାହାର କାହା
କାହାନ୍ତି । ମମ୍ବାବିପଦ ଯେ ଦେଖାନ୍ତିରସ୍ତର
ପ୍ରତିବିଦ୍ୟ ତାହା ଶୁଣା ଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ
ନାହିଁ । ଦେଖଇ ବିନିମୟ ଅବଶ୍ୟକ ଦେଖା-

ତେ ପାଦଧ୍ୟାମୂଳକ ବିଦେଶନା କର ଦେଖନ୍ତି
ଯେ ପ୍ରାପ୍ତ ସଂକାଦ ସାଥୀରଣ ହୃତକର ଅଟଇ
କି ଜାହାଁ ଓ ଜାହା ପ୍ରକାଶ କରିବା ଉଚିତ
ଅଟଇ କି ଜାହାଁ । ଯେଉଁ ପଦିବାର ଲେଜ-
କମାନେ ଅପଣା ବାର୍ଷି ଓ ଦ୍ୱାୟର ପଦ୍ମତ
ମର୍ଯ୍ୟାନା ଜାହାନ୍ତି ସେମାନେ କାହିଁ
ଶୁଣି ମନ ଲେଜ୍‌କାରୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବେ
ଜାହା ଭେବେ ପ୍ରମୁଦର ଅଛି
ଜାହା କେବେଁ ଏହୁ ଅଛି କି କ୍ଷିତିକ ଓ ପା-
ତ୍ରିଲେ ସହଜରେ ଜାହା ପଡ଼ଇ । ଏମନ୍ତ ପ୍ରଳେ
ସେବେ ହାତମାନେ ଶ୍ଵାସାୟ ସ୍ଵାସଦିଷ୍ଟମା-
ନଙ୍କର ଲୋଜାରୁ ବିଶେଷ ମନୋଯୋଗ ଦେଇ
ଶୁଣ୍ଟି ଓ ଅବଶ୍ୟକ ମନେ ଜାହାଁ ଲିଙ୍ଗର ବି-
ଷୟ ବିମେଷରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ହେଲେ ଜାହା ବରନ୍ତି ଭେବେ ଲୋଜାନଙ୍କର
ମନ ସମ୍ମାଦପଦ ପ୍ରତି ଅର୍ପି ବଢ଼ିବ । ଜାହାଁ
ସେମାନେ ବୁଝିଥାରିବେ ଯେ ଦେନାମା ଦିର-
ଘାର ଦେବାତାର ସମ୍ମାଦପଦର ପାହାୟି ନେମା
ଜଳ ଅଟଇ ପୁରଗଂ ମନୋଗର ଭାବମାନ
ସମ୍ମାଦପଦିକାନ୍ତାର ହାତମାନ୍ତି ଅଥବା ସମ୍ମାଦପଦ-
ଥାରଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେ । ସମ୍ମାଦପଦରେ ତୁମ୍ଭା
ଦେନାମା ଦିରଖ୍ୟୁତିର ଭଲ ଥିବାର
ଆହୁର ବେଳିଏ କାହାର ଆହୁ । ଦେନାମା
ବିରାପ୍ତ ଦୂରର କହିଲ ଦ୍ୱାୟ ଅଟଇ କାରଣ
ତହିଁ ଉପର କଥା ଗୋପନିଦୟେ କେବଳ
ହାତମାନ୍ତି ଜଣାଇଦେ ହେଲୁ ମାତ୍ର ସମ୍ମାଦପଦି-
କାରେ ଏକାଗ୍ର କରିବା ଖେଳ୍‌ପଦ୍ମର କାରଣ
ଜାହା ସମସ୍ତେ ଜାହିବେ ଓ ଯାହାର ବିପରୀତ
ଦୋଷିକାର କୁକୁର ଥିବ ସେ ପ୍ରକାଶର କର
ପାରିବ ପୁରଗଂ ଯେଉଁ କଥା ପ୍ରକାଶରେ
ଦୋଷିକ ଜାହାରୁ ଦୂରର କୁହାଯାଇ ନ
ପାରେ । ତଥାର ଅମ୍ବେନାନେ ପୃଷ୍ଠର ସହିତ
ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିଥିଲୁଁ ଯେ ଅମ୍ବ ବେହି କେହି
ପ୍ରଥାନ ଦାତାନ ସମ୍ମାଦପଦରୁ ଦୂରରୁଁ ଦୋର
ବିହିଅଛନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ଜାହା କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ
କରିବାର କୌଣସି ହେବୁ ଅଛି କି ନାହିଁ
ଜାହା ପାଦଧ୍ୟାମାନେ ଉପର କରନ୍ତି । ଏକର
ବ୍ୟବ ବହିଲେ ଯେବେ ଗୋପନିଦୟ ଓ ଦୋଷ
କହିଲେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭିକଥ ତୁଥାର ଭେବେ
ବ୍ୟବାର ଯାକର ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଗୋପନି-
ଦୟ କା ତୁମ୍ଭିକଥ, ଜାହାଁ ମନ୍ତ୍ରରେ ହାତମା-
ନାନେ ବିଶେଷଦୟେ ଅଟରୁ କାରଣ ଏମନ୍ତ
କିମ୍ବା ନାହିଁ କି ଯହିରେ ଜାହାକୁ କାରାର

ପୁଣ ବା ଦେବାଗ୍ର କଥା ଲେଖିବାକୁ ପଡ଼ଇ
ନାହିଁ । ମେ ଯାହା ହେଉ ଅମ୍ବେମାରେ ଉଧାରି
କାହିମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେ କରିଥିବୁ ବିଶେଷକୁ
ସେମାନେ ଗୋପାମଦିଅର କଥାକୁ କରୁ ତେର
ଆନ୍ତି ସେହିପର ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଳାଏଇ
କଥା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ କରୁଥାଇ ବିରକ୍ତ ଜାତା କ
ବଳେ ଭାବାଙ୍କ ଘଷସାମ୍ବ ଦୋଷିଷି ।

ସାପାଦ୍ଧିକସଂବାଦ

ବଲୁଳା ଦୟାକିନ୍ୟାଳ୍ୟର ପ୍ରଦେଶର ଓ
ଧାର୍ଯ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କ ପଶୁଶା ଆମାମୀ ଦିନମ୍ଭର ମାତ୍ର
ତା ୫ ରାତି ଯୋଗିବାର ଅରମ୍ଭ ହେବ । ଯେ-
ଇମାରେ ପଶୁଶା ଦେଖାରୁ ବାଜା ରଙ୍ଗ
ଦେମାହକୁ ତା ୧ ରାତି ଜକମ୍ପର ପୂର୍ବମ୍ଭ ରେ-
ଜ୍ଞାର ପାତେଦକ ବିଜ୍ଞାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦେବାଲ୍ପ
ହେବ ।

ଅଛିକାନ ଏ ନଗରରେ ଖୋଜିଲାର ଦୟା
ପ୍ରାଚୀର୍ବଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଗଲ ଶାତ ଆଠଦିନ
ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତେକ ସୁର୍ଯ୍ୟର ମୌଳିକ ନାମ ହେ-
ଲେଣି ଅବଧ୍ୟ ଗେଗ ପାନ୍ତି ହୋଇ ଜାହିଁ ।
କୁର ଓ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନମ ମଞ୍ଚ ଏହି ଡାଳରେ
ପୁରଳ ହୋଇଥିଲା ।

ଗରୁ ପ୍ରାହରେ ମାନ୍ଦିବୋଷବଜାର ବାଟ
ଉପରକୁ ଖଣ୍ଡେ ପରିଶାଳାତ୍ତ ଘରୀପତ୍ରନାର
ନାହରେ ଯାଇଥିବା ଏହି ବନ୍ଦିର ମୋଡ଼ ସଙ୍ଗେ
ଯାଇଥାଲି । ରକ୍ଷା ହେଲା ଯେ ତାହା ଦେବବେଳେ
ପଞ୍ଚଲ ନାହିଁ ଜହାଁରେ ବହୁବାର ଅଗା ନ
ଥାନ୍ତା ଓ ଅନ୍ୟ ତେହି ଜ୍ଞାନ ସେସମୟରେ
ଯାଇଥାତ କର ନ ଥିଲେ । ପୁକୁପୁତ୍ର ପୁର-
ଶାଳାତ୍ସବୁ ଦେଖିବାର ଅବେଳା ଅଛି ମାତ୍ର
କେତେ ଆଖି ସନ୍ଦୂର୍ଧନକରୁଥେ ପ୍ରତିପାତିତ
ହୁଅର ।

ଜୋରଥା ପୁଲିମ୍ ସବୁ କାହିଁ ପଞ୍ଚତୃତ୍ତର ନଳ-
ଦନର ମେଧ ଓ ଭାବାଙ୍ଗ ସବୁ ବନନ୍ତିବଳ
ଜୋରଥା ତକାଟିପ୍ପା ମହଦମାରେ କଣି ଶୁଣି
ମଧ୍ୟଥା ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପାରକ ଲେଖ ଧାରବା ଓ
ଛାଇବୋତ ନେବା ଅଧିକମାନ ପ୍ରମାଣ ଦେବାର
ଦେବନ ଅନ୍ତର୍ଭବ ପ୍ରଥମ କିନ୍ତୁ କ ୨୫ ର ଓ
ଦୂଲ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବରଦର୍ଶ ବାନ୍ଦାସର ଦୟ ପାଇ-
ଅଛି । ଏ ଦୌର ମହଦମାର ଦିଶୁରରେ ଅଛି
ଅର୍ଦ୍ଧକାଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଦ ୧୨ ମ ଲାଗିଲା । ଏ
ମହଦମା ହାଇଲୋର୍ଟରେ ଅଧିଲ ଦେବ ସୁଭଗ୍

ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମ୍ବେଲାକେ ବିଶୁ ମନ୍ଦୁବ୍ୟ ପଢ଼ାଯା
କରୁ ଛ ପାଇଁ ।

ଗତ ମଞ୍ଜଳବାର କାଠମୋଡ଼ି ନଥରେ
ଖଣ୍ଡିଏ ମହାକଳା ବୋଲାଇ ଲୌକା ଦୁଇଗଲା ।
ଅସୁକାଂଗ ପ୍ରବଳ ନଷ୍ଟ ହେଲା ମାତ୍ର କେବୁ
ଲୋକ ମନ ପତ୍ର ଜାହାନ୍ତି ।

ମୂଳପୁରାତାତ କଷତକୁ ବାହିଜ୍ୟ ପ୍ରଦେ
ହେଉ ଅସ୍ଥବ୍ଧ ଲଗିଏ ନୌବା ସମ୍ମରଣ
କରିବ ମହାନମାରେ ମସ ପଡ଼ିଥିଲା । ନୌବା
ଲଗିବ ଧାର୍ଯ୍ୟଗଲ ଓ ଘୋଷମାନେ ସମ୍ପ୍ରେ
ପ୍ରାଣରେ ବହୁଅଛିବୁ ମାତ୍ର ମହାକଳର ପ୍ରଦେ
ମହା ପ୍ରାୟ ५ १०० କି ମଲର ଶକ ହେଲା ।

ଦୀର୍ଘବାଦ କିତ୍ତାମଙ୍କ କୃତିଯରେ, ଯେଉଁ
ଜୀବ ଲୁଟ ସୋଇ ଥିଲ କହିର ବିଦ୍ୟବ୍ଦନ
ଫେର ଆଧୁ ଯାଇ ଥରେହେ ଗେରମାନେ
ଧ୍ୟ ପତ ନ ଥିଲେ । ସମ୍ରାଟ ଶିଳକଣ ଅପଗନ୍ଧି
ଧର୍ମପତି ଅନ୍ତରୁ ଓ ଅଦରିଷ୍ଟ ମୋରକ ବିରଧି-
ଆରା ଉପାୟ ଚେତାଯାଇ ।

ଧ୍ୟାନକରି ଉଣେ ବିଶିଷ୍ଟ ମହି ନଗରରୁ
ପେରିଥେ କହିଅଛୁ ଯେ ଭଲ ଜଗତରେ
ଜଣେ ରାଜକ ଦୁଃଖପାଇ ଧରାଇ ପଛା ଧାରା
କର ଥିଲା । ଏଥିଲୁ ତେଜରୂପ ବୋଲନ୍ତି
ଯେ ଏହି ଦୀର୍ଘ କିମ୍ବର୍ଦ୍ଦିତ ହେଉଥିଲା ଜୀମକ
ସଂଭାବପଦର ବିଶେଷ ଧରିପେଇବା ଥିଲା ।

ପାଯୋଳିଦୂର ଶୁଣିଆହନ୍ତି ଯେ କାଣ୍ଡାରର
ମହାବଳ ଉଷୀଧୁମାନଙ୍କ ଲଙ୍ଘକଳାଗୁ ଅଥବା
ବଳବାନ୍ ଥବାର କବଳୁ ଜର ଉଚ୍ଚ ମହାଦୂର
ଆନେକ ବନ୍ଧୁମୂଳ୍କ ଘରଗୋବିନନ୍ଦାର ଅଛନ୍ତି
ଓ ବାହିତ୍ୟ ଭଲରେ ସୁଅଟ ଓ କାନୁଳ ପଳେ
ଶୋଧନରେ ଧାରା ନେବା ଲେଖି ବହୁ
ଅବହନ୍ତି । ଅମୂଳନଙ୍କର ଏଥରେ କିମ୍ବାଏ ହେଉ
ନାହିଁ । କାରଣକ କାନୁଳର ମହାବଳ ଅଛି
ବିତ୍ତନୀ ସୁନାବନ ବର୍ତ୍ତୀ ଓ ଝଂଖକଳ ସଜ୍ଜ
ନାଗର ବିଶେଷ ପଞ୍ଚପାତ୍ର ଏମନ୍ତ ବି ଅଧିକା
ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଲଙ୍ଘନ କଳନ୍ତି ସମସ୍ତ ବଳାଇ
ପ୍ରକଳ୍ପକ ମହାବୁଦ୍ଧାର ସଦୋତ କରିବା ପଢ଼ି
ରେ କବେ ଲେଖାଏ ସୁଶିଖିତ ବଜାନିବୁ
କିମ୍ବା କବି ଅବହନ୍ତି ।

ମୃଧ୍ୟର ପୁଲସର କଣେ ହେଡ଼ିକରନ୍ତିବଳ
ଏବିଜଣ ମୋକରୁ ବେଳେ ଅପରାଧରେ ବିରାପ୍ତାର
କରି ଜାହାରୁ ଏମନ୍ତ ପ୍ରହାର କରି ଯେ ବେ
ଚିରବାଳ କର୍ମକରିବାରୁ ଅକ୍ଷମ ହେଲା ଏଥିପା-

ର କାହାପାଇଁ ସାତିଦର୍ଶ ଉଚ୍ଚବାସର ବନ୍ଦ ହୋଇ
ଥିଲା । ଧୂଳିଷବୁ ଗଲିବପ୍ରା ପଦାଥିଲା ।

ବିମ୍ବେରରେ ଜାତ ସଂକଳନୀ ପୁନକାର
ଗୋଟିଏ ଗୋଲମାଳ ହୋଇଥାଇ ଗୋଟିଏ
ଦେଇଗାଇ ମୟରେ ଉଠେ ତେହି ବିଶ୍ୱକାର
ଦେହ ହନ୍ତୁ ଜାହା ସମେ ବର୍ଷବାରୁ ସମ୍ମତ
ଦେଲେ ନାହିଁ । ରେଳର କର୍ମନୟ ଜାହାକୁ
ବାଧ କରିବାରୁ ସେମାନେ ଯାଥେସ୍ତୁ ଜାରିବା ଘଟା-
ଘୟାଇ ପଢାଇ ଦେଇ ଜାଲଗ କରିବାକୁ ଦିଲି
ଆହିନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନର ଉତ୍ତର ସମୟରେ ଜାତ
ଜରିବାର ବନ୍ଦ କଠିନ ବ୍ୟାପାର ଥାଇର
ଚେବେ ଯାହାର ଦର୍ଶକ ଏହା ଅଛି ବେ
ଆରେ ।

ତେଣୁହୃଦ ଲେଖନ୍ତୁ ସେ ପଞ୍ଚି ବାଜା
କୋର୍ଟରେ (ମାନ୍ୟବର ଯଶ୍ଵର ମାନ୍ୟବରଙ୍ଗନ
ବ୍ୟବସାୟକ ନିଷ୍ଠାତି) ଏହି ମନ୍ଦମାରେ
ଆର୍ଥିକ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଉତ୍ସବ ଲକ୍ଷଣ ବାଜା
ରେ ସୁଧ ବେଦନ ଉତ୍ସବ ଲକ୍ଷଣ ମିଳାଇ
ଯର୍ଷିନ୍ଦ୍ର ନିଲି ପାଇବ ଓ ମହାକନ୍ଦ ଉତ୍ସ ଉତ୍ସାହ
ଯେତେବେଳେ ଠକା ଯହାର ରକ୍ତର ଉତ୍ସର ସୁଧ
ଯାହା ଅବାକତ ଉଚିତ ବିବେଳନୀ ବିବେଳେ
ସେହି ଘରମାଣରେ ନିରିବ । ପୂର୍ବେ ଏହି ପଦ୍ମ
ଶନ୍ମନ ନ ହିଲ ବିନ୍ତ ଅମ୍ବେମାହେ ବିନ୍ଦର
ଦର୍ଶନେ ଏହିକାର ବିଦ୍ୟମ ଭଲ ଅନ୍ତରା
ବିଦ୍ୟରେ ମହାକନ୍ଦମାରେ ସୁଧ ବିଜାଇବାକୁ
ଅନ୍ତରା ମାରଦେ ନାହିଁ ଓ ଜାରିକାମାରେ
ଏହି ଠକା ନେଇ ଯେ କଷ୍ଟକୁ ଦୟାଖଲେ ଜାହା
ଜାହା ପଢିବ ନାହିଁ ।

ଲାହୋର ଚିକଟ ଏବଂ ଗ୍ରାମରେ ଜୀବନ
କରେଇ ବାରାତ୍ରିପୁଣ୍ୟ ଅଧିକା ଦୟାତା, କଳ୍ପ,
ଶାଶ୍ଵତ ପୂର୍ଣ୍ଣାଳୀ ଏହୁପି ପାଞ୍ଚଙ୍କଳ ସ୍ଥାର ପ୍ରାଚୀ
ଦମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଏହି କଷ୍ଟକର ବ୍ୟାପାରର
କାରଣ ଦିନ୍ଦୁ ହଣାହାଇ କାହାଁ ।

କେବିଲାଷ ଶୁଣିଅବ୍ରତ ଯେ ମାନୁକର
ଲେଖିଥିଲେ ଗଢ଼ୁରତ ସହଜ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟା
ଓ ଦେଖାଯ କରିବିପାଇନେ ଧାର୍ତ୍ତିଳିବୁ ଯାଇ
ଥିଲେ ସେମାନେ ବିନୋଦ କରିବନ ଏବଂ
ବିଶେଷର ନିର୍ଦ୍ଦିତ ସମ୍ପର୍କ ଅଛିରୁ କର୍ତ୍ତା
କରିବାକୁ ଲେଖୁଣେଥି ଘରପାଇଁ ଜାହାଜୁ
ଅଧିକାରୀ ଦେଇନ ଧାରିଗୋଲିକ ଦେଇଅ-
ବସୁନ୍ତି । ମୋତ୍ତର ଅମ୍ବାଜାଣି ଯେ କୃତ
ବନ ହେଠି କରନ୍ତୁ ଜାହାଜ ବଥା କି ହେତୁ
କହିବାକ ନାହିଁ ?

ମହିମେଣ୍ଡ ଯୋଷଣାକୁମାରେ ୧୪ ଲେଖ
ଦିଲାତିଥି ପାଥ୍ୟଦେବାଳୁ ବିବାହାରିବ ଦରଜା
କରିଥିଲେ ତରୁ ମୟମ ଭଲ ଉତ୍ତର ଏ ନାହିଁ
ବି ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରାହଣ ହୋଇଥାଏଛି । ଯଥା ମୌଳି
କ ଅବଦୂଲ ଲଭିତାକ ବାହାଦୁର ଦେଖି
ମାର୍ଗଦ୍ଵୀର, ବାହୁ ଦୁନେବ ମହାରାଜ ପୁର ଇନ
ଶ୍ଵେତଚର, ସର୍ବତ୍ର ଲଭିତାଦିଅଳ କଳ ପ୍ରେସ୍
ଅଧାରର ଏତ ଏହାଙ୍କ ମୁଦ୍ର ଦାରିଜ କଲାର
ଦେଖୁଣ୍ଣ କଲେଇବା । ନରକଶୟାକ ସରକାରୀ
ବର୍ମିକାରକ ଏମାନେ ଯେତେ ସାଥୀନ ପ୍ରକାର-
ର ପାଞ୍ଚ ଦେବେ ଜାହା ପାଠମାନେ ଅନୁମାନ
କରିବ । ପୁରି ମୁଖଲମ୍ବାନଙ୍କ ୧୦୫୩ ଅବ୍ୟକ୍ତ
କେବାର ରୋଧ ସ୍ଥାପନ କାହିଁ ଉପରେ ହିନ୍ଦୁ-
ମାନଙ୍କ ମନ୍ଦିର ବନ୍ଧୁତ ଲୋକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦୟା
ପାହାନ୍ତି ।

ପ୍ରେସ୍ ଲିଟ୍ସ

ଶ୍ରୀ ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀପିତା ପ୍ରଭୁରତେଣୁ
ନିବେଦନ

ଅପରାଧ କ୍ଷମତାବିଧିବା ସାହାରଦୀ
ପଦିବାରେ ଶମ୍ଭୁ କନ୍ଦର ଘନତ୍ତିମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତିଦାନ
ଦିଇବା ହେବ ।

ଜ୍ଞାପଦ୍ମ ଶ୍ରୀ ରଜା କ୍ରମରତ୍ନ ସଂସ୍କରଣ
ଏକାର୍ଗ ପ୍ରକର୍ଷିତ ଓ ଦେବତା ଦ୍ୱାତ୍ରେ ରଖି
ଓ ବର୍ତ୍ତମାନରେ, ବଳୁ ବାପ୍ରକାର, ସେହି
ମାନଙ୍କଳିତାରେ ହୃଦୟରକାଳ ଅପରିମିତ
ଧରଣମାନେ ଯାନ କର ଅଛନ୍ତି, ଏମନ୍ତ
ଦୋଷ, ସୁହି ଅମୃତ, ଜନ୍ମବ୍ରତ, ଦିଲ୍ଲାପ,
ଏମାନଙ୍କ ସରେ ଉତ୍ତର ଶ୍ରୀ ରଜାରୁ ସମାନ କର
ଅରେ କୋଲି, ସନ୍ଦର୍ଭାନ୍ତର ଶ୍ରୀର ବନ୍ଦ-
ଯେକା ସାମନ୍ତ, ଅମୂଳକଳାରେ ଅପରିମିତ
ମନୋକାମରେ ପାରିବାରି

ପ୍ରମୁଖ ଦେଶ, ବିଜ୍ଞାନ କରିବାରୁ ଅମେରିକାରେ
ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ବିଜ୍ଞାନରେ ବ୍ୟାକାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ଏପରି ଗୁଣବିତ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରତିବାନ କରି ଅଧ୍ୟ-
ବାଦମାନଙ୍କ ଅବଦିତ ବିଜ୍ଞାନ କରିବାରୁ ଏମନ୍ତ
ବୋଲି ପ୍ରାଚୀନ କରିଥିଲୁଣ୍ଠାନ୍ । କହି ।

ପ୍ରଦୟନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଜୀବିତ

ଅସମକ ପରିଚାଳନା ଦିଲ୍ଲିପକରି ହେଉ

M. V. Narayananaray Puntal
Head Clerk Senior Assistant
Collector's Office,
CANJAM

ଅମେସାନେ କୌରାକୁ ହୋଇ ଏ
ପଥଗ୍ରୀର ପ୍ରକାଶକୁ ହୋଇଥିଲୁ । କି ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏଥା
ଲେଖା ଦୋଷାଥିରୁ ଧାତୁମାନେ ଅନୁମାନ
କରି ଧମୁମାନଙ୍କର କବନୀ କରିବାର
କିମ୍ବା ଅଭିନ୍ୟବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅମେସାନେ
ଯଥିରେଇବନ୍ନାହିଁ ସର୍ବ ବିମାନ ଯେ କୁଞ୍ଚ
ଏପରି ପଥ ଲେଣ୍ଟରେ ଉଚ୍ଛିତେ ସାଧାରଣ
କଥକାର କଥକ ନାହିଁ ଅଗ୍ରପଦା ସଜ୍ଜାକର
ଯାହା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନେଇଥିବୁ ଆହୁରି ସର୍ବ
ହୋଇପାରେ ଦ୍ୱା ବହିରେ ଲାଭ କାହାର
ବାଧାରେଇ କିନ୍ତୁ କଥା ଯତ୍ତିନାହିଁ । ସାଥୀ
ବର ଉଥକାମର୍ଦ୍ଦୀ ଅଥବା ଅନୁଭବ ପ୍ରତି
ମାଳନାର୍ଥୀ ଉତ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ମାନ କରିଥିଲୁ ଓ କେମନ୍ତ ପୁଣିକାରେ ଯେ
ବୃକ୍ଷଜୀବି କରାର ଅଛିନ୍ତି ଯେ ଅଥବା
ଶକ୍ତିକାଳୀନ କାହାକର ପ୍ରକାମନେ ଅନ୍ତର
ମୂଳ ସକଳକା ସହିତ କଥାକୁ ହେଉ ଅଛନ୍ତି
ଓ ପୂର୍ବାନ୍ତ କର୍ତ୍ତାକିଲୁ ହେଉ ନାହିଁ ଲମ୍ବ
କରିଥିଲୁ ଏଥିରୁ ଉଦ୍‌ବିଦ୍ୟା ସବୁ ଯେବେ
ଯଥିରେଇବ ବ୍ୟକ୍ତିକର ଦେବତାର ବାର୍ଯ୍ୟ ଦେ-
ଇଲାଇଥାନ୍ତେ କେବେ ସହିତଥାରିବ ଯହିଁରେ
ହେବୁ କଥାକୁ ସନ୍ତୋଷ କରିବାକୁ ଯା-
ଆଏ ସମ୍ଭାବିତ ହାତାବା । ଅଛିବି ଅମେସାନେ
ବରବା ଦୟା ଯେ ଦେବୀର କାହାକର ଜୀବ
ବର୍ଷର ପୀର ଯେହିଁମାତ୍ରେ ଯତ୍କିନ୍ତାକୁ ଦେମାନେ
କାହାକୁ ଉଥର କିମ୍ବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ବର୍ଷ
ପ୍ରମର୍ଦ୍ଦ ଦେବତା ଓ ଏଥମ୍ବୁ ଉଦେଶ୍ୟ ଏଥର
ବରବାରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେବୁରେ ସନ୍ତମ
ଦ୍ୱାରା ଆବା ସବୁଧାରିବା କୋତରରେ
ଏବି ଅପର ବ୍ୟକ୍ତିକର ମହ ଉଚ୍ଛିତର ଅତ୍ଯନ୍ତ କରନ୍ତି ।

20

NOTICE

G. H. FAULKNER'S house at
Chonliagunj is for sale apply to
the owner at Jobra Work Shop
from 6 A. M. to 12 —

G. H. FAULKNER

ଏହି ଉତ୍ସମାପନିକା ସହିର ବୃକ୍ଷ ଦଳୀ-
ଲାର କୁରାଟ୍ରେଣ୍ଟ୍-ମ୍ସାନ୍ତକ ଯେତେକମୁଣ୍ଡେ
ଗୁରୁତ୍ବ ଓ ଶ୍ରୀମତୀ ହେଉ :

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରାଚୀ

ଶା ପରିମା ଅଗ୍ରମ୍ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କାହାର କାହାର

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ଦେଶ୍ମୁଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୨
ମଧ୍ୟବଲ୍ୟ ଘାଁର ଜାହମାସିଲ୍ୟ ୫୫୯

ଗତ ସଧାରଣେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉଚ୍ଚ କଳ ସାହେବ
ମାଟ୍ଟେଟୁ ନଗରର କେଜେତି ଅଂଶର ଅବହୀ
ଦେଖି ବୁଝୁଥିଲେ । ଏହା ଦେଖି ଅମ୍ବେମାନେ
ବଜ ଅନେକର ହେଲୁ କାବଣ ପଦ୍ଧତି କି
ତାମାଙ୍କ ଦର୍ଶକର ଫଳ ଅନ୍ୟ କିଛି ପ୍ରକାଶ
ପାଇ ନାହିଁ ତଥାକ ବେ ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଉଚ୍ଚ କଳ
ଅବଧ୍ୟା ହେଲୁ କୁଳାଳକୁ ବଥର ଅନେକ
ଉତ୍ତରାର ହେବାର ମୟୋଦନୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଦ୍ୟି
ଦେଖିଲା କେବେ ଯେଉଁ ଠାରେ ଯେଇଁ ଯାଇଁ
କାର୍ଯ୍ୟର ଅବଧାର କହିର ଅଞ୍ଚଳୀପ୍ରସାର
ହେବ ଓ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣରେ ଲାଭିବ । ମାନୁକ-
ନ୍ତି ନଗରର କାହା କାହା ସଂଘାର ଓ ପରିଷାର
ପରିବାରୀର ଅନେକ କଳମ କରାଇଛି ଓ
ଅନେକ ମୋହକ ଏ ସବୁ କର ଦିଅ ଯାଇ
ଅଛି କିନ୍ତୁ ଯେ ସବୁ କେବଳ ସିରପ୍ପା ସକଳ
ଓ ଦାଖଲେ ଶ୍ରୀକାଳ ଶୋଭ ମାନୁକି ଏବେ
ମାଟ୍ଟେଟୁ କୁ ପୃଷ୍ଠାକିରି ହେବ ।

ଗନ୍ଧ ମୋମକାର ସନ୍ଧ୍ୟାଗୁର୍ବା ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହେବାରେ ପାଇଥାରୁ ଯାଇଥାରୁ ଓ ଜହିରାରୁ ଆମ ମନ୍ଦ ପତ୍ରାର ମଧ୍ୟରେ ହାହୁଁ ଦର୍ଶନ ହୋଇଥାରୁ । ଯେବେ ଏ ବୁଝି କଲାର ସବଳ ପ୍ରାକରେ ମୋରଥାବ ଜେବେ ଅପାରଙ୍ଗଃ ଏକ ପ୍ରକାର ଦେଖିଷନାର୍ଥୀ ଜଳକ ନୋହିଲେ କହିଥାରେବର ସାରଥପରିବର କହୁକ ବନ୍ଧୁଦାତ

ଦେଖାଯାଏ । ବାରିଧରଙ୍ଗରେ ବିଶ୍ଵର ଅମୁଖଧା
ହେଲେହେ ବିଦ୍ୟାଳୀଧାନ ଏବର୍ଷ ଯେମନ୍ତ ଭାଲ
ହୋଇଥିବୁ ଜାତୀ ଦେବ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ
ଅଛନ୍ତି ଓ ସେବେ ଜୀବବଢ଼ିର ଦୌଗ୍ରହ୍ୟ ନ
ହୃଥିଲ କେବେ ଜହାଳ ଲୋକେ ବିଦ୍ୟାଳୀଧାନଙ୍କ
ଲୁହକର ସୁନ୍ଦରୀଙ୍କ କରିବେ ।

ଦରନାଟଙ୍କଳରେ ମୟ ବଞ୍ଚିଆଗବର କୃତିର
ବିଶେଷ ଅହିଁ ହୋଇଥିଲା । ତାଣୁ ଘରପାତୀ-
ଛରେ ଯେବନସର ହଜଳ ବିଧିପରିମାଣ
ଯଜ୍ଞୋର ବାବରଙ୍ଗୁ ପ୍ରକୃତି ମ୍ୟାନରେ ଯେତେହି
ଦୃଢ଼ି ହୋଇ ଯାଇଥିବା ତହିଁରେ ବେହିଷ୍ଠଙ୍କ
ରତ୍ନାଦ ବାର୍ଯ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାର ଖୁଲୁଦିଛି ।
ଅଭିବଦ ଅବ୍ୟ ଏ କର୍ତ୍ତା ବଜଳାର ସବସରେ
ମମାନ ଅବସ୍ଥାରେ କୃତିର ସୁନ୍ଦରତା ଦେଖା-
ଯାଏ ।

ବନ୍ଦକାଳ ମେତ୍ରବେଳ କଲେତ (ଚିହ୍ନାବ-
ଦ୍ୟାଳସ୍ଥ)ର ମିଳିପେଇ ଶେଖିର ଛାନ୍ତିଷ୍ଠଳ
ସମ୍ବନ୍ଧର ବଜାରଗର୍ଭର ଘୋର ବିକାଶ ଉପରୁକ୍ତ
ହୋଇ ବକ୍ରଗାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ବିବା-
ଦର କାରଣ ଏବଂ ଯେ କ୍ଷାୟକିଳ ଉପଦେଶ
ପ୍ରବନ୍ଧ ବରଦା ଯାଇଲେ ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରଦ୍ଧମାନେ
କରିପିତ ହୋଠରେ ବସିଥାଇ ଅରମ୍ଭ କଲେ
ବଜାରଗର୍ଭମାନେ ପ୍ରତି ପଢ଼ିବି ମର ମାନ
ମାନ୍ଦିବିଲେ ଓ ଉପରୁକ୍ତମାନେ ପଢ଼େ ଥିଲି
ଭାଗାଙ୍କ ଭାଗାଙ୍କର ଧରେ ବସିଥାଇ ଗେହୁ

କରିବାରେ କିମ୍ବୁଥ କାଳ ହେଲା ଓ ନମେ
ମାତ୍ରଧର୍ମ ଏମନ୍ତ ହେଲା ଯେ ଦେହର ରକ୍ତ
ବାରାରିଲା । କେତେ ବାଲକ ଯାଇ ପ୍ରିନ୍ସିପିଲ୍
ସାହେବଙ୍କଠାରେ ଶୁଖାର କଲେ ମାତ୍ର ସେ
ଜହାରେ ବିହୁମାତ୍ର ମନୋମେଘ କି ଦେବାର
ଶଫଲର ଅନୁର ମନ ବଢ଼ିଲା ନୟକାଳିବା
ଦେଲେ କୃପା ଦେବ ମାତ୍ରରେ ଛଞ୍ଚିତଶିଶମାରେ
ରାଷ୍ଟ୍ରପାତାର ବିଜାଳଶ୍ରୀକୁ ଗୋଡ଼ାରନେ ଓ
ଏମାନେ ପ୍ରାଣଶେ ପଳାଇ ପ୍ରାଣରକ୍ଷା କଲେ ।
ଦୂରଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବର ଦିନ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ହେଲା କାହିଁ ଉତ୍ସଦୃଦିନ ପ୍ରିନ୍ସିପିଲ୍ଗାହେବ
ମିଲିତେଇ ଗ୍ରେଗୋର ଜ୍ଯୋତିଶ ଛାତ୍ରକୁ ଲିର-
ଆର କଲେ । ମନ୍ଦମନ୍ଦାର ଛବାରଙ୍ଗ ତେ
ଉଥରି ।

(✓) ଉଚ୍ଚକରଣୋଡ଼ାପିଲା ସବୁ ।

ଏହି କାନ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏ ନଗରରେ
ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଏ ହୋଇ ଏକମାତ୍ର ହେବ
‘ଶକ୍ତିଲୟୁଦ୍ଧ’ର ପାଠକମାନେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ-
ଥିଲେ । ଯାହିଁ ଅମ୍ବେମାନେ ଜହାଙ୍ଗି ବିମେଷ
ପଥରତ୍ତ ହାତ ଥାଇ କି ଖରାନ୍ ଏ ଧର୍ମଚକ୍ର
ପାଠକମାନଙ୍କ ଜଳାଇ ନ କଲୁ ଜଗ ମ୍ରାଦରେ
ଦିଲୁ ସବୁର ସମ୍ପଦଟି ଶା ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରଭାକର
କିମ୍ବାରାଜକାଳୀର ସବୁ ସଂକାନ୍ କମ୍ପନ୍ ବିବରଣ୍
ଓ କିମ୍ବାବଳୀ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନାର ଅବଶ୍ୟକ
ହେଲୁ ଯେ ଏ ସମ୍ପଦ କିମ୍ବାମାତ୍ର ଅହାର

ସମ୍ବରେ ଥାଣ୍ ହୋଇଥିବା ମେଟିଏ କରନ୍ତା
ପ୍ରେରଣାବ ବୋଲି ପରାଗିବ ହେଲା ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ସାହେବ ।
ଯାମେମାହେ ଅନ୍ଧାଳୁ ଘୂର୍ଣ୍ଣର ପ୍ରମୁଖ ଅଧ୍ୟେତା
କେବଳ ଏହି ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ପାହେ
ମାଛପ୍ରେତ ଆପଣା ଅଧୀନପ୍ରା ଅମନ୍ତରକୁ ପଢ଼ି
ପାଇବ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଅବଧି ଦର୍ଶନ ଦେବା
କାହାକୁ ଓ ତହିଁର ଲୋକଙ୍କପ୍ରାତିର କଲା
ଲାଭ ପାହେବ ଭାବିତ ଚରିତ କଲାପରିବା
ବର୍ତ୍ତମାନର ଅବେଦନ କରିବାକୁ । ଲାଭ
ସାହେବ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟରେ ମାତ୍ର
କ୍ଷେତ୍ର ଜାନାକୁ ସମାଜ୍ୟ କଥାଗାନ୍ତି କରିବାକୁ
‘ମୂର୍ଖ’ ‘ମିଥିକାବାଜ’ ‘ଜାତ’ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ କରିବା
ମାତ୍ର ଧରନ୍ତରୁ କଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଯେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ
ଧକାର ଫିଲେ ଗୋଲିପ୍ରା ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଶନି
ବାକ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିବି । ଲାଭ ସାହେବ
ଏଥିରେ ଅପରାଧର ବୋଥ କର (ବସନ୍ତ
ବଧାରେ କିମ୍ବା ଅକା ଅପରାଧର ଜ ହେବ
ବିମନରକ୍ଷଣ କରିବାରେ ଏବଂ ଆବେଦନପଦ
ଧୂମ ଅଧିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ କିଣାରେଲୁ ମାତ୍ର କରିବାକୁ
ସାହେବ ଜାହା ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଜାହା ସେ ଏହା
ନିରବକୁ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଏହା କଥା ପୂର୍ବାର ଦେବା
ଯେ ମାତ୍ରମେ ଆବେଦନ କରିବାକୁ

ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଛୁ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଆମେମାନେ ଦୋଷ
ଦର୍ଶନ ଯେବେ ଏମନ୍ତ କେବେ ତେବେ ଅମଳାଦିଗୀ
ବିଜ୍ଞାନୀ ପ୍ରେସ ହେଉ । ବେଳେ ଅନେକ
ପ୍ରଗତ ପ୍ରକାଶ ଥନାତାର ବର୍ଣ୍ଣାବାଦ କରିବୁ
ହେବିଲା ‘ଫିଲେ’ ପକାପେ ଅରଗଣ୍ୟ କରିବୁ
ହେବି ଉଚ୍ଚତାର କୁଣ୍ଡ ଡିପ ହେଉ ଓ ସର-
ବାଦ ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କମାନେ କୁଣ୍ଡ ଥାଏଇ ମୁହଁର
ପାଥୁ ଥାଲି ଖାଇ ଅପରାଧିତ ହେବେ ତେବେ
ଯକୁ ସବ୍ରାତା ହୁଏଇ ସ୍ଵାତ ଓ ବୌରୁବ
ପାହ ? ସବ୍ରାତା ବିରାଜକମାନେ ଯେବେ
ଶାରୀରକ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାନାକ୍ତ ଘେର ହେବେ ତେ-
ବେ ଶାଖାରଣ ଉପଗାର ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଗୋଟିକ
ଦିନିକ ମାତ୍ର ଖାନ ମୋକ୍ଷପାଦ ଜାହାନ ବନ୍ଦର
ବ୍ୟକ୍ତିବାର ହେବେ ସେପରି ଯେବେ କରିବାର
କୁର୍ମ ଦରବେ ହାହିଁ ଓ ଯେ ଅକ୍ଷ୍ମା ମନ୍ତ୍ର ଉପାଦ
ନାଚିବାର ପାଦ ହେବେ ଅଭିନବ ଆମେମାନେ
ଗବ୍ରିମେଖକୁ ଅନୁଭେଦ କରିଥିବୁ ମେ
ବିଶ୍ଵ ସୂକ୍ଷ୍ମ ନାମାଶ୍ଵ କରିବେ ।

୧୯୮୮ ରିହା

ପ୍ରାତିମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ଘାଟନ ମେ ଲଭ ହେଲା
ବସ୍ତର ବକ୍ଷିମେତେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ରଥଯାତ୍ରା ସମ୍ମୁଖେ
ଯାଦିକ ଶକ୍ତ୍ୟା ଜାଗରଣ କରିମାର
କର୍ମକ କେତେବେଳେ ତାତ୍କାଳ ପ୍ରେରଣ କର
ଅନୁଭୂତି ଯେ ସମ୍ମାନ କରାଯାଏ କରାଯାଏ ଯାଦିକ
ମାତ୍ର ପ୍ରାନ୍ତରେ ରହ ଥାଇଛି ଯାଦିକ ଚାହ୍ୟା
ବର୍ଷରେ । କିନ୍ତୁ ତଥାର ହିସ୍ତ ଯେ ପ୍ରାତିମାନଙ୍କ
ଆଧୀ କେବଳ ଦେଇନ ଓ ପ୍ରସାରିତ
ଦେଇବାର ବ୍ୟାକ ଯାଦିକର ବିଷେତ
ବସ୍ତର ଜାହାଜମାର ରୂପର ନାହିଁ । ଏହରେ
ଦୋଷ କାହାର ଜାହା ଅମ୍ଭେଦିକ କୋରିପାତ୍ର
ପାହିଁ କର ବାଟୁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶରେ ଦେଖା
ଯେ ସବୁମେଲା ତାତ୍କାଳିଧିପାଇଁ ଜାହାଜ
ରହିଛି ଓ ଯାହାକ ଉଷ୍ଟରେ ସମ୍ମାନଙ୍କର
ବାର୍ଷିକତାବଧୀରଣର, ଏହ ସେମାନେ ଆପଣା
ମାନରେ ବନ୍ଦର ରଜନ୍ତି କିମ୍ବା କୌରାପି ଏବଂ
ସ୍ଵାକ୍ଷର ଯକ୍ଷମ ଜହ ସବୁ ମାଧ୍ୟମ ମର୍ମି ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ପ୍ରତିବର୍ଷ କରି କିମ୍ବା ଏହପର ହୃଦକରି
ତାତ୍କାଳ ଅଧିକରେ ଯେ ସମ୍ମାନେ ତୁମ
ଏତାରେ ଦସି, ଘରରେ । ଯାଦିମାନଙ୍କ
ଧୀର ଧୀର ଏତା ହାତପାଶରେ କର୍ମ କରିବ
ଥିଲେ । ଏ ବର୍ଗ ଦୂରରେ ଧୀର ଅନୁଭବ କରି

ମେଘର ଜଣେ ଧର୍ମମାଳାରେ ବିହିବାଳ ରହି
ଫେର ଥିବିଲେଣି ଅଛ ଜଣେ ସହର ମଞ୍ଚରେ
ଅନୁରୂପିତେ ନର୍ତ୍ତ କବିଅରଙ୍ଗୁ କେବଳ ତୁମ
ନୂରଥର ମୁକ୍ତାମସରଙ୍ଗୁ ଯାଇଥିଲେ । ବୋଲାରେ
ଅବା ବିହିବଳ ରହି ଆଜେ କିନ୍ତୁ ଯାହା ଅନ୍ତାମା
ମୁଖ୍ୟରେ ଜାହାଙ୍କୁ ଦର କିଏ ଦେଉଥିବା
ଦିନରେ ସର ବଜରଙ୍ଗୁ ଲାଗି ଏବ ବି ଦୂରାଙ୍କା
ଦତ୍ତା ମିଳଇ ଚାହିର କି ଜାଥା ମାହରରେ
ଦେବ ନାହିଁ ଉତ୍ତରଃ ଦର ଅଜ୍ଞାନର ବନ୍ଦାନର
ସେଠାରେ ବହବାର ହେଲା ନାହିଁ କେବଳ
ଥରେ ଯାଇ ବେଶେବ ସ୍ଵତର ପାତ୍ରଙ୍କ ଦିନକୁ
କୁ ସହରଙ୍ଗୁ ଦେଇ ଥିଲେ ।

ଦାକୁ ହେଲେ ଏବଂ ତାତ୍ରର ହଜନେ ତୁର
କିମ୍ବା ଗୁରୁର ପ୍ରୟୋକଳ ଯେ ଏମାନେ କୈ-
କିଛି ସେବା କରିବେ । କଣ୍ଠର ଦତ୍ତ ଗୁର ଓ
ବିରାଧାର ପ୍ରୟୋକଳ ମେ ଦେଖିମାନେ ଜ-
ହୁଣ୍ଟରେ ପଞ୍ଚ ରହିବେ ଓ ଧାରୁ ଉତ୍ସବ ପଥ୍ୟର
ପ୍ରୟୋକଳ । ଏହିରେ ପରକାରଙ୍ଗର ପତ୍ର
ବନ୍ଦ୍ୟ ହେବ ମଳ୍ଯ ମାତ୍ର ଏଥର କଣ୍ଠ କରିବାକୁ
କୁଣ୍ଡଳ ହେଲେ ଗାହୁର ପଠାଇବାରେ ବହି
ଲାଭ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ବରିବା ବର୍ଣ୍ଣ ଯେ
ଯୁଧ ରହାବି ପଞ୍ଚ କିମ୍ବା ଛକ ଅନୁରଦ୍ଧ
ପଞ୍ଚର ଏ ବନ୍ଦ୍ୟ କଥାଲିପାରେ ଓ ଯେଉଁ
ହାତରେ ଜାଗରଙ୍ଗ ରଖିବାର ପ୍ରିର ହୃଥର
ଯେ ଶ୍ରାନ୍ତରେ ମୁଖର ଜଣିଏ ଧର ପଥ୍ୟର
କର ରଖିବାର ଅବଶ୍ୟକ । ଯାହିମାନେ ମାଲ
ମଳେ ସବର ଅମବାବ ସବୁ କରିପୁ ଧରି
କୁମରରେ ଅମାଜନ ଉତ୍ସବରେ ଓ ଘର
ଧନୀ ସମୟରେ ସୁଲକ୍ଷଣାରେ ରହି ଉତ୍ତା
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପାରେ । ଏଥର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରି
ଏ କିମ୍ବା ପ୍ରୟୋକଳ ଓ ଯେତେବେଳ ଦୟ-
ପ ହୋଇ ନାହିଁ ତେଜେ ଦନ ଦେବଳ
କୁର ପଠାଇବାରେ କିମ୍ବା ଧଳ ନାହିଁ ।
ଦେବଳ ଜ୍ଞାନବାଦୀବାର ହେଲେ ପ୍ରଜେବ
ତିବ ନିରାପତ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ଧାରିରେ ବିନ୍ଦୁ ଜ୍ଞାନ
ଗୁଲେ ଦେଇ ଉତ୍ସବ ନାହିଁରେ ଯାହାର ପରମାପୁ
ର ମେ ଜ୍ଞାନ ଲାଇ କଲ ହେବ ।

ଏହି ସହର ମୟବେ ଅନ୍ତରୁଦ୍ଧ ହାତପାତାଳରେ
ଯେପକାରେ ଯାହିମାନକର ଚିଦଶ ଦୁଆର
ଜାହା ମୟ କୌଣସିଲୁଗେ ଉତ୍ତମ ନୃତ୍ୟମାନ
ଅମ୍ବୁମାନେ ବର୍ଣ୍ଣମାକ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତରଗୁରୁ
ପାଦ ହେଲୁ କାରଣ ତ କେନକର ହାତପା-
ତାଳ କରିବ ହେଉଥାର ଜାହା ମେଳ ହେଲାଲ
ଖୋରେ ଯାଦିକ ପରିଶୀଳନୀୟ ହେବାର
ଅଗ୍ରାଧି । ତଥାର ଖମକୁ କବାର ଯାଇଥାରେ
କ ଚିଦଶାଳୟର ଉତ୍ତାବଧାରକ ତମୀ ଯେତ୍ର
ଅନ୍ତରୁଦ୍ଧ ହାତପାତାଳ ପ୍ରତି ଦୂର୍ଭି ରଙ୍ଗରୁ ହେଲୁ
ପରିର କେବଳର ହାତପାତାଳର ଗର୍ଭ ଦୂର୍ଭି
ଦେ । ଜାହା ହେଲେ ପଥକ ତ ଲାଗୁ ହେବ
କିଛି ବୋଲୁଯାଇ ନ ଧାରେ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଗର୍ବ ପ୍ରାଦୁର୍ବଳେ ଏ ନଗର ମରାରେ କୋଣା-
କୁହାଗାନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସୀମେର କଥରେ ରହି

ପତ୍ରକାରୀ ଭାବର ପ୍ରାଣ ସଂଗ୍ରହ ପିତା ଶୁଦ୍ଧତତ୍ତ୍ଵରେ ଜର୍ମି ଯାଇଥାଏ ।

କୁଳ ସୋଧାଇଛି ଯଥାମାନ କାର
ବୋଲିଅଛି ଓ କଳିତମାର ତା ଏଇରେ
ଡରା ପେଟୁଅଛ ଯୁଦ୍ଧର୍ତ୍ତନ୍ତ୍ରି ପ୍ରଦର କଟି-
ଅଛନ୍ତି ।

ସବୁ କଲେହୁଣ୍ଡା ସିରପ୍ରାଦାର କଣେ
ମୋହରରଙ୍ଗ ଏକ ଗୁଡ଼ା ମାରଖାର ମେଠେ
ସଂବାଦ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲ ସିରପ୍ରାଦାର ନନ୍ଦା-
ମୟ ଜାଗା ମିଥିକା ଦ୍ୱାରା କହନ୍ତି ଓ ଜାହାଙ୍କ
ଧର୍ମରେ ଧାସ ସବୁ ଜାହାଙ୍କର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମୋହର-
ର ପ୍ରକାଶ ମୁରକଣ ଦ୍ୱାରା କରିଥିଲାକୁ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ପରିଷ୍ପରାରେ ସୁନ୍ଦରାଦ ହେଲା-
ଥିଲୁ ଭାବର ଦରଶା ଦିଲେ ଏହା ମିଥା ହେଲା
ଓ ସବୁ ହେଲେ ମୁଁ ଛାପ ନାହିଁ କାରଣ
ଯୁଦ୍ଧ ଯାହା କହିଥିଲୁ ବି ଯାହାକୁ ଅଧିକ
ପରିଧିଦା ଉପାଦରଗାର ଜୀବ ନାହିଁ ଜାହାଙ୍କା
ନାଲିମାତ୍ର ଭାବ ହେଲନ୍ତି କରି କାର୍ଯ୍ୟ ପାରି
ବି ?

ମହାମାନ୍ୟ ମହାନ୍ତିର ସୁରକ୍ଷାରେ ଜାହାନ୍‌
ପାର୍ଯ୍ୟରେ ବମେଇର ସମ୍ପଦ ସୁମାଧୁର
ଯନ୍ତ୍ରାଗ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଇଲୁ ତ ଜାହାଙ୍କୁ
ସମସ୍ତ ହଜୋରିବେଳେ ବିଅଯାଏ ଦେଖିବୁ
ଥାବର କର୍ତ୍ତୃଗୋଲର ନୀଥିର ନାହିଁ ।
ଉଠାର ଅନ୍ଧକାଳ ରଜାଙ୍କର ଅବଲ୍ଲା ମଧ୍ୟ
ଛିଲେ ଯାନ୍ତ୍ର ପ୍ରମାଣିତରେ ଜାହାଙ୍କର
ଜୋଡ଼େଶରେ ଯେବେଳେ କଥା ନେଗାଯାଏ
ତା ସେମାନେ ଜାହିଯାରକୁ ନାହିଁ ଧାର ନିର୍ଦ୍ଦି-
ତେ ସେବକର ବିଶ୍ଵାସ କରିଥାଏ ।

କନ୍ମରର ହାଏକ ସୁନ୍ଦରିମହିଳା ଏହାବୁଲୁ-
ମାଳୁ ମହିଳାମେଳା ଦୂରପଞ୍ଚଳା ମୂଳର ଏବଂ
ବୀର ଓ ବସନ୍ତର ପାରିଶୋଷିକ ହେ-
ବୁନ୍ଦୁ । ସତ୍ୟଗାନାରେ ଯେବେ ବାହିଜାହ
ଦୋଷଥିଲ ତଥା ଧର୍ମଧୂମ ଅଧିକାରୀଙ୍କାରେ
ଥିଲା ଦେଖାରେ ଏମେହି ହୋଇଥାଏ ।

ମେଦାର ଗୁରୁଥିର ଅଜ୍ଞା ଦେଉଥିରନ୍ତି
ଚିତ୍ତ ଶ୍ରୀବନ୍ଦମାତ୍ର ଅନ୍ଧକାଳ ପ୍ରସ୍ତରପଣ୍ଡିତ
କୁ ଗୃହର ଦୌର୍ଗମ୍ୟ ଦସାର କୁମା କେ-
ଅପରା ବ୍ୟକ୍ତିଶାୟ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।
ଏକ ଅନ୍ଧକାଳ ଦେଖା କହି ଥାଇନ ଥିଲେ
ପାଞ୍ଚାର ମଣି ଧାରକାର କହିପାଇ ଧରି-
ପ୍ରାଚିକବସିଯେ ବହୁଧେ ଲକ୍ଷବନ୍ଧ ଲକ୍ଷବନ୍ଧ
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦାର ଓ ଶାର ଗ୍ରାଜବା

ଦେଉଠିମାନେ ଏହିମାର କାଳ ବିନ୍ଦୁଷେ ନିଖାତ
ଦେବେ ଉଛୁର କହୁ ବନୋବସ୍ତୁ କରିବାର
ସକାଳ ଘାଇ ନାହିଁ । ଯେବେ ଜାବା ହେଉଥି
ଥାଏ ରେବେ ଦେଖେଥିଲୁଏ କୁହାଇ କିମ୍ବା
ମାଇ ମହାପ୍ରାଣିମାନେ ଅନ୍ଧାଶରେ ଗରିବାର
କମ୍ବାହା ।

ମେଘ ପ୍ରକୋପର ନଥ କିଲାରେ ଜାହିଁ ଅକ୍ଷର
ଯତ୍ନବର୍ଦ୍ଧରେ ନାଗରୀ ଅକ୍ଷରରେ କବେଶର
ଲେଖା ପଢାବା ହେଉଅଛି । ସନ୍ତୁ ପ୍ରେସ୍ ଅକ୍ଷ
କେମନ୍ତୁ ଯେ ନାଗରୀ ଅକ୍ଷର ଜାରି କରିବାରେ
କିମ୍ବା ବ୍ୟାହି ହୋଇ କାହିଁ । କାରଣ ଅନେକ
ଅମଳ ଜାହା ଲେଖିବାକୁ ଜାଣିଲେ ।

ପାଦ୍ୟକାନ୍ତର ଜାଗତାବ୍ୟୋଗେ ଧୂମ ଆ-
କୁଣ୍ଡ ଏ ବର୍ଷା ପାଇ ହାଲରେ ମହିମାନ୍ୟ ଗନ-
ଧିର କେତେଇଲ ସାହେବ ଡାକ୍ତର ଅଶ୍ଵା ଓ
ମୁକ୍ତୀ କମିଶମାନ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ କରି କଲ-
ଦିଗାବୁ ଫୋର ଅସିକେ ଏହି ଜୀବନ ମାରବେ
ମାତ୍ରାକୁ ପିବେ । ଏଥର ବି ଏମନ୍ତ ଅଗ୍ରା
ହୋଇ ପାରେ ଯେ କହିବ କରଇ ଦେଖ
ପିବେ ?

କୁତୁହାର ସରବେ ଅପିବର ପେଟାର
ଶଥାନାଥ ଗୋଧୁଣ୍ଡ ଅପଣା ବାରେ ମନ୍ଦ ପଢ଼
ଥିଲୁ । ପରିଷ ଜହାରବ ମହାର ଅପି ଦେଖି-
ଦେଖେ ଜାହାର ହାତ କୋତ ବନ୍ଦା ମୋରାଟାଙ୍ଗ
ଓ ତଣିରେ ଦୌଡ଼ କରିଥିଲା । ଏଥା ଦେଇ
ମୁତ୍ତ ବନ୍ଦି ଅଭ୍ୟାଳ ଫୁଲର ମରଥାଟା କୋର
ପୁଲର ଉପୋର୍ଟ ବଲେ । ଅପଣା ଜାଗ
ଗୋତ ଅପେ ବାଜ ପାଇଁ ଲଗାଇବାର
ଦେବମନ୍ତ୍ର ପରିଚାଯାର ପାଠମାନେ କବେ-
ତମା କବନ୍ତୁ । ପୁଲର ବୁରିକୁ ପାନ୍ଦର ହାହୁଁ ।

ଅଣ୍ଟେମାନେ ଅବଶଳ ହେଲା ଯେ ଜଗତ୍-
ବିହୁର ସଦ୍ଵାକ୍ଷରଣ କିମାର ଦେଖାଇ ମାତ୍ର
ଶୁଣେବା କିମ୍ବା କରିଅଛନ୍ତି ଏକ ମଦ୍ଦାକଳନକ
ଆପେ ଇମକା କେନ୍ତ୍ରୀଯତା ଓ ଆପେ ସଦ୍ବ
ପଦ୍ଧତିକଳନ ସଙ୍ଗେ ନିର୍ଭବକା

ପ୍ରେସ୍ ପାତା ।

ହେ ଉତ୍ତଳ କିରାଣି ବନ୍ଦିଗୀ
କିମେରୁ ବଲ ଏକବ ଥାରେ ।
ସଥା ଚର୍ଯ୍ୟତ ବନା ମେହଳ
ସଥା ପଢ଼ିଗୋବାବୁଳା ରମେଶ
ସଥା ଦକ୍ଷମଣି ବିନା ନଳଳ
ସଥା ବନ୍ଦିର ଗ୍ରୁ ବଣୀ ।
ଦେଖି ତତ୍ତ୍ଵ ସେ ମାରୁଗୀଣ ଭଗା

ଦିନମେ କାହୁଛ ଏ ଦିନ କିମ୍ବା ।
ଦେଇଛନ୍ତି ବି ସୁର ଜାଗ ମନରେ
ଯାଏନ ଦେଇ କାହ ଦଖିଲୁରେ ।
ଦେଇ ବି କାହୁଁ ମାନ୍ୟେ ଦୂର
ହାରିବାରୁ ତାଙ୍କ ପୃଷ୍ଠାବିବର ।
ଆହା ! କେହିଠାରେ ସେ ବିଧୁଶାର
ଭଲୁଳଦେବଙ୍କ ପ୍ରିୟ ସମ୍ମାନ ।
କର ପ୍ରାଣପଥେ କହୁ ଯଜନ
କଲେ ଯେମାନେ ନାହା ପଦ୍ମମାନ ।
ଆହା ! ବି ସେ ପଦରମ୍ପ ଗୁରୁଶ
ସୁରକେ ଦୂର୍ଦୟ ସ୍ଵର୍ଗ ଦର୍ଶନ ।
କର ନାହା ଅଳକାରେ ଶହିତ
ପଦ୍ମମାନ ଯେବେ ଭଲୁଳ ମତ ।
ପଚମାନକେ ଜନନ ପାଦରେ
ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ମୟତରେ ।

ଥିଲୁ ତେବେ କି ଦେଖାଇ ଏ ବିଜା
ନ ହୋଇ ଘୁଷଙ୍ଗ ମରେ ସୁଧାର ।
ଥିଲେ କି ? ଦେଖ ଯେବାକେ ଏପରି
ମୋହ ମୁହ ଯଥା କୁଞ୍ଚିମାନାରୀ ।
ଅଳକାରେ ପୃଷ୍ଠ ପଦ୍ମର ଥାର
ଦର୍ଶନ କରି ତାଙ୍କ ପାଦୋପର ।
ଭର୍ତ୍ତର ସର୍ବର ଦେଖି ଲାଗାରେ
ଆସୁଥିଲେ କି ଦୂମର ଦେଇଲେ ।
ଦେଖାଇଣ ତତ ବୋହବଳର
ବର୍ତ୍ତମାନ କି ମାନସ ରୂପ ।
ଦେଖି ଯାହ ସୁଧ ଏକ ଅଂଶରେ
ବରତ୍ତ ଦେଖୁ ନାହିଁ ଦେଖାଯାରେ ।
ଅହା ! କି ଏହିବେ ବନ୍ଧିବ କାଳ
କି ହୋଇ କରନ୍ତି ଦୃଶ୍ୟ ଅଳୁଳ
ହୋଇବ କି ମଞ୍ଚରେ ପ୍ରଶଂସିତ
କି କଳେ ଦେଖାଇ ପକଃ ଜନ୍ମିତ ।
ଯେହି ଧରଇବ ଭଲେ ମଞ୍ଚରେ
ହେବ ଭାବ ଅଗାମୀ ପାପରେ
ପୂର୍ବେ କି ଥିଲା ଜାମା ବୋଲିରେ
କାରଣ ଦର ଦରଖଣ ଧର ।

ହେଲୁ ପୁଣେ ଯାହା କଲା ଦେଖିଲେ
ଏହି ବାକୁ ତାବା ସବୁ କାଳରେ ।
କବି ବି ? ଏପରି ପଥ ଧାରିବା
ଆଗତାବୁ କାହିଁଯୁ ଜାଗିବା ।
ଭାଷା ହେଲେ କି ଉଚ୍ଛବିତକରିବା
ଧାରିବା ଅସଜ୍ଜ ଜମିରେ ପୂର୍ବ ।
କି ହୋଇବ ଦୂମେ ମାନ୍ଦ ତୁମକେ
ଆଥିଲ କି ପଞ୍ଚ ପଞ୍ଚ ସମାଜେ ।
ସତେ କି ଉଚ୍ଛବିଲେ କେ ଦକ୍ଷିଣାମୃତ ।

ଦୋରକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟରେଣ୍ଟା ଉଦୟ ।
 କାନ୍ଦ ସିକ ଗରେ ଅସରା ତଳ
 ହେବ ଭାଲୁକ ଆହନ୍ତର ଥାମ ।
 ବାଜୁ ମାଝକାହ ସୁର୍ଯ୍ୟ ପାନେ
 ହନ୍ତର ହେବେ ଭାଲୁକୀୟମାନେ ।
 ଦେଉ କୁଳା ଫଚ୍ଛମାନ ଗ୍ରହନ
 ଦରବେ ବାନରେ ମାତୃ ପରମ ।
 କରିବ କାହା କୁଳମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ହେବେ ତୁମ ତେବେ ପ୍ରଥମାନନ ।
 ଅଜ୍ଞଏବ ଶୁଣ ହେ କୁଳକଣ
 କଳମେ କାହିଁ ଆଜି ପ୍ରଥମାଜନ ।
 ସଂବାଦ ବାଗରେ ସମୟ ତରା
 ପାଇଛୁ ଭାବି ଅଜି ବେଳ ଥର ।
 ତୋକ ମନର ଅଳ୍ପାସର
 କର ଉନ୍ତି ମାର୍ବେ ଅଗ୍ରହର ।

ଶ୍ରୀମାର ଉତ୍ସବ ପତ୍ର ୧୦୦ ଟଙ୍କା
ମହ ୨୮୮ ମଧ୍ୟଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛିବୁ ଯଥ
ମହିତ ଗ୍ରାସୁଟି ଛ, ଏବନ୍ଦା କେନାଳ ଦେବଦ୍ୱୀପ
ପୁଷ୍ପରଜ୍ଞେଶ୍ୱରଜ୍ଞାନ ମଂଗଳ ଭଣାରେ ରଖିଲା
ଏବଂ ବନଚତ୍ର ଆବରଣୀକ କୃଷ୍ଣପୁର
ମହିତ ହୋଇ ବନ୍ଦୁ ଦେଉଥିବା । ଅଂଧେଜା
ଫର୍ମି ହଜିପାରିଲା ।

NOTICE.

G. H. FAULKNER's house at Chouliagunj is for sale apply to the owner at Jobra Work Shop from 6 A. M. to 12.—

G. H. BAILEY.

ଶ୍ରୀ ଅମେରିକାର ଅନୁସୂଲ	ଅତ୍ରିମ ୪୭୧
ଦୟା ଅବଦୂଳ ଉତ୍ତମାହିମାର ଉଲ୍ଲେଖ	
	ଅତ୍ରିମ ୪୭୨
ଶ୍ରୀ ମହାତ୍ମା ମୋହନଦାସ ପୁଣ୍ୟ ବଜ୍ରଯା	୪୭୩
ନାନ୍ଦ ରଥାକର୍ତ୍ତାର	କ୍ଷେତ୍ର
„ କୃପାକୁଳ ଯୋଗ	୪୭୪
„ ମନ୍ଦିରଶୋଭ ଯୋଗ	୪୭୫
„ ଚିତ୍ତରନ୍ତ୍ର ସମ୍ପର୍କୀୟ	୪୭୬

ଏହି ଉତ୍ତରାଜ୍ୟରେ ଏହାର କୃତକ ବନ୍ଦୀ—
ଦଶାର ବ୍ୟାପରୀଷ୍ଠୀତମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଚତୁର ଓ ପୁଣ୍ୟକ ହେଉ ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

959

୩୦୫

ଭା ୨୭ ରଜ ଅଗ୍ରହ ସ୍ଵର୍ଗପତିତିଥା । ମ । ଶ୍ରୀବ ଦୟନ ସ୍ଵର୍ଗପତି । କାଳ ଶରୀର

ଅଗ୍ରିମ କାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ନନ୍ଦାବଳୀ ଧାଇଁ ତାରମାସଙ୍କୁ ୩୨୯

ଗତ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରାସୁତ ବିମନ୍ ପାହେଲ
ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଗଜ ମୋମଦାରଦିନ
ଶ୍ରୀପୁରୁ ମୂଳନାଥ ପାହେକଳ ସମ୍ମରିବନ୍ଧାରରେ
ବଲ୍ଲପରିଠାକୁ ଗଲେ ହେଠାରେ କମିଶ୍ରମ କରି
ସୁତ୍ରଶ୍ରୀ ଭାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ଚର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
ଗଜ କାଲି ଏ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀପୁରୁ ରେବନାନୀ ପାହେବ ପଞ୍ଚଶିଲ
ପ୍ରଦେଶରୁ ଜମନାଲଲେ ନଳବିର ପରିଷକରେ
କୁଣ୍ଡର ଅଞ୍ଚଳାନୀ କାଳ ଅଟିବାହିରର ଅନ୍ୟା
ବେଳେ କଷ୍ଟାନ ଫେରୁ ନବମୀର ମାର ନିଶ୍ଚଳନ-
ରେ ବୁଝି ଅମି ପ୍ରଦେଶ ହେବେ ।

✓ ଅମ୍ବେମାନେ ଗର ସପ୍ତାହରେ ଉଚ୍ଛଳିତ
କ୍ଷେତ୍ରର ପୁନର୍ଜୀବନ ସମ୍ବାଦ ଲୋକିତ୍ୱରେ
କିନ୍ତୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ 'ପୁନର୍ଜୀବନ'
ଲୋକିତ୍ୱର ଠିକ୍ ହୋଇ ନାହିଁ । ବାରାଣସିପି
ଏ ବଦ୍ଧାନରେ ଲୋକଙ୍କ 'ପୁନର୍ଜୀବନ' ହେ-
ବାର ଲୋକୁ ଏହାକୁ ମାଥ ଲାଗି ଛାଇ ଏହା
ସୁଧା ଲେଖାଯାଇ ଯେ "ପୁନର୍ଜୀବନ ପ୍ରାୟ ଭାବି-
ବର୍ଷ ପ୍ରଦୂରତ ହୋଇ ଅନ୍ତରୁ ସମ୍ବାଦପ୍ରକାଶରେ
ଥିଲ ଏହାର ଅବଧା ବର୍ତ୍ତମାନ ଘରାନ୍ତି ଠେଗକ
ଫୁଲର୍ପି କହୁନାଳ ପରେ କହୁଗା ଜ୍ୟୋତି(?)
ହେବାଗ ଏହାର ସେମ୍ପ ଲୃତକୁ ନାହିଁ ।
ଏହିପଥ ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରକାଶିତା ଅନ୍ତରୁକୁରିପାଥ
ଅପରି । ପୁନର୍ଜୀବନା କମ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟ ବରିବ
କାହା ଫଳେନ ପରିବନ୍ଧିତ ।" ପ୍ରକାଶ

ହୁତେ ଶିଳାର ସୁମର୍ଦ୍ଦ୍ର ହୋଇ କାହିଁ ମଧ୍ୟ
ଏହାର ଅବସ୍ଥା ଉପାଦ୍ର ଶୈଳବ ନୂହର
ବାରଣ ଚନ୍ଦ୍ରର ଦୟନମ ଉତ୍ତାର ଲଜ୍ଜାରେ ଲଜ୍ଜାରେ
ମଧ୍ୟନରେ ଦର୍ଶନାର ଯଠିଲ ବେଳରୁ ବନ୍ଦର
ଦୟା ଦୋହାରାହୁ । ଏହାର ଛାଣ ଅପରାଜିତ
ହେଲେ ହେଁ ତେମନ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇ କାହିଁ
ଯେ ଜହାନ ଶୈଳବାଦୀର ବସୁନା ଦସ୍ତିବ ।
ତେବେ କି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କଥାକୁ ଠିକ୍
ବରବା ? ଭାବା ମଧ୍ୟ ଦ୍ୱୀପାହିଁ କାହିଁ କାରଣ ଲକ୍ଷ-
ବର୍ଷର ଦୟାରୁ ଅନନ୍ତ ହିମର ହୋଇଯିବ ।
ଅମ୍ବେଳାକେ ଭରିପାଇଛି ଯେ ଦେବାକୁ ଏ-
ହାର କହୁଗଲା ହେବାର ଅପରାଜିତ ଅବସ୍ଥା
ମାଲାଜ୍ଞାନାରେ ସ୍ଵଜଳରୁଧେ ବୁନ୍ଦୁ କର ପାର
ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଇଂଗ୍ରେସ ଉତ୍ତାରେ କର ଭାବ
ହୋଇଥାବୁ ଓ ଯେବେ ଦେହିମର ଲେଗା
ଏଥରେ ବାହାର ହୃଦୟର ତେବେ ହିତେଷଣୀ
ଅବଶ୍ୟକ ଆଗରାମୁ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଅମ୍ବେଲାକେ ଅଛି ଆନନ୍ଦର ସହି ଧାତ-
ବକୁ ଜଣାଇଥିଲୁ ଯେ ଶ୍ରାମକ ଉତ୍ସନ୍ନ
ପାରେବର ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦିରକୁ ସମେତ ଧଳିଥିଲୁ
ନାହିଁର ଅପ୍ରକାଶ ନାହିଁର ଏ ସତତ ସଂ-
ସ୍ତାର ହେଲାଏ ଏ ଦିନ୍ଯ ଏ ଦୀର୍ଘଯସକୁର ଭାବୁତ
ଦେଖାଯାଏ । ଫକର ଏ ଶ୍ରୀକମ୍ପାର ସକ୍ଷମ
ମାନେ ସତ୍ସରେ କର୍ମ ଦେଖି ଦୂନ୍ତପଦ୍ଧତି ଏ
ପ୍ରଭେଦ ଶ୍ରୀରେ ଦିଲ୍ଲିର କୁ ୧୦ ଶ ଲିଙ୍ଗେବ

କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ସମସ୍ତ ଉଥାୟ ଲାଗନା
ସାହେବଙ୍କ ସୁବ୍ୟୋଳବଳିତ ଅପର ତେଜହୁର
ଫଳ ଦୂରମ ଦେଖାଯିବାମ ହେ ପ୍ରଶଂସାର
ଯୋଗ୍ୟ ଦୋଷ ଅଛନ୍ତି । ଧନ୍ୟାଦୁରେ ମହିଷର
କ୍ଷେତ୍ର ପତମାର ଏକ ଅଣା ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଦୂର
ଅଲ୍ଲାପା କରିବାର ଲଗୋଡ଼କ ବିନାଖଦ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ ଅଳ୍ପକାଳୀ ସଜ୍ଜାଯେ କହୁବ
ଲୋକଙ୍କ ପାତା ବିଅବିବ ଓ ଆପାପ କରିବାର
ବ୍ୟୟ ବୁଦ୍ଧି ଦୋର ‘ଲାଭରଗତକୁ ପିଣ୍ଡିତ
କାରବ’ । ଶ୍ରାଵୀଏ ଯେ ଚାକୁହ ଅନୁମ ପରି-
ରେ ହିତ୍ତ କଠିନ ଲିଖିନ କରିବାକୁ ସାହେବ
କହୁନା କରିଅଛନ୍ତି ଓ ତହୁର ପୁରୁଷମନ୍ଦିର
ସୁର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶମାଜ ଯେଉଁ ଶାକୁହବାରେମା ବିପ୍ରତ୍ର
ଅଛନ୍ତି ତାହାକୁ ବାହାର କରିଦେଇ କରେ
ଇନ୍ଦ୍ରଜିଲାହୁରୁବା କଠିନ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କାଣେଗା
କରିବାର ବିଜ୍ଞାନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ହାଗେଗାର ଦୋଷ କି ଅମ୍ଭେମାନେ ଜାରୁ
ନାହିଁ । କେବଳ ଶରୀରକୁ ସେ ଅସୁରକାର୍ଯ୍ୟ-
ରେ ପିଥିଲଜା କରିବାର ସାହେବ ତାହାକୁ
ଅପରେ ବିକ୍ରି ହୋଇ ବାର୍ଷିକୁଣ୍ଡଳ ଦିନବାକୁ
ଦୁଃଖ ହୋଇଅଛନ୍ତି । କି ଅର୍ଥରେ ଯେଉଁ
ତାରେ ତଠନ ଲିଖିନର ପ୍ରଥ୍ୟୋକନ ବେଠାଇଲୁ
ହର୍ମବାରବର ମିଥିଲଜା ଅନୁମାନ କରିବାର !
ଅମ୍ଭେମାନେ ଏଗର ସୁତି ଦେଖି ତପ୍ତି ହୋଇ
ଦେଇ ।

ଆମେମାନେ ଅଜ୍ଞାନ ପୃଥିବୀରସତ ପାଠ-
କମାଳକୁ ଜଣାଉଥାବୁ ଯେ ଆମୁମାଦାନ୍ତ
କଲେପୁରୁଷ ମାହିତେଁ ଅଜ ନିଧିର ମାଧ୍ୟ-
ମିକ ପାତ୍ରାବେଗ କରିଥିଲା । ଗଲ ପାମମାର
ଦିନ ଏ ୧୫ ଶା ହମ୍ମରେ ସେ ପାର୍ଵତୀ ତାଙ୍କ
ଶାନ କରିବାକୁ ଗୋପନୀୟାନାର ପାଇଁ ଯେମନ୍ତି
ଏବମାତ୍ରୀ ପାତ୍ର ମୂରାହେ ତାଳିଅଛିଲୁ ଯେମନ୍ତି
ଦେଖାଇ ବି ବୈଗ ତାଙ୍କ ଦେଇ ଯେ ସେ
ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇ ବାହାର ଅସି ରାତରେ କରି
ଅଚେତନ ହେଲେ । ତଳୁମାତା ତାକୁର
ପାଦେବ ଅସି ପ୍ରମାଦର କଲେହେ ଜନ୍ମ
ଘରୀବ ପଲାୟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଦେବକର ତେବହା
ହୋଇ ହଥିଲା । ଜନ୍ମତିତାର କହିଲୁ ଅଜ୍ଞାନ
ପିମାରନୀ ଓ ଦ୍ୱିପ୍ରଥାଦ ଗଲନ କରିବାର
ଦେଖାଗଲ ଓ କିମନ୍ତ ଅବେଳୀରକର ହୁଏଇ
ଆମା ହେତୁଥିଲା ଏଥୁ ନାହିଁ ଗଲ କାହିଁ
ସହାଯେ ପ୍ରାଣଦୟ ପ୍ରଶ୍ନାକ ଦେଇ । କାହିଁ କି
ଦୁଃଖର ବିଷୟ ! ସନାତନରେ ଏ ଦୂର୍ଧିନା !
ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ପାତ୍ରାବେଗ ଗର୍ବିତ ଅଜ୍ଞାନ

ଜୀବନ ବଳେକୁର ମାନେନାହିଁ ପିତାଙ୍କ
ଏହି ଶାତ୍ରା ହେଉ ଉପରବିଧିମାନେ ଅଭିନ୍ଦ
ବାତର ହୋଇଥିଲେ ଅହିକ ଘୂର୍ଣ୍ଣର କଥା
ଏହି ଯେ ସେବ କାଜ ହେବାରାଗତ ବକା-
ବେଳକେ ମାତ୍ରେଖ ଦେବାର ଅପରା ଦେ-
ର୍ଥିବାକୁ ଶୁଣ ଗୋଟିଏ ହଥା ଦେହ ପାଇଲେ
ଥାହା । ଉପରବିଧିମାନେ ଏହାକି ଆହୁର
ଏହି କାହାର କୁରେଯ କରିବାକୁ ଯେ ଆୟ-
ରକ ଓ ମାନୁଷଙ୍କ ଜୀବନପ୍ରକାର ପରିଚିନ୍ତା
ଆୟୁଃକ୍ରମ ଦେବ ସମ୍ମିଳନ କରି ଏ ଶୈଶବ
କାଜ ହେଲା । କୁପୁରରେ ବିନ୍ଦୁର ଧାରେବ
ଯିବାର କରିବିଲା ପୂର୍ବପ କରିବିଲା ପାହେବ
ବ୍ୟବହାର ଯେଉ କରିବା ଯଥାରେ ଯଥାରେ
ଅଭିନ୍ଦ ଅବଦ୍ୟରାହିମ କରିଥିଲେ ଉଥାରେ କରି
କିମ୍ବା ବାଜ ପଡ଼ିବାକୁ ବହିବାରୁ ଥିବାର ମଧ୍ୟ
ଅମେରିକା ହେଲା ।

ସାଂକ୍ଷେପିକ ପ୍ରକାଶ ବନ୍ଦ୍ୟମୁଖୀ
ଲିଖା।

ଏହିକଣ୍ଠରେ ବିନ୍ଦୁଷେଷ ଭାବୁର ଅମ୍ବା
ଜଳ ବନ୍ଦୀମେଲୁକର ଯେତିଏ ବସନ୍ତ ହେଉ
ଅଛି ବନ୍ତୁ ଧାରାବ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କରିଦିରେ
ବନ୍ଦୀମେଲୁ ଯେଇଁ ଯବା ଦେଇଥିଲୁଗୁ ଜାହାଁ
କି ବୋଧ ହେଉଳ ଯେ ଏହିବ ସେ କିମ୍ବା

ବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଏହିପଥ କବହାର କଲେ ଏହା-
ର ମେଷ କେଉଁଠାରେ ହେବ ଦୋଷଯାର ନ
ଧାରେ । କୁଟୀ କଳିତାର ସହାଜର ଧର୍ମର-
ତ୍ତ୍ଵା ଏହ ଏବ ଅତେବନସଥ୍ୟାର ବଜାଳ
ସବ୍ରମ୍ମମେଳନ ହରବରକେ ପବାର ଅବଶ୍ରୀ ।
ମହ ହୋଇଗୁ ମେ ପାରତାଳ ପ୍ରତ୍ୟେ ବନ୍ଧମା-
ନେ ହନ୍ତୁକୁଣ୍ଡପ ଏହ ଛାଇର ଘୋରରେବେ
ଅଟକ ଓ ଜାହାରେ କାହାର ଚିନ୍ତା ହେଉ ବେଳେ
କଣ କୁଟୀର ଯତାରଣାରୁ ବାଜା ବହିତ୍ର ମହା
ସ୍ତରମେଘ ତହିଁ ପାଇ ପାହାସ୍ଥାଳ ହରେ
ସେମାନେ ଉତ୍ତର କର୍ମରେ ପକୁର ହେବୋ ।
ଲେଖନେଶ୍ଵର ବବର୍ତ୍ତର ଯେଉଁ କାରାରେ
ଥାର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ ଦେବାକୁ ଶୀରାର କର-
ଅବଶ୍ରୀ ଧର୍ମରତ୍ତ୍ଵାବିଦ୍ୟା ପେହିବାରଣ ପ୍ରଦ-
ରଣ ଦର୍ଶାନ୍ତରୁ ଅଭିବକ ସେ ବିଶ୍ୱାସ ଉତ୍ତର
ହେବେ ଦେଖିବାରେ ଅସିବ ।

ମୁଖ୍ୟ କର ନିଷ୍ପାତା ।

ବୁଦ୍ଧିରେ ମୁଣ୍ଡିଯାର ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଶିଥା କରିବେ ଓ
ହୃମନୀ ଲାଗୁଣାଙ୍କା ଦୂରି ପାଇବାର ଉଚ୍ଚ
ପ୍ରେଣୋରେ ଲାଗୁଣାଙ୍କାରେ ପରିବେ । ଯୁଦ୍ଧରେ
ଯାହା ଥିଲା ମାନ୍ଦର କାମୁଳ ସାହେବ ଲେ-
ପ୍ରତ୍ଯେକୀ ବର୍ଣ୍ଣିର ହେଲା ହନଠାର ଏଥର
ଆଜେକ ଭାର୍ତ୍ତ ବର୍ତ୍ତି ହେଇ ବର୍ତ୍ତମାନରୁ
ତହିଁର ଅଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ନ ହେବାର ଏହି
ରିଜାନ୍ତୁ ଦେଉଥିଲେ ଯେ ଜାହା ଅବର୍ତ୍ତନ
ବୋଲି ଲାଗୁବେ ପରିଜ୍ଞାନ କଲେଣି । ତେବେ
ପ୍ରାରମ୍ଭକୁ ଏହା ପୁନର୍ବ୍ୟାପନ କାହିଁ କିମ୍ବା ?
ପ୍ରମୁଖଟି ଲେପ୍ତକେନ୍ତୁ ବର୍ଣ୍ଣିର ଘାରେବ
ଏହି ବେଳେକ କିମ୍ବା ହାବନକ ମନୋକାନ୍ତ
ବୋଲି ଜାହାଙ୍କାରେ ସୁନ୍ଦର ଲାଗୁ ବରବା-
ପାଇଁ ଏହା କରିଥିଲା ନା ନର୍ମିଳ ପୁଲରେ
ଦେଖାଯି ଘାରେ ଏଥକୁ ବିଷୟର ତିଥାନାନ
ହେଉଥିବାର ପ୍ରମାନେ ଲାଗୁଣାଙ୍କାରେମା ଆଜି
ପର୍ଯ୍ୟାନରେ ଶିକ୍ଷା କରିବାର ଦେଖି ଜାହାର୍ଗୁର
ପୁଲରେ ପ୍ରକଳକ ନିରବାର୍ତ୍ତାର ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇ-
ଥିଲା ଅଥବା ଦେଖାଯିରୁ ଅଥବା ପ୍ରମୁଖ
ଦରମା ଓ ଦ୍ଵାରା ସୁପ୍ରବ ଅଥବା ଦିନମୁ କରିବି
ଦାର ଅଗା କରିଥିଲା ? ପଥମ କଳିମା ତିବେ
ହେଲେ ଦୁଇଗାନ୍ତୁ ହସ୍ତାକ କରିବାରେ ଅନେକ
ଧଳମୁ କରିଥିଲା ଓ ଦୁଇମୁ କଲିମା ଯଥାର୍ଥ
ହେଲେ ଜାହାଙ୍କ ଜାଗିବାର ଉପର ଯେ ଲାଗୁ-
କାମୁଳର ପିଷ୍ଟାବହିତ ଶର୍ପପ୍ରକଳକ ଶିଥାର
କଳିମା ହୋଇ ନ ପାରେ । ଲାଗୁଣାଙ୍କାର
ଶ୍ରେ ଯନ୍ତ୍ରପିଦି କଟକର୍କୁ ‘କଟାବ’ କହିଲୁ ମାତ୍ର
ନର୍ମିଳ ପୁଲର ପଣ୍ଡିତ ମିହିପିଟେ ବି ବାମବ-
ବା ଉଚାରଣ କରିବା ଦେଲକୁ ତିଥି ମୋର
ଥାରୁ । ତଥାମୁ କଲିମାଟି କାନ୍ତିବରେ ଜାହାଙ୍କ
ମନ୍ଦରେ ଦିନମୁ ହୋଇଥିଲେ ତହିଁରେ ଏହାକ
ବୋଲିଯାଉଧାରେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖାଯିରୁ
ଶିଥା ଦେବାର ବିଶ୍ଵ ଦ୍ୱାରା ଦେଇଥାଏ ଏହିକିମ୍ବା
ତହିଁରେ ଲାଗୁଣାଙ୍କ କଥାକଥାର ପବିତ୍ରରେ
ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଦରବାର କୌଣସି ଆବରଣକାଳ
କାହିଁ । ମୋ ଦେଖାଯିରୁ ଶିଥାପରି ବ୍ୟଧାର
ଦେବକ ବୋଲି ଲାଗୁଣାଙ୍କ ଶିଥାପରି ବ୍ୟଧାର
କାହାରକୁ ଦରବାର ମହିଳ ।

ପୁଷ୍ପବୁଜ ଉତ୍ତରଲିଖିତ ପ୍ରଧାନ କଳ
ପିଞ୍ଜାଦମିଟିର ମେସ୍ଟ୍ ଚନ୍ଦ୍ର ହିତକୁ ଅମ୍ବାଯ
ମାତ୍ର ପରାମର୍ଶ ଦିଇବା କମିତି ପାଠୀମାରବାବୁ ।
ଏଥିରୁ ଅମ୍ବାଯାଙ୍କ ଉତ୍ତର ଦର୍ଶକ ଯେ ସର୍ବ-
ମାତ୍ରେ ବିଶେଷ ସମୋଯୋଗ ଓ ଫଳ ସହଜା-

ରେ ପୁଣ୍ୟର କରୁଥିଲା କରି ମନ ଦେବେ ।
ଉପରେ ଯେହାଙ୍କୁ ଲୋକାବଳୀ ତହିଁ କରାଗଲା
ଅମେରିକାଜେ ଏପ୍ରସାଦର ଅନୁମୋଦିତକରାଯା
ନୋହଁ ଏମନ୍ତ ବୋଲିବା ବାହୁଦି ଅଟଇ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ପଢ଼ିରେ ଜୀବବ୍ୟକ୍ତିରେ ଚିକା
ଦିଆଯାଉଥାଛି ତାହା ଅନୁଭାଲର ନୃତ୍ୟ ।
ଯେଉଁ ବାଳରେ ପଥମେ ଲୁକଗଲିବିଦ୍ୟାଲୟ
ଭାବରେ ଶାଖା ହେଲା ସେବାଲାଗ କଲା
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ବହାଯୋଗେ କୌଣସି ବ୍ୟାବାଜ
ହେବାର କେବେହେଠେ ଶୁଣା ନାହିଁ । ବରଂ
ଦେଖାଯାଉଥାଛି ଯେ ଏହି ପଥର ଅନୁଭାବେ
ଯେଉଁ ମାନେ କିମ୍ବାଲମ୍ବୟରେ ଚିକାଲାର ବରି
ଅକ୍ଷର ଦେଖାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖାମୃଦ୍ରବ୍ୟରେ
ମଧ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟତା ଦେଖାଇଥାଇଲା । ଉକ୍ତମାନେ
ଯେଉଁ ମାନେ ସ୍ଵର୍ଗିତି ଦେବାପାଇଁ
ବନ୍ଦାଳୟରୁ ଅସିଲେ ଦେଖାନକୁ ଆଦ୍ୟର
ବନ୍ଦାଳୟରେ ଭାବୁ ବସାଇଁ ଚିକା ଦେବାର
ଜୀବିତ । ପ୍ରଥମେ ଏକ ଭାଷାରେ ମେହେବୁ
ବିଷୟ ପରି ତହିଁ ତଡ଼ାଗ ଭାବୁ ବସାଇଁ
ତାହା ପଢ଼ିବାରେ ଦେବକ ଦେବବୁ ଧାଇଁ
ଦେବ ଅଛି କିମ୍ବା ଲାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।
ଦେବକ ଦୋଷଗୁ ଧାଇଁ ଦେଲେଇ ଏକପ୍ରା
ତାର ଥିଲା କିନ୍ତୁ ମୁଖୋଦ ଓ ଉତ୍ତରାବ ଅନୁ
ର୍ଥର ନାମରୁ ପ୍ରଥମେ ଦେଖିଯୁ ବସାଇଁ
ଏବ ପ୍ରତାରେ ଉଚାରଣ କରିବାକୁ ଧିନ୍ଦିଲ
ଜୀବାଚ ଦେଖାନେ ଯେବେଦ୍ୟ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ପ୍ରତାର
କରି କରିବେ କିମ୍ବା ଉତ୍ସଳ ଅନ୍ତରରେ ଧାର
ଲେଖି ଧାରିବେ ଏମନ୍ତ ମୂଳ ଦେବ ନାହିଁ ।
ପୁରୁଷବାକୁ ଉତ୍ସଳ ପଢ଼ିଥିବା କିମ୍ବିକର
ଜୀବାରଣ ମନ ହେବାର ଏବ ପାଖାନ କାହାର
ଏହି ଯେ ଦେଖାନେ ବଜଳା ଅନ୍ତରରେ ଜୀବ-
ଗୁରୁ ବଦଳ୍ଯ ଲେଖି ଅନ୍ତରାସ କରିଥିଲେ ।
ମେତାକେବଳ କଲେତର ବରାଳା ଗୋଟିଏ
ଯେଉଁ ଦେଖିବ ତାକୁରମାନେ ବାହାରକୁ
ତାହାଙ୍କ ମନରେ ଦେଖିବାକୁ ପରିଚାରକ
ଆହୌ ନ ଜୀବନ୍ତ ତାହାଙ୍କଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏ
ହୋଷ ପରିବ ପରିମାରରେ ଦେଖାଯାବ ।
ଯେବେ ମୁଖ୍ୟାବୁକ ପ୍ରସାଦ ମର୍ଯ୍ୟାନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିବାର କିମ୍ବା ପ୍ରସ୍ତୁତକର ହୃଦୟର ଦେଖିବେ
ଯେମନ୍ତ ଦେଖିଯୁ କାହାକିମାନ ବିଜ୍ଞାନୀ ଧୀର
ଇଂରାଜି ଓ ଦେଖାଯୁ ଭାଷା ଓ ଅନ୍ତର ଜଗମୁ
ନିର୍ମିତରେ ଫୁଲକ ମୁଗ୍ଧାତି ହୋଇଥାଏ ସେହି
ପର କେବଳ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ମୁହଁତ କରିବାର

ଅକ୍ଷୟର ହେବ । ନୋହିଲେ ନିର୍ଗେଷରେ
ଜାଗା ସେଇ ହୋଇ ନ ଧାରେ ।

ଅମୃତାନନ୍ଦର ନନ୍ଦ ଏହିନ୍ଦୁ ଆପଣ ଏଥିଲ
କିମ୍ବିଟି କି ବିଶ୍ୱ କରବେ ମେଖିବାରେ ଅଭି-
ବା । ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ବୌଦ୍ଧଙ୍କର ବିଷୟ ଏହି
ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାୟକୁ ନିମ୍ନଲ୍ଲାଭେବ ଏ କମି-
ଟିର ଦର୍ଶକ ହୋଇଥାଇଛି । ଏ ସେ ଜଗନ୍ନାଥ
ଦିନେଶ ପ୍ରାଚୀକରଣ ଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କ ଧରଣୀ
କରିବାରେ ଏଥିର ଯଥାର୍ଥ ବନ୍ଦର ହେବ ବରକୁ
ଆଗା ହେଉଥାଇ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପାଠେର କର୍ମଚାର କରୁଥିଲୁ
ଯାଦା କରିବା ପୂର୍ବ ଗ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ଦତ୍ତ ଉଦ୍‌
ଦ୍ଵେବକୁରଙ୍ଗ ବିଷୟରେ ନାହିଁଏଣ୍ଟ ତେ ପୁରୁଷକୁ
ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ତାହାକୁ ତୃତୀୟ
ଶ୍ରେଣୀର ସବୁ ଉତ୍ସବେହୃତୁର ପଦରେ ରଖି
ଦୃଢ଼ ସହରାକୁ ଦଗଳୀ କରି ଅବିବେ ତେ ତାହା
ଉଥରେ ସବହା ଦୃଷ୍ଟି ଉତ୍ସବରେ । ପୁରୁଷର
କର୍ମତ୍ତେକିନ୍ତର ଜେନେରଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ନମ
ଏହାକୁ ଦ୍ୱାରା ଦରଖାତାନ୍ତି । ଆମ୍ବୋଜାରେ
ବୋଧ କରୁ ଯେ ଗ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ନାମରେ
ସେହି ଦେଖାମା ଦରଖାସ୍ତ ସବୁର ଅନୁସରନ
କରିବଣ୍ଟିପୁରୁରେ କେହିଥିଲୁ କହିଛିରେ ଏ-
ହାତର ଗୋପ ଶାକଟ୍ଟ ରୋଇଅଛି ତାହା ନ
ହେଲେ ଏହି ଦିନ ତାହିଁବ ହୁଅନ୍ତା କମିଶର
ପାରେବନ୍ତ ଆଜ୍ଞାରେ ନହିଁବ ଲୋକ ଯେ ଆଜି-
ତି ଅଭିନ୍ନ ଏହା ବୋଲିବାର ବାହାର୍ତ୍ତ

ଶ୍ରୀମତୁ ପାଦନିଧିବାବେବ କେହାର ହେବନ୍ତୁ
ସୁପରଖେଣ୍ଡେଙ୍କ ଚିହ୍ନାରର କୁଞ୍ଜ ଆଇଖିବାପର
ଏଇ ମର୍ଜନବାର ପଢ଼ିବନ୍ତ ଯାଦିଗତେହ । ଭାବା-
କ ଭାର୍ତ୍ତର ଭବ କଲେବୁଝର ସବେବନ୍ତୁ
ଜେବାର ଥିଲା ମାତ୍ରାବିମତ୍ତଃ ଭାବା ହୋଇ
ଦ୍ୱାର ଜାହିଁ ।

ବିଲୁତର ଆସିଥିବା ସଂକାନ୍ଦର ହୁକାମ
ହେଲା ଯେ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡର ଅର ଏକେକୁଳଗୁରୁ ପା-
ହେବ କ ଯେ ଏକାନ୍ତର କଜ ଆର ପୂର୍ବପଦିଷ୍ଠା
କୁଣ୍ଡି ନେଇ କିମୁତକୁ ଯାଇଥିବାକୁ ଯେ କର୍ମ
ଜ୍ୟାମ କହିଅଛନ୍ତି ଓ ହେବେବା ଅକଷ୍ମେଷ
ଜାହାଙ୍କ ଇତ୍ତିଥା ଯାହା କରିଥିବାକୁ । ବିଦେ-
ପ୍ରଦେଶ ଜଣେ ଅଧିକମ ବିଭିନ୍ନପଦାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟର
କହୁର ହେଲେ ପାଞ୍ଚର କିମ୍ବା ଅଧିକ ।

ପ୍ରତିଧ୍ୟାବ ମିଳଇ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ଧର୍ମରକ୍ଷଣୀ
ସର୍ବ ଅକ୍ଷୟମ ସହି ଲଗେ ଦଶାଳୀ ଦେଖ-
ନ୍ତି ଯାଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ସମ୍ମାନ ଦେଖି ସମ୍ମାନ
କମ୍ପେରଠାର ଫେର ଅଛିଲା । ବୟବୁ ତେବେ
ଦିଶ୍ୟବ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ସବୁ କରାଇ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଦେଇଥିଲେ ମାତ୍ର ଘାତି ହେଲା ଏ ଥାବେ ।

ଗୁମ୍ଫର ପୁରସ୍କାର ଅପଣା ମୁଠ ପିଇବ
ଶିଖାବଳରେ ଦେଖିବାହେଲେ ଜାତାତ୍ମକ ତୁ
ମାନର ଗଜୀର ପରମାଣରେ ନଳବୟନା ନେବା
ଧୀର ଉତ୍ତରପଦିମର ପରମ୍ପରାମେଖୁ ପ୍ରମୁଦ
ବରଥିଲେ । ଯେଉଁ ସବୁମେଖୁ ଆଶା ମନ୍ତ୍ରର
ବରକାର କଲାଯାଏ ।

ନାର୍ଥର ଗଜାର କରେ ବିଧବୀ ଶ୍ରୀ
ଅନୁଦବାର ଶ୍ରୀଭାନେଶ୍ବି ଲୋହର ଜାମରେ
ଯେତେ ପୋଷ୍ୟବୁଦ୍ଧ କରିଅବୁନ୍ଦି ଶାହରୁ ବାର୍ଷିକ
ଟ ୧୫୦୦ ଲା ଦେବା ପାଇଁ ଜବାନ୍ମେଣ୍ଡ
ରଖିଥା ମାତ୍ର କରିଅବୁନ୍ଦି ।

କୁରକ ବଜଥାମନ ଅଜ୍ଞା ହୋଇଅଛି ଯେ
ଅଗାମୀ ସାତଦଶ ମଧ୍ୟରେ ଧରନ ଯୋଡ଼ା
ଦେଇବେ ପ୍ରାଚୀନ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଦେବ ମାହିଁ ।
ଏଥର ଜାହୁର୍ମ୍ୟ କି ଅମୃତମାନେ କି କାହା ।

ମୋଲିଟରେ ଏବର୍ ଦ୍ୱାରା ୭୨୩ ହୋଇ
ଥିଲା । ଗତମାତ୍ର ଜା ୧ ରିକାର୍ଡ କା ୨୦ ରାଜ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୨୫ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ଯତନ୍ତିରୁ
ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ରେଳକ ୨୫ ଲକ୍ଷ ହୋଇ
ଥିଲା । ବୋଧିବାପାଇଁ ଏ ଦେଶର ଉଚ୍ଚ ଏବର୍
କ୍ଷତିହେତୁ କୌଣସି କରାଯାଇଛି ।

ହାବଜାର ମୁନିସିପାଲିଟୀ/ର କମଳାନ୍ଦ
ବିଧେ ଛବର୍ତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଧି ସମ୍ପଦ ଏଇଥିର ଗର୍ଭରୁ
କେମ୍ବଳ କରାଳ ବାବାପ୍ରତି ବସ୍ତାବର କାର୍ଯ୍ୟାଧିକ
ମୂଳ୍ୟ ଦେଇଥିବାରୁ । ଫରବରୋଟ ବିଶ୍ୱରେ
ଏବଂକି ଦୋଷ ହୋଇଥିବା ସବୁମେହି
କି କୁଟି ଏଥାବୁ ଅନୁଗ୍ରହପାତ୍ର ଜାନ ଦିଲେ
ବୁଝାଯାଇ ଯାଇ ।

ପାରସ୍ୟଦେଶର କାନ୍ତିଗାତ୍ର ଯେତେ ବହୁମନ୍ଦ
ପ୍ରୋତ୍ସହିତାକ ବିଜ୍ଞାନ ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ବଳେଗାତ ଧେ-
ବାରି ମୂଳ ନିରାପଦ ଏକା ଆଶା ।

କାଳିଙ୍ଗ ସହିତର ପ୍ରକାଶ କେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯୁଦ୍ଧ
ଏଥା ମହିମାର ମୁଦ୍ରାର ଅନୁମତିରେ କୁଠା
କୁଠା ଅଛିଯୋରରେ ଗ୍ରାମକୁ କରିବାରେ
ଦୌର୍ଯ୍ୟ ସଂଘରେ କର ଅଛିଲା । କରିବାରେ
କେବଳ ଏହି ମହିମାଗାଁର ପୁରୀଆଜି, ପ୍ରେ-
ଇତି ହୋଇଥିଲେ ।

ଦିଲହୁର ଅଟେଷୁଣ ମାହେତୁଳ କାନ୍ତି ପୁରେ
ନୀତାଥ ବାନ୍ଧୁଯିବ ସମେତୁ ହେବାରେ ଦେଖାଏ
ବନ୍ଧୁର ବନ୍ଦାଜମାନଙ୍କର ଅଛିଥିମୁ ମନ୍ଦିରାଜ
ବାରାଣ ଦେଖିବାକୁ । ଏବେଳିର ଶିଥୋଳ ସମ୍ମ
ପୂରେ ବନ୍ଧୁର ପ୍ରମାଣ ଯେତି ଅନେକ ଧର୍ମ
ଧାର ହୋଇଥିଲା ଓ ଲେବେ କହୁଥିଲେ ଯେ
ସେ ଜାତି ଶୁଣି ବସୁବ ମେତା ବହୁପଦିତ । ବର୍ତ୍ତ
ମାନ ଥାରେବେଳୁ ବି ଅଶ୍ଵବ ବବ୍ରା ପଠାଇ
କାନ୍ତି ତାହାର ଅନ୍ତରେଥିବିମେ ସମେତୁ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ଆମେମାନେ ଉଭୟା ବର୍ଗ ସେ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକାଙ୍କା ଓ ତୁମବେଳଙ୍କ ମହାରା ତୁଲ
ଗୋରଥିବ କାନ୍ତି ଜାତି ଶୁଣି ମେତା ଲେଖିବାର
କଥାର ହେବ ମାତ୍ର ।

ପରେବ ବାଦସାହଙ୍କର ଉତ୍ତରଲକ୍ଷ୍ୟ ଦର୍ଶନରେ
ଗୋଟିଏ ମୁଘାଳ ଫଳିଥାଇ । ନାଚସାହଙ୍କ ସମ-
କ୍ଷବ୍ୟାହାରୀ ଅନେବ ଲୋକ ଅପଣା ପୁଣୀମା-
ନାତ୍ରୁ ଚିନ୍ତାହମେତା ବରତକୁ ସଂତୋଷପୂର୍ଣ୍ଣ
ମନ୍ତ୍ରେ ବରତକୁ ଓ ତଥେ ଦର୍ଶନରୀ ଆପଣା
ଧୂମକୁ ବରେ ସେଇ ଯାଇଥିବାନ୍ତି ତାହାର
ଜୀବନ ଏକ ବିମୁଖତା ବକ୍ତୃତେ ହୁଅଥବା
ଅଜ୍ଞାନୀ ସେ ସେ ବଲେଜରେ ଅଧ୍ୟତ୍ମ ବର୍ତ୍ତ-
ମ । ଯେତେ ଯାଇଥିର ପ୍ରସାଦୁ ବନ୍ଦିମାନେ
ବାହ୍ୟରେ ନେତରଙ୍କ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଭେଦକେ
ସେ ଦେଶର ମାତ୍ର କିମ୍ବା ହେବାରେ ସମେତ
ହାତ୍ ।

ବିଜ୍ଞାନ

କଲେବଳ ଉଦ୍‌ଦେଶ ପରମାନେତା ବା ଅଭ୍ୟାସ ।
ଦିନ ଏହି ଦିନ ଯତ୍ନ ଓ ଧରମାନ ପୁଣ୍ୟ
କାହାର ପୁଣ୍ୟକାଳ ଜନକରେତମାନଙ୍କର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇ କାହିଁ ମିଳିବା କୁଥାଯିବରେ ମନ୍ତ୍ର
ହେଉଥାଏ । ଏମୁଣ୍ଡରେ ଚାଲେ ବରତ୍
ରହିଁ ବ୍ରାହ୍ମମାନ ଓ ଅନେକ ପାଠିକ ପଦରୂ
ପଦରୂ ଲଗାବଣ ଓ ଜରାଶାରକନ୍ୟାଦ୍ଵା
ରମେବ ପ୍ରବଳିତ ବାକ୍ୟମାନକର ଅଠିନାନ୍ତା
ପ୍ରଧାନ ବୃତ୍ତାବାଦ ଆହା । ଜରା ସ୍ଵପ୍ନକର
ପାଦକଳ ବ୍ୟବ ଘରେଲୁ ଥାଇଲେ ଏୟା
ହେବ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଦର୍ଶନାତ୍ମକ ୨୬୭ ଏବଂ ମନ୍ତ୍ର
ହେଇବି । ଅବିଷ୍ଟମାନ ପନ୍ଦିତମେ
ହୋଇ କରିଯାଇବାକାଳ ସହିତ ପ୍ରବଳିତ
୨୭ ।

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର

ପ୍ରକାଶ ଦେଇଲାମାତ୍ରମାନଙ୍କଙ୍କ

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଷଦାଦିତ ।

ଏହି ଜୀବନରେ ଅଣ୍ଟିବ ପଦିକା ଆଶମୀ
ଦିତ୍ୟମାସ ଘୋଷିତମାତାର ପ୍ରଥମ କଷରେ ପ୍ରକା-
ରିତ ହେବା । ଏହି ପଦିକା ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ବହୁରୂପ
ଅଳ୍ପ ବୋଲି ପ୍ରକଟାତ୍ମ ବିବେକର ମତ ପ୍ରକା-
ଶୋଭତ ହେବ ନାହିଁ । ସେଇଁ ମାନେ ଏକାର
ପଞ୍ଚମିତି କାର୍ଯ୍ୟରେ କୃତ ହୋଇଥାଏଇ ହେବା
କେ ବୁଦ୍ଧମାତା କୁତ୍ତ ଓ ବୁଦ୍ଧଶାସ୍ତ୍ରକଲ୍ୟାମୀ
ସ୍ଵର୍ଗବିଦ୍ୟା ଦେଖି କାଶ୍ମୀ ବନ୍ଦର, ବନ୍ଦିଶାର, ଓ
ଧର୍ମ ଅନୁଭବସ କରିବ ଏମାକରର ଅନ୍ତପ୍ରେତ
ନୁହେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟବାର ଅବସ୍ଥାର ଏକାଙ୍ଗୁ ଯାଇ
ଆଜା କାଶ୍ମିକର ବୁଦ୍ଧଗୁରୁ ହେବ । ବନ୍ଧୁରେ
ଆସିବାର ପରିବର୍ତ୍ତ ଜୁତ୍ତ ବନ୍ଦାନ୍ତ ବିଷଦ୍-
ମାନ ଓ ପ୍ରଦେଶକାନ୍ତମାରେ ସାମାଜିକ କରନ୍ତୁ
ମାନ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

四

ପତ୍ରିମ କାହିଁଏ ଦୂର

ପ୍ରକାଶ ଗୀତ ମୁଦ୍ରଣ ଶାଖା ୧୯ ପୃଷ୍ଠା

ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ କୁଳ କରିବାର ସମ୍ଭାବ
ହେଉ ଗ୍ରାହକମାନେ ଯଦି ତ ମୁକ୍ତିପାତ୍ର
ଘୟତ ଥାଏ ତରେକୁଷମାୟ ଅବିଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶ
ଦେଖେନ୍ତିକାର ଯାତ୍ରା ହେବେ ।

ମେରଥା କଲାପାତ୍ର ୧୫

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ଶ୍ରୀମତୀ ଏହି ଉତ୍ସବମଧ୍ୟରେ ଏହାର କୃତ ଚର୍ଚା-
ଦର୍ଶାର ବିଜ୍ଞାପନରେ ଗମନାକଲ୍ପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ହେତୁ ।

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସାହିତ୍ୟ

ଜା ୨୩ ରୁଳେ ଅଗ୍ରମ୍ଭ ସନ୍ଦର୍ଭକୁଳିତେ । ମୁ । ଭାବକ ଦିନେ ସନ୍ଦର୍ଭ ମାଲ୍ ଶକ୍ତିବାର

{ ଅର୍ଥମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୩
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ କର୍ଷକୁ ୫୭
ନଧିପଲ ପାଇଁ ଜାକମାପଲ ୫୫୫/

କଗନ୍ଧି-ହୃଦ ସବୁତିକଣ ଭାଲୁନେବାକୁ
ବର୍ଷମେଘ ମନ୍ଦୟ କରିବାର ଅମୂଳଙ୍କ କଥି-
ପର ତହିଁ ର ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିବାରୁ ଓ ଅମୂଳ-
ନଙ୍କ ସହଯୋଗୀ ‘ଭାଲୁନ୍ଧି’ ମଧ୍ୟ ବିଶିଖନର-
କ୍ଷେତ୍ରର ଏକ ଅକୁଳ ମାତ୍ର ସାକ୍ଷୀର୍ଦ୍ଦିତ
କଥା ପଦଶୈଳେ କବର୍ଷମେଖଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାବଦି
ଅନମୋଦିନ ବର ଲେଖି ଅକୁଳ ଯେ କଗନ୍ଧି-
ହୃଦ ଉଠିଯାଇ ତହିଁ ର ଏକାଠା କେନ୍ଦ୍ରୀ-
ଯତ୍ତା ଓ ଏକାଠା କ୍ଷତି ସହିତ ମିଶିବାର
ସବୁତିକଣ ସବୁ ସମାଜ ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହିଦ୍ୱାରା ମର ଆଚାର । ସବ
ପାଇଁରେ କବେଳୁ ହେଲେ ପୁଣ୍ଡା ଅଛି ସରେହ
କାହିଁ କିନ୍ତୁ ଜାର ସବୁ ଲୋକଙ୍କର ଅବସ୍ଥା
ଏକିଧିପ ହେବାର ଉଚିତ ଓ କଗନ୍ଧି-ହୃଦ
କିମ୍ବା ଏକାଠା ପୁଣ୍ଡାର ନୁହଇ ଯେ ବେଠାରେ
ଆଜିଧୂମାପେଣ୍ଠା ଅନ୍ୟକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ କୁଅର
କିମ୍ବା କଷକର ଏତେ ଅନ୍ତର ନୁହଇ ଯେ ସ-
ଦର ମହିଳାମାରୁ ଲେଜମାରଙ୍କ ଧ୍ୟାନର କେବେ
ହେବ । ଅଜିଏବ ସେ ସବୁତିକଣ ଉଠିଗଲେ
କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଅଯେଣ ଜାହାଦର
କେବେ ଅନ୍ତର ହେବାର ଦେଖିଯାଇ କାହିଁ ।

ଅମ୍ବୁଲାଜେ ଅନ୍ଦର ସହିତ ଆବଶ୍ୟକ
ହେଲୁ ଯେ ଏଠାର ଲୋକଙ୍କୁ କଷଣୀ
ପରିବ ସାହେବ ପୃଷ୍ଠାରବିନ ପାହେବ ମାତ୍ର-
ଖ୍ୟାମ ଅତରିଜ ବନ୍ଦୁଷ୍ଟରେ ଯେଉଁ ଅଧେ-

ଦିନପର ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟକୁ ଫଠାଇଥିଲେ ଜାହା
ସଧଳ ହୋଇଥାଏ । ଲେଫ୍ଟନେଂସ୍ ଗବର୍ଣ୍଩ର
ବନ୍ଦ ଅଚରଣରେ ଦୁର୍ଗିତ ହୋଇ ଜାତି
କର ଦେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେ ଉବିଷ୍ଟଙ୍କରେ ସେବେ
ଅଭିଧରେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ତେବେ କଟିଲା
ଆଜି ହେବେ । ଇରାକିନ ଶାହେବ ଆଉ
ନାହାନ୍ତି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଏ ଅଞ୍ଜଳ ଉତ୍ତରଣ କରିବାକୁ
ଦୂଃଖ କୋଥ ଦେଇଥାଇ ଜାଣ୍ଡି ଉତ୍ତରଣ କି-
ରାନାର କାଶର ଏହାକି ସେମାନେ ବୁଝିଥିଲେ
ଯେ ସବୁ କର୍ଜ କାମକ ପାହେବ ମାଜଫ୍ତୁରଙ୍କ
ସପ୍ତି ଥିବାର ସେମାନେ ଅପଣା ଅଧୀନ ବର୍ମ-
ନ୍‌ରଙ୍କୁ ଅଧିମାନ କଲେ ମୁଖ କିଛି କହିବେ
ନାହିଁ ସେମାନେ ଏଥର ଅପଣା ତୁମ ଜାଣି
ପାରିବେ । ଅଖିଳ ବର୍ମନରମାନେ ସେତେ
ଅପଣା ମର୍ମଧାରୀ ରଜା ବରିବାକୁ ଯତ୍ନ କରିବେ
ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଟେକ ରହିବ ହୋଇଲେ
ଅପଣା ଦୋଷର ହାନାବଧ୍ୟାକୁ ଲାଗିଦେ ।
ଲାଗିବ ସାହେବ ଯେ ସାହସ କର ଦରଖାସ୍ତୁ
ଫଠାରେ ଏଥିର୍ଭାବାକୁ ପ୍ରଦଂଶ କରିଅଛି ।

ଆମୁମାରଙ୍କ ପାଇସୁରସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧଦାତା ଲୋଗି
ଅଛନ୍ତି ସେ ସେ ଅନ୍ତରେ ଅଳ୍ପ ବସ୍ତି ଓ
ନାହବରି ହେବାର ତଥା ଉଚିତାର୍ଥ ଘାର
ଯଥେଷ୍ଟ ଜଳ ହୋଇଥାଏ ଓ ଲୋକେ ଜାହାରେ
ଅନୁଭବ ଅଛନ୍ତି । ଅଶ୍ଵରେଶ୍ୱର ଜରଫରେ
ଗୋଦାମାକ ହାତୁଜା ବେଗରେ ବିଶ୍ଵର ନାହିଁ

ହେଉଥିବାକୁ । କେହି ତହିଁର କହି ଉପାଦା
କର ଯାଏ ନାହିଁ । ଗୋଗଜ ତିରହୀଲା କଷ୍ଟପୂରେ
ଯେହି ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରଣ ହୋଇଥିଲା ତହିଁର
ବ୍ୟବହାର ଲୋକମାନେ ବାହୁଁର କର ନାହାନ୍ତି
ପ୍ରାଣୀଷ ବର୍ମଣଙ୍କର ଏହା ବୃଦ୍ଧିକାର ଉଚିତ
ଅଠଇ । ବଢ଼ିଦୟା ବିଶାଖା ଧୂ କବିତାହେତୁର
ଅପରଥଳୁ ଲୁଗ୍ରର ରାତ୍ରିଥିବାର ଚୌକିଆ,
ଜଣାଏଇ ଓ ସରବରିକାରମାନଙ୍କୁ ଚେଷ୍ଟା
ମାଛକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ ଦୂର ଓ ଲିଙ୍ଗମାଧ ଲେଣେର
କାଶୁବାସର ଦିନ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି । ବାବୁଦେଇ-
ପୁର ମୌଜାରେ ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଶର ବନ୍ଧୁ ଆ-
ପଣା ଶାଶୁଦ୍ଧ କାଳି ଜୀବାର ଜନରେ ବୃତ୍ତ
ମଳ । ପୁଲିବ ବ୍ରାହ୍ମର ସାହୁମରେ ଉଚ୍ଚ
ପାକୁ କୁମୀର ଜେଇବାର ରଫୋର୍ଡ କଲା ।
ପଞ୍ଚାର ଗୋଲାଗୁରୁ ପଢ଼ଇ ବଥ ପ୍ରକାଶ
କେବାର ଲୁଗ ଦେବରେ କୁମୀର କାମ୍ତବାର
ହୃଦୟମାଧ ଚକ୍ର କି ଥୁବାର ତେଷ୍ଟା ମାଛକ୍ଷେତ୍ର
ମଦଦମାର ବିଶ୍ଵର କରିଥିଲାନ୍ତି । ଚୌକିଆ
ପ୍ରତି ଦିନ ହୋଇଥାଏ । ଶ୍ରାଵିଷୁର ମୌ-
କାର କମିଶର ଘଜାଇଦିଲ ମହମ୍ମଦର ଜଣେ
ତଥା ଜୀବନକର ପରେ ସତ୍ତବର କବନ୍ଧ
ପୁରୁଷ ଥୁବାର ସେହି ଅନ୍ଧାରରେ ଉର୍ଧ୍ଵ
ଧର୍ମ ମନ୍ତ୍ରରେ ଜମିଅତ୍ତକରୁ ଓ ମାରପିଟ ଶୋ-
ଇଥିଲା । ମହଦମା ବିନ୍ଦମଧ୍ୟାନରେ ଅଛି ।
ମନମୁଦର ଦତ୍ତ ପୁଲିବ ଜନ୍ମିଷେକ୍ତର ଏ
ମନଦମାର ଜନମରଜ କରିଥିଲେ ଓ ପରିଶ୍ରେଷ୍ଟ

ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଏ ସାମୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ପୂର୍ବି
କର୍ମଗୁଣ ଅଟେନ୍ତି ଏକ କର୍ତ୍ତମାତ୍ରକୁ ତାହାଙ୍କର
ଅକରଣ ଉତ୍ସମ ଦେଖା ଯାଉଅଛି । ତାହା
ହେଲେ କିମ୍ବା ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟା-ମନ୍ଦିର ।

କୁଟକ ସବତ୍ରିହେଠଳକଳଙ୍କ ନିରାମାରେ ଦର୍ଶନ
ବିଷ୍ଟର ପଥବାର ତାହାଙ୍କ ଯାହାଯାଏ କିମିତ୍ରି
ବେଳ୍ପୁଷ୍ଟାର ମୂଳସଂଖୀ କବେଳୁ ଜିଲ୍ଲାମାସ ପାଇଁ
ଏ ନଗରକୁ ଉଠିଆଯିଲା । ତରୁ ଜିଲ୍ଲାମାସ
ଅନେକ ଦିନରୁ ଗର ହେଉଣି ଦେବୁ ଅବୟବ
ମୂଳସଂଖୀ ଏଠାରେ ରହିଥିଲୁ ଓ ବଳିତାଳ-
ଗଜେତର ଅନୁମାନ ଦୁଆରୀ ଯେ ମୂଳସଂଖୀ
ଏ ନଗରକୁ ଏବାବେଳିଲେ ବହଳ କବ୍ୟାଳ-
ଅଛି । ଅଛକୁ ଦୂରମାନ ହେବ କେବୁଷ୍ଟହାର
କେତେ ଲୋକ ମୂଳସଂଖୀ ଫେରିର ନେବା
କାରଣ ଜଳସାହେବଙ୍କ ବିଦ୍ୟାରେ ଅନେବନ୍ଦ
କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ହେମାମେ ସେଉଁ ହେବୁ ସବୁ
ବିରାଗିଥିଲେ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟନି ନ ହେବାର ଶା-
ହେବ ତାହା ପ୍ରାଦ୍ୟ ନ ଦିଇ ତଥାପାଞ୍ଚବେ
ମୂଳସଂଖୀ ଏ ନଗରରେ ବର୍ଦ୍ଧନ ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାରା
ପାଇଁ ହାରବୋଲ୍ଲିକୁ ଅନେକଥ କିମିଅଛନ୍ତି ।

ଏ ବିଷୟରେ କଜଣାହେବ ଯେଉଁ ସୁନ୍ଦରା
ଦିର୍ଘର ଅଛନ୍ତି ତାହା ବଳବତ୍ତର ଥର ଓ
ଜାହାଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତାବ ଶାଖ୍ୟ ହେଲେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତାର
ବେଳେବ ଅଂଶ ଯାତ୍ରାର ମନ୍ଦିରପୀ ଅନୁରତ
ହେବ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟାବ୍ଧ ଜନକ ମୁଖ୍ୟମୀ ଧାରା
ନରେ ଥିବି । ବେଳେପତ୍ରରେ ବହୁଜାଳ୍ୟ
ଦୂର୍ଧର୍ଷୀ ମହିମା ଥିଲା ଓ ପୁଣେ ବଠାରେ
କେବେ ମଦଦମା ହେଉଥିଲା ତାହା ଅମ୍ବାଜନ୍ମ
ଜଣା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନରୁ ସେ ଇଲାକାର
ମଦଦମା ଏତେ ଦ୍ୱାରା ଯେ ତାହାକୁ ଯାତ୍ରାପୁରର
ଅଧିକ କଲେ କିନ୍ତୁ ଅସୁଧିଧ ତୁଥିନ୍ଦା ନାହିଁ
ଓ ସେହିଦୟ ବର୍ଷବାର୍ଷିକ କଜଣାହେବ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଦୟାନ୍ତେ ମାତ୍ର ଦେବାଗମ ଯେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା
ଇଲାକାର କେବେବ ସ୍ଥାନରୁ ଯାତ୍ରାପୁରରୁ ଯବା
ପୀଇ ଭଲ ବାହୁ ହାତୁଁ ଓ ଅନେକ କଥା ପାଇ
ହେବାକୁ ପଡ଼େ ଅଭେଦ ବର୍ଷବାଲରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜା
ଇଲାକାର ବିମନାଗମନର ବିଶେଷ କହୁ
ହେବା ବିବେଚନାରେ ତେବେପତ୍ର ବିଷୟର
ଯେଉଁ ହାନର ଯାତ୍ରାପୁରରୁ ଯବା ସହଜ
ତାହା ଯାତ୍ରାପୁର ଓ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନର କହୁ ଆ-
ମିଦାର ସହଜ ତାହା କହନ୍ତି ଅନ୍ତର ଉପରା

ପ୍ରାଚୀ ଲେଖିଥାଇଛନ୍ତି । ଅନୁମାଳ ହୁଏଇ ଏ ପ୍ରାଚୀକୁ ଗଣପ୍ତିମେଗୁଡ଼ିର ମଜୋଳର ହେବ ଓ ତାହା ହେଲେ ଶବ୍ଦ୍ୟଧି କି ବେଦ୍ଯାଧାରାକାରିଙ୍କର କିଛି ଅସୁଧା ହେବ ମାତ୍ର ତାହା ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହଇ ବାରଣ କଗ୍ରୁଷିଂହୁର ଓ କଗନାଥପୁର-ବାରିଦ୍ଵାରର ସେହିପର କଷ୍ଟ ହେଉଅଛି । ମେ-ତଥ ସୁଧା କରିବାରୁ ଗଲେ ସବଳ ଆନାରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଂକିର ମୁହଁବିଧୀ ମହିଳମା କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ । ଯେତେବେଳ ତାହା ହୋଇ ଫାହୁ ତେତେବେଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ଲୋକଙ୍କୁ କିଛି କିଛି କୌଣସିବାକୁ ହେବ ।

ମୁକ୍ତ ପାଇବେଳ ମଧ୍ୟମଦିନ ଦିତ୍ ସପ୍ତଶ୍ରୀ ସହଜ
କାଳ ପ୍ରାଣ ହେବାର ତାହାଙ୍କ ପୁନମାନେ ଲି-
ଭାନ୍ତ ଅନାଥ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ନି-
ଶାହ ପକାଗେ ଉଷା ରହ ଅଳ୍ପ କିଛି ଉପାୟ
ଦିହଁ । ବଲିହାର ଅନେକ ଉପ୍ରକୋପ ଏମା-
ନଙ୍କ ଉଚିତପୋଷଣ ଓ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କମିଶ
ଦେବା ହାତକ କଣ୍ଠାକୁ ଓ ବାତରେ ମଧ୍ୟ
ଦେବ ଉପଳକ୍ଷରେ ଗତ ରହିବାର ମହା ହୋଇ
ଦୂରଗତ ଝକାର ଅଥବା ଗେବା ହୋଇଥାଏ
ଓ ରେବାକରୁ ସମ୍ବାଧରଣଙ୍କ କିଛନ୍ତି ଯାତା
ଯାଦିଅଛି ଯେ ଚର୍ଚାରେ ଅର ଦିନ ଝକା
ହୋଇ ଯାଇବ କେତେବେଳେ ମୋକ୍ଷ ଦୋହନ୍ତି ଯେ
ବଲିହାରେ ଅନେକ ଥିଲା ଅଛନ୍ତି ବିଧ୍ୟୁତି
ଅନାଥ ହାଲବର ଭାର ଦେମାନେ ଜେତ
ଥାର ମାହାତ୍ମୀ ଯେ ବିଶ୍ଵାସ ଉତ୍ସବର
କଳାନ୍ଦିଦେଶକୁ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କୋଇଥାଏ ?
ଅମେମାନେ ଏସିଥିରୁ ଅନାନ୍ତା କବି ନାହିଁ ।
ବାପ୍ରବରେ ଏ ଦେବରେ ଅନେକ ଅନାଥ ଓ
ଧୂବି ଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ବୋଶି ଉପାୟ
କି କର ଅଳ୍ପ ଦେଶର ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ
କରିବା ପୁଣ୍ୟକୁ ନୁହଇ । “ହୃଦୟର ପୁର
ଜୀବ ଥାର ଲୋକ ବାବ କ ଧାବ” ଏହୁ
ବିଦ୍ଵାନ୍ତ ଏବଂ ଏହ ମୁକ୍ତ ମଧ୍ୟମଦିନରୁ ବନ୍ଦିକା
କିମ୍ବା ବନ୍ଦିର ଅନେକ ଜ୍ଞାନୀ ଦର ଅଛନ୍ତି
ଓ ଅନିଦ୍ୟାକରିତାରେ ବନ୍ଦିକା ବନ୍ଦିର ପ୍ରଣାଳୀ
ଦେବ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କରିଥାଏନ୍ତି ବୋଲିବାରୁ ହେବ
ଏହିମାତ୍ର ଜାହଙ୍କାରରେ ସମ୍ବାଧରଣ ଗୋଟିଏ
ବିଶ୍ଵାସରେ ଦିନ ଅଛନ୍ତି ଅଭିବନ୍ଦିତ ପ୍ରଭୁ-
ବାରୁ ସ୍ଵର୍ଗ ତାହାଙ୍କ ଅନାଥ ମାନିବଙ୍କ

ସାଧାରଣଙ୍କୁ ପ୍ରତିପୋଷଣ କରିବା କିନ୍ତୁ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଥିବୁ ଏମନ୍ତ କି ଏପରି କରିବା
ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କି ହୋଇ ଗଲା ପରିମୋଧମୟରେ
ଗଲାଯି ହେବ । ଅନ୍ତାର ବାଲକମାତ୍ରରେ ଦିଧ୍ୟାର
ଧାର ଓ ଯେବେ ଉତ୍ତରାରେ ଅନ୍ତାର ବାଲକ-
ମନେ ହୃଦୟ ଆଜାଧକୁ ଜାହାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ
କ କର ଦିଲନାର ଅନ୍ତାର ବାଲକଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ
ଦିଲବା ଅବସଥ ସୁଲି ବର୍ଷବ ଆଚାର ମାତ୍ର ଦାନ
ଦିଲବା ଫୂଦର ଗଲ ପରିମୋଧ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଅଛଇ । ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟକଲେ ଫଳାଦ୍ୱାରା କି ରଖିଲେ
କିବା ମାତ୍ର କେବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲେ ସବ୍ୟ
ସମାଜରେ ନିରନ୍ତର ହେବାକୁ ହେବ । ତଥାତ
ଏହି ଅଧିକି ହୋଇଯାରେ ଯେ କଙ୍ଗ ଲାଘାର
ଜନ୍ମିତିରେ ଉଡ଼ଗାର କି ଲାଗୁ ଯେ ଏ ଦେଶ-
ବିଦୟାରେ ନେବା ଦେବେ ? ଏଥିରୁ ଉତ୍ତର
ଏହି ଯେ କୌଣସି ସାକ୍ଷାତ୍ ଲାଗୁ କାହିଁ
ତେବେ ଉଡ଼ଗା ଦିଲନାର ଅର ନୈକିର୍ଯ୍ୟ
ସମ୍ଭାବ ଓ ପରିଷ୍କାର ସାହାଯ୍ୟମୂଳର ସୁନ୍ଦରଜାତି
କୃତି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା । ଆଜି ଅମ୍ବେମାନେ
ସେବକ ଦିଲନାର ସମ୍ଭାବ ଏପରାର କାର୍ଯ୍ୟ-
ରେ ଯୋଗ ନ ଦେଖା ଭାଲୁ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର
କିଛି ପ୍ରଦେଶକିନ୍ତୁ ହେଲେ ଦେମାନେ ଯୋଗ
ଦେବେ ନାହିଁ ଏହି ଦିଲନାର ମିମାନ୍ଦ୍ସାନେ ବର୍ତ୍ତନେଇ
ହୁବାଗୁ ସବରଂ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଜହାରେ
କିମେତ୍ର କିମେତ୍ର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।

୩୧ ଲକ୍ଷ୍ମିନ୍ଦୁଶେଖର

ବିଜ୍ଞାନ କୁର୍ଯ୍ୟର ବିନୋଦର ଲଭିତ
ସାହେବଙ୍କ ଅକ୍ଷୟାଚ୍ଛା ମୁଣ୍ଡ ବିନ୍ଦିର ଜାହାଜ
ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ଅଧିକ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କର ମେଳ
ପରାଗର ଜଣ୍ଠିଏ ପରି ପଦାଳ ପରାମେ ଗର
କୁଥବାର ଏ ଜଗରସ୍ତ୍ର ପ୍ରକିଳିତଖାରଙ୍କ ସହା-
ଯତ୍ରେ ସଙ୍ଗ କୋର୍ତ୍ତର ବରବକାରୀ ଅଫେଳ
ବିଦେଶୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଦେଶ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସବୁର
କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଦେଶ ମେଦ ଅଛି ହୋଇ ଯୁବାର
ଥିଲୁଛି ଅଫେଲେକ ଅଦି ଧାଉଲେ ହାହଁ ।
ବାହୁ କରିଦ୍ଦୀର୍ଘନ ଶୂନ୍ୟ କଥାମତ ସଙ୍ଗର
ଜୀବନାବସ୍ଥ କରିବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ସଙ୍ଗରଙ୍କ
ପ୍ରସ୍ତାବ ଏ ଅନୁମୋଦନ କିମେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା
ଯେ କିଗଜ ଜାରିତ ସାହେବଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ ସ୍କ୍ଵାର
କରିବକୁ ଜଣ୍ଠିଏ ଗୋକୁଳକ ପରି ପଠାଇବାର
ଅବଶ୍ୟକ ଆବଶ୍ୟକ ଓ ବିର୍ଦ୍ଦିବ୍ୟବର୍ମ ଅପର
ମାତ୍ର ସେ ସାହେବ ଯୁବାର ଜାହାଜ ନିରକ୍ଷି

ଏହି ପଥ ପଠାଇବା ଅବିଧି ବୋଲି ଏ କିରା-
ର କମିଶୁର ପ୍ରାସର୍କ ବିମ୍ବ ସାହେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ଆହା ପଠାଇବା । ଯେଉଁ ପଥ ପଠାଇବ ତାହା
ମୁକ୍ତରେ ପଠିଗାହୋଇ ଥାର୍ଥୀ ହେଲା ।
ଜୀବକ ହେତୁର ଅମ୍ବେମାନେ ଉଚ୍ଚ ପଦର
ନିଃନିଃ ପ୍ରକାଶକରଣ ଧାରିଲୁ । ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚର
ମୂର୍ମ ଏହି ଯେ ବିଗତ ବଳେକ୍ତରକର
ଦ୍ୱାରା ମୂର୍ମରେ ଅଧିକ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଅଭିନ୍ଦ
ଶାକାଳୁକ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ବିଗେଷ ମୁଖର
ବିଶ ଏହି ଯେ ବିଗତ ମହୋଦୟ ଦେଶୀୟ
ଲୁବର୍ବର ଜୀବେ ପ୍ରଥାନବନ୍ଦ ଓ ହୃତାକାନ୍ତୀ
ଲେ ଏବି ନିଃପ୍ରତି ଓ ଧର୍ମରୂପ ସହଜରେ
ପଶା କ୍ରତ୍ତବ୍ୟକର୍ତ୍ତର ବର୍ତ୍ତମାନେ ଏବି ଏହି
ମୁର୍ମ ସଂଗ୍ରହାବଳୀ ଅବଳମ୍ବନ କର ବାର୍ଯ୍ୟ
ରହିବାକୁ ଅଭିନ୍ଦ ତରୁଣ ହେବାର ଆହାରର
ମନ୍ୟ ଜୋଦ୍ୟୁତ୍ତ ଅବାଳମ୍ବନ ହେଲା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ଦ୍ୱାରା ହେବାର ଦେଶୀୟ
ଜୀବନ୍ତ ଅଭିନ୍ଦ ହେଲୁ ବାରଣ ଜୀବନ୍ତ
ହେବନ୍ତ ଅବାଳମ୍ବନରେ ଅଧିକ୍ୟ ଲୋକେ
ଏ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ତରୁଣରେ
ନିଃନିଃ ନାହିଁ ଦ୍ୱାରା ସବୁ ହୋଇ ନ ଥିଲେ
ଯମାନେ ସବୁ ସାଥରବନ୍ଦ ଶାଶ୍ଵତରେ ଆପ-
ମନୋବନ କରୁ ରହିବାକୁ ନ ମାର ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ମୂର୍ମ ଧର୍ମକାନ୍ତରେ ଅଛିର ଦୃଷ୍ଟିଜ ବ୍ୟଥନେ
ନୁହେଲୁ ଯବ ଏହି ଯେ ଅପଶାର ଦୃଷ୍ଟି
କ୍ରତ୍ତବ୍ୟ ତାରେ ବନ୍ଧୁକଲେ ତରୁଣର ଅନେ-
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହୁଅଇ ନୋହିଲେ ମନ ମଞ୍ଚରେ
ଶ୍ରୀ ଦେବିଥାର । ଏ ଉତ୍ତାର ଯେତେବେଳେ
କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ମୁଜରିବାହି ସାହେବ
ମୂର୍ମକାଳର ଜୀବେ ନିଃନିଃ ଥିଲେ
ତେଣେ ଜୀବରେ କର୍ମ ଗେଷ ବର୍ତ୍ତମାନେ
ଅଜକାଳ ବଜାଏପ୍ରତ ଅଗାହା ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ।
ମାତ୍ର ଯେବ୍ୟତି ଅତ୍ୱାଜନ୍ମାର ଅପଶାରାର୍ଯ୍ୟ-
ର ଦୋଷ ଗୁଣ ବିବେଚନା କରଇ ଓ ଯାହାର
ଧର୍ମରୂପ ଅର ପ୍ରବଳ ସେବନ୍ତି କରି ଅଭିନ୍ଦ
ମଠ କରିବାର ଯୋଗୀ ହେବ ବିଭିନ୍ନକାରୀ
ନ ହେବାଯାଏ କୌଣସି କର୍ମ ବରବ ନାହିଁ ।
ବିଗତ ଭାବନାବାହିବ ଠିକ ବହିପ୍ରକାରିଲେ
ଥିଲେ ଓ ଏହାରର ଲୋକ ଯେ ପୂର୍ବର
ତାହା କିମ୍ବ ସିଂହାର ନ କରିବ ?

ସାପ୍ତାହିକୀସଂବାଦ ।

ନୁହେଲୁ ଜୀବନ୍ତର ଜୀବିତ ପଥ ପାଇ ଏହି
ପଦିବାରେ ପ୍ରକାଶ ଦିଲୁ । ପଥପ୍ରେରବନ୍ତ
ପ୍ରାର୍ଥନା ସକିପ୍ତର ଜୀବାଯାଏ ଓ ଅଜକାଳ
ସେବନ୍ତି ଅବେଳିବ ମାତ୍ରକ୍ରୋଟ କିମ୍ବରୁ
ବରିବାର ଉପାୟ ହେଉଥିଲେ ଗବ-

ଶୀମେଶୁ ବର୍ମର୍କରୁ ଉତ୍କଳପାର କ୍ଷମତା
ଦେବାରେ କହି ଦୋଷ ନାହିଁ କରି ଲାଭ
ଅଛି । ଉତ୍କଳପାର ବର୍ମମାନ କମିଶୁର ସାହେବ
ପ୍ରାସର୍କ ବିମ୍ବ ସାହେବ ଏ ଜୀବନ୍ତର ଅବିନ୍ଦ
ତ ହେଲେ ସାହେବଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ବିଶେଷଜ୍ଞପେ
ଅବଶ ଅଛନ୍ତି ଅଭେଦ ତାହାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଯେ ଏଥିପଥରେ ମନୋଯୋଗ ହେଉନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳପାର ପ୍ରାସର୍କ ବିମ୍ବରେ ଏବି
ମାତ୍ରକ୍ରୋଟ କିମ୍ବରୁ ବିମ୍ବର ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର
ଉତ୍କଳପାର ସାହେବଙ୍କ ବିମ୍ବର କରିଥିଲୁ
କମିଶୁର ସାହେବଙ୍କ ବିମ୍ବର କରିଥିଲୁ । ଗୁଣା-
ଯାଏ ଯେ କାହିଁଲୁ ସାହେବ ତାହାର କରିଥିଲୁ । ଗୁଣା-
ଯାଏ ଯେ କାହିଁଲୁ ସାହେବ ତାହାର କରିଥିଲୁ ।
ଏହାରେ ବାହିନୀର ହେବାର କରିଥିଲୁ ।

ବିମ୍ବର ବୋର୍ଡରେଜନ୍ସ୍କ୍ରିପ୍ଟର ବାବୁ ରିକ୍ୟୁ-
ନାଥ ମୋହନର କାଲେଶ୍ୱରର ବିମ୍ବର ହେବାର
କିମ୍ବରୁ ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ନୁହେଲୁ କମିଶୁର ତାହା
ପୁରୁଷ କରିଥିଲୁ ।

ଭୁଲ୍ଲୁଧାରୀର ପଢ଼ିବିଶୁର ସରଜନ
ବାବୁ କାନନାଥ ମିଶ ତୋକାନାଳରେ କିମ୍ବରୁ
ହୋଇ ପ୍ରସିଦ୍ଧେହୁମି କରିଗର ଅସୁଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ୱରଠାର କଣେ ପଦପ୍ରେରକ ଲେ-
ବ୍ୟାପକରୁ ଯେ ସେଠା ମହିମାର୍ପି ମହିମାର୍ପି
ମହିମାର୍ପି ଦାବ କିମ୍ବରୁ ହୋଇ ଅସୁଅଛନ୍ତି ।
ଭୁଲ୍ଲୁଧାର ଦାବ କାଲେଶ୍ୱରର ଭୁଲ୍ଲୁଧାର ହେତୁ
ମାତ୍ରର ଗ୍ରାନଥବେଜିଲୁ ଜୀମାତା ଅଛନ୍ତି ।
ସେ କାହିଁରେ ହେତୁକରେଷୁବଳ ଥିଲେ ।
ଧର୍ମରକର ଅଧାମକୁ ବିଦଳ ହେବାର ଆହାର
ସବରେ ଯାଇଥିଲୁ । ଯେବେ ବାହୀ ସବର
କରେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ନାହାନ୍ତି ଏହା କିମ୍ବ
ବିଦଳ କରିବ ?

ଏମନ୍ତ ଜନରବ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ବରଜଳ
କାମକାନ୍ତର ତାମାର କୁଣ୍ଡ ନେଇ ବିଲାରୁ
ସିବେ ଏ ତାହାକୁ କର୍ମରେ ଗ୍ରାସରେ ସବରେ

ଏବେଳେ ତିନିବେ । ସହେ ତ ଏ ସମ୍ମାନ ସଙ୍ଗେ
ଦେବ ଓ କରିଲାପ୍ରଦେଶ କରୁଥିବ ବିଜ୍ଞାନ
ଶକ୍ତି ବିବିଧ ।

ବନ୍ଦଳା ସିଧିଲ ଫଗୁରେ ଦେବ ଦେଉସୁରା
ବ୍ୟକ୍ତିଜୀବ ଗୁର ଦାନବେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥାଏନ୍ତି
ଯେ ସନ ୪୮୨ ମହିନା ଶା ୩୯ ମରାଇ
ଯେଉଁ ଦେବାୟୁ ଲୋକମାନେ ସିଦ୍ଧିପୂଜା
ଥିଲେ ବେଦଙ୍କ ସେହିମାନେ ଯାହିଲପ୍ରଶ୍ନର
ଉପାଦାର ପ୍ରାସ ହେବେ ମାତ୍ର କାହାଙ୍କ ଛାଡ଼ିବ
ଯେତେ ସିଦ୍ଧିପୂଜା ହେବେ ସେମାନେ ଦେହ
ଏଥର ଧଳ ଆଇବେ ହାହିଁ । ବନ୍ଦଳା ଗୋଗୁର
ବିରାଜା ଏପରି କର୍ବାଇଥର ପ୍ରଥାକ କାରଣ
ଅଟଇ ଓ ସଙ୍ଗ ଯେଉଁ କାରଣମାନ ଦେଇ
ଆହୁନି ତାହା ମଜ ମାତନର କହନାହା ।

ଶାଳବୋର୍ଡରେ ନିଷ୍ଠି ଦୋହାରଥି ଡକ୍ଟର
ଅବସ୍ତୁ ପ୍ରସରିବ ବୋଣେ ଏହି ଆମା
ଆଧୀଶୀ ହସା ମାଘ ଉତ୍ସବାକାରୀ ସଜ ଫାତ୍ଖ
ମହିଳା ଥାଏ ଛଜର ଆଶ୍ରମନୂପାରେ ଲାଙ୍ଗୁ
କରି ନ ଥାରେ ।

ଯେବିଦ୍ୟା

ମାତ୍ରାବର ପ୍ରାସତ୍ତ ଉତ୍କଳଶରୀରା ଶ୍ରୋଦକ
ମହାଶୟ ସମୀକ୍ଷେ ।

ସାଦର ବିଭେଦନ ପିତ୍ରଙ୍କୁ

ମହାଶୟ ! ଅନ୍ଧାଳ୍ଯ ପାତମହାଲ କନିଦା-
ଶରେ ଏବଂପୁରାର ଓ ସମ୍ମରଣ ମଧ୍ୟରେ
ଶାଶାଳ୍ଯ ମୋକଦମାରେ ଓ ଶ୍ରୀଶ ଦେଖା
ଥାଇଲା ବିଷମ୍ବନ୍ଧ ମୋକଦମାରେ ତଥିଲା-
ରମାନ୍ତକୁ ତେଃ ମାତ୍ରମ୍ଭେଣୀ ଓ ତେଣୁ କଲେ-
କୁଣ୍ଡ କମତା ଥୁବାରୁ ତଥିଲବାରମାନେ
ତାହା ଗୀମାନ୍ତା ଦୟାର ଦେଇଥାଏନ୍ତି ମାତ୍ର
ଅଧିକ ଦୁଆନକଣତାକୁ ସରକାରବାହାପରଙ୍ଗ
କନିଦାରର ତଥିଲଦାରଙ୍କୁ ଘୁଣ୍ଣାକୁ ମନ୍ତ୍ର
କମତା ନ ଥୁବାର ରମ୍ଭ ଓ ସରକାର-
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଲାପ ଦେଖା ଥାଇଲା ବିଷ-
ମ୍ବନ୍ଧ ଓ ଅନ୍ଧାଳ୍ଯ ପାତମହାଲ ବିଷମ୍ବନ୍ଧ ମୋକ-
ଦମରେ ଥେମାନ୍ତକୁ ଏବେବାରେ ମହିମାଚର
ଶାୟକୁ କଲେବୁର ପାତେନକବଜର ପର୍ବତନ୍ତ୍ର
ପବାକୁ ଡିବ, ସେଥରେ ଅନ୍ତର୍ଭବ ଜର୍ତ୍ତାକୁ
ହୋଇ ଉତ୍ସମ୍ପତ୍ର ପଣାଇପୁ ଦୁଆନ୍ ।

ଅଗେବ ଅନ୍ତରୀଳର ମଧ୍ୟ ମହିମାକର
ଶୀଘ୍ର ଦିଲ୍ଲୀରେ ସାହେବଙ୍କ ହକ୍କରେ ପାଇନ୍ତା

ଏହୁବ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ କାର ମହାଶୂନ୍ୟ ଦେଖ
ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟୋମୀ ଓ ତେବେ କଲେତୁଣ୍ଡ ଜମଗୀ ଆରା
କର ପୃଥ୍ବୀରୁପକାର ଯାମାନା ମୋରଦିନା ଓ
ଜଳଶାଖିରୁ ବିଚାର ଯାମାନା ବରଜା
ବିମନେ ଗବ୍ରୁମେଶ୍ଵର ଅନୁରୋଧ ବରଜା ।
୫୩ ।

୧୭ ହିଁ ଅଗ୍ରତ୍ତ } ପାଗମାହାଲ କୁଆରନ
ସନ୍ ୧୯୭୯. } ଚାଳକୁର ରେଣେଟ ଜଳ
ପକ୍ଷ ଓ ସର୍ବରମାର ।

BRIDGE

ଏହି ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଯେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟର ଅମୃତ
ଦେବେବ ଧର୍ମକୁ ଅପରକ୍ଷା ସହିତାରେ ସ୍ଥାନ
ପ୍ରଦାନ କଲେ ତିରଗାଥତ ହେବୁ ।

ସମ୍ବାଦପଥକରୁ ଗ୍ରାମରୁ ବାଲାପଦ କ-
ନେପାଳୀଙ୍କ ବିଲୁତରୁ ଯାଇ କରଇବର୍ଷର ଅୟ
କିମ୍ବା ସାହେବଙ୍କର ଗଢ଼ୀମେଣ୍ଡରୁ
ଅବେଦନ କରିବାର ପ୍ରବନ୍ଧ ଦର୍ଶନ, ଅମ୍ବାଳ-
କର ଅପାମ ଅକୁଳ କାତ ହୋଇଅଛି, କାହାର
ବାରୁ ମହାମୟ ପ୍ରଧନରେ ଉତ୍ତମାର୍ଥ ଯାଉଥ-
ିବୁ ଯୁଦ୍ଧ ଉତ୍ତମାର୍ଥ କହିବାକର କିମ୍ବା ଓ
ଉତ୍ତମାର୍ଥ, ସଦ୍ୟମି ଅବେଦନପଦ ମହୁର
ହୁଅର ଏକ କିବାର ଯୁଦ୍ଘ ହୁଅଇ, ତେବେ
କାରୁ ମହାମୟ ଉତ୍ତମାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବନ୍ତି,
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗୋଲ ଯେ ଆଜିନାମାତ୍ରା ଅଣ୍ଟାକର
କରିବେ ଏମକୁ ହୁହେ ମାତ୍ର ଯେ ହରିକାର୍ଯ୍ୟ
କାର ବିନେ ଘେହ କରିବ ମୁହଁଳ ଦେଖାଇବା

ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥୁ, ଏହା କଷ୍ଟବ୍ରତ ଶାରିଳ
କମିଶୀ ନୂତନ ଯେ ଯାହାର ବର ବହୁ
ମାତ୍ରାରେ ହେଲା ମାତ୍ର ଏହା ଏହା ଶୁଣିବା
ଯାକ୍ଷେ, ଏଥରେ ଦେଖଇ ଶୁଣ ଓ ଅଣିଲ
କର୍ତ୍ତର ବରର ଅଚ୍ଛବି ବାହୁଦ୍ଵାରା ଉଚିତ ଯେ
ମନ୍ଦିରବାର ଦେଖଇ ଗଠ କିମ୍ବ ଉତ୍ତମପ୍ରଧେ
ଅବସତ ହେଉଥୁ, ପ୍ରଚାକର କୃତ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ମା
ଜାହା ଦେଖିବୁ ବିଘେଷତଃ ଡେଣାର ଯତ୍ନି
ଯିବେ ଡେଇ ବୋଲି ପାଇବିଥୁ ଦେଇ ରହିବେ
ଏବଂ ରହିବ ପାଇଁ ଯେହିଁ କୁହାଇର ଅଛି
କାହାର ଭାବା ଉତ୍ତମପ୍ରଧେ କାହିଁ ମାରନ୍ତି ଏହା
କାହାର ପ୍ରହାର ଉତ୍ତମ ପ୍ରମାଣ ଦେଖିଲାଗାଏହା
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ବସନ୍ତ ଫାର ଦେଖିବୁ ଗୋଟିଏ
ଲେ ବାହୁ ମହାପଣ୍ଡକର ଯେମନ୍ତ ପକୁଳ ଅଛି
ଯେ, କାହାନ୍ତି ଅଥବା ନିକାଶନ୍ତି, ପାରିବ ଆହା
ଏ ଯାଏନ୍ତି ମନ୍ତ୍ରର ପର୍ଦରେ ଆଶ୍ରମାଣୀ ହେବି

ଏବଂ ତେଣାମୁ ବୌଧିରି ସାମାଜିକ ସହାଯେ
ମହା ଚନ୍ଦ୍ରପଥରେ ଦେଖା ଫୁଲର ଦେଇ
ପଥର ଛାଇ ପୁରୁଷ ବନ୍ଧୁଙ୍କା ଅରମ୍ଭ ଦରିଆନ୍ତ୍ରେ
ଜାହା ଆଜି ବିଶ୍ଵାସରେ ଚାଲିବ ମାହଁ, ଡିଜି
ପ୍ରାଦୃତର ମହାମୁତ୍ତି ଦେବୁତ ପ୍ରଥମରେ
ଦକ୍ଷିଣ ହେବେ ଏକ ଉତ୍ସରେ ଶହାର ବିଳେ
ଦିନର ହେବେ । ବନ୍ଧୁ ଅତିମୁର ଦର ଯାଧା
ଦରିଦ୍ର ଲୋକ କାଟିବେ ଯେ ବିଶ୍ଵାସ ଗଲେ
ମାତ୍ର ତ୍ୟାଗ ପାଇ ଯାଦା ହେବ ଜାହା ଗେଷରେ
ଅମୂଳାନନ୍ଦର ବର୍ଣ୍ଣଗୋତ୍ତବ ହେବ ଲାଭ
ମଧ୍ୟରେ ଧରିବାର କଂଚିତି ପ୍ରସର । ତାପୀ

ବଲୁଗା } ଏହାକୁ ବରମୁଦ୍ରା
୩୧୮୨ } ଛାତେବ ରଖିଲାସି ।

ମୁଦ୍ରଣ

କୁନ୍ଦବାଲପ୍ରିଣ ଗୁର୍ବିଷାହେବଙ୍କ ମାର୍ଗରେ
ଥିବାର ଛିନ୍ନରସାହେବଙ୍କ ପାଇବା ମାର୍ଗମାଧରେ
ଦଳଭାଗ କରେ କାହୁ ଉଥରେତ୍ର ସାହେବଙ୍କ
ମାର୍ଗବାଲ ସାହେବ କହିଲେ ଏଥାରୁରେ ଦୂମ୍ବୁ
ଦିଯାଥ ମାଥ ଏହା କହୁବରେ ମିଳିରସାହେ-
ବଳୁ ଦେବ ଏଥକୁ ସେ କାହୁ ଏହି କହୁବରେ
ବୁଝିବେ କହୁ ଅଜଗର୍ଯ୍ୟରୁ ଆଶିଷ ପାଇଇ
ନାହାନ୍ତି କହୁ ପାଇବା କେଉଁଠାରେ ଅତି
ଏହା ମେଦେ କେହି ମନୀନ କର ମାଲେବଙ୍କ
ଖୋଡ଼ର କରିବ କେବେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ପୁରସ୍କାର
ପାପ ହେବ ।

W. MILLER.

WANTED

A clerk to officiate for the Jajipur Sub-Divisional Head Clerk for six months with a prospect of being confirmed in the post, Salary Rs. 25. Apply with copies of testimonials to,

U. C. Roy,
Dy. Collector.

Jajipur, 12th Augt. 1873.

କୁଣ୍ଡଳ ଏହି ଉତ୍ତରାମ୍ଭାପିଦୀ ସହିତ କରନ ଦର୍ଶନ
ଦିଲ୍ଲାର ବାଟପ୍ରାଣୀ ବିଶ୍ୱାସିଙ୍କ ସାମାଜିକୀ
ମହିଳା ଓ ସମ୍ବନ୍ଧର ଦେଖି ।

ଅଭ୍ୟବ

ଦେଖାଇ ଉଚିତ କରେନା କରସିବ ସେହି-
ଟଙ୍କା ଲାଗି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରର ହୁଏ ଯୁଧ ପ୍ରସାଦ
ପ୍ରସାଦ ଓ ମରନାକ ଦରକା ସାଥେ ସଜ୍ଜ-
ଦିପେ ଅଗ୍ର ଦର ଦିଆଯିବ । ତତ୍ତ୍ଵପଦେଶବା-
ିମାନେ ମୁଖ୍ୟ ଯେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଦୟାବ
କରନ୍ତି ଜନ୍ମିତିର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ
ମନୋମାନ କରିବେ ବା ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଜାହାଜ ହୁଏରେ ଥେହିଟଙ୍କା ହେତୁ
ବାର୍ଯ୍ୟରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଗର୍ଭଶିଳ କରିବ ।

ଯେଉଁ ମାନେ ହେଉସ ଦେବେ ଜାହାଙ୍କର
ପ୍ରତ୍ୟେକ କବିକୁ ମୂର ଅନୁମତ ଦିଆଯାଇ
ଏହି ଓ ଅନୁଶେଷ କବିଯାଇଥିବୁ ଯେ ଯେ
ସମସ୍ତ ଶାସନଶତ୍ରୁ ସ୍ଵାମୀମୃତ ଓ ଜାଳ ପ୍ରକଟି-
ଦୂର ଭାବାକର ଉପକାର ହୋଇଥାରେ ଧର-
ବରର ଠକ୍କା ସେମାନେ ସେହିବୁ ଖୁବ୍ ଜାଳ
ପ୍ରକଟ ପ୍ରକଳ ଓ ମରମତ କାହିଁ କିମ୍ବା
ଦେବତା ସର୍ବାଣ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟାମନ କରନ୍ତୁ । ଗବିନ୍ଦୁମେଳ
ହେବ ଯେବେଳା ସହିରେ ମହିମାନେ

କୁଳର ଦିନାମାତ୍ର ଉଚ୍ଛବସ୍ଥରେ ଯେତେ
ଦୂର ଖୋଲଗରେ ଜହାର ତେଜ୍ଜ୍ଵା କରିବେ
ଏହି ଏଣା ମୟ କିମ୍ବା ଦୂରପେ ଜାଣାର ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ
ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଫେରସ ଦେବେ ଧେମାଜେ
ପରେବରେ ସହିଷ୍ଣୁ ବାପୁରଙ୍ଗ ଦେଇ ଟେବସ
ଦାନର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉପକାର ନାହିଁ କରନ୍ତି ଜହା-
ବିଷ୍ପରେ ବାଣୀ ମହାକାଶ ଥିବେ ।

The 19th. (S.D.) J. BLAMES
August, 1873. } Offg. Commissioner
Orissa Division.

ପଥବର ବିଜ୍ଞାନ ।

ଏହାପ୍ରମାଣ ସବୁ ଥାରିଛୁ କଣାର ଯଥାଗତରେ ମେ ପଥକର ସନ ପାଞ୍ଚ ମାର ଅକ୍ଷୁ ବରମାର ଜା ୧ ଶଙ୍କାର ସଂକ୍ଷିକ ହେବ
ତ ଗାହା କମ୍ପିଦାରମାନେ ଦୁଇବୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମବ୍ୟାକ ନବପ୍ୟାକ ମାର ଜା ୮ ରଜେ ଓ ଦୂଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ ଘରେ ଥିଲେ ମାର ତା ୮ ରଜେ ଏରବା-
ରିରେ ଧାରା କରିବ ଓ ସିନ୍ଧୁକାରମାନେ ଧେମାଳକର ଦେଇ ପଥକର ଦୁଇବୟରେ ଅର୍ଥକୁ ପ୍ରଥମଦ୍ୱୟ ଅକ୍ଷୁ ବର ମାର ଜା ୧ ରଜେ ଓ
ଦୂଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ ଅପ୍ରେଳମାର ତା ୫ ରଜେ କମ୍ପିଦାରମାନଙ୍କୁ ଅପ୍ରୟୁ କରିବେ । ପଥକର ସନ ଅକ୍ଷୁ ବର ମାର ତା ୧ ରଜେ ବିଜମ୍ପର ମାର
ତା ୧୦ କିମି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ ଓ ପ୍ରଥମଦ୍ୱୟ । ତା ୧ ଅକ୍ଷୁ ବର ମାର କଣାରମାର ପାଞ୍ଚ ବିଜମ୍ପର ମାର

ପ୍ରଦାନ ଥାଇବ ସଥଳର ପ୍ରତିକାରେ ଏବେଇମ ଲେଖାଏ ଯେ ହୁଏ ହୋଇଥାଏ ତହିଁ ମୟନ୍ ରୂପର ଜାହାର ଦେବ ଜଙ୍ଗା ଉପରେ
ପ୍ରତିକାରେ ଅଧିକ କେଣ୍ଠାଏ କମିଶାରକୁ ଦେବ ଓ ବାଜା ଅଧିକାର ଜମିଥାର ଅଧିକା ଦାରୁ ମନାଧା ଭଷରେ ଦେବ ହେଉଳ ଭାବିରଥାର ଡେନ୍‌ରୁକ୍ଷ ସିକିମିଶାରମାନେ ଦୂରୀ ଏବେଇମ ଲେଖାଏ ଦେବେ ଯେହିଁ ସିକିମିଶାରଙ୍କର ତହିଁ କମା ହକରକୁ ପ୍ରିୟ ବୋର କୋଟିର ଲାଲ୍ ହୋଇ-
ଅଛି ଦେମାନ୍ଦ ଏହିପରାକରରେ ବର ହୃଦୟକ କରି ଦେବେ କି ତହିଁ କମା ଭଷରେ ପ୍ରତିକାରେ ପରିଷାର ଲେଖାଏ ଯେତେ ହେବ କହୁଁ ମୟନ୍ ରୂପ
କମିଶାରକୁ ହେବା ଜଙ୍ଗା ଉପରେ ପ୍ରତିକାରେ ଅଧିକ ଲେଖାଏ ବାହୁ ହେବ ବାହୁ କମିଶାରକୁ ହେବେ ଯଥ—

ଏବେ ସମେର ଅର୍ଥ ହୋଇଥିବା ଉପରି କଲା

45

ଏହୁଲେ ୮୦ ପରିମାଣ ୫୦ ଅଥବା ଅର୍ଧକୁ ୨୫ ଧରିବା ବାବ ଯାଇ ବାବୀ ୫୦ ପରିମାଣ (୫୦୨୫୫) କରିପାରିବୁ ତଥାପି ଏ ବିଦିମେ ଶିଖର କୋଠଥିଲେ ୮୦ ପରିମାଣ ଅର୍ଧକୁ ୨୫ । କରିପାରିବୁ ଦିଅଯାନ୍ତା । ସିମିଥାରମାଙ୍କେ ରୁଷଗଠାର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରକାରେ ଅଥବା ଲେଣ୍ଡାର ରୁଷକ କରିବେ ଏ ବାଜା ଅଥବା ମନ୍ଦିରାର ଦେବେ ସଥି—

ବିଜ୍ଞାନାବସାଧାରଣ ଏମାତ୍ରାକିମ୍ବାକି

ପ୍ରକାଶନ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ/୧

ଏହି ଶୁଦ୍ଧ ଆନନ୍ଦରେ କମୀତାର ଉପରିବଳାର କର ଅବସ୍ଥ ବରୁ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରେସ୍ ।

ଯେଉଁ ସବୁମିଳି ଜଳଣା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ତଥାରୁ କମାନନ୍ଦ ହଜାରର ହୋଇ ନାହିଁ ସେ ନିର୍ଭେଦିତାରମାନେ ଜଳଣା ଉପରେ ଦେବଳ ଅଧିକାର ଲେଖାଏ ଦେବେ । ବିଦେଶୀକୃତରେ ବାହାର ହୋଇଥିବା ଲୁଧିଗୁଡ଼ କଟିର ମାନିବମାନେ ଜମିପାରକୁ କର ନ ଦେଇ ଦେବ ଏକ ପରିଷା ଦରରେ କର ମରିବାରରେ ଦାଗଳ କରିବେ ଓ ଦେମାନ୍ଦ ଉପର ଲଗୁଇଥିରେ ଉତ୍ସର୍ଜନାର କାଳରେ ଅଧିକାର ଲେଖାଏ ଉପର କରିବେ ଦାଗା ଅପଣା ଲାକୁର ଦେବେ । ବାହାର ଲୁଧିଗୁଡ଼ିଦାର ଓ ଜମିପାରମାନେ ଯେତେ ବ୍ୟାବ୍ରତ ପରାରରେ ଦାଗଳ ଦେବବେ କରୁଥିବ ପୃଥିବୀ ନୋଟିଏ ଦେମାନ୍ଦକାଳର ପଠାଯାଇଥିଲା ।

କୁ ୨୦ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଅରମ୍ଭ ହେଉ ଏହି ପରିବାର ।

J. F. STEVENS.

Digitized by srujanika@gmail.com

ବ୍ୟାକ୍ ପାଇଁ

ସାପ୍ତିହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୩୮

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଅକ୍ଷେତ୍ର ସହାଯ୍ୟମନ୍ୟନୀ । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପାଲିତାନ୍ତ୍ରିକ ସାଲାମିକାର

{ ଅଗ୍ରିନ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ଦର୍ଶାନ୍ୟେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ତ୍ତନ୍ୟ ୪୭
ମଧ୍ୟବଳୀ ପାଇଁ କାହାରାମୁଲ୍ୟ ୩୫୨ }

ଦେବାୟୁ ସିକ୍ତି ସର୍ବଦଶେ ଗରୁଣ ହେ-
ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ମାନସ ରଜନ୍ତ୍ର ଜାହାନ୍ତ୍ର
ସମସ୍ତ ଲିଧନ ପରିଧାଳନ କରିବାକୁ ହେବ
ସୁବିଷମର ଶ୍ରୀଏ ଶବ୍ଦମେଣ୍ଟ ସରକୁଳିଧୂର
ପ୍ରକୃତ ଦମିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାର ପ୍ରାଣ ହୋଇଥିବାର
ହୁଏ ଅନ୍ତବାବ ଆଚାରରୁ ପଦିକାରେ ସବାନ
ଲୁ ଯେଉଁମାନେ କରୁ ବର୍ମର ପ୍ରାଣ ଅଛନ୍ତି
ଯମାନେ କିନ୍ତୁ ଲିଧନମାନ ପରିଧାଳନ କରି-
ବ ଏ ଯାହାଙ୍କର ଜନଶକ୍ତି ସରକୁଳିଧୂର
କାହାହେବ ଯେମାନେ ଦମିଶ୍ଵରବାହେବଙ୍କ
ରେ ପ୍ରାଣିକ କଲେ ପ୍ରାଣ ହୋଇବାରିବେ ।

ବନ୍ଦରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗଜିପ୍ରାହରେ ବୃକ୍ଷ
ମତଥୁବାର ମୂଳଦର୍ଶନଙ୍କର ଜଣାୟାଏ
ଯୋରେ ଜୟ ନୃତ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । କଷିତ୍ରୀ-
ଉତ୍ତାରୁ ପ୍ରାୟ ବା ୩ । ୫ ନ ବୃକ୍ଷ ବନ୍ଦ
ଥାରଥନ । ବନ୍ଦମରେ ମୋଦସଲରେ
ଆଶ ବଜ୍ରତ ବୃକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା ବିନ୍ଦ ଜଳ
ଦିବାରତାର ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ବୃକ୍ଷ ଦେଇ
ଛ । ବହାୟୁବ ବିଅଳାର ଉତ୍ତାର ହେଲା
ନୁ ସାରଥ ପରମରେ ଆକାଶ ପ୍ରଭୁର ବୃକ୍ଷ
ଯାଇକାହୁ । ଯେତୁ ପରାମ ନେଇଥାଏ
ପରେ କଥା ବୃକ୍ଷ ହେବାର ବିଲକ୍ଷଣ ସମ୍ଭାବ
କିମ୍ବା ଯେବେ କିମ୍ବା ବଢ଼ି କି କୁଆର
କବେ ବିଅଳାଧିକର ଯୁଦ୍ଧରୂପରେ ହସ୍ତବଜ
୧୨ ସମ୍ପର୍କ ଏହିଜୀବ ଅନ୍ତମାକ୍ଷମ କରିଥିଲା ।

ଶ୍ରୀସ୍ବର୍ଗ ବିମ୍ବ ସାହେବ ଏମନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧମୋ
ଗରେ କଟକରୁ ଅସିଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହଠାରେ
ଜାହାଙ୍କର ଉନ୍ନତ ହେବ ଅର ବାଜେଗୁରବ
ଫେରିବେ ନାହିଁ । ଅମ୍ବୋମାରେ ଅବଗ୍ରହ
ହେଲୁମେ ଗଚ୍ଛମୁଖେୟ ଏହାଙ୍କୁ କଟକର କ
ରେକ୍ଟର ଶିଥିଲୁ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି କେବଳ ଗୁବନମ୍ବ
ମାନେବଙ୍କ ପ୍ରକାଶମନ୍ତ ଫର୍ମିଲୁ ଏହିଟି
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ହୋଇଥିବେ ଓ ଶୈତାନଙ୍କ ଶ୍ରୀସ୍ବର୍ଗ
କୁବିନ୍ଦୁମ୍ବ ମାନେବ ବର୍ତ୍ତମାନପ୍ରାଣ ଏହାଟିଙ୍କ ଦିନେ
କୁଟର ରହିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ କଲେଜ୍‌ରୁରୁ
ପ୍ରଥାନ କର୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଶ୍ରୀସ୍ବର୍ଗ ବିମ୍ବ ସାହେବ
ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ଅଜବତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ମେ କରେଇଲୁଛନ୍ତି
ହେଲେଣି । ଦୂର ମହିନ୍ମାସ କର୍ମ ଅର ସହଜ
ଓ ଚକ୍ରଲଙ୍ଘେ ନିବାସ କରିବାର ଦେଖି ଜେ-
ବେ ଏହାମର କୁବି କୋର୍ମିକଷଣାର ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଦାତୁମରେ ଏ ନାତାମୟ କମି
ନିଜାଗ କରିବାକୁ ଶାଖା ଆପନ୍ତି ।

ବାଲେଷ୍ଟର ସମାଦିବାହକା ଧରିଥିଲୁଗ୍ନ ଦେ
ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନର ଉଚ୍ଚବଳ୍ୟ ଲର ଦେତାମୁଖର ପଦ
ଜମକେ କଥେ ପାତା ମନୋଲାଙ୍କ ଦୋଷାତହନ୍ତି
ଏ ଲେଖନ କହିର ପ୍ରତିବାଦ କର କର୍ତ୍ତ୍ଵପଦକ୍ଷମ
ବାବୁ ଉମାପ୍ରଧାନ ବେଳୁ ଉଚ୍ଚ ଧରରେ ବିସ୍ମୟକ
କରିଦାକୁ ଅନୁଶେଷ ଦରାଥିଲାନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ
ଏଥରେ ଯଶୁର୍ମଧେ ଶୀତି ଅଛି ପାତାଙ୍କ
ଏଥିର ର୍ଧେରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସମ୍ମରଣ

ନୁହିଲ ଏକଥା ଗର୍ବ୍ରୀମେଘୁ ସୁନ୍ଦରୀଜୀବୀକାଳ
ବରିଥିବା ପ୍ରତିଷେ ଗର୍ବ୍ରୀମେଘୁ କର୍ମଶିଳମାନେ
ଜହାର ବିଅଣତାରେ କନ୍ଧବାକୁ ଲେମନ୍ କରି
ସାହସ କରିଲ ଅମ୍ବେମାନେ କହ କୁହ ପାର
ନାହିଁ । ସେମାନେ ବି ଗର୍ବ୍ରୀମେଘୁଙ୍କ କିମ୍ବମ-
କର୍ତ୍ତାଙ୍କାର ଅଧିନାକୁ ଅସ୍ତ୍ରକ ହୁମାହ ଜୀବ
ଦିନକୁ କା ଅଧିନାନେବରୁ ମାନ୍ଦିଯାଏଁର ଚି-
ଷ୍ଟକ କଥା ଜାହୁ । ଅକଣା ହୁଅନ୍ତି ? ଉମାପ୍ର-
ଗାନ୍ଧି ବାବୁଙ୍କ ସେବେ କୌଣସି ବାରିବର ଦିନ୍କ
ପଦ ଦେବାର ଅବିହିତ ହୁଅର ଜେବେ ଅଜ୍ଞ୍ୟ
ଦିଷ୍ଟମୁକୁ ଲୋକ ଜୋକ ଆହୁନ୍ତ କପୁମ ଦିନିବ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ କହ ଦେଖାଯାଇ
ନାହୁ । ଫଳରଃ ଉମାପ୍ରଗାନ୍ଧ ଦାନ୍ ସେପୁଲେ
ବାଲେଶ୍ଵରବିଜ୍ଞାର ମନୋନାନ୍ ହୋଇଥା-
ନି ଏହ ତାହାଙ୍କପାଇଁ ଶିଷ୍ଟାକାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମ-
ତ୍ୟେ କହାନ୍ ଦେବାର ବୋଲିଯାଏ ତେବେ
ତାହାଙ୍କୁ ଦେବାର ଦେବୁ ଦିନମାନ ଦେଖାଯାଇ
ନାହୁ ବିଶେଷରେ ଦେଖାନ ରିଷାତମିଶ୍ର ଏହାଙ୍କୁ
ଦିଷ୍ଟମୁକୁ କରିବାର ପ୍ରୟୋବ କରିଥିଲେ ଓ ସେ
କମିଶିର ମନ୍ଦିରର ପ୍ରାୟମୁକୁ କମ୍ପ୍ସ ବାହେବ
ଥିଲେ । ଏତେକାର ସମ୍ମ ଯାହାକୁ କର୍ମଶିଳ ଜ୍ଞାନ
କଲେ ସେ ସେ ହାହୁବ କର୍ମ ନ ପାଇବି ଏକୁର
ସୁର୍ବି ଆସିବାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଅଛିରି ଅଛିରି ଏହିର ।

ଗନ୍ଧାମପୁଦେଶ୍ୱର 'କୌଣସି ଭାଲୁଳ ଦେଖ-
ପୁତେଥା' ଭାଇ ମାନ୍ଦରରେ ଜଣେ ଯଦ୍ଯପେଇବା

ଲେଖିଥାଇଲୁ କି ସେ ଅନ୍ତରର ଡେପ୍ଯୁ ଜମି-
ଦୀରମାନେ କମା ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅପଣା
କରମ୍ବଣ୍ଣ ସମ୍ପଦ ନିୟମ ବନ୍ଦବାଜୁ ଜାହାଙ୍ଗପୁର
ଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରକାଶ ଉଚ୍ଚଧୂଳର କଞ୍ଚ ଉଷ୍ଣତାହେଉ
ଅଛି । ସେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ କି ଜନିଦୀରମାନେ
ବାହୁଁ କି ଜେଲକାମାନଙ୍କୁ ଯାକରୁ ବିଷୟରେ
କ୍ଷମତାର୍ଥି ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଡେପ୍ଯୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଦୟା କରିବା ସ୍ଵର୍ଗାଧ୍ୟ ପ୍ରମେଶରେ କେହି
ନାହାନ୍ତି କି ? ବିଷୟର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଅମ୍ବେନ୍଱ାନେ
ଅନୁମୋଦ ବର୍ତ୍ତ ଯେ ପଥପ୍ରେରକଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗର
ମହୋମୋହ ପୂର୍ବକ ଅଯୋଜନା କରିବେ ।
ସଜ୍ଜାନିତାରେ ସ୍ଵର୍ଗା କର ଡେପ୍ଯୁର ଏକାନ୍ତର
ଅମଲର ହୋଇଥାଏ ଓ ବରିକ ମଧ୍ୟ ଜହାନର
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ବାହୁଁ । ଯେବେ ଉତ୍କଳପୂର୍ବ
ମାନେ ସ୍ଵର୍ଗମାଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଶର ବିଦେଶୀର୍ଥ
ଲୋକଙ୍କୁ ଲୋଡ଼ିବେ ତେବେ ଜାହାଙ୍ଗପୁର
ସଦେମର ଭିତର ହେବାର ତେଣିକି ଥାହୁ କରି
ଡେପ୍ଯୁଙ୍କର ପୂର୍ବକର ଧୀମା ରହିବୁ ନାହୁଁ ।
ତେବେ କନିଦୀରମାନେ ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇନ୍ତି
ଯେ ଡେପ୍ଯୁମାନେ ଭେଟେ ଉପରୁକୁ ହେଉ
ନାହାନ୍ତି ବୋର ସେମାନେ ବିଦେଶୀନିତର
ଆହାୟ କେଉଁଥିବାକୁ । ମାତ୍ର ଜାହାଙ୍ଗ ବିବେ-
କମା କରିବାର ଉଚିତ ଯେ ଏଥରେ ସୁରା ହେ-
ମାରେ ଦୋଷି ଥୁକ୍ତ । ଅପଣା ପୂର୍ବ ବିଜ୍ଞାନ
ଜୀବ ବର କିବ ପରବୁ ଅଧିକାର୍ଥ କରିବାକୁ
ମୁଖ ଧାର ? ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଧରିଯାଇବା
ଅବଶ୍ୟ ଯେବେ ତେଣ୍ଟା କରିବେ ଡେପ୍ଯୁମାନେ
ଆବଶ୍ୟ ଶିଶ୍ଯାପାଇ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେବେ । ଯେ-
ବେ ଜାମା ନ କରିବେ ତେବେ ଜାହାଙ୍ଗନାନ୍ତି
ସେହିମାନେ ଅଥବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଜାମାଙ୍କୁ ଲାଭ
କରି ଦେଇ ଅଳଗା ହୋଇ ବସନ୍ତ ତେବେ
ଜାହାଙ୍ଗ ଅପଣାରାହାର ଯଥାର୍ଥ ପରିତମ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

କର୍ମଧାରୀଙ୍କ ନାମ ।

କବି ମାସ ଜା ୧୯ ରଜରେ ମାତ୍ରକର
ନେପୁରକେଣ୍ଟ ମବର୍ତ୍ତିର ସାହେବ ପାଠ୍ୟାଳୟର
ଶିକ୍ଷକ ପ୍ରତ୍ୟେ ସକାରେ କର୍ମଚାଲ୍ୟରୁ ପ୍ରାପ୍ତନ
ବିଷୟରେ ଏକ ଉଚ୍ଚାରଣପତ୍ର ଦେଖି ଘଟେ-
ତରେ ପ୍ରଥମ ବରାଥରନ୍ତି । ଅଛୁଟ କଣାଯାଏ
ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସମ୍ପ୍ର କର୍ମଚାଲ୍ୟରୁ ଅଛି
ଓ ସେ କିମ୍ବାରେ ସେ ମରୁର କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା
କିଞ୍ଚିତାଙ୍କୁ ଭାବୁର ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ

ବର୍ତ୍ତମାନ କଲ୍ପପ୍ରଦେଶରେ କୁଣ୍ଡଳୀମ ଅନ୍ଧବ
ବ୍ୟସର ଏହି ଗୋ ୨୩ ମା ଅଛି କିମ୍ବା
ମୋଟ ଗୋ ୨୭ ମା ଜମ୍ବୁଲମ୍ବୁଳ ଅଛି । ଏ-
ତୁ ଉଠି ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଗୋ ୨୩ ମା ପ୍ରଥମ
ଶ୍ରେଣୀ, ଗୋ ୨୬ ମା ଦୂଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀ ଏହି
ଗୋ ୧୯ ମା ଚାପୁମ୍ବ ଶ୍ରେଣୀ ମୋଟ ଗୋ ୪୫ ଟା
ମୁଲୁ ପ୍ରାଚିକ ହେବ ଓ ଅଛି କେତୋଟି ମୁଲକୁ
ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଦିଅବିବ । ତେଣା ପ୍ରଦେଶରେ କାନ୍ତି-
କର୍ମ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ଏହି ଧୂର୍ବ ଓ
ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖିବ ତୃତୀୟ
ଶ୍ରେଣୀର ମୁଲ ଦସିବ । ସଥମ ଶ୍ରେଣୀର
ମୁଲର ପ୍ରଧାନ ପିଷ୍ଟକଙ୍କ ଦେଇନ ଟ୍ୟୁନ୍ଡାର
ଟ୍ୟୁନ୍ଡାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ ଏଥରୁ ବୋଥ
ହୃଦୟରେ ବ୍ୟେକ ଜମ୍ବୁଲମ୍ବୁଳର ସ୍ପର୍ଶଶ୍ରେ-
ଣେଷ ପ୍ରାଚୀବାବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ଦେଇନ ପା-
ରିଅଛନ୍ତି ତାହାହ ଥାଇବେ । ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର
ମୁଲ ଧୀର୍ଘ ଜଳନିର୍ମିତ ବ୍ୟୁମର୍ଦ୍ଦିଶ ମନ୍ତ୍ରର ହୋଇ
ଅଛି ସଥା—

ପ୍ରଥାନ୍ତରେଷକ	ଟ ୫୦୯
ଦୁଲ୍ହବୀଷକ	ଟ ୨୦୯
ଶ୍ରୀକୃତି	ଟ ୮୦୯
ଅଳ୍ୟକୁଣ୍ଡ	ଟ ୧୫୯

ଦୟା ପ୍ରଦେଶର ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟ ସନ୍ଧାନ
ଜଳନିଷିତତାରେ କାର୍ଯ୍ୟକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଯଥା—
୧୯ ଡରୋର ୧୦୮ ହୁଲିକ ୫୫,୫୦୦
୩୩ „ ୧୫୮ „ ୫୭୦,୫୦୦
୩୪ „ ୧୪୫ „ ୨୨୯,୨୧୦

ଲେଖନେଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଅଳ୍ପ କରିଥିଲୁ
ଯେ କେବଳ ଦେଶୀୟ ବାଧାରେ ଏ ଫଦ୍ଦୁଆର-
ସମାଜରେ ବିଶ୍ଵା ହଥିବିବ ଯଥା, ବରଳାରେ
ବରଳା, ଛେଗାରେ ତୋଥ, ବେହାରରେ
ବନୀ ଏକ ଅଧାରରେ ଆସାମୀଙ୍କୁ ।

ବୁଝ କଷ୍ଟପୁରେ ଜାଗରେତୁର ସାହେବ
ପ୍ରପ୍ରାଦ ବନ୍ଧୁମଳେ ତ ଯେଉଁ ମାନେ ପିଲାତା
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ହୋଇ ନମାନାମ ପଢାଇଲ
ମୂରେ ପାଠ କରିବେ ସେମାନଙ୍କ ମାନିବ
୫ ୭ ଦ୍ଵାର ଅଜାହକ ଦର୍ତ୍ତି ପ୍ରକଟିତ ପୁଲର
ନିବାନେଜରକ ଲିପ୍ତମାନୁଶାରେ ଦିନପରିବ ଓ
ପ୍ରଥମ ପ୍ରଦମାନ ଉତ୍ତାମ ଭଲ ପଥାର ଦେଇଲେ

ଅରୁ ଏକଟିକା ଅସ୍ତ୍ରା ପ୍ରତିମାରରେ ଦିଆଯିବା
ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ କୁରି ଠା କାରୁ ଅସ୍ତ୍ରକ ହେବ
ମାତ୍ର ମାତ୍ର ଲେଖୁଣ୍ଡିଲେଖୁ ବବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ
ରିଷତଙ୍କ ସବାଗେ ପୁଅମ ଚିତ୍ରମାର ହାର
ଠା କା ବୁଝି କିମ୍ବୟ କର ଆଜ ସବୁ ପ୍ରତାକ
ବାହାର ବଜାଏଗନ୍ତୁ । ତାଙ୍କରେକ୍ଷର ସାହେବ
ଧର୍ମଶାର ସ୍ଥାନମାନ ଥାର୍ଥ ଦିଇବେ ଓ ଛା-
ମାମ ଅନୁଭବେ ଧର୍ମା ହୋଇ ଭାବେ
ଉତୀର୍ଣ୍ଣ ଦେଉଥିବା ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ରେ ମୋଜନଭାବରେ
ଯାଇବେ ।

ଲେଖିବାରୁ କବିତାରେ ଏମନ୍ତ ମାନସ
ବି ଯେଉଁ ମାନେ ଉଚିତରେଣୀର ଯୋଗୁଳାପଦ
ପାଇବେ କେମାନେ ଯେଉଁ ମାଠମାରୁର ତିକ୍ରି
ହେବେ କହି ସକାମେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଦାନର
ପରମାଣ କିଛି କବିତା ଶୀଘ୍ର ଜନବିନ୍ଦୁ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବରବେ ।

ଆବେଳକ ମାଲିଖ

ସାଠମାନେ ତାଣ୍ଡର ଯେ କେବେଳ ଦର୍ଶନ
ହେବ ଗନ୍ଧିମେଳ ପ୍ରତ୍ୟେବଚଲରେ କେବେଳ
ବୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ କିନ୍ତୁ ଦେବ ତାଙ୍କ ବାହାକ
ଅବେଳିକବ ମାହିତେ ଏ ପଦରେ କିମ୍ବାକୁ କର
ଥିଲେ । ଏହି କରିବାରେ ପ୍ରକାଶନକୁ ର
ଖନ୍ତି ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରେସିମାନେ ସମ୍ବଲ ଦେଇ
ଥିଲେ ସେମାନେ ଦେବଳ ମାତ୍ରକ ବାର୍ଯ୍ୟରେ
ବାହାକ ବନ୍ଦିଥିଲେ ଏମନ୍ତ ମୁହଁର ଗନ୍ଧିମେଳ
ତାଙ୍କ ଜନ୍ମଧା ବିବାହବାରେ ସେମାନେ
କହିଲୁ ଉପସନ୍ତ ହେବାପୀର ସମ୍ବଲପଣେ
ତେଣୁ କରିବାଗୁଣ ଅପରାଧ ଜନିବ ଶାରକ
ବନ୍ଦିଥିଲେ ଏବଂ ଅପରାଧର ତାଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ହେଉ ଯାଏ ତାଙ୍କ କାମ କରିବା ଆଗରେ
ଭାବିତ ମାର୍ଗକୁ ଅବଳମ୍ବନ କରୁଥିଲେ । ଏ
ଦିନପଟି ଅନ୍ତମାନକର କର୍ତ୍ତମାର ନେପତ୍ରକୁ
କବର୍ତ୍ତରେଲୁ ଦନ୍ତୋଷକଳନ ବୋଧ ହେଲା
ନାହିଁ । ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଏଥରେ ଅଜ୍ଞାନ
ଦେବକର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବିବାହବା ହେଲା ଏହି
ଦେବଳ ଉଚିତରେ ଏହା ଅବହ ରହିବାର
ଏବଂ ଆଶିର୍ବାଦକର ମନ୍ତ୍ରବର୍ତ୍ତରେ ଯାଏ ।
ଦିନେରେ ଲେଖିବାର ଗନ୍ଧିରଙ୍କ ମନରେ
ଏହା ମଝ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିବ ଯେ ଉଚିତରେ
ମୋତ ମୋଦିବଲରେ ଯାଏ ଏମଣ୍ଡେ କମିକର
ଏ ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ଦୂଆପରିକାଣ ପ୍ରକାଶିତର
ଏହାକୁ ସମାଜ ଦେବରେ ପ୍ରକାଶିତ କାହିଁ

ମନ୍ତ୍ରକାଳ ହେବାର ବସ୍ତୁକାଳ ନାହିଁ । ମାନ୍ଦିବର
ବାମୁଲସାହେବଙ୍କ ଗାସରର ଘୋଷ ବିସ୍ତର
ସନ୍ଦେହ ଜାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେ ଯେ ପ୍ରଚାର ହତ
କରିବାକୁ ରିତାନ୍ତ ବ୍ୟଥ ଏହା ଅବସ୍ଥ ସ୍ଵାକାର
କରିବାକୁ ହେବ । ଜାହାଜର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର
ଅଭିଭୂତ ସନ୍ଦେହ ଜାହିଁ କିନ୍ତୁ ଦେଖ କାଳ
ପାଇ ଦିବେଦିନା ନ କର ଅଛ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖରେ
ଲୋକଙ୍କର ଭଲ କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବାର
ଜାହାଜର ବିଶେଷ ପ୍ରତ୍ୟୋଦେଶମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ମନ୍ତ୍ର ହୋଇ ଯାଏ । ଅବେଳିକାଳ ମାଛକ୍ଷେତ୍ର
ଶୟକ୍ତ ଦେଖାର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଏହିମୁଖେ ନଷ୍ଟ
ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । ଅଧିଶାର ଉଚ୍ଚ ଚନ୍ଦ୍ରମା-
ନୂପୁରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ ସେ
କିମ୍ବା ହାତମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା ଦେଲେ ଯେ
ଦେବଳ ଉଚ୍ଚମେଣ୍ଡର ଲୋକର ଏ ପ୍ରଚାର
କରିବିଲୁ କିମ୍ବା କ କର ମାନ୍ଦିବାଜ ଫଳର
ଏ ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରଚାଳିକୁ ଏ ପଦରେ କିମ୍ବା କରି-
ବେ ମାତ୍ର ଏହିକାର ଲୋକ ମୁଖ୍ୟ କି ନିଷିଦ୍ଧ
ଜାହା ଥରେ ସୁଦା କିନ୍ତୁ କାଳରେ ନାହିଁ । ଯେ
ବ୍ୟକ୍ତି ସଂଘରକୁ ଦୁଇ ଜୀବତର ସବ୍ୟା ରମ-
ବର୍ତ୍ତ ଚିନ୍ତାରେ ମନ୍ତ୍ର ଥାଏ ସେହି ଲୋକ ସିଲା
ମାନ୍ଦିବାଜ ଫଳର ବୋଲିବିଲେ ମାତ୍ର ଦେଖର
ଲୋକ ବି ଉପର୍ଯ୍ୟ ହୁତ ଅବେଳିକରିଲୁଗେ
ମାଛକ୍ଷେତ୍ରର କର୍ମ କରିବ । ଦେଖର ଲୋକ
କରିବିଲୁଗେ ମିଳିବ ଅବା କେମନ୍ତେ କାରୁଣ୍ୟ
ସେମାନେ ଦେବଳ କନ୍ଦରେ କରି ଉପର୍ଯ୍ୟ
କରିବ । ଯେବେ ମଠାଳ ଦୟା ମୁହଁ କେଷ-
ଦିକୁ ମାନ୍ଦିବାଜ ଫଳର ଭୁବାଯାଏ ତେବେ
ଜାହାଙ୍କାଳାର ଗଦିର୍ଭମେଣ୍ଡର ଅଗା ହୁଣ୍ଡି
ହେବାର ନୁହଇ କାରୁଣ୍ୟ ଏହାକ ମନ୍ତ୍ରରେ
ପ୍ରକାଶ ଥାଏ ଅଛ କରିବ । ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରଜା ଯେ
ବାଧାକୁ ବୋଲିବିବ ଏହା ମନ୍ତ୍ର ମୁଖ୍ୟାର
ନାହିଁ । ଯାହାର ବିଶ୍ୱାସ କର ଅଛ ସେହି
ତଥେ ପ୍ରଜା ଦିନ୍ତୁ ଗ୍ରାମର ଅବସର୍ପି ପ୍ରଜାକର
ପ୍ରକାଶ ସର୍ବପ କୌଣସି ପ୍ରଜା ଧୂହାର ଅମ୍ବା-
ନିନ୍ଦା କଣା ନାହିଁ । ଯେବେ କୌଣସି ଗ୍ରାମରେ
ବେଳେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରଜା ଥାଏ ବି ଯାହାକୁ ଅବସର୍ପି
ପ୍ରଜା ମାନ୍ଦିବାଜ ଓ ଏ ଯାହା କହଇ
ଜାହା ମାନ୍ଦିବାଜ ଭେବେ ସେ ଲୋକକୁ ପ୍ରଜା
ପ୍ରତିନିଧି ଦେଖିଯାଇ ପାରେ । କିନ୍ତୁ ସେମର
ଦେବ କାହିଁ ? ସତ୍ୟ ମାନ୍ଦିବାଜ ଫଳର ଓ
ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରଜା ଅବେଳିକର ମାଛକ୍ଷେତ୍ର । ସକର
ଉପସ୍ଥିତ ମାତ୍ର ହେଲେବେହି ମେଘର ଲୋକ
ମୁଖ୍ୟରେ ହୁଣ୍ଡିଲା ।

ଏହିପଥାର ଅସଂଯୋଗ ହେଉ ଅନେକ
ଲୋ ହାତମାନେ ଅବେଳିଛିଲାମାଟୁଁ ପଦ
ପାଇଁ ଲୋକ ସଜାନ କର ନ ପାଇବାର ଗଛଟୁଁ
ମେଣ୍ଡୁକୁ ଲେଖିଲେ ଯେ ଏ ଦେଶରେ ଦିଲା-
ଦିଲ ବିସ୍ତର ଧିବାର ମେମାନେ ସହଜରେ
ଲୋକ ନିୟମିତ କର ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଲେଣ୍ଡଟ-
ନେଗ୍ଗୁ ବରତୀର ଏସୁକୁ ମାଳିଲେହେଁ ପୁନ୍ନ-
ପାଇ ଏହି କର୍ଣ୍ଣାରଣ ପଦହୁନ୍ତି କି ଯାହା
ଚଲିଗଲାସ ଗାତ୍ର ଉପର କିମ୍ବକତା ଗଢ଼ିରେ
ପ୍ରକାରିର ହୋଇ ଆହୁ ଜଳହାତମଙ୍କୁ ପ୍ରତିକର୍ଷ
ପ୍ରକା ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ବାହାର ଦରମା ବାରଣୀ
ଅନୁଶେଷ କରିଥିଲୁନ୍ତି । ସେ ଶୀଘ୍ରର ବରି-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ବିଲଭରେ ସୁନ୍ଦା ଶାନ୍ତିଦୀର୍ଘ ଭାବ
ହେଉଥିଲୁ ଅବେଳିଛି ମାଲିଷ୍ଟୁଟ୍ରର ନିୟମ
ପଦଳ ହୋଇ ଥାହଁ । କିନ୍ତୁ ସେ କିମ୍ବକ ନିୟମ-
ମରେ ଏଠାରେ ମାଲିଷ୍ଟୁଟ୍ ବିସ୍ତର କରିବାରୁ
ମାନ୍ସ ଜ ବରନ୍ତି ଏଠାକାର ମାଲିଷ୍ଟୁଟ୍ ଏକ-
ପ୍ରକାର ଉତ୍ତରପୁରୀ ପଞ୍ଚମୀତ ହେବେ ତ ଯେଉଁ-
ମାନେ ସବଳ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକର ପ୍ରତିକର୍ଷପ୍ରଦେଶ
ଜୀବି ହେବେ ଭାବାଙ୍କର ଏହି କାଳୀ । ମାତ୍ର ଅ-
ମ୍ରେମନ୍ଦିରେ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ଏ ଅମା ଦେଶର ବର୍ତ୍ତ-
ମାନାବିଶ୍ୱାରେ ସଫଳ ହେବାର ନାହଁ ଏକବାର
ନିୟମ ହେଉଥିଲା ଯାନ ବିମେଷର ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ
ମେଲ ରହିର ନାହ୍ । ଦୃଶ୍ୟମୂଳର ଜମିହାର
ଜମିହାର ଓ ପ୍ରକା ପ୍ରକା ମଧ୍ୟରେ ନାନା ବିଷ-
ଧରେ ମହାନ୍ଦିର ଦେଖାଯାଏ । କୃଷ୍ଣମୁଖ
ନର୍ଯ୍ୟାଧି କିମ୍ବକନାରେ ଏହିଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ
ଅଥର ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ସହଜ ବସିବାରୁ ସମ୍ଭବ
ନେଇ ନାହଁ ଏ ସବୁ ଏହି ଏହି ପକାର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଥାପଭିମାନ ଯେ ସହଜରେ ଖଣ୍ଡିଲ
ହେବ ଏମନ୍ତ ଅନ୍ତମାନ୍ଦର ଥିଲୁ ନାହଁ । କାନ୍ତି-
ରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲି ଯେ ଶୁଭ ଶ୍ରେଣୀର
ଲୋକଙ୍କୁ ଏକଧରେ ବସିବାରୁ ବୁଝଇ ବୋଲି
କରେ ଉପରେ ଦୋଳ ଅଦ୍ୟାତ୍ମରେ
ଅସେବର ହେବାରୁ ଜାନାବ ଅପଭିମାନ
ନେ ଅଛନ୍ତି । କଣ୍ଠରମାନ୍ତି ଯେତେ ଦିନାନ୍ତି କି
ଜୀବାନ ହେଉ ରହାଥର ମହାଶ୍ଵର ଭାବାନଙ୍କେ
ବସିବାରୁ ଅଧିମାନ କାହିଁ ବିଶ୍ଵର
ମୋଦର ପଟ୍ଟନାୟକ ଥିଲାପତି ! ଉପରିକୁ
ତର କାହିଁ ବରଇ । ଏପକାର ଭାବ ଯେଜେ-
କାଳ ଲୋକଙ୍କର ରହିଥିଲା ଭେଦବାଳ
ଅବେଳିକାର ମାଲିଷ୍ଟୁଟ୍ରଙ୍କ କେହି ଶ୍ରାପନ
ହୁବା ଅଧିମାନ ଅଛନ୍ତି । ଏପକାର ଭାବ

ଦୟାବା କରିଛ ନୁହଇ ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳ
ବିଦ୍ୟା ଓ ସର୍ବଧାର ବିମ୍ବାର ହୋଇ କାହିଁ
ତେଜେବାଳ ଏହିପର ଶତମାନମାନ ମୋକଳ୍ପ
ମନରେ କଲବନ୍ଧର ରହିବ ସତ୍ୱଂ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ
ଲେଷ୍ଟକେଣ୍ଠ ଗବୁଣ୍ଠଙ୍କ ବଳିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପରିଣତ ହୋଇପାଇବ କାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂଗ୍ରାମ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ସମ୍ବାଦବାହିକାରୁ ଅଳଗଗ
ହେଲୁ ଯେ ବାଲେଶ୍ୱରର ଏକଟିଠି ବଳେଶ୍ୱର
ର ନାମିନ ସାହେବ ସୋଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କର
ମନୋଦାତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ‘ମେ ଅଛିଗ୍ମୟ
ପାଞ୍ଚ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର, ବିରକ୍ତଭାବ ବେଳାନ୍ତି
ଜାହା ଜାଗନ୍ନା ନାହିଁ ଓ ଜାହାଙ୍କର କରୁର
ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସମ ଆଚାର’ । ସେ ଯେ ପ୍ରକାର
ଘୟରେ କର୍ମ କରିଥିଲେ ଜହାଙ୍କର ସମ୍ବାଦ ପାଇ
ଅମ୍ବାମାନେ ଅଗ୍ରତା କହିଥିଲୁ ଯେ ଉମ୍ମିକି
ସାହେବ କଣେ ଉତ୍ସମ କରିଗଲୁ ଆଚାର ।

ଭାବୁ ପଦିବାରେ ଦେଖିଲୁଁ ଯେ ଜଣେ
କ୍ରାନ୍ତିଗଲୁ ବାଦ୍ୟ ମହିମାଛ ବିଜି ମାରିଥିବାର
ଅଛିନ୍ତି । କ୍ରାନ୍ତିର ସରଳକଟ ଗୋଟିଏ ଅଧିକ
ଜାହାଜ ଅଛି ଦ୍ୱାରାନ୍ତି ହେତୁକୁ ପଦାରେ ଯେମାନ
ନେ ଗୋଟାଇ ବିନିଲେ ଓ ସେ ପଳାଇ ପରେ
ପଢ଼ୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବା ସଙ୍ଗ ତୁରିଲେ ନାହିଁ
କ୍ରାନ୍ତିର ପରେ ପଢ଼ୁଥି ହେବେବିଦିଶା ପରେ
ମରିଗଲା । କ୍ରାନ୍ତି ନହିଁ ଭାବିବାକୁ ଚିନ୍ତା
କରିଥିଲୁ ତ ନାହିଁ ପ୍ରକାଶ ନାହିଁ ଯେବେ
କୁଛାକୁ ମହିମାଛ ଏଥର ବ୍ୟବହାର କରିବୁ
ତେବେ ବଣ୍ଟ ଉତ୍ତିକାତିର ଭାବାଙ୍କ ନାହିଁ
ଭୟ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଭାବ ନିକଟରେ
ଭାବାଙ୍କ ବ୍ୟା ବ୍ୟବହାର ଦେଖାର ନହିଁ ।

ଅଗୋରବାବୁ ସଦିକ୍ତୁଜାନ୍ମାନ୍ ଏଠାରେ
ଯେମନ୍ତ ମୋକଳୁ ମୋହର କରୁଥିଲେ ବାଜେ-
ଶୁରବେ ମଞ୍ଚ ଧେଇପର କର ଅଛନ୍ତି ଓ ସମାଜ
ବାହିକା ଭାବାଙ୍କର ଯେ ପ୍ରଫଳ କରିଅଛନ୍ତି
ତହିଁ ଏ କଲମ ଧନେର କାହିଁ । ଏଥର
ବାଜେଶୁରରେ କେତେ ଗ୍ରହଣ ମୁଖ୍ୟଧୀ
ଅଛନ୍ତି ବି କାହିଁ ଦେଖାବିବ ।

ନିବ୍ୟାଦି ଓ କିମାଳ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସତକ
ଅର୍ଥ ଉଚ୍ଛବ ଯେଉଁ ଆଗ ମେଣ୍ଡାଲ ବୁଦ୍ଧ
ମଧ୍ୟରେ ଘର୍ଷାପାତ୍ର ମେହି ଆଗରୁ ଲେଖିଗରିବା

ଯୋଗେ କରିବା ପାଇଁ ତତ୍ତ୍ଵ ସଙ୍କଳନ ମହାଶୂଣ୍ୟ
ପାଇଁ କାହାରୁ ସାହାର କରୁଥାବାକୁ
ଏଥରେ ଏ ପାଇଁ ଅର୍ତ୍ତ ଦେବାରୁ କ୍ଷିମେଟ୍
ହୋଇଥାଲି ଓ ଅବସିଞ୍ଚି ତଳା କବର୍ମିନେଗା
ଦେବେ । ଏ ଗ୍ରହମାଜେ ଅପରା ଗ୍ରହ୍ୟ
ଶୈଖ୍ରବ ସହାରେ ଏତେକାଳୀ ବ୍ୟୟ କରିଥାଇଛି । ଏଠାର ଗ୍ରହମାଜେ ଅପରା ଏଲାକାରୁ
ଯବା ଅସିବା ପ୍ରାଇ ଗେଡ଼ି ଏଲେଜ୍‌ଏ ସାମନ୍‌
ସତକ ପୁଣୀ କରିବାରୁ ଉପର୍ଯ୍ୟୋଗୀ ହେଉ
ନାହାର ।

ଭାବୁର କିମ୍ବା କାଳଗନ୍ଧ ମୁହାମରେ ବାହୁ-
ଦ ବଥମାଥ ସମୟରେ ମେରୁମାକେ ରଥ
ଜଳେ ମସଧରିବେ କାହାକର ଅଖୀର ତେ
ପ୍ରତିଶାନର ବାହିକୁ ବିଶେ ପ୍ରସରିମାନ୍ତ
ଠାକୁରଙ୍କ ଟୁମିନେ ଲେଖୁଣେବା କବିତାରକ
ଅନୁଶେଷନମେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଦାନ କର
ଅଛି ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବିଶ୍ୱାସର କାଳା ବିଲୁରେ ଛଂଗି
ମରେ ଯେ ବନ୍ଧୁ ଶୀର୍ଷ ଦିଅଇ କାହାକୁ କବନ୍ଧି-
ମେଷ୍ଟ ତୁରୁଥଣା ଲେଖାଏ ପାପଚାରୀଙ୍କ ଦିଅ-
ଛି । ଏ କିମ୍ବା ମର ଫଳାଫଳ କାରିବା ପାଇଁ
ବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଉତ୍ତର କଲେତ୍ରରଙ୍ଗଠାର
ପିପୋର୍ଟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦରଥିଲୁଛି । ଶୀର୍ଷ ଦେଇ-
କାରେ କି କାହିଁ ଥାଏ ?

ଭାଗଶ୍ରୀ ସହମୁକ୍ତରେ ଦେବଳ ଏଗାର-
କଷ ଉଠେଇବ ବଜାରପାଳା ମୁହଁର ମୁହଁ ଓ
ବିହମୁଖୀର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ବର୍ତ୍ତ ମନ୍ତ୍ରେ ବନ୍ଦା-
ମର ମୁହଁ ଗାଁ ଏ ପ୍ରାଚୀର ଯାମ ମଲମହିକାର
ଧର୍ମା ଏହି ଅଛି ଗାଁ ୧୦ ଏ ପ୍ରାଚୀର ଯାମ ମଲ-
ମନ୍ତ୍ରକା ଅଟିର । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମର ସବୁର
ମବ ଏଥିର ଉଣା ଅଟିର ।

କେବଳ ପାର୍ଶ୍ଵମେଣ୍ଡରେ ଗରୁତବର୍ଷି
ଥନ ବ୍ୟବହାର ସମେରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଦେଖାଯି
ଲେଇଲ ପଠାଇବା ବାଇ ବକ୍ତ୍ଵମେଣ୍ଡ ମହୋ-
ପତ ଉପରଙ୍ଗରୁ ଜହାରେ ଗରୁତବର୍ଷି ସମସ୍ତ
ସମ୍ବନ୍ଧମଧ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଅଧିକାରୀ ପରାମର୍ଶକୁ
ଚଢି । କବଣିମେଣ୍ଡ କି ଦୂରି ଏ ଲେଇମାନଙ୍କ
ମହୋନାମାତ୍ର କାହେ କାହିଏ କଟିଛି ଆପଣ ।

ଯାକୁରିର ତରେ ସମ୍ବଦବାଜା ହିନ୍ଦ୍ୟେ-
ଟି ଅଗ୍ରକୁ ଶାଖାବର୍ଷର ଦିନ ଉତ୍ସବରେ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି ଏ ଏ ଘରୀବ ବର୍ଷରୁ ପୂର୍ବବର୍ଷ ଜଳେ
ହୃଦୟର ଶୀଘ୍ର ଅପେକ୍ଷା କରିବା ଅପରିଧରେ
ଦୋଷୀ ହୋଇଥିଲା । ଅପେକ୍ଷାରେ କାଣ ଯେ

ଗାଁମୟତର ଦତ୍ତ ଜନ୍ମବ୍ୟଥୀ ହୋଇ ଅଞ୍ଚ-
ଳରେ ଗମ୍ଭୀର ଧାଇଥିଲେ । ଭେଦେ ଏପରି
କ୍ରମାବ୍ଲୁକ ସମ୍ମାନ ବାହୀକ ପ୍ରେରଣ ହେଉ
ଅମେମାନେ ଜାଣ କାହିଁ ।

ବାବୁ କିମୋଟି ନେଇ ମିଥଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ହେବାରୁ
ଭାରତବର୍ଷୀୟ ସବୁ ଅଛିବୁ ଗୋଟିଏଲୁ ହୋଇ
ସାଥୀରବରୁଯେ ରେହ-ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ ।
କିମୋଟିଲେ ବାବୁ ବାସୁଦରେ କିମେ ଅଛି
ଜାଗନ୍ନାନ କହିଥିଲେ ।

ଯାବନାର ପ୍ରକାଶପ୍ରୋତ୍ତ ସମେ ତାହା ତେ
ଥିଏସ ଜିମାନିଜରେ ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି ।
ହଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଟ ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ଏହା ସବୁ କର୍ତ୍ତା
ବାମୁଲମାହେବଳ ବାର୍ଷିକ ପାଲ ଅଟର କାରଣ
ସେ ଯେଉଁ ପ୍ରଶାଳାରେ ବାର୍ଷିକ ଚଳାଇ
ଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ଗ୍ରେଜ୍‌ବିଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପର-
ିବର ବିଦ୍ୟାଦ ଜାତ ହେଉଅଛି ।

କାହାଳଗ୍ରାମ କେଟିବ ତାତ୍ତ୍ଵ ଦୈଲାପନାଧ
ବସୁ ତିବିଶ୍ଵାଳୟର ବେଳିମାନଙ୍କୁ ଝଳା ମାନି-
ବାଢ଼ ଏବ ଟେଜ ଅଦ୍ୟ କଥବା ଘାଇ ପାତା
ଦେବାର କର୍ମକ୍ଷୁଣ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଗର୍ବି-
ମେଘଙ୍କ ଅଖିନରେ ମେ ଅଛି କିଞ୍ଚି ତର୍ମ ପା-
ତମେ ହାତି ।

ପ୍ରେସ୍ ପତ୍ର ।

ମହାପ୍ରସ୍ତୁ ! ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୌର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପଦରେ ଭୋଲିବା ଏବଂ
ଧୂରେ ଭୋଲିବା ସେବା ହେଲେ ସେମାନେ
ଆମା ଉତ୍ସବରେ ଉତ୍ସବ ଜୀବତର ଗୋଟିଏ
ଥାଏ ପ୍ରାଣରୂପ ତମନ୍ତେ ଶାନ୍ତି ବନ୍ତୁ ହେବୁବେ
କେହି ଅଗ୍ରମ ହିଅନ୍ତି କାହିଁ ଏ ସବାରେ
ଅସମ୍ଭବ ବଢ଼ିବେ ପ୍ରଭାବ ଦର୍ଶାବାକୁ କି
ଅସ୍ମେ ମେଳେ ସମୟରେ ସଫେରିବା ଚାଲିବେ
ଥିଲୁ ସେ ମନ୍ଦମ୍ଭରେ ଜଳଦିନାନ୍ତି ଜୀବନପାଇବା

ଅଛେବ ଲୋଭତା ମୈରଙ୍ଗ ଅଗ୍ନ ଦରଥିବୁ
ଏ ଏ ଉଷ୍ଣ ଅନେବ ଉପହାରବ ଅଣ
ଅକ୍ଷୟକ ଆପଣ ଶୁଣିବୁର ହଜାରାଧାରରେ
ପ୍ରକାଶ ଉଚ୍ଚରଳେ ଅଛେବ ଲୋଭ ଭଲ
ହେବେ ଏହି ମନ୍ଦିର ହେବ। ଏ ଉଷ୍ଣ ମୁଖୀର
ପେନାର ମାଧ୍ୟ ଠିକିଯାଗିଲେ ମାତ୍ରାକୁ ପୁଣ୍ଡର
ବିଳୁଅ ଓ ସାଧ କାନ୍ଦୁଜାର ସନ୍ଦର୍ଭ ଉଷ୍ଣ
ଆପଣର ହେବାରୁ ।

ପିଆଇବା ଅସଥ ।
ପକ୍ଷମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମତି ତୋ ୧ ଲା
ହୋଇବା ଶରୀର ମହି ତୋ ୨

ପୋଲମରାଗ	ଗୋ ୧ ଲା
ଗାଉବା ଲାହ	ଗୋ ୨
ଲେନ୍ଦୁରାତ୍ର	ବେ ୦ ୫
ସଥା ଚନ୍ଦ୍ରପତି	ବେ ୦ ୧
ଶୁଭ	ବେ ୦ ୫

ଏ ଦେବ ଏବନ କର ବାନ୍ଧି ଦେବା ଦେଲେ
ପୁଣ୍ୟଭାଲା ଅନାକରେ ଦେବାରୁ ହେବ ।

ଅଷ୍ଟ ଗେଲ ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମ	ମ ୨୫
ପ୍ରକଳ୍ପ	ମ ୫
ବହୁରି	ମ ୫
ସୋଲ୍	ମ ୨୫
ଏ ସବୁକୁ ଉତ୍ତମମଣିଷେ ନିଶ୍ଚାର ଗୋଟିଏ ମା	ମ ୨୫
ଗୋଲ ଉଦ୍ୟାର କର ଯେବେ ଯୋଗର ହେବ କେବେ ଗୋଟିଏ କାଳାଇବାକ ହେବ ।	

ମାଲିକ ଦରବା ଜୟଶ୍ରୀ ।	
ଅଧୀନ	ତୋ ୧ ଲା
ପଳ୍ପ	ତୋ ୧
ଧର୍ମ	ତୋ ୨
ପିଆକ ଭସ	ମେ ୦ ୫
ଖୋରସ ଛେଲ	ମେ ୦ ୫
ଏହରୁ ମୋତ ହାତ ଘୋଟି ହେବା ହୋଇବାରେ	
ମୁରେ ଲାହିରେ ମାରିବ କରିବ ।	
୧୯୮୦୨୦	ପ୍ରେସ ଉଚ୍ଚବିଷୟକ ।

ପ୍ରକାଶକ ନମ୍ବର

ହେଟେଲ କାନ୍ତିରା ।

ଗୀ ବାନ୍ଧୁ କମାର୍ଦ୍ଦରଙ୍ଗରସ୍ତୁ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଜୟତ୍
ଦାସବିହସ୍ତା ସମ୍ମାନ ସଂମୋଦ୍ଦର ହୋଇ ଦୂର
ସମାର ମୁଦ୍ରଣ ହୋଇଥିବା । ମୁଦ୍ରଣ ଏହିଲା
ଏତକା ମୋଦ୍ଦବିଲ୍ପାର ଜୀବମନ୍ଦିର ପରିବ୍ରାନ୍ତ
ପ୍ରାଚୀମନେ ଆମ୍ବା ଛବିରେ ଉତ୍ତର ଦିନେ
ପାରିବୁ ।

ପ୍ରକାଶ—ଏହି ଉଚ୍ଚଲକ୍ଷ୍ୟମାନ ସହିତ ବନ୍ଦକ ଦର୍ଶି-
ବଜାର ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ବନ୍ଦକ ଯଥାଳୟରେ
ମହିତ ଓ ପାତ୍ରମାନ ହେଲା ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ

ଉତ୍ତରଲାଞ୍ଛିବା ତା ୩୦ ଶତ ମାତ୍ରେ ଅଗ୍ରମ୍ଭ ହୁକୁ ୧୮ ୨୦ ମଧ୍ୟବିଷୟ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତରାଧିକା ସମ୍ମାନକ ମହାପ୍ରସ୍ତୁ
ପନୀପେଣ ।

ମହାରଦ୍ୟ ବିମୁକ୍ତିର କେତେକ ସ୍ତରିକୁ
ଆପଣଙ୍କ ପରିପାରେ ଶ୍ରୀନାଥାନ କରି ବାଧ୍ୟତ
କରାଯାଇଛେ ।

ଅବସର ହେଲୁ ଯେ ଯାକୁଥିର ଜାତିକ ପାଦାବେଶକ କେତେକ
ପଟି ଯାକୁଥିର ଜାତିକ ବାହାବେଶକ କେତେକ
ଗ୍ରାମମାନଙ୍କୁ ଜାତିକ ମଧ୍ୟକୁ ଅବିବାକୁ ରିକ୍ତ
କରିଛି । ଏ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର ଅଛେକ ଗ୍ରାମ
ନିଃଶ୍ଵର କତ୍ତି ଜାଳ ଥାରରେ ଅଛି । ସେ
ଗ୍ରାମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର କରିବାକୁ ମାନସ କରି
ଅନୁଧୟ ବର୍ଷର କରିଥିଲୁକୁ କାରଣର ଯେ
ଗ୍ରାମମାନଙ୍କ ଯିବା ବାଟରେ ଯୋଈଁ ଜନ୍ମ ଓ
ଜୀବନକ ଧରୁ ଜାହା ଉପରେ ଯେ କମିଶ
ଯୋର ଲଭ୍ୟାବ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଦେଇଥାଇବେ
ଏହା ମୂଳ୍ୟ ହେଉ ଯାଏଁ । ଏମନ୍ତ ଗୋଲ ଓ
ସତର କର୍ଣ୍ଣାନ ବଳେ ଅନେକ ବ୍ୟୁତ ହେବ ।
ଏମନ୍ତ ଗ୍ରାମବୀପିମାରେ ଅସ୍ତ୍ରକାଂଶ କିଳାନ୍ତି
ଗରିବ ହେମାନଙ୍କଠାରୁ ଯେ ଖାର୍ବ ଆଦୟ
କର କରିଯାଏ ଏପରି ବୁଝିରୁ କର୍ମ ଧର୍ମକୁ କରି
ଦେ ଏହା ଦୋଷ ହେଉ ଦାଇଁ । ଅମ୍ବୁ ସେ
ଗ୍ରାମବୀପିମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ବଲିଷ୍ଟ ଜାତି
ଓ ସେବମସ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ଯାଇ ଦେଖିଅଛୁଁ । ହିରି-
ତିରୁ ଯେବେବ ବଢ଼ି କରିବାର କର୍ମାଙ୍କର ଅଳି-
ଗ୍ରାମ ଧାର ଜେବେବ ବର୍ଜମାନ ଯେଉଁ ଗ୍ରାମମା-
ନଙ୍କୁ ହରିଦି ମନ୍ତ୍ର ଅବହାରୁ ମନ୍ତ୍ର କରି
ସେବମସ୍ତ୍ର ଗ୍ରାମମାନଙ୍କୁ ଓ ସେ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କ
ପରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟୀ ଅନୁଧୟ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କୁ କ
ମେଳେ । ଶ୍ରାନ୍ତରେ ବଜ୍ରି ଲୋକର ଦସତି

ଅତ୍ର ସେ ଶାମମାନଙ୍କୁ ବହିର୍ଭୟ କଲେ ଭାଗୀ
ହେବ । ସେଇଁ ଶାମମାନଙ୍କୁ ଏକବ୍ୟାକୁ
ବରିବେ ବୋଲି ଅଧିକାର ପରିକଳ୍ପନା-
ଙ୍କରେ ଏକଥଣାର ଅସୁଧ ଖାଦ୍ୟ ଦେଇଥାଇ-
ବେ ଏପରି ଅଟ ଅଳ୍ପମେଇ, ହେମାନ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟ-
ରେ ଏପରି ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି କି
ସେଇଁମାନେ ଖାଦ୍ୟ ଦେବାର ପ୍ରେସ୍ତୃତି ଅକ୍ଷୟମ
ଅଭିବଦ ଥମ୍ଭେ ବଢ଼ିଥିଲୁଁ ଯେ କମିଶ ଆୟୁର
ବ୍ୟଧ ଉପରେ ଦୂର୍ବ୍ଲି ରହି ଭାର୍ଯ୍ୟବ୍ରତ୍ତ ସଜ୍ଜବ
ଓ ମୋନ ପ୍ରତ୍ୱାକୁ ବରିବାର ବ୍ୟଧ ଯେବେ
ବମ୍ପାର ମେମେମାନେ ସହସ୍ରବ ବିଅନ୍ତରେ
କେବେ ବଡ଼ ସ୍ଵର ବିଷୟ, ନାହିଁ ଯେବେ ଗରବ
ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଅଛନ୍ତି ବରନ୍ତି କେବେ ହେମା-
ନଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ସାମା ରହିବ ନାହିଁ ଖାଦ୍ୟଘରୀର
ଚାପର ଭାବୀ ବିଲମ୍ବ ହେବ । ଆମ୍ଭେ ଶିଥିଅ-
ଛୁ ଯେ ଏ ଶାମମାନଙ୍କୁ ଏକବ୍ୟାକୁ ଦରିବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ତଣେ ମେଗର କରିଥିଲୁଁ ଶୁଣିଯାଏ
ଯେ ପରିପରାଙ୍କ କରିବାରେ ଅପରାଧ ସବେଳ
ଦୁରେକାର ପରିଚୟ ଦେଖାଇର ଏପରି
ପ୍ରମାଦ କରିଥିଲୁଁ । ଅଭିବଦ ଆମ୍ଭେ ଅନୁ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିଥିଲୁଁ ଯେ ସହସ୍ରମହାରମ୍ ଏପରି
ପ୍ରଦେଶହରିଷୀ ପରିବଳ ବିଥା ନ ଶୁଣି ସମ୍ଭୁ-
ପ୍ରତି କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲୁଁ ତାହିଁ ।

କବ୍ରିକ ସାହଚରଣବାବୀ

ଶକ୍ତିମୁଦ୍ରା

ପ୍ରକାଶକ ନାମ ଓ ଠିକ୍କା

ବିଜ୍ଞାନ ଗବର୍ଣ୍ମମେଖ ଅଶ୍ଵର ସେବେ
ପାଇବାର ପ୍ରତି ।

ଦେଶୀୟ ସିଫଲସର୍ବବିଧରେ କରନ ହେବା
ହୀର ଯେଇଁ କିଆନ ହୋଇଥାଏ କହୁଁତେ

କେବେଳ ସନ୍ଦେହ ଜାଗ ହେବାର ବୋଥିଲେ ଦେବାର
ଦେଖିଯୁ ଯିକିଲୁପରିଦିମ ପ୍ରାଦିକର ଶିଳ୍ପ ଓ
ପଣ୍ଡା ଫର୍ମର୍ଟରେ ପରିଚାର ବୋଲିଥିବା ଦିନ-
ମାବଳିଯୁ ତଳନନ୍ଦିତ ବିଷୟମାନ ଜୋଙ୍ଗା
କର ଲେଖିବାକୁ ଥମୁଛୁ ଅଧେଷ ଥୋଇଅଛି
ଅବନିଧାରେ ଲେଖିଅଛି ଯେ—

୨ । ଦିବର ହେବାର ଆବେଦନପଦ ପ୍ରାର୍ଥି-
ମାନେ ସାର୍ଵଜିଲିପିର ଜଳମାନକର ମାଛଟ୍ଟେଙ୍କ
ଓତ୍ତଣାରେବେ— ବିଦ୍ୟନ୍ତୁ ପଠାଇବେ ଅନ୍ୟ
ବଳ କୃତ । ବାହାର ଯାଇବୁ ନାହାଁ ।
ମାଛଟ୍ଟେଙ୍କ ସାହେବ ପରେୟକ ପ୍ରାର୍ଥିତାର
ଆବେଦନ ପଦ ଦିବର ଜଳଲିପିର ପଦାଦ
ମୋତବେ । ସଥା—

୧—ପ୍ରାଚୀର ତରିଥ, ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏବଂ ସାଧା-
ରଣ ସୁନ୍ଦର ଯୋଗଜୀପଥ କି ଜାହା ପ୍ରାଚୀ
ଯେଉଁ କଲାରେ କଳୁ ହୋଇଥିଲୁ ଅଧିକା
ଯେଉଁ କଲାର ସବ୍ଦବା ଉତ୍ତରାବ ହେଉ
କଲାର ବାହିନୀ ଓ ଜାହାର ସ୍ଵର୍ଗାଶ୍ୱ ଦୂରକଣ୍ଠ
କୃତିଲେଖକି ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ଥିବ ଓ ତରୁ କଲାର
କଳ ବିମ୍ବ ମାଛକ୍ଷେତ୍ରଙ୍କ ସାକ୍ଷର ନାୟ ଜହାରେ
ଥିବ ପ୍ରଥମଲକ୍ଷ୍ମି ଦୂରବ୍ୟକ୍ରିକର ଯୋଗଜୀ
ପଥ ଜାହାକ କଳ ଜ୍ଞାନ ଉପରେ କରିର କରି-
ବାର ଆଶା ବର୍ତ୍ତୟାବ ଓ କଳ ବିମ୍ବ ମାଛକ୍ଷେତ୍ର-
ଙ୍କ ଯୋଗଜୀପଥଙ୍କ ଏହି କଥା ପ୍ରକାଶ
ପାଇବ ବ ଯେଉଁ ଦୂରବ୍ୟକ୍ରି ସ୍ଵାକ୍ଷର ବରିଅ-
ବିକ୍ରି ବେମାନେ ଜାହାକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ରହୁ-
ଥୁବ ବସନ୍ତ ପଥ ଦେବାକୁ ସମ୍ମ ଅଟନ୍ତି ଓ
କଳ ବିମ୍ବ ମାଛକ୍ଷେତ୍ର ଗାହେବ ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥିର
ବିଧିକା ପଥରେ କଳ ବିମ୍ବ ମାଛକ୍ଷେତ୍ରଙ୍କ
ପାରି ପରିଦେଶରେ ହାଇବୋର୍ଟର କୌଣସି

ଜଳ ଅଥବା ପୁଲର କର୍ମଶଳର ବିମ୍ବ! ପ୍ରେସି-
ଡେନ୍ସି ବିଷାଗର କର୍ମଶଳରଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ
ଆବଶ୍ୟକ ।

—ଶାରୀ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ପରିଶ୍ରମ
ଦେବାକୁ ବାଞ୍ଚି କରଇ କହିଲା ଗନ୍ଧିଏ ବିବ-
ରଣପଦ ଏକ ଅଳ୍ପ ଯେ ଯେ ବିଷୟରେ
କିମ୍ବାନୁଷାରେ ଯୋଗିନ୍ତାପଦ ଦେଖାଇବାର
ଅନୁମତି ଥିଲୁ ହେ ସବୁରେ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଗ୍ୟ
ଘୋରାନ୍ତିକାର କିର୍ତ୍ତନପଦ ।

୬—ପ୍ରାର୍ଥ ଯେବେ ଜଳଗ୍ରେହର ବର୍ମଣୀର
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାଏ ତେବେ ଜାହାଙ୍କୁ ଯେ ଯେ
ଦିଷ୍ଟମୁରେ ପରିଷା ଦେବାଙ୍କୁ ହେବ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଦିଷ୍ଟମୁଖୀର ଭଲଭଲ ଘରରେ ଫିର ଦେବାଙ୍କ
ପଢ଼ବ ।

ଭରତେଗୋଧୂଜ ପ୍ରାର୍ଥିଷୀଙ୍କ ଲଙ୍ଘନ ବାହାରେ ପରମା	୫ ୮
ଅଛନ୍ତି	୫ ୮
ତଥାବ ଓ ଲଗ୍ନିତ ବିଦ୍ୟା	୫ ୯
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶାତ୍ମୀ ଭାଷା	୫ ୯
ଚିହ୍ନାକର ଯୋଗ୍ୟଜାପଥ	୫ ୯
ଯୋଗୀ ଦେବା ଦୟା ମହିରାରପଣାକୀ	୫ ୯
ମାସି ଏହଙ୍କଳ ଠଳାର ହୃଦୟ ଦେଖନ କରୁଥୁ ପ୍ରାର୍ଥିମାନେ ଉପରକଳାତ ଫେର ଅଧେ ଦେବେ ।	୫ ୯

ଯେ ବିଷୟରେ ଯୋଗ୍ୟତାପଦ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇଛି ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଉପରେ କହିଲୁ ଧୀରଙ୍ଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥାଏ ।

୧ । ପ୍ରାର୍ଥି ସନୋଷକନବେଶେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ତଥା ପ୍ରତିପାଳନ କଲେ ମାତ୍ରମୁଣ୍ଡଟ ଜାହାଙ୍ଗୀର
ଯାଇ ଦେଇ କଲା କଲ୍ପନେ ଏହି ପ୍ରାଥମିକ ଚିତ୍ରରେ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହି ଦୋଷା କଲେବା ଓ ଗଲିବାର
ପରିଷା ଦେବାକୁ ଅପେକ୍ଷା ଦେବେ । ଏ କିମ୍ବା
କୂର ଉତ୍ସମାନ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦିନିତି କଠାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି
ଦିଇ ଦେଇ ।

(୧) ପରେକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅବଶ୍ୟକ ଦେ
ଖୋଜିବି ଜାର୍ହିମେହା ତିନିମୁହିବ ନିଜକୁ ପାପ
ହୋଇଥିବା ଏକ ଯୋଗିନୀଘବ ଉପରୁତେ
ବରବ ଚହୁଁରେ ଲେଖାଥିବ ଯେ ପାପୀ ବାଧା
ଭାବରେ ସୁମଧୁରତ କୋକ ଅଟଇ ଏବଂ
ନିମ୍ନ ପ୍ରଦେଶର ହୋରିବି କଲାରେ ବର୍ଷ ବର
ବାରୁ ସମ୍ମର ଦୋରାତ୍ମକ ଓ ଧୂଳିର ଯେତେ
ଦୂର ବନ୍ଦୁର ବଳ ପାରେ ତଦିନ ବାରେ

ପ୍ରାଚୀ ଗେନ୍ଡଫ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଥିବାର ତଥା
ଏକ ବିଦ୍ୟାର କରନ୍ତୁ ।

(୨) — ଏ—ଲକ୍ଷମର୍ତ୍ତ ପାତ୍ରିଲାଖା ପତ୍ରେନବ
ଦ୍ୱାରା ଉଚିତ କି ସେ ଶୋଭା ଗଠି ପାର
ସୁବାର ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଇବ ଏଥିରେ ସେ ଜଳକ
ମାଛକ୍ଷେତ୍ରକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦଲେ ସେ ସ୍ଵପ୍ନ ହିୟା
ଅନ୍ୟ ଯାହାକୁ ଉପସ୍ଥିତ ଜୀବ ଦର୍ଶନ ଆହୁ-
ଦ୍ୱାରା ଏ ବିଷୟରେ ଆପଣା କୃତକୋଧ ଜନ୍ମା-
ଇବେ । ପଦ୍ମବିନ ସ୍ଵପ୍ନ ଦର୍ଶନପୂର୍ବ ଜେଣେ
ଦେବେ ସେ ପାର୍ଶ୍ଵ ଦର୍ଶନରେ ୧୨ ମାରନବ
ଅନ୍ୟଙ୍କ ଶୋଭା ଗଠି ଯାଇପାରେ ତେ ଏ ପା-
ଶରେ ସେ କଲାର ପ୍ରଦୟୋଜନୟ ସ୍ଵର୍ଗ କରି
ବଜାଗେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛି ଏବଂ ପଣ୍ଡତ ସ୍ଵପ୍ନ
ମାଛକ୍ଷେତ୍ରକୁ ନ ହେଲେ ତାକୁ ଯୋଗିବାପରିହରେ
ଏ ସ୍ଵପ୍ନରେ ବରହେ । ଯେଉଁ ମାନେ <
ପ୍ରବାର ଯୋଗିବାପରି ବନ୍ଦ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ
ସେମାନଙ୍କ ଏହି ବିଷୟ ସବାଗେ ଯନ୍ମୋଦିତ
ହୋଇଥିବା କଲାକାରୀବାବା ବୌଦ୍ଧବି ଲୋକଙ୍କ
କବିତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ଦେବ ।

(୯) — ଏକମତ ହେଉଥାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦର୍ଶନର
ପ୍ରାଞ୍ଚିମାର୍ଦ୍ଦ ଆନନ୍ଦାଳ୍ପଣ ଯେ ଉପର ଲେଖାପିଣ୍ଡେ
ଦୋଢ଼ା ବିଜିବାର ଦେଖାଇଲେ ଏ ଏହି ଶ୍ଵାରେ
ଥକୁଥିଲେ । ମାରନ ବାଟ ନୂହ ପରିବାର
ପ୍ରମାଣ ଦରିବେ ଓ ତହୁଁର ଯୋଗ୍ୟତା ଉପର
ନିଷ୍ଠିତ ଦିଗ୍ନମାନଙ୍କଙ୍କରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୨ । ସବୁ ଯୋଗ୍ୟତାପଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମୁଁ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେଲେ ମାର୍କେଟ୍ରୁଟ ଦେଇ ସବୁ ଅସଲ ପିଲା
ମାର୍କ ଫିରି ପାଇବାର ଜଳାଖାନାର ରୁଦ୍ଧି ଏହି
ନରଚ ଦେବାର ଦରଗମ୍ଭୀ ସହିତ କରିଲ
ମବୁର୍ମେଲାର ଅଶ୍ଵର ଷେରେଟ୍‌ରୁକ୍ଷ କରିପାରେ
ପଠାଇବେ ।

୪ । କିମ୍ବା ଦାବିମାନଙ୍କୁ ପାର୍ଥନା ଯେ
ତୟମୁହୁ ଅବଦା ସମ୍ମାନ ବନ୍ଦୁ ପାର୍ଥମାନଙ୍କ
ପଶୁକା କଷ୍ଟମର ନର କଣ୍ଠରେ ଏହି ଏହା
ନର କଣ୍ଠରେ ଏହି କଷ୍ଟମ ସବୁକୁ ଦେଖାଇଲା
ଦଳେ ସମ୍ମ ଦେଇ ପାରୀ ସୁଦେଶ ପରାମର୍ଶ
ଦେବାକୁ ଉପରୁକୁ ଅଛନ୍ତି ।

୧	କଲାତଥା	ଆମ୍ବର ମାଝରେ
୨	୧୯୨୯୯	H. J. S. COTTON
୩		ଏକଟି ଅଣ୍ଟର ପ୍ରେଫେଟ୍ରି
୪		ଗବର୍ନେମେଣ୍ଟ ବଲାକ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ଗର ଦ୍ୟାହର ଧାରିବାରେ ପ୍ରକାଶ ଥୋଇ
ଥିବା ଜୀବନାମାଳ କଣ୍ଠାଳନ ଜାନୁକର ତେ-
ବେଳେକରଣ ପ୍ରକା ଓ ସରବରିବାରଙ୍କ କାନ୍ଦେ-
ଖେୟ ପ୍ରେରଣାବରେ ଯେ ଧେମାନଙ୍କ ମନ୍ଦରେ
ଦେଇଥିବା ଲକ୍ଷଣ ଦେଖା ପାଉଥା ବିଷୟକ
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାଖୀର୍ଣ୍ଣ କଷ୍ଟମୃକ ମନ୍ଦମାରେ
ମେମାନଙ୍କ ଏବେଳାରେ ଜଳେହୃଦୟବାହେବଳ
ହତୁରୁ ସିଦ୍ଧାରୁ ପଢୁଥିବା ଓ ଦେଖିରେ ଅନ୍ତର୍ଧିକ ଜର୍ଣ୍ଣାନିରେ ଉଚ୍ଚପ୍ରକଷ କହାଗୁପ୍ତ ଦେଇ-
ଥିବାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯାଗାର ଜୀବନାବାଲର
ତହିଲବାରମାନଙ୍କ ଯେପରି ତୋଃ ମାନୁଷ୍ଟ୍ରୋ
ଓ ତୋଃ କଲେହୃଦୟ କମଳ ପ୍ରମାନ ଦେଇବ
ଅଛି ଦେହପର ନଦୀନନ୍ଦର କରିଯିଲାଗରଙ୍କ
ଦଥିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲାକୁ ଏଥିର ସେ-
ମାନଙ୍କ ଦୂରୀବାର ତୁମ ବୋଧ ହୁଏ କାରାଏ
ଯେପରି ମାମଲରେ ଜାକୁ କଲେବାରମାରେବ-
ଳ ହତୁରୁ ସିଦ୍ଧାରୁ ପଢୁଥିବାର ଲେଖାନ୍ତି
ଯେପରି ମାନୁଷମାନ ମରୁ କରିବା ସବୁକରିଜନ
ହାତମଙ୍କ କୁତେରରେ କହୁବେ ହୁଏ ମେମାନେ
ଯେବେ ଅନ୍ତର୍ଧିକ କାଲେହୃଦୟରେ ସବା କଲେ-
ହୃଦୟବାହେବଳ ହତୁରୁ ଏହି ସାମାଜିକ
ମାମଲାରେ ଦତ୍ତତ୍ଵବେ ଜେବେ ଭବିତା
ସବୁକରିଜନରେ ଯେତେ ହାତମ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ-
ଗଲେ ମୟ ତାଙ୍କର ବିନ୍ଦୁ ଶ୍ରେୟ ଦେବାର
ନୁହେ । ମାହ ଏମ୍ବି ମାମଲ ଜାତିକ ଦେବା
ଜାଗରଣ ଲାଭରୁଳ ସବୁକରିଜନରେ ସବାଦା
ଥିବା ହାତମଙ୍କ ସେବାର ଯତ୍ନ ବକ୍ତା
ପୋତୀ ମୟ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ତହିଲବାରଙ୍କ ବିଚେ-
ଲୁ ଓ ହବୁକରିଜନ ବିଚେଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵାସରେ
ଅଛି ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ତହିଲବାରଙ୍କ ଯେତୋଂ
ମାନୁଷ୍ଟ୍ରୋନ ଓ ତୋଃ କଲେବାର ସମାଜ
ବେଳେରେ ମେମାନଙ୍କର ଧରନେ ଏ ମେଘ
ଦେଇ ଦିଗ୍ବେଳିକାଃ ନଦୀନନ୍ଦର ବିତ୍ତମାନ
ତହିଲବାର ମୟ ରମ୍ପୁମୁହୁ ମୁହୁର୍ତ୍ତ ଯଜ-
ଏବ ତାଙ୍କୁ କରୁ ଯମଗା ଦେଖାର ଅନ୍ତର୍ଧିକ
ହତୁରୁ ।

ଶ୍ରୀ କମଳାପାତ୍ରେ ।
୧୯୫୦ ଜୁଲାଇ ।

କୁଳ ଧୀର୍ଜନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶାଖା

ସଂପର୍କ

ତା ୭ ରାତ୍ରି ସିଧିମୂର୍ତ୍ତି ସନ୍ଧାନମେଷିଥା । ମୁ । ଭାବୁବ ଦିନାଙ୍କ ସନ୍ଧାନ ସାଲଗବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଧ୍ୟପଲ ପାଇଁ ତାବମାସିଲ୍ୟ ୪୫୫/

କେନ୍ଦ୍ରସାଂକାର ହେଠିବ ତାକୁର ସେଇ ମହିମଦ ହୃଦୟର ଲେଖିଥିବୁ କି ଯେଉଁ ଦୂର ପାଲକ ଅଗ୍ରାଣ୍ଟି ବିଷୟରେ ମିଳଇ ସାହେବ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିଲେ ସେ ଦୂରଜଣ୍ଠ ପାଲକ ଗ୍ରେନ୍ଡ୍ ହୋଇବାରେ ଦେନ୍ତାପତ୍ରା ଜାଳ ବାଟେ ଗୁଡ଼ବାଲକୁ ଯାଉଥିଲା । ମାରସାଧାର ଠାରେ ଜଣେ ନାହରିଯା ପଲାଇବିବାର ଅନ୍ୟ ଜାରିଯା ଏକାକୀ ହୋଇ ନ ପାଇ ମାରସାଧାର ନ ମୁର ଲକ୍ଷକପର ବାବୁ ସରଖାନାନ ଯାଇବିଛି ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ସେ ପାଲକମାନ ରତ୍ନଗଲ । ହେଠିବତାକୁର ଜଣ ଅଗ୍ରମାସରେ ସେଠାକୁ ଗସ୍ତ କରିବାକୁ ଯାଇ ସେ ପାଲକ ଘୃଣ୍ଣ ଦେଖି ଅଧିକରେ । ଏ ସମ୍ବାଦ ଜ୍ଞାନ ସାହେବଙ୍କ ଦେବା ନିମିତ୍ତ ପଥପ୍ରେରବ ଅମ୍ବାନ୍ତୁ ଧ୍ୟାନୀ କରିଥିବାକୁ ।

ପଥପ୍ରେରବଙ୍କ ବିଶେଷତାପେ ଜଣାଇଥାଏଇଁ ଯେ ଅଚିନ୍ତି ପ୍ରକାରରେ ପଥମାନ ପଠାଇଲେ ଅମ୍ବାନ୍ତେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଦୂର ତିନି ସପ୍ରାହରେ ଏପରି ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧିପଦ ପାଇଥାଏଇଁ ମାତ୍ର ତାହାରେ ଲେଖିବାର ସାମର ଏବଂ କୌଣସି ତିନି ନାହିଁ । ପଥପ୍ରେରବଙ୍କମାନେ ମନେ କରିବୁ ଯେ ଅମ୍ବାନ୍ତୁ ନିକଟରେ ପରିଚୟ ଦେଲେ ସରଗାଧାରଣରେ ତାହାଙ୍କର ନାମ ପ୍ରବାନ୍ତିତ ହେବ, ମାତ୍ର ସେଇ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁମାନ କରିବୁ ସେମାନେ

କୁମରେ ପଢ଼ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପଥରେ ଯେଉଁ ଲେଖିବେ ସେହିପଥ ଶ୍ରପା ହେବ, କେବଳ ଆମୂଳଜଙ୍ଗର ଜାଗିବା ସକାମେ ନାମ ଓ ଚକିତର ପ୍ରୟୋଜନ ହୁଅଇ । ଏଣିକ ସେଇ ମାନେ ଏ କିମ୍ବା ପ୍ରତିପାଳନ କି ଦରବେ ଜାହାଙ୍କ ପଦ ଅକର୍ମଣ୍ୟ କାଗଜ ମଝରେ ସ୍ଥାନ ପାଇବ ।

ଜଣେ ପଥପ୍ରେରବ ଲେଖିଥିବୁ ଯେ ଯାଜପୁର ଓ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରା ଏ ଦୂର ସବୁତିକଳଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତ ମନିଗମପୁର, ଅନ୍ତା, ପାଲମ, ଉତ୍ତରପାଳ, ଦାର୍ତ୍ତିଶାହି ଓ ଅଶ୍ଵଗ୍ରହ ଗ୍ରାମମାନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନିଃଶବ୍ଦ ଉତ୍ତରପର୍ବତ ଥୋଇ ହୁଅଇ ଓ ଉତ୍ତରରେ ଲୋକଙ୍କ ଉତ୍ତର କରିବା କାରଣ ଗବ୍ରୀମେଘଙ୍କୁ ପଥପ୍ରେରବ ଅନୁବେଦ କରିଥିବୁ ଯେ ଗୋଟିଏ ବନ କିମ୍ବା କରିବାର ଅଞ୍ଚଳ ପଦାଳ ହେବ । ତାହା ହେଲେ ଏ କଷ୍ଟ କରିବାର ହେବ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ନିଃଶବ୍ଦ ପାଶରେ ବନ କିମ୍ବା ସକାମେ ଗବ୍ରୀମେଘଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳ ହୋଇଥିବାର ଜଣାଯାଏ ବିହୁ ସେ ବନଦ୍ୱାରୀ ଏ ଗ୍ରାମମାନ ରକ୍ଷା ପାଇବ କି ନାହିଁ ଅମ୍ବାନ୍ତେ କହ ନ ଥାଏ । ସବୁତିକଳଙ୍କ ହାବିମାନେ ଏଥର ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ ଭଲ ହେବ ।

ନୟନାଜନର ଉତ୍ତରିଲାଦାରଙ୍କୁ ତେସ୍ତ୍ରୀ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରର କ୍ଷମତା ଦେବା ବିଷୟରେ ଅମ୍ବାନ୍ତକ ଏକଟି କମିଶ୍ନର କିମ୍ବା ସାହେବ ଗର ସପ୍ରାହରେ ଯେଉଁ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିଲେ ତାହା ପାଠ କର ଆମ୍ବାନ୍ତେ ଅଭିନ୍ନ ଅନନ୍ତର ହୋଇ ଅଛି । ବିଜ୍ଞାପନରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତମାନ ଦେଖି ସେ କେବଳ ଅନନ୍ତର ହେଲୁ ଏହା ନୂହିର ବିହୁ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର ଦିଗ୍ନେଷ ଅନୁରୂପ ଏହାଦ୍ୱାରୀ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ଏହା ଅମ୍ବାନ୍ତଙ୍କ ଅନନ୍ତର ବିଶେଷ କାରଣ ଅଟିଲ ଓ ଏଥିପାଇଁ ଅମ୍ବାନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଧର୍ମବାଦ ଦେଉଥାଏ । ଲୋକମାନେ ଜ୍ୟାମ୍ଭ ଅନ୍ୟାୟ ଜାନାରୁ କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହ କରିବାରଙ୍କୁ ଏ ସମ୍ବାଦପତ୍ରଦ୍ୱାରୀ ସେବରୁ ଦୁଃଖ ଜଣାଇଲେ କରିବାରମାନେ ଉତ୍ତର ପ୍ରତି ଆସୁ କଲେ କି ନାହିଁ ଏହା ଜଣାନ ବିବାର ଅବଶ୍ୟ ମନରେ ଶେଷ ଜାତ ହୁଅଇ ଓ ଅନେକବ୍ୟାଲେ ଶତକରିରୁ ଅଚିନ୍ତି ପଥର ଦେଖି ଲୋକେ ବୋଧ କରିବୁ ଯେ ଏମାନେ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା କଥାକୁ ସେବା କରିବୁ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଶ୍ରାୟକୁ ବିମ୍ବ ସାହେବଙ୍କ ବିଧିବାର ଦେଖି ସେମାନଙ୍କର ଏ ଭ୍ରମ କିମ୍ବାରିତ ହେବ ଓ ଲୋକମାନେ ସମ୍ବାଦପତ୍ରଦ୍ୱାରୀ ସାଥୀରଣ ଦୁଃଖ ଜଣାଇବାକୁ ବିଶେଷ ଉତ୍ସାହ ହେବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଗତିମାର ତା ୧୫ ରିଣ ସନ୍ଧି ସମୟରେ
କଲିବଜା ଜମୀନକୁ ଲାଗୁ ହେବାର ଗୋଟିଏ ସବୁ
ବୋଲଥିଲା । ପ୍ରାୟ ୪୦୦ ମେଳ ଉପରିକ ଥିଲେ
ଓ ଶ୍ରାୟକୁ ଉଡ଼ୋ ସାହେବ ସଙ୍ଗପତି ହୋଇ
ଥିଲେ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଅଧିକାରୀ ପଣ୍ଡିତ ବିଜ୍ଞାନାଥ
ଶାସ୍ତ୍ରୀ ନାମରେ ଜଣେ କରୁଥିଲା ଯଦିଗା ଗାୟକୀ
କର ଗାଇ ଶୁଣିବା ଓ ତାହାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବା
ବିଜ୍ଞାନ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ
ହେଲାର ପଣ୍ଡିତ ବିଜ୍ଞାନାଥ ମାଝା ଜାନ କଲେ
ତାହା ଶୁଣି ଉପରୁ କେବଳମାନେ ମୋହର
ହେଲେ ଏକ ନିଷ୍ଠାପରେ ରିହା ପ୍ରକାରର ସର
ବାହାର କରିବାର ଅସାଧାରଣ ପାଇଁ ଦେଖା
ଇଲେ ଓ ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ ଶାତରେ ଉତ୍ସମାନେ
ସଂସ୍କରିତ ଶାତ ଗାନ କରିଥିଲେ ଅବକଳ
ସେହି ଶାତରେ ପଣ୍ଡିତ ଗାନ କଲେ ଏବଂ
ନାନାସଙ୍ଗାତ ଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଇ ଆପଣାର
ମନ୍ଦ ସମର୍ଥନ କଲେ । ଶାତ ଶେଷ ହେଲାର
ଜଣେ ସର୍ବ୍ୟ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଅନ୍ୟବାଦ ଦେଇ
କହିଲେ ଯେ ମୁଖମାଜଙ୍କ ଗଜର ସମୟର
ପ୍ରାଚୀନତାକୁ ବିସ୍ମେର ସଜୀବ ଲେଖ ହୋଇ
କୃତକ ବୟମାଜ ପ୍ରତିକର ହୋଇଥିବା କିନ୍ତୁ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜବାସିମାନେ ଯେ ଅବ୍ୟୁ ସେହି ପୁଷ୍ଟଜନ
କିମ୍ବମରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିବାକୁ ବଜ ପ୍ରଣାମାର
ଦିଷ୍ଟିଥିଲା । ଥର ଜଣେ ସର୍ବ୍ୟ କହିଲେ ଯେ
ଉତ୍ସମାନର ଶାତ ମଧ୍ୟ ଏହିକଷଣ ଅଟଇ ।
ଅନେକ ସର୍ବ୍ୟ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଏହିକଷଣ ସମାଦର
ବିଲୁପ୍ତତାର ସବୁ ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ଉପାର
ସଦକ ଓ ଶ୍ରୀଏ ପ୍ରଣାମାପଦ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇ
ବରୁ ରଙ୍ଗ ହେଲା । କହେଗାନ୍ତିର ସୁଗାନ୍ଧକିରୁ
ଏହିକେ ସମ୍ମାନ କରିବାର କରିବାସିମାନେ
ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାଜିବନ୍ଧାର ଅଦର କରିବା ତାହା
ପ୍ରହାଗ ପାଇଥାରୁ ଓ ବେଳାରେ ବାବୁ ବୌଦ୍ଧ
ମୋହନ ତାକୁର ଏବଂ ବାବୁ କ୍ଷେତ୍ରମୋ-
ହନ ଗୋପମାଜ ଯନ୍ତ୍ରେ ସଜୀବ ବିଦ୍ୟାଲୟ
ହେବାର ଦେଗାୟ ସଜୀବବିଦ୍ୟାର ଦିନ ଉନ୍ନତ
ହେଉଥାଏ । ମାତ୍ର ତେଣାରେ ସଜୀବର ଜଳ
ଅଛି ବିରଳ । କଦେଗାନ୍ତି ଲୋକେ କହିଥାରୁ
ଯେ ଓତ୍ତମାଗାତ ସଂସ୍କରିତ ଉତ୍ସମାନୁସାରେ
ହୁଅର କିନ୍ତୁ ସଂସ୍କରିତ ଉତ୍ସମ କି ଓ ତାହା କି
ନ୍ତିଷ୍ଠା ଓତ୍ତମା ଗାଜରେ ଲକ୍ଷିତ ହୁଅର ଏହି
ବୋଲାରେ ବିଦ ତାଣେ ।

ଗର ପୋନ୍ଦାର ଏଠାରେ ଗେଡ଼ିଏ କାହା
ଗେଲଣ୍ଟିମ ମନ୍ଦିରା କିମ୍ବା ହୋଇଥାର ।
କବିଷ୍ଵରଜାର କିବାପା ମହାଜନ କାଳାଧର ସାହୁ
ପୁଅର ସାରଜୀକା ଲଣ ଅଶାରଥିଲ ହେ
ନୌରାମାନ ବାଂଯୋତରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲ
ମାଦକେ ପର ଉନ୍ନତେହୁର ବାବୁ ପ୍ରିୟକାଳ
ଗୁର୍ରୂପ ରହିରେ ଗେଲଣ୍ଟି ଥିବାର ସନ୍ଧାନ
ପାଇ ତଥାରଙ୍ଗ କର ଦେଖିଲେ ଯେ ଗାନ୍ଧାଧର
ଓତାହା ପୁରୁଷ ନାମରେ ୨୭୦ ମହିନ ଲୁଣର
ରତ୍ନୋକା ଅଛି ମାତ୍ର ଲୁଣ କେନ କରିବାରେ
ମ ୧୯୫୫ ଶ ହେଲ ଏ ଅୟକା ଗେଲଣ୍ଟି
ଯୋରୁ ପୁଲିମ ଦୂର ମହାଜନ ଓ ତାଙ୍କର
ଗୁମାପ୍ରା ଦୟାବାସ୍ତୁ କିମ୍ବା ପୁଅର ଲଣ ଅଣିଥିଲା
ଏ ତିନିକଣଙ୍କ ଚଲାଣ କଲେ । ପ୍ରତିବାଦମାନେ
କୁଦିନ୍ଦ୍ରମାହେବ ଏବଟି ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟଙ୍କ ବିଦ୍ୟ-
ରେ ଯେତେ ବିଷୟର ଅପରି ଓ ପ୍ରଦ୍ୟୁତର
କଲେ ତହୁଁମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅସମ୍ଭବ, ଚମଜାର
ଓ ଭୟକୁ ଭାବର ଏହ ଯେ ଆଉ ଜଣେ
ମହାଜନ ଅୟକା ଲୁଣ ଅଣିଥିଲା ପୁଲିମ ତାହା
ନୌରାମ ଅୟକା ଲୁଣ କାହାର କର ଥି
ଦେମାନଙ୍କ ନୌରାମ କରି ଦେଲେ ।
ଦେମାନେ ଏଥର କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ନ ପାର
କହିଲେ ଯେ ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୁଣ କେନ
ହେଲା ଏଥି ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସମୟରେ ପୁଲିମ
ଅୟକା ଲଣ ମିଳାଇ ଦେଇଥିବ । ମେଳକୁର
ପାହେବ ଦେମାନଙ୍କର ସବୁ ଅପରି ଜଣ୍ଣନ କର
ଖୁବିଆ ପୁଅର ଉପରେ ୨ ୧୯୫୭୫ ଓ ଦେ-
ମାନଙ୍କର ଗୁମାପ୍ରା ଉପରେ ୨ ୧୯୫୭୫ ଏବା
ଟ ୨୯୫୫ ୮ ଦିନ ଅର୍ଥବର୍ତ୍ତ କଲେ । ମହାଜନ ଦେବତାଙ୍କ ପାଇଁ
କର ଏବାବେଳକେ ଏଗାରହକାର ଟଙ୍କାର
କରିପାପା ହେଲା । ଲୋକର ଦେଇ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ପଟେ । ତଥାର ଲୋକେ ଲୋକର ବଗାରୁତ
ହିଅନ୍ତି ! ଅମୂଳନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଗୁମାପ୍ରା
ଉପରେ ଏବେ ଦୋହର ଅର୍ଟବର୍ତ୍ତ ସକ୍ରିୟାକୁ
ନୁହେ । ଏ ଦ୍ୱାରା ବିନ୍ଦେ ଥିଲି ହେବାର
ସମ୍ବାଦନା ଓ ଅଧିଳରେ ଥବନ୍ତି ଏଥର ବିରୁଦ୍ଧ
ହେବ । ଘରପେଷରେ ବୋଲିବାର ଏହ ଯେ
ଏ ମନ୍ଦିରା ସଞ୍ଚାରେ ପ୍ରିୟକାଥବାକୁ ପ୍ରଣଷ୍ଟ-
ମଧ୍ୟ ମନେ ବାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁକୁ ଏହେତୁ ତାଙ୍କ
ଓ ଲୁଣନୌରା ତଥିଥିବା କନ୍ଦୁବଲ ଲଜା-
ଦଙ୍କ ଲପନ କିମ୍ବା ପୁଣ୍ଠ ସରସାର ଦେବାର

ଭାବୁ । ଏ ସମ୍ବାଧୀ ଅର୍ଥଦିକୁ ଅବାଧୀ ହୋଇଥିଲା ।

ଓঠার কৰণ

ଗର ପ୍ରକାଶିତ ବନ୍ଦଦର୍ଶନରେ ଜାଗରେବ
ବିବେକାମାରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରବଳ ଲେଖାଅଛି ।
ବହଁରେ ଡେବାର କରୁଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ଉଲ-
ଲିପିତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପାଠକଙ୍କ ଜାଣିବା କାରଣ
ଉଦ୍‌ଦିତ ହଲଁ ।

“ଲେଖକଙ୍କ ମରରେ ବାସ୍ତଵ ଜାଗ ବନ୍ଧୁ-
ସହର । କଲ୍ପନେର ବୈଦ୍ୟ ଜାଗ ବ୍ୟାକ୍ତିଗ
ପିତା ଓ ବୈଶିଷ୍ଟ ମାଜାର ଉପରେ ଏହା ସମ୍ପ୍ରେ
ମାନନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟଙ୍କା ମରରେ ”ଏହା ଜାରି
ଅଛି ଏହି ନାମ ଅମୃତ । ବିନ୍ଦୁ ଡେଳା ଓ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦେଶରେ ଅମୃତ ଜାଗ ବାସ୍ତଵ ବୋଲ
ଗଣ୍ୟ ।

ମନ୍ତ୍ର ଲିଖିବ କରଣ ହାମକ ଜାଇ ପାଇ
ପ୍ରକାର, ଏକ ସଂଦିଗ୍ଧ ଲାଗଇ ବାବ୍ୟା ଅଥାତ
ଗାୟତ୍ରୀବର୍ଷୀର । ଦୁଃଖୀ ଦେଖେ ପିଲା ଓ ପୁତ୍ର
ମାତାପାତ୍ର ଉତ୍ସବ ସଙ୍କର ଜାଇ, ଘେଣେକୁ
ବରଣ ଜାଇ ଲିପିବ୍ୟକମାୟୀ ବୋଲ ପ୍ରସବ ।
ଉପଗ୍ରହ ଦେଖ ଦୂରରେ କାଥୁମୁକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ
ଅମୃଷ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରଣ ହାମରେ ଏକ ଜାଇ ମଧ୍ୟ
ଦେଖାଯାଇ ।

* * * *

ବାସ୍ତ୍ଵ କାହିଁ ମଧ୍ୟରେ ‘ଦିଗନ୍ଧି’ ପଚଳଇ
ଆଜି ଏହି ସ୍ଥାନରେ ବିବାହ କରିବ ଏ ଗୁରୁତବ
ମୂଳ୍ୟ ଜାହର ଲକ୍ଷଣର ବିଷୟର ଅଚ୍ଛା ।”
ଓଡ଼ିଆ କରଣମାନେ ମନ୍ତ୍ର ଲାଗୁ ଦୂର ପ୍ରକାଶର
କରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବେ ପ୍ରକାଶ ଭାବୀ ସ୍ଥିର
କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ । ଅମୁମାଜଳ୍କୁ ଦୋଷ
ଦ୍ୱାରା ଦୂର ପ୍ରକାଶ କରଣ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ।
ଆଂଗର୍ହ ସଜ୍ଜା କରଣଙ୍କ ଗୋଟିଏ ଅଟେକୁ ଏହି
ଭାବାକଠାରେ ଶବ୍ଦିଧୂର୍ଧର୍ମ ଦେଖାଯାଏ
ଓ କରଣ ଓ ଶ୍ରୀପୁରଜ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ
ଅନେକ ପୁଲରେ ନିରାମିତି ହୋଇଥିବାର
ଶୁଣାଯାଏ । ଶବ୍ଦିଧୂର ଅଂଶ ଶାଖାର ନ ବଲେ
ବେଦିଷ୍ଟ ହେବାର ଅନ୍ୟ ବାରଣ ବିଜୁ ଅନ୍ୟ
ମାନ ହେଉ ନାହିଁ । ପଞ୍ଚମାରେ କରଣମାନେ
ପ୍ରାୟ ଦମ୍ପତ୍ତେ ଲପିବ୍ୟବସାୟୀ ବୋଲି ପରିଚୟ
ଦିଅନ୍ତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଭାବାରୁ ଦେଖାଯାଏ ।
ଏ ଅଂଶରେ ଭାବାକୁ ପୃଷ୍ଠା ହୋଇବାକୁ ହେବ
ଅଥବା ଅନ୍ୟ ଦେଇବୁଛିଏ ବାରଣଙ୍କ ଶବ୍ଦ